

DIREKTIIVID

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2013/36/EL,

26. juuni 2013,

mis käsitleb krediidasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediidasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

määrusesse (EL) nr 575/2013 26. juuni 2013 ⁽⁴⁾. Parema juurdepääsu huvides tuleks direktiivide 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ lisade sätteid integreerida käesoleva direktiivi ja nimetatud määruse regulatiivossa.

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 53 lõiget 1,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Keskpannga arvamust ⁽¹⁾,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

- (2) Käesolev direktiiv peaks muu hulgas sisaldama sätteid tegevuslubade andmise, olulise osaluse omandamise, asutamisevabaduse ja teenuste osutamise vabaduse teostamise, päritoluliikmesriigi ja vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutuste sellekohaste volituste kohta ning sätteid, millega reguleeritakse algkapitali ning krediidasutuste ja investeerimisühingute järelevalvet. Käesoleva direktiivi peamine eesmärk ja sisu on kooskõlastada siseriiklikke sätteid, mis käsitlevad krediidasutuste ja investeerimisühingute tegevuse alustamise tingimusi, nende juhtimisviise ja järelevalveraamistikku. Peale nende sätete sisaldasid direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ ka krediidasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõudeid. Kõnealused nõuded tuleks kehtestada määrusega (EL) nr 575/2013, millega luuakse ühtsed ja vahetult kohaldatavad usaldatavusnõuded krediidasutustele ja investeerimisühingutele, kuna sellised nõuded on tihedalt seotud finantsturgude toimimisega seoses mitmete varadega, mida hoiavad krediidasutused ja investeerimisühingud. Seepärast tuleks käesolevat direktiivi lugeda koos määrusega (EL) nr 575/2013 ning käesolev direktiiv koos nimetatud määrusega peaks moodustama õigusraamistiku, millega reguleeritakse pangandustegevust, selle järelevalveraamistikku ning krediidasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõudeid.

- (1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta direktiivi 2006/48/EÜ (krediidasutuste asutamise ja tegevuse kohta) ⁽²⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta direktiivi 2006/49/EÜ (investeerimisühingute ja krediidasutuste kapitali adekvaatsuse kohta) ⁽³⁾ on korduvalt oluliselt muudetud. Direktiivide 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ mitmed sätted on kohaldatavad nii krediidasutuste kui ka investeerimisühingute suhtes. Selguse huvides ja nende sätete ühtseks kohaldamiseks tuleks need sätted koondada uutesse seadusandlikesse aktidesse, mida kohaldatakse nii krediidasutuste kui ka investeerimisühingute suhtes, nimelt käesolevasse direktiivi ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu

- (3) Määrusega (EL) nr 575/2013 kehtestatud üldisi usaldatavusnõudeid täiendavad individuaalsed nõuded, mille üle otsustavad pädevad asutused iga üksiku krediidasutuse ja investeerimisühingu järelevalve tulemusena. Selliste järelevalvenõuete ulatus tuleks muu hulgas kehtestada käesolevas direktiivis ning pädevad asutused peaksid diskretsiooni raames ise otsustama, milliseid neist tuleks rakendada. Seoses selliste individuaalsete likviidsusega seotud nõuetega peaksid pädevad asutused muu hulgas võtma arvesse põhimõtteid, mis on sätestatud Euroopa Pangujärelevalve Komitee 27. oktoobri 2012. aasta suunistes "Guidelines on Liquidity Cost Benefit Allocation".

⁽¹⁾ ELT C 105, 11.4.2012, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 177, 30.6.2006, lk 1.

⁽³⁾ ELT L 177, 30.6.2006, lk 201.

⁽⁴⁾ Vt käesoleva ELT lk 1.

- (4) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiiviga 2004/39/EÜ (finantsinstrumentide turgude kohta) ⁽¹⁾ lubatakse päritoluliikmesriigi pädevatelt asutustelt tegevusloa saanud ja samade asutuste järelevalve all olevatel investeerimisühingutel teistes liikmesriikides filiaale asutada ja seal vabalt teenuseid osutada. Kõnealuse direktiiviga on vastavalt ette nähtud investeerimisühingutele tegevusloa andmist ja nende tegevust reguleerivate eeskirjade kooskõlastamine. Sellega ei kehtestata siiski selliste ühingute algkapitali suurust ega nende riskide jälgimise ühtset raamistikku, mis tuleks näha ette käesoleva direktiiviga.
- (5) Käesolev direktiiv peaks olema peamine vahend siseturu jõudmisel nii asutamise vabaduse kui ka finantsteenuste osutamise vabaduse seisukohast krediidiasutuste valdkonnas.
- (6) Siseturu tõrgeteta toimimiseks on lisaks õigusnormidele vaja ka tihedat ja regulaarset koostööd ning reguleeriva ja järelevalvealase tegevuse oluliselt suuremat lähendamist liikmesriikide pädevate asutuste vahel.
- (7) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1093/2010 ⁽²⁾, asutati Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve) (edaspidi „Euroopa Pangandusjärelevalve“). Käesolevas direktiivis tuleks võtta arvesse Euroopa Pangandusjärelevalve rolli ja funktsiooni, mis on kehtestatud kõnealuse määrusega, ning menetlusi, mida tuleb järgida Euroopa Pangandusjärelevalvele ülesannete määramisel.
- (8) Arvestades, et käesoleva direktiivi ja määrusega (EL) nr 575/2013 laiendatakse Euroopa Pangandusjärelevalvele antavaid ülesandeid, peaksid Euroopa Parlament, nõukogu ja komisjon tagama piisavate inim- ja finantsressursside kättesaadavaks tegemise.
- (9) Esimese sammuna pangandusliidu suunas peaks ühtne järelevalvemehhanism tagama, et liidu poliitikat seoses krediidiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalvega rakendatakse ühtselt ja tõhusalt, et finantsteenuste ühtset reeglistikku kohaldatakse krediidiasutuste suhtes samal moel kõigis asjaomastes liikmesriikides ning et kõnealuste krediidiasutuste suhtes kohaldatakse kõrgeima kvaliteediga järelevalvet, mis on vaba muudest, usaldatavusnõuetega mitteseotud kaalutlustest. Ühtne järelevalvemehhanism on aluseks järgmistele sammudele pangandusliidu suunas. See kajastab põhimõtet, et ühiste sekkumismehhanismide kehtestamisele kriisi korral peaks eelnema ühised kontrollid, et vähendada sekkumismehhanismide kasutamise vajaduse tõenäosust. Euroopa Ülemkogu märkis oma 14. detsembri 2012. aasta järeldustes, et „komisjon esitab 2013. aasta jooksul ettepaneku ühtses järelevalvemehhanismis osalevate liikmesriikide ühtse kriisilahendusmehhanismi kohta, mille kaasseadusandjad vaatavad läbi esmajärjekorras, kavatsusega võtta see vastu praeguse parlamendi koosseisu ametiaja jooksul“. Finantsraamistiku integreerimist võiks edasi edendada ühtse solveerimismehhanismi loomisega, luues muu hulgas ka piisavad ja tõhusad kaitsemeetmed, et tagada solveerimisotsuste tegemine kiiresti, erapooletult ja kõigi asjaosaliste parimaid huve arvestades.
- (10) Mõne liikmesriigi puhul järelevalveülesannete andmine Euroopa Keskpangale (EKP) peaks olema kooskõlas 2010. aastal loodud Euroopa Finantsjärelevalve Süsteemi raamistikuga ja selle aluseks oleva eesmärgiga töötada välja ühtne reeglistik ja ühtlustada järelevalvetavasid liidus tervikuna. EKP ülesannete täitmise suhtes tuleks kohaldada kogu asjakohast esmast ja teisest liidu õigust, komisjoni otsuseid riigiabi valdkonnas, konkurentsieeskirju ja ühinemiste kontrolli ning kõigi liikmesriikide suhtes kohaldatavaid ühtseid eeskirju. Euroopa Pangandusjärelevalvele on antud ülesanne töötada välja tehniliste standardite ning suuniste ja soovitude eelnõud, millega tagatakse järelevalve ühtsus ja järelevalvetulemuste sidusus liidus. EKP ei peaks neid ülesandeid täitma, ent tal peaks olema õigus võtta vastu määrusi vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 132, kooskõlas komisjoni poolt Euroopa Pangandusjärelevalve esitatud eelnõude alusel vastu võetud õigusaktidega ning vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 16 Euroopa Pangandusjärelevalve väljaantud suuniste ja soovikutega.
- (11) Euroopa Pangandusjärelevalve õiguslikult siduv vahendajaroll on järelevalvetegevuse edendamise, kooskõlastamise, järelevalvealase ühtsuse ja lähendamise üks põhi-elemente. Euroopa Pangandusjärelevalve võib algatada vahendamise kas omal algatusel, kui see on konkreetselt ette nähtud, või erimeelsuste korral ühe või mitme pädeva asutuse taotlusel. Käesolev direktiiv ja määrus (EL) nr 575/2013 peaksid laiendama olukordade hulka, kus Euroopa Pangandusjärelevalve võib omal algatusel teostada õiguslikult siduvat vahendaja rolli, et suurendada järelevalvetegevuse ühtsust. Euroopa Pangandusjärelevalve ei saa võtta vahendaja rolli omal algatusel filiaalide olulisena käsitamise ja käesolevas direktiivis osutatud krediidiasutuse- või investeerimisühingupõhiste usaldatavusnõuete kindlaksmääramise osas. Selleks et edendada nendes tundlikes valdkondades kooskõlastamist ja suurendada järelevalvetegevuse ühtsust, peaksid pädevad asutused saama kasutada Euroopa Pangandusjärelevalve vahendamist erimeelsuste puhul protsessi varajases etapis. Selline varajane Euroopa Pangandusjärelevalve poolne vahendamine peaks aitama kaasa lahenduse leidmisele.

⁽¹⁾ ELT L 145, 30.4.2004, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 331, 15.12.2010, lk 12.

- (12) Selleks et kaitsta hoiuseid ning luua krediidasutustele võrdsed konkurentsitingimused, tuleks krediidasutuste järelevalve koordineerimiseks võetavaid meetmeid kohaldada kõigi krediidasutuste suhtes. Siiski tuleks nõuetekohaselt võtta arvesse objektiivseid erinevusi nende põhikirjades ja tegevuse eesmärkides, nagu sätestatud siseriiklikus õiguses.
- (13) Hästi toimiva siseturu tagamiseks on vaja läbipaistvat, prognoositavat ja ühtlustatud järelevalvet ja otsuseid, et tegelda majandustegevusega ja suunata piiriüleseid krediidasutuste konsolideerimisgruppe. Sellest tulenevalt peaks Euroopa Pangandusjärelevalve parandama järelevalvetegevuse ühtlustatud järelevalveasutuste vahel. Järelevalvemenetlused ja -otsused ei tohiks takistada siseturu toimimist kapitali vaba liikumise osas. Järelevalvekolleegiumid peaksid tagama ühtse ja kooskõlastatud töökava ning ühtlustatud järelevalvealased otsused. Koostööd päritoluliikmesriigi ning vastuvõtva liikmesriigi pädevate asutuste vahel tuleks tugevdada suurema läbipaistvuse ning teabevahetusega.
- (14) Seetõttu peaks meetmete reguleerimisala olema võimalikult lai ja hõlmama kõiki krediidasutusi ja investeerimisühinguid, kes tegelevad tagasimakstavate vahendite kaasamisega avalikkuselt kas hoiustena või muul kujul, näiteks pideva võlakirjade ja muude samalaadsete väärt-paberite väljalaskmisega, ning oma arvel ja nimel laenude andmisega. Nende krediidasutuste jaoks, kelle suhtes käesolevat direktiivi ei kohaldata, tuleks ette näha erandid. Käesolev direktiiv ei tohiks mõjutada selliste siseriiklike õigusaktide kohaldamist, milles on sätestatud teatavad täiendavad load võimaldamaks krediidasutustel teostada teatavaid tegevusi ja võtta ette teatavat liiki toiminguid.
- (15) Asjakohane on selline ühtlustamine, mis on vajalik ja piisav, et tagada tegevuslubade andmise ja usaldatavusnõuete täitmise järelevalvesüsteemide vastastikune tunnustamine, võimaldades anda välja üksainus, liidu kõigis osades tunnustatud tegevusluba ja rakendada põhimõtet, et usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet teostab päritoluliikmesriik.
- (16) Vastastikuse tunnustamise ja päritoluliikmesriigi järelevalve põhimõtted näevad ette, et liikmesriikide pädevad asutused peaksid keelduma tegevusloa andmisest või peaksid selle kehtetuks tunnistama, kui sellised tegurid nagu äriplaanide sisu, tegevuse geograafiline paiknemine või reaalne tegevus näitavad selgelt, et krediidasutus on teinud valiku ühe liikmesriigi õigussüsteemi kasuks, et hoida kõrvale rangematest nõuetest, mis kehtivad teises liikmesriigis, mille territooriumil ta peamiselt tegutseb või kavatses tegutseda. Kui nimetatud tegurid seda selgelt ei näita, aga enamik konsolideerimisgrupi üksuste koguvastastikust asub mõnes teises liikmesriigis, mille pädevad asutused vastutavad konsolideeritud järelevalve teostamise eest, peaks vastutust konsolideeritud järelevalve teostamise eest muutma üksnes kõnealuste pädevate asutuste nõusolekul.
- (17) Pädevad asutused ei tohiks anda krediidasutusele tegevusluba ega pikendada tema luba, kui on tõenäoline, et märkimisväärse seose tõttu nimetatud asutuse ja teiste füüsiliste või juriidiliste isikute vahel ei saa pädevad asutused järelevalvet tõhusalt teostada. Märkimisväärse seose osas peaksid juba tegevusloa saanud krediidasutused samuti vastama pädevate asutuste nõuetele.
- (18) Järelevalveasutuste töö tõhususele osutamine hõlmab ka konsolideeritud järelevalvet, mida tuleks krediidasutuse või investeerimisühingu puhul teostada, kui liidu õigus näeb seda ette. Sellistel juhtudel peaksid asutused, kellele on esitatud avaldus tegevusloa saamiseks, suutma välja selgitada asutused, kes on pädevad teostama konsolideeritud järelevalvet kõnealuse krediidasutuse või investeerimisühingu üle.
- (19) Oma päritoluliikmesriigis tegevusloa saanud krediidasutustel peaks olema lubatud tegutseda kogu liidus mõnedel või kõigil tegevusaladel, millele on osutatud vastastikku tunnustatavate tegevuste loetelus, luues selleks filiaale või osutades teenuseid.
- (20) Otstarbekas on laiendada vastastikust tunnustamist kõnealustele tegevusaladele, kui nendel tegutsevad finantseerimisasutused, mis on krediidasutuste tütarettevõtjad, tingimusel, et nimetatud tütarettevõtjad kuuluvad oma emaeettevõtjat hõlmava konsolideeritud järelevalve alla ja vastavad teatavatele rangetele tingimustele.
- (21) Vastuvõtval liikmesriigil peaks seoses asutamisoiguse ja teenuste osutamise vabaduse kasutamisega olema õigus nõuda konkreetsetele siseriiklikele õigus- ja haldusnormidele vastavust üksustelt, kellele nende päritoluliikmesriigis ei ole antud luba tegutseda krediidasutusena, ja seoses tegevusaladega, millele ei ole osutatud vastastikku tunnustatavate tegevuste loetelus, tingimusel et nimetatud õigus- ja haldusnormid ei ole ühelt poolt juba kaetud määrusega (EL) nr 575/2013 ning on kooskõlas liidu õigusega ja toimivad üldise heaolu huvides, ning teiselt poolt ei kehti selliste üksuste või tegevusalade suhtes nende päritoluliikmesriigi seadustes või määrustes kehtestatud samaväärsed eeskirjad.
- (22) Lisaks määrusele (EL) nr 575/2013, millega kehtestatakse krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes vahetult kohaldatavad usaldatavusnõuded, peaksid liikmesriigid tagama, et miski ei takistaks vastastikku tunnustatavatel tegevusaladel tegutsemist samal moel nagu päritoluliikmesriigis, tingimusel et tegevus ei ole vastuolus vastuvõtva liikmesriigi üldisi huve kaitsvate õigusnormidega.

- (23) Kolmandas riigis paiknevate peakontoritena krediidiasutuste filiaalide tegevust reguleerivad eeskirjad peaksid olema kõigis liikmesriikides samalaadsed. Oluline on sätestada, et sellised eeskirjad ei ole soodsamad kui mõnest teisest liikmesriigist pärineva krediidiasutuse filiaalide tegevust reguleerivad eeskirjad. Liidul peaks olema õigus sõlmida kolmandate riikidega kokkulepped, milles sätestatakse eeskirjad, mille alusel tagatakse selliste filiaalide samalaadne kohtlemine kogu liidu territooriumil. Kolmandates riikides tegevusloa saanud krediidiasutuste filiaalid peaksid saama kasutada teenuste osutamise vabadust ja asutamisevabadust ainult neis liikmesriikides, kus nad on asutatud.
- (24) Liit ja kolmandad riigid peaksid jõudma vastastikusele kokkuleppele, et konsolideeritud järelevalvet oleks võimalik praktiliselt teostada geograafiliselt võimalikult laiaulatuslikult.
- (25) Vastutus krediidiasutuse usaldusväärsuse, eriti maksevõimelisuse konsolideeritud järelevalve eest peaks lasuma krediidiasutuse päritoluliikmesriigil. Liidu pankade konsolideerimisgruppide järelevalve osas peaksid päritoluliikmesriigi ja vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused tegema tihedat koostööd.
- (26) Vastuvõtivate liikmesriikide pädevatel asutustel peaks olema õigus viia juhtumipõhiselt läbi kohapealseid kontrole krediidiasutuste ja investeerimisühingute filiaalide tegevuse üle nende territooriumil ning nõuda filiaalilt teavet tema tegevuse kohta, ka statistilistel, teabe või järelevalve eesmärkidel, kui vastuvõttev liikmesriik leiab, et see on finantssüsteemi stabiilsuse seisukohast asjakohane.
- (27) Vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused peaksid saama teavet nende territooriumil sooritatud tegevuste kohta. Järelevalvemeetmeid peaksid võtma päritoluliikmesriigi pädevad asutused, välja arvatud juhul, kui vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused peavad võtma eriolukorras ettevaatusabinõusid.
- (28) Panganduse siseturu tõrgeteta toimimiseks on lisaks õigusnormidele vaja ka tihedat ja regulaarset koostööd ning reguleeriva ja järelevalvealase tegevuse oluliselt suuremat lähendamist liikmesriikide pädevate asutuste vahel. Selleks tuleks konkreetsete krediidiasutuste probleeme arutada ja vastastikku teavet vahetada Euroopa Pangandusjärelevalve kaudu. Selline vastastikune teabevahetus ei tohiks mingil juhul asendada kahepoolset koostööd. Vastuvõtva liikmesriigi pädevatel asutustel peaks eriolukorras olema alati õigus kontrollida omal algatusel või päritoluliikmesriigi pädevate asutuste algatusel järgides seda, kas nende territooriumil asutatud krediidiasutuse tegevus on kooskõlas asjaomaste seaduste, heade juhtimis- ja raamatupidamistavade ning asjakohase sisekontrolli põhimõtetega.
- (29) Asjakohane on võimaldada teabevahetust pädevate asutuste ja selliste asutuste või organite vahel, kelle ülesandeks on aidata kaasa finantssüsteemi stabiilsuse tugevdamisele. Edastatud andmete konfidentsiaalsuse säilitamiseks peaks adressaatide loetelu jääma rangelt piiritletuks.
- (30) Teatavad toimingud, nagu pettus või siseringi tehingud, võivad kahjustada finantssüsteemi stabiilsust ja ühtsust. On vaja täpsustada, mis tingimustel on teabevahetus sellistel juhtudel lubatud.
- (31) Kui on sätestatud, et teavet võib avalikustada ainult pädevate asutuste selgesõnalise kokkuleppe alusel, peaks pädevatel asutustel olema õigus teha kokkuleppe sõlmimine sõltuvaks rangete tingimuste täitmisest.
- (32) Teabe vahetamine peaks olema lubatud ka pädevate asutuste ning keskpankade ja muude samalaadsete funktsioonidega rahaasutuste vahel ja, kui see on vajalik, raskustesse sattunud krediidiasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalveks, krediidiasutuste maksejõuetuse ärahoidmiseks ja nende solveerimiseks ning eriolukordades, kui see on asjakohane, ka krediidiasutuste ja muude finantseerimisasutuste, investeerimisteenusosutavate ettevõtjate ja kindlustusandjate järelevalve alaste õigusaktide väljatöötamise eest vastutavate muude asutuste ja keskvalitsuse asutuste, samuti maksete süsteemi järelevalve eest vastutavate asutuste vahel.
- (33) Selleks et tugevdada järelevalvet krediidiasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise üle ning kaitsta krediidiasutuste ja investeerimisühingute kliente, peaks audiitorid olema kohustatud viivitamata teavitama pädevaid asutusi, kui nad saavad oma ametiülesandeid täites teadlikuks teatavatest asjaoludest, mis võivad tõsiselt mõjutada krediidiasutuse või investeerimisühingu finantsolukorda või haldus- ja raamatupidamiskorraldust. Sellel samal põhjusel peaksid liikmesriigid nägema ette, et selline kohustus on audiitoril kõikidel nendel juhtudel, kui ta oma tööülesandeid täites avastab nimetatud asjaolud krediidiasutusega märkimisväärselt seotud ettevõtja puhul. Audiitorite kohustus vajaduse korral edastada pädevatele asutustele teatavad krediidiasutust või investeerimisühingut puudutavad asjaolud ja otsused, mida nad avastavad oma tööülesannete täitmise käigus seoses mõne teise ettevõtjaga, kes ei ole finantseerimisasutus, ei tohiks muuta nende tööülesannete olemust nimetatud ettevõttes ega nende täitmise korda.

- (34) Käesoleva direktiivi ja määruse (EL) nr 575/2013 eesmärk on tagada krediitiasutuste ja investeerimisühingute maksevõimelisus. Kui hoolimata maksevõimelisuse nõuetest tekib kriis, siis tuleb tagada, et krediitiasutusi ja investeerimisühinguid on võimalik solveerida korrapärasel viisil, mis piiraks negatiivset mõju reaalmajandusele ja väldiks maksumaksjate abi kasutamise vajadust. Selleks peaks Euroopa Pangandusjärelevalve enne edasist koordineerimist liidu tasandil kooskõlas määrusega (EL) nr 1093/2010 hindama ja koordineerima maksevõime taastamise kavasid ja solveerimiskavasid käsitlevaid algatusi, et edendada lähendamist selles valdkonnas. Seetõttu tuleks Euroopa Pangandusjärelevalvet maksevõime taastamise kavasid ja solveerimiskavasid käsitlevate koosolekute korraldamisest täielikult ette teavitada ja tal peaks olema õigus osaleda sellistel koosolekutel. Mõned liikmesriikide asutused on juba kehtestanud krediitiasutustele ja investeerimisühingutele ning asutustele kohustused valmistada ette maksevõime taastamise kavad ja solveerimiskavad. Seetõttu on asjakohane, et krediitiasutustelt ja investeerimisühingutelt nõutaks selles osas koostöö tegemist liikmesriigi asutustega. Maksevõime taastamise kava või solveerimiskava koostamisel peaks Euroopa Pangandusjärelevalve andma kooskõlas määrusega (EL) nr 1093/2010 panuse tulemuslike ja järjepidevate maksevõime taastamise kavade ja solveerimiskavade väljatöötamisse ja kooskõlastamisse ning osalema selles aktiivselt. Esmajärjekorras tuleks käsitleda neid kavasid, mis hõlmavad süsteemselt olulisi krediitiasutusi ja investeerimisühinguid.
- (35) Selleks et tagada, et oma tegevust tõhusalt kontrollivad krediitiasutused ja investeerimisühingud ja nende juhtorgani liikmed vastavad käesolevast direktiivist ja määrusest (EL) nr 575/2013 tulenevatele nõuetele, ning selleks et tagada, et neile saab osaks sarnane kohtlemine kogu liidus, peaksid liikmesriigid kehtestama halduskaristused ja muud haldusmeetmed, mis on tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad. Seepärast peaksid liikmesriikide kehtestatud halduskaristused ja muud haldusmeetmed vastavama teatavatele olulistele nõuetele seoses adressaatide, nende kohaldamisel arvessevõetavate kriteeriumide, nende avaldamise, halduskaristuste määramise peamiste volituste ja rahaliste halduskaristuste suurusega.
- (36) Eriti peaks pädevatel asutustel olema õigus kehtestada rahalisi halduskaristusi, mis on piisavad, et tasakaalustada loodetavat kasu, ning mis oleksid heidutavad isegi suurtele krediitiasutustele ja investeerimisühingutele ja nende juhtidele.
- (37) Selleks et tagada halduskaristuste või muude haldusmeetmete ühetaoline kohaldamine liikmesriikides, kui määratakse kindlaks halduskaristuse või muu meetme tüüp ja rahaliste halduskaristuste suurus, peaksid liikmesriigid tagama, et pädevad asutused võtavad arvesse kõiki asjakohaseid asjaolusid.
- (38) Selleks et tagada, et halduskaristustel on üldiselt hoiatav mõju, tuleks nad tavaliselt avaldada, välja arvatud teataval täpselt kindlaks määratud asjaoludel.
- (39) Direktorite ja juhtorgani liikmete hea maine hindamiseks on vaja tõhusat teabe vahetamise süsteemi, mille puhul Euroopa Pangandusjärelevalvel peaks olema õigus pidada ametisaladuse ja andmekaitse nõudeid täites halduskaristuste kesket andmebaasi, sealhulgas nende edasikaebamise seisu kohta, millele oleks juurdepääs ainult pädevatel asutustel. Igal juhul tuleks teavet kriminaalkaristuste kohta vahetada kooskõlas nõukogu raamotsusega 2009/315/JSK⁽¹⁾ ja otsusega 2009/316/JSK⁽²⁾, nagu need on üle võetud siseriiklikku õigusesse, ning kooskõlas teiste asjaomaste siseriikliku õiguse sätetega.
- (40) Käesolevat direktiivi ülevõtvate siseriiklike sätete ja määruse (EL) nr 575/2013 võimalike rikkumiste avastamiseks peaks pädevatel asutustel olema vajalikud uurimisvolitused ning nad peaksid kehtestama tõhusad mehhanismid, et toetada võimalikest või tegelikest rikkumistest teatamist. Kõnealused mehhanismid ei peaks takistama iga süüdistatava õigust kaitsele.
- (41) Käesolev direktiiv peaks nägema ette halduskaristused ja muud haldusmeetmed, et tagada rikkumise järel kohaldatava meetme võimalikult suur ulatus ning aidata ennetada tulevase rikkumise, olenemata sellest, kas siseriikliku õiguse kohaselt on tegemist halduskaristuse või muu haldusmeetmega. Liikmesriikidel peaks olema võimalik kehtestada lisakaristusi ning kõrgemaid rahalisi halduskaristusi, kui need, mis on ettenähtud käesolevas direktiivis.
- (42) Käesolev direktiiv ei tohiks piirata liikmesriikide kriminaalkaristusi käsitlevate õigusaktide mis tahes sätete kohaldamist.
- (43) Liikmesriigid peaksid tagama, et krediitiasutuste ja investeerimisühingute sisemine kapital on nii koguseliselt, kvaliteedilt kui ka jaotumise seisukohast piisav, et katta nende suhtes ilmnevaid või ilmneva võivaid riske. Sellest tulenevalt peaksid liikmesriigid tagama, et krediitiasutustel ja investeerimisühingutel on strateegiad ja protsessid oma sisemise kapitali adekvaatsuse hindamiseks ja säilitamiseks.

⁽¹⁾ Nõukogu raamotsus 2009/315/JSK, 26. veebruar 2009, mis käsitleb karistusregistrite andmete vahetamise liikmesriikidevahelist korraldust ja andmete sisu (ELT L 93, 7.4.2009, lk 23).

⁽²⁾ Nõukogu otsus 2009/316/JSK, 6. aprill 2009, Euroopa karistusregistrite infosüsteemi (ECRIS) loomise kohta raamotsuse 2009/315/JSK artikli 11 kohaldamiseks (ELT L 93, 7.4.2009, lk 33).

- (44) Pädevate asutuste ülesanne peaks olema tagada, et krediidiasutustel ja investeerimisühingutel on hea organisatsiooniline ülesehitus ja piisavalt omavahendeid, et katta nende suhtes ilmnevaid või ilmnedavaid riske.
- (45) Selleks et tagada, et mitmes liikmesriigis tegutsevad krediidiasutused ja investeerimisühingud ei oleks üksikute liikmesriikide pädevate asutuste tegevusloa andmise ja järelevalvega seotud jätkuvate kohustuste tulemusena ebaproportsionaalselt koormatud, on oluline märkimisväärselt suurendada pädevate asutuste koostööd. Euroopa Pangandusjärelevalve peaks sellist koostööd soodustama ja edendama.
- (46) Üldise turudistsipliini tagamiseks kogu liidus on asjakohane, et pädevad asutused avaldavad teavet krediidiasutuste ja investeerimisühingute tegevuse kohta. Selline teave peaks olema piisav, võrdlemaks liikmesriikide eri pädevate asutuste vastuvõetud lähenemisviise ja määruse (EL) nr 575/2013 lisanõudeid seoses krediidiasutuste ja investeerimisühingute poolt avaldatava tehnilise teabega.
- (47) Krediidiasutuste ja investeerimisühingute konsolideeritud järelevalve eesmärk on krediidiasutuste ja investeerimisühingute hoiustajate ja investorite huvide kaitse ja finantssüsteemi stabiilsuse tagamine. Selleks et konsolideeritud järelevalve oleks tõhus, tuleks seda kohaldada kõigi konsolideerimisgruppide suhtes, sealhulgas nende suhtes, kelle emaettevõtjad ei ole krediidiasutused või investeerimisühingud. Liikmesriigid peaksid pädevate asutuste käsutusse andma sellise järelevalve teostamiseks vajalikud õiguslikud vahendid.
- (48) Mitme tegevusalaga konsolideerimisgruppide puhul, mille emaettevõtja kontrollib vähemalt üht tütarettevõtjat, peaks pädevatel asutustel olema võimalik hinnata iga krediidiasutuse või investeerimisühingu finantsseisundit sellises konsolideerimisgrupis. Pädevatel asutustel peaksid olema vähemalt vahendid kõikidelt konsolideerimisgruppi kuuluvatelt äriühingutelt selliste andmete saamiseks, mida neil on vaja oma ametiülesannete täitmiseks. Mitmekülgse finantstegevusega konsolideerimisgruppide jaoks tuleks sisse seada koostöö asutuste vahel, kes vastutavad eri finantssektorite järelevalve eest.
- (49) Liikmesriikidel võiks olla õigus keelduda krediidiasutuse tegevusloa andmisest või see kehtetuks tunnistada konsolideerimisgrupi teatavate struktuuride puhul, mida peetakse pangandustegevuse jaoks ebasobivateks, kuna selliste struktuuride üle ei saa teostada tõhusat järelevalvet. Seoses sellega peaksid pädevatel asutustel olema vajalikud volitused, et tagada krediidiasutuste kindel ja usaldusväärne juhtimine. Selleks et kindlustada jätkusuutlik ja mitmekesine liidu panganduskultuur, mis teenib peamiselt liidu kodanike huve, tuleks julgustada väikese mahuga pangandust, nagu krediidikassad ja ühistupangad.
- (50) Pädevate asutuste volitused peaksid asjakohaselt arvestama liidu huvidega. Seepärast peaksid pädevad asutused võtma nõuetekohaselt arvesse oma otsuste mõju mitte üksnes finantssüsteemi stabiilsusele oma jurisdiktsioonis, vaid ka kõigis teistes asjaomastes liikmesriikides. Kui liikmesriigi õigusaktidest ei tulene teisiti, peaks kõnealune põhimõte aitama tugevdada finantsstabiilsust liidus ning sellega ei tohiks pädevatele asutustele kaasneda õiguslikku kohustust saavutada konkreetne tulemus.
- (51) Finantskriis näitas seoseid pangandussektori ja nn varipanganduse vahel. Osa varipangandusest hoiab endale kasulikult riskid pangandussektorst lahus ja seega väldib võimalikku negatiivset mõju maksumaksjale ja süsteemset mõju. Sellest hoolimata on täielikum arusaamine varipangandusest ja selle seostest finantssektori üksustega ning rangem reguleerimine, et tagada läbipaistvus, süsteemse riski vähendamine ja kõigi sobimatute meetmete kõrvaldamine, vajalik finantssüsteemi stabiilsusele. Osa sellest saab luua krediidiasutuste ja investeerimisühingute täiendava aruandlusega, kuid vaja on ka konkreetseid uusi nõudeid.
- (52) Suurem läbipaistvus krediidiasutuste või investeerimisühingute tegevuse osas, eelkõige seoses teenitud kasumi, makstud maksude ja saadud toetustega, on esmatähtis selleks, et taastada liidu kodanike usaldus finantssektori vastu. Kohustuslikku aruandlust selles valdkonnas võib seega käsitleda krediidiasutuse või investeerimisühingu sotsiaalse vastutuse olulise elemendina sidusrühmade ja ühiskonna ees.
- (53) Mitmete krediidiasutuste ja investeerimisühingute kui äriühingute üldjuhtimise nõrkus on suurendanud ülemäära ja ettevaatamatut riskivõtmist pangandussektoris, mis on põhjustanud üksikute krediidiasutuste ja investeerimisühingute maksejõuetust ning süsteemseid probleeme liikmesriikides ja kogu maailmas. Krediidiasutuste ja investeerimisühingute juhtimise väga üldised sätted ja äriühingute üldjuhtimise raamistiku olulise osa mittesiduv olemus, põhinedes peamiselt vabatahtlikkusel, ei ole piisavalt lihtsustanud äriühingute üldjuhtimise heade tavade tõhusat rakendamist krediidiasutustes ja investeerimisühingutes. Mõnedel juhtudel on tõhusate kontrollimehhanismide puudumise tõttu krediidiasutustes ja investeerimisühingutes järelevalve juhtkonna otsustusprotsessi üle puudulik, mis soosib lühiajalisi ja liiga riskantseid juhtimisstrateegiaid. Pädevate asutuste ebaselge roll krediidiasutuste ja investeerimisühingute kui äriühingute üldjuhtimise süsteemide järelevalves ei võimaldanud piisavat järelevalvet ettevõttesiseste üldjuhtimisprotsesside tõhususe üle.

- (54) Selleks et vähendada halvasti kavandatud üldjuhtimiskorra võimalikku negatiivset mõju usaldusväärsele riskijuhtimisele, peaksid liikmesriigid kehtestama põhimõtted ja standardid, et tagada juhtorganipoolne tõhus järelevalve, edendada nõuetekohast riskikäitumist krediidiasutuste ja investeerimisühingute kõigil tasanditel ning võimaldada pädevatel asutustel kontrollida ettevõttesiseset juhtimiskorra adekvaatsust. Kõnealuste põhimõtete ja standardite kohaldamisel tuleks arvesse võtta krediidiasutuste ja investeerimisühingute tegevuse laadi, ulatust ja keerukust. Liikmesriikidel peaks olema võimalik kehtestada äriühingu üldjuhtimise põhimõtteid ja standardeid lisaks käesolevas direktiivis nõutavatele põhimõtetele ja standarditele.
- (55) Liikmesriigiti kasutatakse erinevaid juhtimisstruktuure. Enamikul juhtudest kasutatakse ühe- või kahetasandilist juhtimisstruktuuri. Direktiivis kasutatavate mõistete eesmärk on hõlmata kõiki olemasolevaid struktuure, eelistamata ühte teistele. Need on puhtalt funktsionaalsed, eesmärgiga sätestada eeskirjad, mille eesmärk on teatav konkreetne tulemus, sõltumata igas liikmesriigis krediidiasutusele või investeerimisühingule kohaldatavast äriühinguõigusest. Seetõttu ei peaks mõisted mõjutama siseriikliku äriühinguõiguse kohast üldist pädevuste jaotumist.
- (56) Juhtorganit tuleks käsitada sellise organina, millel on nii otsuste elluviimise kui ka järelevalve funktsioon. Juhtorganite pädevus ja struktuur on liikmesriigiti erinev. Liikmesriikides, kus juhtorganitel on ühetasandiline struktuur, on juhtorganil tavaliselt juhtimise ja järelevalve ülesanded. Kahetasandilise struktuuriga liikmesriikides täidab juhtorgani järelevalvefunktsiooni eraldi järelevalvenõukogu, millel ei ole otsuste elluviimise funktsiooni, ja otsuste elluviimise funktsiooni täidab eraldi juhatus, mis vastutab ettevõtja igapäevase juhtimise eest. Sellest tulevalt määratakse juhtorgani eri harudele eri ülesanded.
- (57) Juhtorgani tegevjuhtkonda mittekuuluvate liikmete roll krediidiasutuses või investeerimisühingus peaks hõlmama krediidiasutuse või investeerimisühingu strateegia konstruktiivset kriitikat, panustades seeläbi selle arengusse; kokkulepitud eesmärkide juhtkonna poolt saavutamise kontrollimist; finantsteabe täpsuses ning finantskontrollide ja riskijuhtimissüsteemide kindluses ja kaitsuses veendumist; krediidiasutuste ja investeerimisühingute tasustamispoliitika sisu ja rakendamise kontrollimist ning objektiivsete seisukohtade esitamist ressurside, ametissenimetamiste ja käitumisnormide kohta.
- (58) Selleks et tulemuslikult kontrollida juhtkonna tegevust ja otsuseid, peaks krediidiasutuse või investeerimisühingu juhtorgan pühendama piisavalt aega oma funktsioonide täitmisele ning selleks, et mõista krediidiasutuse või investeerimisühingu tegevuse, peamiste riskipositsioonide ning tegevuse ja riskistrateegia mõju. Liiga paljude juhtkonnakohtade ühendamise tegevjuhtkonnas takistaks juhtorgani liikmel pühendada piisavalt aega sellise järelevalverolli täitmisele. Seepärast tuleb piirata juhtkonnakohtade arvu, mis krediidiasutuse või investeerimisühingu juhtorgani liikmel võib samal ajal olla eri üksustes. Juhtkonnakohti organisatsioonides, mis ei taotle põhiliselt ärilisi eemärke, nagu mittetulundusühingud või heategevusorganisatsioonid, ei tuleks aga sellise piirangu seadmisel arvesse võtta.
- (59) Juhtorgani liikmete nimetamisel peaksid krediidiasutuse või investeerimisühingu aktsionärid või liikmed kaaluma, kas kandidaatidel on teadmised, kvalifikatsioon ja oskused, mida on vaja krediidiasutuse või investeerimisühingu nõuetekohase ja usaldusväärse juhtimise tagamiseks. Neid põhimõtteid tuleks järgida ja need peaksid avalduma juhtorgani liikmete läbipaistvate ja avatud ametisse nimetamise menetluste kaudu.
- (60) Juhtorganipoolse kontrolli puudumine juhtkonna otsuste üle on osaliselt tingitud grupimõtlemisest. See on muu hulgas tingitud juhtorganite koosseisu vähesest mitmekesisusest. Selleks et toetada sõltumatute arvamuste ja kriitiliste seisukohtade esitamist, peaksid asutuste juhtorganid olema piisavalt mitmekülgsed nii vanuse, soo, geograafilise päritolu, hariduse ja ametialase tausta poolest, et esindada erinevaid seisukohti ja kogemusi. Sugudevaheline tasakaal on eriti oluline, et tagada elanikkonna asjakohane esindatus. Eelkõige peaksid krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes ei täida alaesindatud soo esindatuse piirmäära, võtma esmajärjekorras asjakohaseid meetmeid. Töötajate esindatust juhtorganites, mis lisab tähtsa vaatenurga ja annab tegelikud teadmised asutusesse töö kohta, võib samuti käsitleda kui head mitmekesisuse suurendamise võimalust. Lisaks peaksid mitmekesisema koosseisuga juhtorganid suutma tulemuslikumalt kontrollida juhtkonda ja seega aitama parandada krediidiasutuste ja investeerimisühingute riskijärelevalvet ja kohanemisvõimet. Seepärast peaks mitmekesisus olema juhtorganite koosseisu üks kriteeriume. Samuti tuleks mitmekesisust üldisemalt käsitleda krediidiasutuse või investeerimisühingu värbamispoliitikas. Selline poliitika peaks näiteks julgustama krediidiasutusi ja investeerimisühinguid valima kandidaate nimekirjadest, mis hõlmavad mõlemat sugu.
- (61) Õigusnormide täitmise ja äriühingu üldjuhtimise parandamiseks peaksid liikmesriigid looma tõhusad ja usaldusväärsed mehhanismid, et julgustada pädevate asutuste teavitamist käesolevat direktiivi ülevõtvate siseriiklike sätete ja määruse (EL) nr 575/2013 rikkumisest. Töötajaid, kes teatavad omaenda krediidiasutuses või investeerimisühingus toime pandud rikkumistest, tuleks täielikult kaitsta.

- (62) Tasustamispoliitika, mis soodustab ülemääraste riskide võtmist, võib kahjustada krediidasutuste ja investeerimisühingute usaldusväärsust ja tõhusat riskijuhtimist. G20 liikmed on võtnud kohustuse rakendada finantsstabiilsuse nõukogu (FSB) põhimõtteid finantssektori usaldusväärsuste tasustamistavade kohta ja rakendusstandardeid, mis käsitlevad halvasti kavandatud tasustamissüsteemide võimalikku negatiivset mõju usaldusväärsusele riskijuhtimisele ja üksikisikute riskikäitumise kontrollimisele. Käesoleva direktiivi eesmärk on rakendada rahvusvahelisi põhimõtteid ja standardeid liidu tasandil, seades krediidasutustele ja investeerimisühingutele sõnaselge kohustuse kehtestada selliste töötajate kategooriate suhtes, kelle ametialane tegevus mõjutab oluliselt krediidasutuse või investeerimisühingu riskiprofiili, tõhusa riskijuhtimisega kooskõlas olev tasustamispoliitika ja -tavad ning need rakendada.
- (63) Selleks et tagada, et krediidasutuste ja investeerimisühingute tasustamispoliitika on usaldusväärne, on asjakohane täpsustada juhtimise ja tasustamispoliitika selged põhimõtted. Tasustamispoliitika peaks eelkõige olema kooskõlas krediidasutuse või investeerimisühingu riskivalmiduse, väärtuste ja pikaajaliste huvidega. Selleks peaks tasustamispoliitika tulemuspõhise elemendi hindamine põhinema pikaajalistel töötulemustel ja võtma arvesse selliste tulemustega seotud olemasolevaid ja tulevase riske.
- (64) Muutuvtasu poliitika kaaludes tuleks eristada põhitöötasu, mis hõlmab makseid, proportsionaalseid regulaarseid pensionimakseid või hüvitisi (kui selliste hüvitiste puhul ei võeta arvesse tulemuskriteeriume) ning muutuvtasu, mis hõlmab lisamakseid või tulemustel või erandjuhtudel muudel lepingulistel elementidel põhinevaid hüvitisi, kuid mitte makseid, mis moodustavad osa tavalistest töölepingupakettidest, nagu ravikindlustus, laste päevahoid või proportsionaalsed regulaarsed pensionimaksud. Arvesse tuleks võtta nii rahalisi hüvitisi kui ka erisoodustusi.
- (65) Igal juhul tuleks liigse riskivõtmise vältimiseks määrata kindlaks kogu töötasu moodustava põhi- ja muutuvtasu komponentide vaheline maksimaalne suhe. On asjakohane näha sellega seoses ette teatav roll krediidasutuste ja investeerimisühingute aktsionäridele, omanikele või liikmetele. Liikmesriikidel peaks olema võimalik kehtestada kogu töötasu moodustava põhi- ja muutuvtasu komponentide vahelise suhte kohta rangemad nõuded. Selleks et julgustada omakapitali- või võlainstrumentide kasutamist, mida makstakse muutuvtasu komponendina pikaajaliste edasilükkamiskokkulepete alusel, peaks liikmesriikidel olema teatud piires võimalik lubada krediidasutustel ja investeerimisühingutel kohaldada tinglikku diskontomäära nende instrumentide väärtuse arvutamisel maksimaalse suhte kohaldamiseks. Liikmesriikidel ei tohiks aga olla kohustust seda võimalust määrata, ning neil peaks olema võimalik ette näha, et seda kohaldatakse väiksema protsendimäära suhtes kogu muutuvtasust, kui on sätestatud käesolevas direktiivis. Selleks et tagada ühtlustatud ja sidus lähenemisviis, mis tagab kogu siseturul võrdsed võimalused, peaks Euroopa Pangandusjärelevalve andma asjakohaseid juhiseid kohaldatava tingliku diskontomäära kasutamise kohta.
- (66) Selleks et tagada tasustamispoliitika kujundamise integreerimine krediidasutuse või investeerimisühingu riskijuhtimisse, peaks juhtorgan võtma vastu tasustamispoliitika ning need korrapäraselt läbi vaatama. Tasustamist käsitlevad käesoleva direktiivi sätted peaksid erinevusi eri tüüpi krediidasutuste ja investeerimisühingute vahel kajastama proportsionaalselt, sõltudes nende suurusest, sisemisest korraldusest ning nende tegevuse laadist, ulatusest ja keerukusest. Eelkõige ei pruugi teatavat tüüpi investeerimisühingute puhul kõikide nende põhimõtete täitmine olla asjakohane.
- (67) Selleks et kaitsta ja toetada finantsstabiilsust liidus ning käsitleda võimalikku kõrvalehoidumist käesolevas direktiivis sätestatud nõuetest, peaksid pädevad asutused tagama tasustamist käsitlevate põhimõtete ja eeskirjade täitmise krediidasutuste ja investeerimisühingute poolt konsolideeritud alusel, st konsolideerimisgrupi, emaettevõtja ja tütarettevõtja tasandil, võttes sealhulgas arvesse kolmandates riikides asutatud filiaale ja tütarettevõtjaid.
- (68) Kuna halvasti kavandatud tasustamispoliitika ja motivatsioonisüsteemid võivad suurendada krediidasutuste ja investeerimisühingute riske vastuvõetamatu määran, tuleks võtta kiireid korrigeerivaid meetmeid ja vajaduse korral asjakohaseid parandusmeetmeid. Sellest tulenevalt on asjakohane tagada, et pädevatel asutustel oleksid volitused kehtestada asjaomaste krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes kvalitatiivseid või kvantitatiivseid meetmeid, mille eesmärk on lahendada järelevalve käigus tuvastatud tasustamispoliitika probleeme.
- (69) Tasustamist käsitlevad sätted ei tohiks piirata ELi toimimise lepingu artikli 153 lõikega 5 tagatud põhiõiguste täielikku teostamist, siseriikliku lepingu- ja tööõiguse üldpõhimõtteid, aktsionäride õigusi ja kaasamist ning asjaomase krediidasutuse või investeerimisühingu juhtorganite üldisi kohustusi reguleerivat liidu ja siseriiklikku õigust ning, kui see on asjakohane, sotsiaalpartnerite õigust sõlmida ja panna maksma kollektiivlepinguid vastavalt siseriiklikule õigusele ja tavadele.

- (70) Krediidiriski ja tururiski omavahendite nõuded peaksid üksnes sel määral kui see on vajalik põhinema välisreitingutel. Kui krediidirisk on oluline, peaksid krediidiasutused ja investeerimisühingud üldiselt püüdma rakendada sisereitingute meetodeid või sisemudeleid. Standardmeetodeid, mis põhinevad välisreitingutel, võiks kasutada väiksema krediidiriski korral, mis on tavaliselt nii vähemkeeruliste krediidiasutuste ja investeerimisühingute puhul, väheoluliste riskipositsiooni klasside puhul või olukorras, kus sisemeetodi kasutamine oleks liiga koormav.
- (71) Direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ olid üheks tugisambaks, millele rajati liigne tuginemine välisreitingutele. Käesolev direktiiv peaks võtma arvesse G20 järeldusi ning FSB põhimõtteid välisreitingutele liigse tuginemise vähendamise kohta. Seetõttu tuleks krediidiasutusi ja investeerimisühinguid julgustada kasutama välise krediidireitingute asemel pigem sisemisi krediidireitinguid, isegi regulatiivsete omavahendite nõuete arvutamise otstarbel.
- (72) Liigset tuginemist välisreitingutele tuleks vähendada ja kogu reitingutest tulenev automaatne mõju tuleks järkjärgult kõrvaldada. Krediidiasutustelt ja investeerimisühingutelt tuleks seetõttu nõuda, et nad kehtestaksid usaldusväärsed laenuandmise kriteeriumid ja laenuandmise otsuse tegemise protsessid. Krediidiasutustel ja investeerimisühingutel peaks olema võimalik kasutada välisreitinguid selles protsessis ühena mitmest tegurist, kuid nad ei tohiks üksnes või mehhaaniliselt tugineda nendele.
- (73) Reitinguagentuuri tunnustamine krediidikvaliteeti hindava välise asutusena ei tohiks suurendada juba praegu kolme peamise ettevõtja poolt valitsetava turu piiratust. Euroopa Pangandusjärelevalve, liikmesriikide keskpangad ning EKP peaksid, ilma et see muudaks protsessi lihtsamaks või vähenõudlikumaks, tagama enamate reitinguagentuuride tunnustamise krediidikvaliteeti hindavate asutustena, selleks et avada turg teistele ettevõtjatele.
- (74) Võttes arvesse sisemudeli meetodeid kasutavate krediidiasutuste ja investeerimisühingute poolt vastu võetud meetodite suurt hulka, on oluline, et pädevatel asutustel ja Euroopa Pangandusjärelevalvel oleks selliste meetodite puhul selge ülevaade riskiga kaalutud vara väärtuste vahemikust ja sarnaste riskipositsioonide korral tekkivatest omavahendite nõuetest. Selle saavutamiseks tuleks nõuda, et krediidiasutused ja investeerimisühingud esitaksid pädevatele asutustele Euroopa Pangandusjärelevalve poolt välja töötatud, erinevaid riskipositsioone hõlmavatele võrdlusportfellidele kohaldatud sisemudelite tulemusi. Saadud teabe alusel peaksid pädevad asutused võtma asjakohaseid samme selle tagamiseks, et tulemuste sarnasused või erinevused sama riskipositsiooni puhul oleksid võetavate riskide osas põhjendatavad. Üldisemalt peaksid pädevad asutused ja Euroopa Pangandusjärelevalve tagama selle, et valik sisemudeli meetodi ja standardmeetodi vahel ei põhjustaks omavahendite nõuete alahindamist. Kuigi operatsiooniriski katmise omavahendite nõudeid on üksiku riskipositsiooni tasandil raskem määrata ja seega on asjakohane jätta see riskikategooria võrdlusprotsessist välja, peaksid pädevad asutused olema siiski kursis operatsiooniriski sisemudeli meetodite arenguga, et jälgida erinevaid kasutatavaid võtteid ja parandada järelevalvemeetodeid.
- (75) Tuleks julgustada suhetel põhineva laenamise väljatöötamist, mille puhul järjepidevast ärisuhtest klientidega saadud teavet kasutatakse selleks, et saavutada nõuetekohase hoolsuse ja riskihindamise parem kvaliteet kui juhul, kui kasutatakse üksnes standarditud teavet ja krediidihindamist.
- (76) Seoses likviidsuse järelevalvega peaks vastutus lasuma päritoluliikmesriigil kohe, kui kohalduvad likviidsuskatte nõude üksikasjalikud kriteeriumid. Seepärast on vaja koordineerida järelevalvet selles valdkonnas, et võtta selleks ajaks kasutusele päritoluriigipoolne järelevalve. Tõhusa järelevalve tagamiseks peaksid päritoluriigi ja vastuvõtva riigi pädevad asutused tegema likviidsuse küsimuses täiendavalt koostööd.
- (77) Kui samas konsolideerimisgrupis vastavad ühe krediidiasutuse või investeerimisühingu likviidsed varad stressitingimustes selle grupi teise liikme likviidsusvajadustele, peaks pädevatel asutustel olema võimalik vabastada krediidiasutus või likvideerimisühing likviidsuskatte nõudest ja kohaldada kõnealuseid nõudeid hoopis konsolideeritud alusel.
- (78) Käesoleva direktiivi alusel võetud meetmed ei tohiks piirata Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. aprilli 2001. aasta direktiivi 2001/24/EÜ (krediidiasutuste saneerimise ja likvideerimise kohta) ⁽¹⁾ kohaselt võetud meetmete kohaldamist. Järelevalvemeetmed ei tohiks põhjustada eri liikmesriikide võlausaldajate diskrimineerimist.
- (79) Finantskriisi ja selliste protsükliliste mehhanismide taustal, mis aitasid kaasa finantskriisi tekkimisele ja suurendasid selle mõju, andsid FSB, Baseli pangandusjärelevalve komitee ja G-20 soovitusi, kuidas piirata finantsõigusaktide protsüklilist mõju. 2010. aasta detsembris andis Baseli pangandusjärelevalve komitee välja uued ülemaailmsed regulatiivsed standardid pankade kapitali adekvaatsuse kohta (Basel III eeskirjad), sealhulgas nõuded kapitali säilitamise ja vastutsükliliste kapitalipuhvrite kohta.

⁽¹⁾ EÜT L 125, 5.5.2001, lk 15.

- (80) Seepärast on asjakohane nõuda, et lisaks muudele omavahendinõuetele hoiaksid krediitiasutused ja asjaomased investeerimisühingud kapitali säilitamise puhvrit ja vastutsüklilist kapitalipuhvrit, tagamaks, et nad akumuleerivad majanduskasvu ajal piisava kapitalibaasi, et kompenseerida kahju stressiperioodil. Vastutsüklilist kapitalipuhvrit tuleks suurendada, kui arvatakse, et krediidi ning krediitiasutuste ja investeerimisühingute riskiprofiilile märkimisväärset mõju avaldavate muude varaklasside kogumahu kasvuga kaasneks süsteemse riski suuremine, ning vähendada stressiperioodil.
- (81) Selleks et tagada, et vastutsüklilised kapitalipuhvrid kajastavad piisavalt krediidi ülemäärase kasvu riski pangandussektorile, peaksid krediitiasutused ja investeerimisühingud arvutama krediitiasutuse- või investeerimisühingupõhised puhvrid, mis põhineksid kaalutud keskmisel vastutsüklilise puhvri määral, mida kohaldatakse riikides, kus nende krediidiriski positsioonid asuvad. Iga liikmesriik peaks seega määrama asutuse, kes vastutab selles riigis igas kvartalis vastutsüklilise puhvri suuruse kehtestamise eest. Puhvri suuruse määramisel tuleks võtta arvesse krediitidimahu kasvu ja krediidi suhet SKPsse kõnealuses liikmesriigis, samuti muid finantssüsteemi stabiilsust ohustavate riskide seisukohast olulisi muutujaid.
- (82) Selleks et suurendada rahvusvahelist ühtlust vastutsüklilise puhvri määrade kehtestamisel, on Baseli pangandusjärelvalve komitee töötanud välja meetodi, mis põhineb krediidi ja SKP suhtel. See peaks olema ühiseks lähtepunktiks, kui riikide pädevad asutused teevad otsuseid puhvrimäärade üle, kuid sellega ei tohiks kaasneda automaatne puhvrite kehtestamine, samuti ei tohiks see olla määratud asutuste jaoks siduv. Puhvri määr peaks asjakohaselt kajastama krediititsüklit ja krediitidimahu ülemäärasest kasvust tulenevaid riske liikmesriigis ning selles võetakse asjakohaselt arvesse liikmesriigi majanduse eripära.
- (83) Muutuvtasu piirangud on oluline element tagamaks, et krediitiasutused ja investeerimisühingud taastavad oma kapitalitaseme, kui nad tegutsevad kapitalipuhvri piires. Krediitiasutuste ja investeerimisühingute suhtes juba kohaldatakse põhimõtet, et hüvitised ja täiendavad muutuvtasu maksed töötajatele, kelle ametialasel tegevusel on oluline mõju krediitiasutuse või investeerimisühingu riskiprofiilile, peavad olema jätkusuutlikud asjaomase krediitiasutuse või investeerimisühingu finantsseisundit arvestades. Selleks et krediitiasutus või investeerimisühing taastaks omavahendite taseme õigeaegselt, on asjakohane viia muutuvtasu maksmine ja vabatahtlikud pensionihüvitised vastavusse krediitiasutuse või investeerimisühingu kasumlikkusega mis tahes ajavahemikul, mil kombineeritud puhvri nõue ei ole täidetud, pidades silmas krediitiasutuse või investeerimisühingu finantsolukorda pikas perspektiivis.
- (84) Krediitiasutused ja investeerimisühingud peaksid käsitlema ja kontrollima kõiki kontsentratsiooniriske kirjalike strategiatega ja protseduuridega. Võttes arvesse avaliku sektori riskipositsioonide olemust, on kontsentratsioonirisikide kontrolli all hoidmine tõhusam kui nende riskipositsioonide riskiga kaalumise, võttes arvesse nende riskipositsioonide suurust ja raskusi omavahendite nõuete kalibreerimisel. Komisjon peaks sobival ajal esitama Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande soovitatavate muudatuste kontsentratsioonirisiki usaldatavusnõuete käsitluses.
- (85) Liikmesriikidel peaks olema võimalik nõuda, et krediitiasutused hoiaksid lisaks kapitali säilitamise puhvrile ja vastutsüklilisele kapitalipuhvrile süsteemse riski puhvrit, et ennetada ja maandada pikaajalisi mittetsüklilisi süsteemseid või makrotasandi usaldatavusnõuetega seotud riske, mis ei ole hõlmatud määrusega (EL) nr 575/2013, finantssüsteemi häire riski korral, millel võivad olla tõsised negatiivsed tagajärjed finantssüsteemile ja konkreetse liikmesriigi reaalmajandusele. Süsteemse riski puhvri määra tuleks kohaldada kõigi krediitiasutuste ja investeerimisühingute või nende ühe või mitme allüksuse suhtes kui krediitiasutuste ja investeerimisühingute majandustegevuses esineb sarnane riskiprofiil.
- (86) Selleks et tagada makrotasandil usaldatavusnõuete sidus järelevalve kogu liidus, on asjakohane, et Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu töötab välja põhimõtted, mis lähtuvad liidu majandusest, ning vastutab nende kohaldamise jälgimise eest. Käesolev direktiiv ei tohiks piirata Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu õigust võtta mis tahes meetmeid, mida ta peab vajalikuks vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrusele (EL) nr 1092/2010 (finantssüsteemi makrotasandi usaldatavusjärelvalve kohta Euroopa Liidus ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu asutamise kohta) ⁽¹⁾.
- (87) Liikmesriikidel peaks olema võimalik tunnustada teise liikmesriigi kehtestatud süsteemse riski puhvri määra ning kohaldada kõnealust puhvri määra riigisiselt tegevusloa saanud krediitiasutuste ja investeerimisühingute suhtes riskipositsioonide puhul, mis asuvad puhvri määra nõude kehtestanud liikmesriigis. Liikmesriigil, kes kehtestab puhvri nõude, peaks samuti olema võimalik paluda Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogul esitada ühele või mitmele liikmesriigile, kellel on võimalik süsteemse riski puhvrit tunnustada, määruse (EL) nr 1092/2010 artiklis 16 osutatud soovitusel, et nad kõnealust puhvri nõuet tunnustaksid. Sellise soovitusel kohaldatakse „täida või põhjenda täitmatajätmist” reeglit, mis on sätestatud nimetatud määruse artikli 3 lõikes 2 ja artiklis 17.
- (88) On asjakohane, et liikmesriikide otsused vastutsüklilise puhvri määrade kohta on võimalikult palju koordineeritud. Sellega seoses saaks Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu pädevate või määratud asutuste taotlusel lihtsustada nende asutuste vahelisi arutelusid kavandatud puhvri määra ja sealhulgas asjakohaste muutujate kindlaksmääramise üle.

⁽¹⁾ ELT L 331, 15.12.2010, lk 1.

- (89) Kui krediidasutus või investeerimisühing ei suuda täielikult täita kombineeritud puhvri nõuet, peaks ta kohaldama meetmeid, millega tagatakse omavahendite taseme taastamine ettenähtud ajaks. Selleks et säilitada kapitali, on asjakohane kehtestada proportsionaalsed piirangud kasumi täiendavatele väljamaksmistele, sealhulgas dividendimaksed ja muutuvtasude maksed. Tagamaks, et kõnealustel krediidasutustel või investeerimisühingutel on usaldusväärne strateegia omavahendite taseme taastamiseks, peaks neilt nõudma kapitali säilitamise kava koostamist ja selles kokku leppimist pädevate asutustega, kehtestades selles, kuidas kohaldatakse piiranguid väljamaksetele ning teisi meetmeid, mida krediidasutus või investeerimisühing kavatseb võtta, et tagada vastavus puhvrinõuetele.
- (90) Asutustelt eeldatakse suuremate omavahendite nõuete kehtestamist globaalsetele süsteemset olulistele ettevõtjatele, et kompenseerida suuremat riski, mida nad kujutavad finantssüsteemile, ning nende maksejõuetuse potentsiaalset mõju maksumaksjatele. Kui asutus kehtestab süsteemse riski puhvri nõude, ent kohaldatav on ka globaalse süsteemset olulise ettevõtja puhver, tuleks kohaldada neist kahest suuremat. Kui süsteemse riski puhvri nõuet kohaldatakse ainult liikmesriigisestele riskipositsioonidele, peaks see olema kumuleeruv globaalse süsteemset olulise ettevõtja või muu süsteemset olulise ettevõtja puhvriga, mida kohaldatakse kooskõlas käesoleva direktiiviga.
- (91) Finantsteenuste valdkonna tehnilised standardid peaksid tagama sidusa ühtlustamise ning hoiustajate, investorite ja tarbijate piisava kaitse kogu liidus. Kuna Euroopa Pangandusjärelevalvel on põhjalikud eriteadmised, on tõhus ja asjakohane teha talle ülesandeks töötada liidu õiguses kindlaksmääratud valdkondades komisjonile esitamiseks välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, mille puhul ei ole vaja teha poliitilisi otsuseid. Euroopa Pangandusjärelevalve peaks tehniliste standardite eelnõusid koostades tagama tõhusad haldus- ja aruandlusprotsessid.
- (92) Komisjon peaks vastu võtma Euroopa Pangandusjärelevalve väljatöötatud regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud järgmistes valdkondades: krediidasutuse olulise osaluse lubamine ja omandamine, pädevate asutuste vaheline teabevahetus, asutamisevabaduse ja teenuste osutamise vabaduse kasutamine, järelevalvealane koostöö, krediidasutuste ja investeerimisühingute tasustamispoliitika ning segafinantsvaldusettevõtjate järelevalve delegeeritud õigusaktidena ELi toimimise lepingu artikli 290 kohaselt vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitele 10 kuni 14. Komisjon ja Euroopa Pangandusjärelevalve peaksid tagama, et kõnealuseid standardeid saavad kohaldada kõik asjaomased krediidasutused ja investeerimisühingud viisil, mis on proportsionaalne krediidasutuste ja investeerimisühingute ning nende tegevuse laadi, suuruse ja keerukusega.
- (93) Võttes arvesse käesoleva direktiivi kohaselt vastu võetavate regulatiivsete tehniliste standardite üksikasju ja arvu, tuleks siis, kui komisjon võtab regulatiivse tehnilise standardi vastu samal kujul kui Euroopa Pangandusjärelevalve esitatud regulatiivse tehnilise standardi eelnõu, pikendada tähtaega, mille jooksul Euroopa Parlament ja nõukogu võivad esitada vastuväiteid regulatiivsele tehnilisele standardile, veelgi ühe kuu võrra, kui see on asjakohane. Lisaks peaks komisjon püüdma võtta regulatiivsed tehnilised standardid vastu aegsasti, et võimaldada Euroopa Parlamendil ja nõukogul kasutada täies ulatuses kontrollivõimalust, võttes arvesse regulatiivse tehnilise standardi mahtu ja keerukust ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu kodukorra üksikasju, töögraafikut ja koosseisu.
- (94) Komisjonile tuleks anda ka õigus võtta vastu Euroopa Pangandusjärelevalve välja töötatud rakenduslikke tehnilisi standardeid järgmistes valdkondades: krediidasutuse olulise osaluse lubamine ja omandamine, pädevate asutuste vaheline teabevahetus, järelevalvealane koostöö, spetsiaalsed usaldatavusnõuded, järelevalveasutustepoolne teabe avaldamine, rakendusaktidena ELi toimimise lepingu artikli 291 kohaselt vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 15.
- (95) Selleks et tagada käesoleva direktiivi ühetaolised rakendamistingimused, tuleks komisjonile anda rakendamisevolitused. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrusega (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisevolituste teostamise suhtes ⁽¹⁾.
- (96) Selleks et täpsustada käesolevas direktiivis sätestatud nõudeid, peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte, et selgitada käesolevas direktiivis kasutatud definitsioone ja mõisteid, laiendada neid tegevusi, milleks on vaja vastastikust tunnustamist, ja parandada teabevahetust seoses krediidasutuste filiaalidega. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide taseandil. Delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisel ja koostamisel peaks komisjon tagama asjaomaste dokumentide sama- ja õigeaegse ning asjakohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
- (97) Viiteid direktiividele 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ, tuleks tõlgendada viidetena käesolevale direktiivile ja määrusele (EL) nr 575/2013.

⁽¹⁾ ELT L 55, 28.2.2011, lk 13.

- (98) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2002. aasta direktiiv 2002/87/EÜ (milles käsitletakse finantskonglomeraati kuuluvate krediidasutuste, kindlustusseltside ja investeerimisühingute täiendavat järelevalet) ⁽¹⁾, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. novembri 2007. aasta direktiiv 2007/64/EÜ (makseteenuste kohta siseturul), ⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/65/EÜ (vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeeringuks loodud ettevõtjaid (eurofondid) käsitlevate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta), ⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta direktiiv 2009/110/EÜ (mis käsitleb e-raha asutuste asutamist ja tegevust ning usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalet) ⁽⁴⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2011. aasta direktiiv 2011/61/EL (alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate kohta) ⁽⁵⁾ osutavad direktiivide 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ sätetele, mis käsitlevad omavahendite nõudeid, mida peaks reguleerima käesolevas direktiivis ja määruses (EL) nr 575/2013. Seega tuleks viiteid kõnealustes direktiivides direktiividele 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ käsitada viidetena sätetele, mis käsitlevad omavahendite nõudeid käesolevas direktiivis ja määruses (EL) nr 575/2013.
- (99) Selleks et oleks võimalik välja töötada tehnilised standardid, nii et need krediidasutused ja investeerimisühingud, mis on osa finantskonglomeraadist, kohaldavad sobivaid arvutusmeetodeid konsolideeritud alusel nõutava kapitali kindlaksmääramiseks, tuleks direktiivi 2002/87/EÜ vastavalt muuta.
- (100) Selleks et panganduse siseturg toimiks järjest tõhusamalt ja läbipaistvuse määr oleks liidu kodanike jaoks piisav, on vaja et pädevad asutused avaldaksid asjakohast võrdlust võimaldaval viisil teavet selle kohta, kuidas käesolevat direktiivi rakendatakse.
- (101) Likviidsusjärelevalve puhul tuleks kohaldada ülemineku-perioodi, mille jooksul liikmesriigid lähevad üle reguleerimiskorrale, mille raames kohaldatakse likviidsuskatte nõude üksikasjalikke kriteeriumeid.
- (102) Selleks et tagada krediidasutuste ja investeerimisühingute stabiilne, sujuv ja järkjärguline üleminek uutele liidu tasandi likviidsuse ja stabiilse rahastamise nõuetele, peaksid pädevad asutused täielikult ära kasutama käesoleva direktiivi kohaseid järelevalvevolitusi ning kohaldatavas siseriiklikus õiguses sätestatud volitusi. Eelkõige peaksid pädevad asutused hindama, kas on vaja kohaldada halduskaristusi või muid haldusmeetmeid, sealhulgas usaldatavustasud, mille ulatus peaks olema üldjoontes seotud erinevusega krediidasutuse või investeerimisühingu tegeliku likviidsuspositsiooni ning likviidsuse ja stabiilse rahastamise nõuete vahel. Selle hinnangu andmisel peaksid pädevad asutused pöörama asjakohast tähelepanu turutingimustele. Selliseid halduskaristusi või muid haldusmeetmeid tuleks kohaldada kuni üksikasjalikke likviidsuse ja stabiilse rahastamise nõudeid käsitlevate õigusaktide rakendamiseni liidu tasandil.
- (103) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiivi 95/46/EÜ (üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta) ⁽⁶⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2000. aasta määrust (EÜ) nr 45/2001 (üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta) ⁽⁷⁾ tuleks täies ulatuses kohaldada isikuandmete töötlemisele käesoleva direktiivi kohaldamisel.
- (104) Kuna käesoleva direktiivi eesmärke, nimelt krediidasutuste ja investeerimisühingute tegevuse alustamise tingimuste ning krediidasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalve eeskirjade kehtestamist, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning kavandatava meetme ulatuse ja toime tõttu on seda parem saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (105) Kooskõlas liikmesriikide ja komisjoni 28. septembri 2011. aasta ühise poliitilise deklaratsiooniga selgitavate dokumentide kohta kohustuvad liikmesriigid põhjendatud juhtudel lisama ülevõtmismeetmeid käsitlevale teatele ühe või mitu dokumenti, milles selgitatakse seost direktiivi komponentide ja ülevõtvate siseriiklike õigusaktide vastavate osade vahel. Käesoleva direktiivi puhul leiab seadusandja, et selliste dokumentide edastamine on põhjendatud.
- (106) Euroopa andmekaitseinspektoriga on kooskõlas määruse (EÜ) nr 45/2001 artikli 28 lõikega 1 konsulteeritud ning ta on esitanud arvamuse ⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ ELT L 35, 11.2.2003, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 319, 5.12.2007, lk 1.

⁽³⁾ ELT L 302, 17.11.2009, lk 32.

⁽⁴⁾ ELT L 267, 10.10.2009, lk 7.

⁽⁵⁾ ELT L 174, 1.7.2011, lk 1.

⁽⁶⁾ EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31.

⁽⁷⁾ EÜT L 8, 12.1.2001, lk 1.

⁽⁸⁾ ELT C 175, 19.6.2012, lk 1.

(107) Direktiivi 2002/87/EÜ tuleks vastavalt muuta ning direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ tuleks kehtetuks tunnistada,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

I JAOTIS

REGULEERIMISE JA -ALA NING MÕISTED

Artikkel 1

Reguleerimisese

Käesoleva direktiiviga kehtestatakse eeskirjad, mis käsitlevad järgmist:

- a) krediidasutuste ja investeerimisühingute tegevuse alustamise tingimused;
- b) krediidasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalve pädevate asutuste järelevalvealased volitused ja vahendid;
- c) pädevate asutuste poolne krediidasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalve viisil, mis on kooskõlas nõuetega, mis on sätestatud määruses (EL) nr 575/2013;
- d) avalikustamisnõuded pädevatele asutustele krediidasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete ja nende täitmise järelevalve valdkonnas.

Artikkel 2

Reguleerimisala

1. Käesolevat direktiivi kohaldatakse krediidasutustele ja investeerimisühingutele.
2. Artiklit 30 kohaldatakse kohalikele ettevõtjatele.
3. Artiklit 31 kohaldatakse määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punkti 2 alapunktis c osutatud ettevõtjatele.
4. Artiklit 34 ja VII jaotise 3. peatükki kohaldatakse finantsvaldusettevõtjate, segafinantsvaldusettevõtjate ja segavaldusettevõtjate suhtes, kelle peakontor asub liidus.
5. Käesolevat direktiivi ei kohaldata järgmise suhtes:
 - 1) investeerimisühingute tegevuse alustamise tingimused, niivõrd kui võrd see on reguleeritud direktiiviga 2004/39/EÜ;

- 2) keskpangad;
- 3) postižiroasutused;
- 4) Belgias „Institut de Réescompte et de Garantie/Herdiscotering- en Waarborginstituut”;
- 5) Taanis „Eksport Kredit Fonden”, „Eksport Kredit Fonden A/S”, „Danmarks Skibskredit A/S” ja „KommuneKredit”;
- 6) Saksamaal „Kreditanstalt für Wiederaufbau”, ettevõtjad, keda „Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz” seaduse alusel käsitletakse osana riiklikust elamumajanduspoliitikast ja kelle peamine tegevusvaldkond ei ole pangandustegevus, ning ettevõtjad, keda kõnealuse seaduse alusel peetakse mittetulunduslikeks elamumajanduse ettevõtjateks;
- 7) Eestis „hoiu-laenuühistud”, mis on hoiu-laenuühistu seaduse kohaselt tunnustatavad ühistud;
- 8) Iirimaa krediitkassad ja vastastikuse abistamise ühingud;
- 9) Kreekas „Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων”, (Tamio Parakatathikon kai Danion);
- 10) Hispaanias „Instituto de Crédito Oficial”;
- 11) Prantsusmaal „Caisse des dépôts et consignations”;
- 12) Itaalias „Cassa di depositi e prestiti”;
- 13) Lätis „krājaizdevu sabiedrības”, ettevõtjad, keda „krājaizdevu sabiedrību likums” seaduse alusel käsitletakse ühistutena, kes osutavad finantsteenuseid üksnes oma liikmetele;
- 14) Leedus „kredito unijos”, välja arvatud „Centrinė kredito unija”;
- 15) Ungaris „MFB Magyar Fejlesztési Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság” ja „Magyar Export-Import Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság”;
- 16) Madalmaades „Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV”, „NV Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij”, „NV Industriebank Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering” ja „Overijsselse Ontwikkelingsmaatschappij NV”;
- 17) Austrias ettevõtjad, keda käsitletakse üldistes huvides tegutsevate elamumajandusettevõtjatena, ja „Österreichische Kontrollbank AG”;

- 18) Poolas „Spółdzielcze Kasy Oszczędnościowo – Kredytowe” ja „Bank Gospodarstwa Krajowego”;
- 19) Portugalis 1. jaanuaril 1986 olemas olnud „Caixas Económicas”, välja arvatud need, mis on asutatud osatühingutena, ja „Caixa Económica Montepio Geral”;
- 20) Sloveenias „SID-Slovenska izvozna in razvojna banka, d.d. Ljubljana”;
- 21) Soomes „Teollisen yhteistyön rahasto Oy/Fonden för industriellt samarbete AB” ja „Finnvera Oy/Finnvera Abp”;
- 22) Rootsis „Svenska Skeppshypotekskassan”;
- 23) Ühendkuningriigis „National Savings Bank”, „Commonwealth Development Finance Company Ltd”, „Agricultural Mortgage Corporation Ltd”, „Scottish Agricultural Securities Corporation Ltd”, „Crown Agents for overseas governments and administrations”, krediidikassad ja munitsipaalpangad.

6. Käesoleva artikli lõike 5 punktis 1 ja punktides 3 kuni 23 osutatud üksusi käsitletakse artikli 34 ja VII jaotise 3. peatüki kohaldamisel finantseerimisasutustena.

Artikkel 3

Mõisted

1. Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „krediidiasutus” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 1 määratletud krediidiasutus;
- 2) „investeeringusühing” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 2 määratletud investeeringusühing;
- 3) „krediidiasutus ja/või investeeringusühing” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 3 määratletud krediidiasutused ja investeeringusühingud;
- 4) „kohalik ettevõtja” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 4 määratletud kohalikud ettevõtjad;
- 5) „kindlustusandja” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 5 määratletud kindlustusandja;
- 6) „edasikindlustusandja” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 6 määratletud edasikindlustusandja;
- 7) „juhtorgan” – krediidiasutuse või investeeringusühingu organ, mis on ametisse nimetatud kooskõlas siseriikliku

õigusega ning mille pädevuses on krediidiasutuse või investeeringusühingu strateegia ja eesmärkide kehtestamine ja tegevuse üldine suunamine ning mis teostab järelevalvet ja kontrolli juhtkonna otsuste tegemise üle, ning millesse kuuluvad isikud, kes krediidiasutuse või investeeringusühingu tegevust tegelikult juhivad;

- 8) „järelevalvefunktsiooni täitev juhtorgan” – juhtorgan, mis tegutseb oma rollis juhtkonna otsuste tegemise jälgija ja kontrollijana;
- 9) „kõrgem juhtkond” – sellised füüsilised isikud, kes täidavad krediidiasutuses või investeeringusühingus otsuste elluviimise funktsiooni ning kes on vastutavad ja aruandekohustuslikud juhtorgani ees krediidiasutuse või investeeringusühingu igapäevase juhtimise eest;
- 10) „süsteemne risk” – finantssüsteemi häire risk, millel võivad olla finantssüsteemile ja reaalmajandusele tõsised negatiivsed tagajärjed;
- 11) „mudelirisk” – potentsiaalne kahju, mida krediidiasutus või investeeringusühing võib kanda selliste otsuste tagajärjel, mis võiksid põhimõtteliselt põhineda sisemudelite väljundil, ning vigade tõttu kõnealuste mudelite väljatöötamisel, rakendamisel või kasutamisel;
- 12) „väärtpaberistamise tehingu algataja” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 13 määratletud väärtpaberistamise tehingu algataja;
- 13) „sponsor” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 14 määratletud sponsor;
- 14) „emaettevõtja” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 15 määratletud emaettevõtja;
- 15) „tütarettevõtja” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 16 määratletud tütarettevõtja;
- 16) „filiaal” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 17 määratletud filiaal;
- 17) „abiettevõtja” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 18 määratletud abiettevõtja;
- 18) „varahaldusettevõtja” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 19 määratletud varahaldusettevõtja;

- 19) „finantsvaldusettevõtja” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 20 määratletud finantsvaldusettevõtja;
- 20) „sega finantsvaldusettevõtja” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 21 määratletud sega finantsvaldusettevõtja;
- 21) „sega valdusettevõtja” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 22 määratletud sega valdusettevõtja;
- 22) „finantseerimisasutus” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 26 määratletud finantseerimisasutus;
- 23) „finantssektori ettevõtte” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 27 määratletud finantssektori ettevõtte;
- 24) „liikmesriigis emaettevõtjana tegutsev krediidasutus või investeerimisühing” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 28 määratletud liikmesriigis emaettevõtjana tegutsev krediidasutus või investeerimisühing;
- 25) „ELis emaettevõtjana tegutsev krediidasutus või investeerimisühing” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 29 määratletud ELis emaettevõtjana tegutsev krediidasutus või investeerimisühing;
- 26) „liikmesriigis emaettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 30 määratletud liikmesriigis emaettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja;
- 27) „ELis emaettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 31 määratletud ELis emaettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja;
- 28) „liikmesriigis emaettevõtjana tegutsev sega finantsvaldusettevõtja” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 32 määratletud liikmesriigis emaettevõtjana tegutsev sega finantsvaldusettevõtja;
- 29) „ELis emaettevõtjana tegutsev sega finantsvaldusettevõtja” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 33 määratletud ELis emaettevõtjana tegutsev sega finantsvaldusettevõtja;
- 30) „süsteemselt oluline ettevõtja” – ELis emaettevõtjana tegutsev krediidasutus või investeerimisühing, ELis emaettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja, ELis emaettevõtjana tegutsev sega finantsvaldusettevõtja või krediidasutus või investeerimisühing, mille maksejõuetus või ebapiisav toimimine võib tuua kaasa süsteemse riski;
- 31) „keskne vastaspool” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 34 määratletud keskne vastaspool;
- 32) „osalus” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 35 määratletud osalus;
- 33) „oluline osalus” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 36 määratletud oluline osalus;
- 34) „kontroll” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 37 määratletud kontroll;
- 35) „märkimisväärne seos” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 38 määratletud märkimisväärne seos;
- 36) „pädev asutus” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 40 määratletud pädev asutus;
- 37) „konsolideeritud järelevalvet teostav asutus” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 41 määratletud konsolideeritud järelevalvet teostav asutus;
- 38) „tegevusluba” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 42 määratletud tegevusluba;
- 39) „päritoluliikmesriik” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 43 määratletud päritoluliikmesriik;
- 40) „vastuvõttev liikmesriik” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 44 määratletud vastuvõttev liikmesriik;
- 41) „Euroopa Keskpankade Süsteemi keskpangad” ehk „EKPSi keskpangad” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 45 määratletud Euroopa Keskpankade Süsteemi keskpangad;
- 42) „keskpangad” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 46 määratletud keskpangad;
- 43) „konsolideeritud olukord” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 47 määratletud konsolideeritud olukord;
- 44) „konsolideeritud alusel” või „konsolideeritud järelevalve” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 48 määratletud konsolideeritud alusel või konsolideeritud alusel toimuv järelevalve;
- 45) „allkonsolideeritud alusel” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 49 määratletud allkonsolideeritud alusel;

- 46) „finantsinstrument” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 50 määratletud finantsinstrument;
- 47) „omavahendid” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 118 määratletud omavahendid;
- 48) „operatsioonirisk” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 52 määratletud operatsioonirisk;
- 49) „krediidiriski maandamine” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 57 määratletud krediidiriski maandamine;
- 50) „väärtpaberistamine” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 61 määratletud väärtpaberistamine;
- 51) „väärtpaberistamise positsioon” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 62 määratletud väärtpaberistamise positsioon;
- 52) „väärtpaberistamise eriotstarbeline ettevõte” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 66 määratletud väärtpaberistamise eriotstarbeline ettevõte;
- 53) „vabatahtlikud pensionihüvitised” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 73 määratletud vabatahtlikud pensionihüvitised;
- 54) „kauplemisportfell” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 86 määratletud kauplemisportfell;
- 55) „reguleeritud turg” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 92 määratletud reguleeritud turg;
- 56) „finantsvõimendus” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 93 määratletud finantsvõimendus;
- 57) „ülemäärase finantsvõimenduse risk” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 94 määratletud ülemäärase finantsvõimenduse risk;
- 58) „reitinguagentuur” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 98 määratletud reitinguagentuur;

- 59) „sisemeetodid” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 143 lõikes 1 osutatud sisereitingul põhinev meetod, artiklis 221 osutatud sisemudelil põhinev meetod, artiklis 225 osutatud sisehinnangul põhinev meetod, artikli 312 lõikes 2 osutatud täiustatud mõõtmismudelil põhinev meetod, artiklites 283 ja 363 osutatud sisemudeli meetod ning artikli 259 lõikes 3 osutatud sisemisel hinnangul põhinev meetod.

2. Kui käesolevas direktiivis viidatakse juhtorganile ning vastavalt siseriiklikule õigusele on juhtorgani juhtimis- ja järelevalvefunktsioonid määratud eri organitele või eri liikmetele ühes organis, määrab liikmesriik vastutavad organid või juhtorgani liikmed kindlaks kooskõlas oma siseriikliku õigusega, välja arvatud juhtudel, kui käesolevas direktiivis on sätestatud teisiti.

II JAOTIS

PÄDEVAD ASUTUSED

Artikkel 4

Pädevate asutuste määramine ja nende volitused

1. Liikmesriigid määravad pädevad asutused, kes täidavad käesoleva direktiivi ja määrusega (EL) nr 575/2013 ette nähtud funktsioone ja ülesandeid. Nad teavitavad sellest komisjoni ja Euroopa Pangandusjärelevalvet, näidates ära funktsioonide ja ülesannete jaotumise.

2. Liikmesriigid tagavad, et pädevad asutused kontrollivad krediidiasutuste ja investeerimisühingute ning vajaduse korral finantsvaldusettevõtjate ja segafinantsvaldusettevõtjate tegevust ja hindavad vastavust käesoleva direktiivi ja määruse (EL) nr 575/2013 nõuetele.

3. Liikmesriigid tagavad asjakohaste meetmete olemasolu, mis võimaldavad pädeval asutusel saada teavet, mida on vaja hindamiseks, kuivõrd krediidiasutused ja investeerimisühingud ning asjakohasel juhul finantsvaldusettevõtjad ja segafinantsvaldusettevõtjad täidavad lõikes 2 osutatud nõudeid, ning uurimaks kõnealuste nõuete võimalikku rikkumist.

4. Liikmesriigid tagavad, et pädevatel asutustel on vajalik asjatundlikkus, vahendid, haldussuutlikkus, volitused ja sõltumatus, et täita usaldatavusnõuete täitmise järelevalve-, uurimis- ja karistuste määramise funktsioone, mis on kehtestatud käesoleva direktiivi ja määrusega (EL) nr 575/2013.

5. Liikmesriigid nõuavad, et krediidiasutused ja investeerimisühingud esitaksid oma päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele kogu teabe, mida on vaja hindamiseks, kas nad vastavad käesoleva direktiivi ja määruse (EL) nr 575/2013 alusel vastu võetud nõuetele. Liikmesriigid tagavad ühtlasi, et krediidiasutuste ja investeerimisühingute sisekontrolli mehhanismid ning juhtimis- ja raamatupidamistava võimaldaksid alati kontrollida nende vastavust kõnealustele nõuetele.

6. Liikmesriigid tagavad, et krediidasutused ja investeerimisühingud registreerivad kõik oma tehingud ja dokumenteerivad süsteemid ja protsessid, mis kuuluvad käesoleva direktiivi ja määruse (EL) nr 575/2013 reguleerimisalasse, nii et pädevad asutused saavad igal ajal kontrollida vastavust käesoleva direktiivi ja määruse (EL) nr 575/2013 nõuetele.

7. Liikmesriigid tagavad, et käesoleva direktiivi ja määruse (EL) nr 575/2013 kohane järelevalve ning muud pädevate asutuste funktsioonid on eraldiseisvad ja sõltumatud solveerimisega seotud ülesannetest. Liikmesriigid teavitavad sellest komisjoni ja Euroopa Pangandusjärelevalvet, näidates ära ülesannete jaotumise.

8. Liikmesriigid tagavad, et kui solveerimise volitusi omavad asutused ei ole pädevad asutused, teevad solveerimise volitusi omavad asutused solveerimiskavade ettevalmistamisel pädevate asutustega tihedat koostööd ja konsulteerivad nendega.

Artikkel 5

Liikmesriigisisene koordineerimine

Kui liikmesriikides on krediidasutuste, investeerimisühingute ja finantseerimisasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalveks rohkem kui üks pädev asutus, võtavad liikmesriigid nende asutuste töö koordineerimiseks vajalikke meetmeid.

Artikkel 6

Koostöö Euroopa Finantsjärelevalve Süsteemis

Oma ülesannete täitmisel võtavad pädevad asutused arvesse järelevalvevahendite ning järelevalvetavade lähendamist õigus- ja haldusnormide rakendamisel, mis on vastu võetud käesoleva direktiivi ning määruse (EL) nr 575/2013 kohaselt. Sel eesmärgil tagavad liikmesriigid, et:

- a) pädevate asutuste koostöö Euroopa Finantsjärelevalve Süsteemi liikmetena rajaneb usaldusel ja täielikul vastastikusel lugupidamisel, tagades eelkõige enda ja teiste Euroopa Finantsjärelevalve Süsteemi liikmete vahel asjakohase ja usaldusväärse teabe liikumise vastavalt ELi lepingu artikli 4 lõikes 3 sätestatud lojaalse koostöö põhimõttele;
- b) pädevad asutused osalevad Euroopa Pangandusjärelevalve ja vajaduse korral järelevalvekolleegiumide töös;
- c) pädevad asutused teevad kõik mis võimalik, et järgida suuniseid ja soovitusi, mille on Euroopa Pangandusjärelevalve välja andnud vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile

16, ning reageerida hoiatustele ja soovitustele, mille on välja andnud Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu vastavalt määruse (EL) nr 1092/2010 artiklile 16;

- d) pädevad asutused teevad tihedat koostööd Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukoguga;
- e) pädevatele asutustele liikmesriigi tasandil antud volitused ei takista neil kohustuste täitmist Euroopa Pangandusjärelevalve või, kui see on asjakohane, Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu liikmena või käesoleva direktiivi ja määruse (EL) nr 575/2013 kohaselt.

Artikkel 7

Järelevalve liidu mõõde

Iga liikmesriigi pädevad asutused kaaluvad oma üldiste ülesannete täitmisel hoolikalt oma otsuste võimalikku mõju finants-süsteemi stabiilsusele kõikides teistes asjaomastes liikmesriikides, eriti eriolukordades, võttes aluseks vastaval ajahetkel kättesaadava teabe.

III JAOTIS

KREDIIDIASUTUSE TEGEVUSE ALUSTAMISE JA JÄTKAMISE TINGIMUSED

1. PEATÜKK

Krediidasutuse tegevuse alustamise ja jätkamise üldtingimused

Artikkel 8

Tegevusloa andmine

1. Liikmesriigid nõuavad, et krediidasutused saaksid enne tegevuse alustamist tegevusloa. Ilma et see piiraks artiklite 10 kuni 14 kohaldamist, sätestavad nad tegevusloa andmise tingimused ning teatavad need Euroopa Pangandusjärelevalvele.
2. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada:
 - a) teave, mis krediidasutuse tegevusloa taotlemisel tuleb esitada pädevale asutusele, sealhulgas artikliga 10 ette nähtud tegevuskava;
 - b) olulist osalust omavate aktsionäride ja liikmete suhtes kohaldatavad nõuded vastavalt artiklile 14 ning
 - c) asjaolud, mis võivad takistada pädeval asutusel järelevalvefunktsiooni tõhusat täitmist, nagu on osutatud artiklis 14.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimese lõigu punktides a, b ja c osutatud regulatiivsed tehnilised standardid määruse (EL) nr 1093/2010 artiklites 10 kuni 14 sätestatud korras.

3. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud, et kehtestada standardvormid, -mallid ja -menetlused lõike 2 esimese lõigu punktis a osutatud teabe esitamiseks.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid määruse (EL) nr 1093/2010 artiklis 15 sätestatud korras.

4. Euroopa Pangandusjärelevalve esitab lõigetes 2 ja 3 osutatud tehniliste standardite eelnõud komisjonile 31. detsembriks 2015.

Artikkel 9

Keeld, mille kohaselt isikud või ettevõtjad, mis ei ole krediitiasutused, ei tohi tegeleda avalikkuselt hoiuste või muude tagasimakstavate vahendite kaasamisega

1. Liikmesriigid keelavad teistel isikutel ja ettevõtjatel, kes ei ole krediitiasutused, tegeleda avalikkuselt hoiuste või muude tagasimakstavate vahendite kaasamisega.

2. Lõiget 1 ei kohaldata hoiuste ega muude tagasimakstavate vahendite kaasamise suhtes liikmesriigilt, liikmesriigi piirkondlikelt või kohalikelt omavalitsustelt ja avalik-õiguslikelt rahvusvahelistelt organitelt, mille liikmeks on vähemalt üks liikmesriik, samuti mitte siseriiklikus või liidu õiguses selgelt sätestatud juhtudel, tingimusel et kõnealuste toimingute suhtes kohaldatakse hoiustajate ja investorite kaitsmiseks mõeldud eeskirju ja järelevalvet.

Artikkel 10

Tegevuskava ja organisatsiooniline ülesehitus

Liikmesriigid nõuavad, et igale tegevusloa taotlusele lisataks tegevuskava, kus esitatakse kõik kavandatavad tegevusvaldkonnad ja kõnealuse krediitiasutuse organisatsiooniline ülesehitus.

Artikkel 11

Majanduslik põhjendatus

Liikmesriigid ei või nõuda, et tegevusloa taotluse menetlemisel lähtutakse turu majanduslikest vajadustest.

Artikkel 12

Algkapital

1. Ilma et see piiraks siseriiklikus õiguses sätestatud muude üldtingimuste kohaldamist, keelduvad pädevad asutused krediitiasutusele tegevuse alustamiseks loa andmisest, kui krediitiasutusel ei ole eraldi omavahendeid või kui algkapital on alla 5 miljoni euro.

2. Algkapital koosneb üksnes määruse (EL) nr 575/2013 artikli 26 lõike 1 punktides a kuni e osutatud ühest või mitmest omavahendite kirjest.

3. Liikmesriigid võivad otsustada, et 15. detsembril 1979. aastal eksisteerinud krediitiasutused, mis ei täida eraldi omavahendite nõuet, võivad oma tegevust jätkata. Sellised krediitiasutused võidakse vabastada artikli 13 lõike 1 esimeses lõigus sätestatud nõude täitmisest.

4. Liikmesriigid võivad anda tegevusloa teatud liiki krediitiasutustele, mille algkapital on lõikes 1 sätestatust väiksem, kui täidetud on järgmised tingimused:

a) algkapital on vähemalt 1 miljon eurot;

b) asjaomased liikmesriigid teatavad komisjonile ja Euroopa Pangandusjärelevalvele selle valiku kasutamise põhjused.

Artikkel 13

Majandustegevuse tegelik juhtimine ja peakontori asukoht

1. Pädevad asutused annavad krediitiasutusele tegevuse alustamiseks loa üksnes juhul, kui taotluse esitanud krediitiasutuse tegevust juhivad tegelikult vähemalt kaks isikut.

Nad ei anna tegevusluba juhul, kui juhtorgani liikmed ei vasta artikli 91 lõikes 1 osutatud nõuetele.

2. Kõik liikmesriigid nõuavad, et:

a) igal juriidilisest isikust krediitiasutusel, kellel on vastavalt siseriiklikule õigusele registrijärgne asukoht, peab peakontor olema samas liikmesriigis, kus on registrijärgne asukoht;

b) kõigi teiste kui punktis a osutatud krediitiasutuste peakontorid peavad asuma liikmesriigis, kus on välja antud tegevusluba ja kus krediitiasutus tegelikult tegutseb.

Artikkel 14

Aksionärid ning osanikud

1. Pädevad asutused annavad krediitiasutuse tegevuse alustamiseks loa üksnes siis, kui krediitiasutus on neile teatanud kõigi otseselt või kaudselt krediitiasutuses olulist osalust omavate, nii füüsilisest kui juriidilisest isikust aktsionäride või osanike nimed ning nende osaluste suuruse või olulise osaluse puudumisel kahekümne kõige suurema osalusega aktsionäri või osaniku nimed.

Määrates kindlaks, kas olulise osaluse kriteeriumid on täidetud, tuleb arvesse võtta Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. detsembri 2004. aasta direktiivi 2004/109/EÜ (lähipaistvuse nõuete ühtlustamise kohta teabele, mis kuulub avaldamisele emitentide kohta, kelle väärtpaberid on lubatud reguleeritud turul kauplemisele) ⁽¹⁾ artiklites 9 ja 10 osutatud hääleõigust ning samuti nimetatud direktiivi artikli 12 lõigetes 4 ja 5 sätestatud osaluste summeerimise tingimusi.

Liikmesriigid ei võta arvesse hääleõigusi ega aktsiaid ja osasid, mida krediidasutused või investeerimisühingud võivad omada finantsinstrumentide emissiooni tagamise tulemusena või finantsinstrumentide emissiooni tagamisel kindla kohustuse alusel, sealhulgas direktiivi 2004/39/EÜ I lisa A jao punkti 6 alusel, tingimuse, et neid õigusi ei teostata ega kasutata muul viisil selleks, et sekkuda emitendi juhtimisse, ning kui need võõrandatakse ühe aasta jooksul alates omandamisest.

2. Pädevad asutused keelduvad krediidasutusele tegevuse alustamiseks loa andmisest, kui nad krediidasutuse kindla ja usaldusväärse juhtimise tagamise vajadusest lähtudes ei ole veendunud aktsionäride või osanike sobivuses, eelkõige siis, kui artikli 23 lõikes 1 sätestatud kriteeriumid ei ole täidetud. Kohaldatakse artikli 23 lõikeid 2 ja 3 ning artiklit 24.

3. Kui krediidasutuse ja mõne teise füüsilise või juriidilise isiku vahel on märkimisväärne seos, annavad pädevad asutused tegevusloa ainult sel juhul, kui nimetatud seos ei takista neil tõhusalt teostada järelevalvet.

Pädevad asutused keelduvad krediidasutusele tegevuse alustamiseks loa andmisest, kui krediidasutusega märkimisväärselt seotud ühe või enama füüsilise või juriidilise isiku tegevust reguleerivad kolmanda riigi õigus- ja haldusnormid või nimetatud õigusaktide rakendamise seotud raskused takistavad neil tõhusalt teostada järelevalvet.

Pädevad asutused nõuavad, et krediidasutused esitaksid neile andmed, mis on vajalikud selleks, et pidevalt jälgida käesolevas lõikes toodud tingimuste täitmist.

Artikkel 15

Tegevusloa andmisest keeldumine

Kui pädev asutus keeldub krediidasutusele tegevuse alustamiseks loa andmisest, teavitab ta taotlejat otsusest ja keeldumise põhjustest kuue kuu jooksul pärast taotluse saamist või, mittemäieliku taotluse puhul, kuue kuu jooksul pärast seda, kui taotleja on saatnud otsuse langetamiseks vajaliku teabe.

⁽¹⁾ ELT L 390, 31.12.2004, lk 38.

Tegevusloa andmise või selle andmisest keeldumise otsus tehakse igal juhul 12 kuu jooksul pärast taotluse saamist.

Artikkel 16

Eelnev konsulteerimine teise liikmesriigi pädevate asutustega

1. Pädev asutus konsulteerib enne krediidasutusele tegevusloa andmist teise liikmesriigi pädevate asutustega, kui krediidasutus on:

- a) teises liikmesriigis tegevusloa saanud krediidasutuse tütarettevõtja;
- b) teises liikmesriigis tegevusloa saanud krediidasutuse emaettevõtja tütarettevõtja;
- c) sama füüsilise või juriidilise isiku kontrolli all, kes kontrollib selles teises liikmesriigis tegevusloa saanud krediidasutust.

2. Pädev asutus konsulteerib enne krediidasutusele tegevusloa andmist kindlustusandjate või investeerimisühingute järelevalve eest vastutava asjaomase liikmesriigi pädeva asutusega juhul, kui krediidasutus on:

- a) liidus tegevusloa saanud kindlustusandja või investeerimisühingu tütarettevõtja;
- b) liidus tegevusloa saanud kindlustusandja või investeerimisühingu emaettevõtja tütarettevõtja;
- c) sama füüsilise või juriidilise isiku kontrolli all, kes kontrollib liidus tegevusloa saanud kindlustusandjat või investeerimisühingut.

3. Lõigetes 1 ja 2 osutatud pädevad asutused konsulteerivad üksteisega eelkõige, kui nad hindavad aktsionäride sobivust ning sama konsolideerimisgrupi teise üksuse juhtimisega tegelevate juhtorgani liikmete mainet ja kogemust. Nad edastavad üksteisele kõik andmed aktsionäride sobivuse ja sama konsolideerimisgrupi teise üksuse juhtimisega tegelevate juhtorgani liikmete maine ja kogemuse kohta, mis on olulised tegevusloa andmise ja tegutsemise tingimustele vastavuse pideva hindamise jaoks.

Artikkel 17

Teises liikmesriigis tegevusloa saanud krediitiasutuste filiaalid

Teises liikmesriigis tegevusloa saanud krediitiasutuste filiaalide puhul ei nõua vastuvõtavad liikmesriigid tegevusloa ega asutamiskapitali. Selliste filiaalide asutamine ja järelevalve toimuvad vastavalt artiklile 35, artikli 36 lõigetele 1, 2 ja 3, artiklile 37, artiklitele 40 kuni 46 ning artiklitele 49, 74 ja 75.

Artikkel 18

Tegevusloa kehtetuks tunnistamine

Pädevad asutused võivad krediitiasutusele antud tegevusloa kehtetuks tunnistada üksnes siis, kui krediitiasutus:

- a) ei ole tegevusloa kasutanud 12 kuu jooksul, sõnaselgelt loobub tegevusloast või on lõpetanud tegevuse vähemalt kuueks kuuks, juhul kui asjaomane liikmesriik ei ole ette näinud, et sellistel juhtudel tegevusloa aegub;
- b) on saanud tegevusloa valeandmete esitamise tõttu või muul ebaseaduslikul viisil;
- c) ei vasta enam nendele tingimustele, mille alusel tegevusloa anti;
- d) ei täida enam määruse (EL) nr 575/2013 III, IV või VI osas sätestatud või käesoleva direktiivi artikli 104 lõike 1 punkti a või artikli 105 alusel kehtestatud usaldatavusnõudeid või kui on põhjust arvata, et ta ei suuda täita kohustusi oma võla-usaldajate ees, eelkõige ei suuda tagada talle hoiustajate poolt usaldatud varade turvalisust;
- e) vastab ühele muudest tingimustest, mille puhul siseriiklikud õigusaktid näevad ette tegevusloa kehtetuks tunnistamise;
- f) paneb toime artikli 67 lõikes 1 osutatud rikkumise.

Artikkel 19

Krediitiasutuse nimi

Olenemata kõigist sõnu „bank”, „hoiupank” ja muid pankade kohta kasutatavaid nimesid käsitlevatest vastuvõtva liikmesriigi sätetest, võivad krediitiasutused oma tegevuses kasutada kogu liidu territooriumil sama nime, mida nad kasutavad selles liikmesriigis, kus asub nende peakontor. Võimaliku segaduse korral võib vastuvõttev liikmesriik selguse huvides nõuda, et nimele lisataks teatav selgitav täiend.

Artikkel 20

Euroopa Pangandusjärelevalve teavitamine tegevusloa andmisest ja kehtetuks tunnistamisest

1. Pädevad asutused teatavad igast artikli 8 kohaselt antud tegevusloast Euroopa Pangandusjärelevalvele.
2. Euroopa Pangandusjärelevalve avaldab oma veebisaidil kõigi nende krediitiasutuste nimede loetelu, kellele tegevusloa on antud, ning ajakohastab seda korrapäraselt.
3. Konsolideeritud järelevalvet teostav asutus esitab asjaomastele pädevatele asutustele ja Euroopa Pangandusjärelevalvele kogu teabe seoses krediitiasutuste konsolideerimisgrupiga vastavalt artikli 14 lõikele 3, artikli 74 lõikele 1 ja artikli 109 lõikele 2, eriti seoses grupi juriidilise staatuse ja organisatsioonilise ülesehituse ning juhtimisega.
4. Käesoleva artikli lõikes 2 osutatud loetellu lisatakse krediitiasutuste nimed, kellel ei ole artikli 12 lõikes 1 täpsustatud kapitali, ning selles määratletakse need krediitiasutused sellisena.
5. Pädevad asutused teatavad Euroopa Pangandusjärelevalvele igast tegevusloa kehtetuks tunnistamisest ja esitavad sellise otsuse põhjendused.

Artikkel 21

Erandid krediitiasutustele, kes on püsivalt seotud keskasutusega

1. Pädevad asutused võivad käesoleva direktiivi artiklitest 10, 12 ja artikli 13 lõikest 1 teha erandi seoses krediitiasutustega, millele on osutatud määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 10, nimestatud määruises sätestatud tingimustel.

Liikmesriigid võivad selle erandi kohaldamise suhtes säilitada oma siseriikliku õiguse ja seda kasutada niivõrd, kui see ei lähe vastuollu käesoleva direktiiviga ja määrusega (EL) nr 575/2013.

2. Kui pädev asutus kohaldab esimeses lõikes osutatud erandit, kohaldatakse artikleid 17, 33, 34 ja 35, artikli 36 lõikeid 1 kuni 3 ja artikleid 39 kuni 46, VII jaotise 2. peatüki II jagu ning VII jaotise 4. peatükki terviku suhtes, mille moodustavad keskasutus ja temaga seotud krediitiasutused ja investimisühingud.

2. PEATÜKK

Oluline osalus krediidasutuses

Artikkel 22

Kavandatavast omandamisest teatamine ja selle hindamine

1. Liikmesriigid nõuavad, et üksinda või kooskõlastatult tegutsevad füüsilised või juriidilised isikud („kavandavad omandajad”), kes on otsustanud otseselt või kaudselt omandada olulise osaluse krediidasutuses või seda osalust otseselt või kaudselt suurendada nii, et tekkiv osa häälte arvust või kapitalist oleks 20 %, 30 % või 50 % või ületaks neid määrasid, või nii, et kõnealune krediidasutus muutuks tema või nende tütarettevõtjaks („kavandatav omandamine”), teataksid kirjalikult enne osaluse omandamist selle krediidasutuse pädevatele asutustele, milles nad soovivad omandada või suurendada olulist osalust, kavandatava osaluse suuruse ja teabe, mis on määratletud kooskõlas artikli 23 lõikega 4. Liikmesriigid ei pea kohaldama 30 % künnist, kui nad kohaldavad vastavalt direktiivi 2004/109/EÜ artikli 9 lõike 3 punktis a sätestatule künnist ulatusega üks kolmandik.

2. Pädevad asutused annavad lõike 1 kohase teabe ja lõike 3 kohase täiendava teabe kättesaamisest kavandavale omandajale kirjalikult teada kohe või hiljemalt kahe tööpäeva jooksul alates teabe kättesaamisest.

Pädevatel asutustel on alates teate ja kõikide dokumentide, mille lisamist liikmesriik artikli 23 lõikes 4 osutatud loetelu alusel nõuab, kättesaamist tõendava kirjaliku kinnituse kuupäevast kuni 60 tööpäeva („hindamisaeg”) aega artikli 23 lõikes 1 sätestatud hindamise („hindamine”) teostamiseks.

Teate kättesaamisel teatavad pädevad asutused kavandavale omandajale hindamisaja lõppkuupäeva.

3. Vajaduse korral võivad pädevad asutused hindamisaja jooksul, ent hiljemalt hindamisaja viiekümndal tööpäeval nõuda lisateavet, mis on vajalik hindamise lõpuleviimiseks. Teabepäring esitatakse kirjalikult ning selles täpsustatakse, millist lisateavet on vaja.

Pädevate asutuste poolt esitatud teabepäringu ja sellele kavandavalt omandajalt vastuse saamise vaheliseks perioodiks hindamisaeg peatub. Peatumine ei tohi kesta kauem kui kakskümmend tööpäeva. Pädevate asutuste edaspidised täiendavat või selgitavat teavet nõudvad teabepäringud on pädevate asutuste kasutada nende äranägemisel, kuid nende tulemusena ei tohi hindamisaeg peatuda.

4. Pädevad asutused võivad lõike 3 teises lõigus osutatud hindamisaja peatamist pikendada kuni 30 tööpäevani, kui kavandav omandaja asub või teda reguleeritakse kolmandas riigis või ta on füüsiline või juriidiline isik ja tema üle ei teostata järelevalvet käesoleva direktiivi või direktiivide 2009/65/EÜ, 2009/138/EÜ või 2004/39/EÜ alusel.

5. Kui pädevad asutused otsustavad esitada kavandatava omandamise suhtes vastuväite, teatavad nad sellest kirjalikult hindamisaega ületamata kavandavale omandajale kahe tööpäeva jooksul alates hindamise lõpetamisest ning esitavad oma põhjendused. Kavandava omandaja taotlusel võib otsuse tegemise asjakohased põhjused siseriikliku õiguse kohaselt avalikustada. See ei takista liikmesriiki lubamast pädeval asutusel sellist teavet avaldada ilma kavandava omandaja taotluseta.

6. Kui pädevad asutused ei esita hindamisaja jooksul kirjalikku vastuväidet kavandavale omandamisele, loetakse kavandav omandamine heakskiidetuks.

7. Pädevad asutused võivad kavandatava omandamise lõpuleviimiseks ette näha maksimumperioodi ning seda vajadusel pikendada.

8. Liikmesriigid ei tohi kehtestada käesolevas direktiivis sätestatud rangemaid nõudeid pädevate asutuste teavitamisele või heakskiitmisele seoses hääleõiguste või kapitali otsese või kaudse omandamisega.

9. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud, et määrata kindlaks artiklis 24 osutatud pädevate asutuste vahelise konsulteerimise läbiviimise ühised menetlused, vormid ja mallid.

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab lõigetes 9 ja 10 osutatud tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt 31. detsembriks 2015.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid määruse (EL) nr 1093/2010 artiklis 15 sätestatud korras.

Artikkel 23

Hindamiskriteeriumid

1. Krediidiasutuse kavandava omandaja tõenäolist mõju arvestades ning selleks, et tagada omandatava krediidiasutuse kindel ja usaldusväärne juhtimine, hindavad pädevad asutused artikli 22 lõikega 1 ette nähtud teate ja artikli 22 lõikes 3 osutatud teabe hindamisel kavandava omandaja sobivust ning kavandatava omandamise rahastamise usaldusväärsust järgmiste kriteeriumide põhjal:

- a) kavandava omandaja maine;
- b) kavandatava omandamise tulemusel krediidiasutuse majandustegevust juhtima asuva juhtorgani iga liikme ja iga kõrgema juhtkonna liikme maine, teadmised, oskused ja kogemused, nagu on sätestatud artikli 91 lõikes 1;
- c) kavandava omandaja finantsseisundi tugevus, pidades eelkõige silmas omandatava krediidiasutuse olemasoleva ja kavandatava majandustegevuse laadi;
- d) kas krediidiasutus suudab järgida käesoleval direktiivil ja määrusel (EL) nr 575/2013 põhinevaid ja vajaduse korral ka teistel liidu õigusaktidel, eriti direktiividel 2002/87/EÜ ja 2009/110/EÜ põhinevaid usaldatavusnõudeid ning nende järgimist jätkata; sealhulgas, kas konsolideerimisgrupil, mille osaks ta saab, on olemas struktuur, mis võimaldab teostada tõhusat järelevalvet, vahetada tõhusalt teavet pädevate asutuste vahel ning määrata kindlaks ülesannete jaotuse pädevate asutuste vahel;
- e) kas esineb põhjendatud kahtlus, et seoses kavandatava omandamisega toimub või on toimunud või üritatakse või on püütud üritada rahapesu või rahastada terrorismi Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. oktoobri 2005. aasta direktiivi 2005/60/EÜ (rahandussüsteemi rahapesu ja terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise vältimise kohta) ⁽¹⁾ artikli 1 tähenduses, või kas kavandatav omandamine võiks suurendada sellise tegevuse ohtu.

2. Pädevad asutused võivad keelata kavandatava omandamise üksnes siis, kui neil on selleks mõistlik alus, tuginedes lõikes 1 sätestatud kriteeriumidele, või kui kavandava omandaja esitatud teave ei ole täielik.

3. Liikmesriigid ei kehtesta eeltingimusi omandamisele kuuluva osaluse määra suhtes ega luba oma pädevatel asutustel

võtta kavandatava omandamise kontrollimisel aluseks turu majanduslikke vajadusi.

4. Liikmesriigid avaldavad sellise teabe loetelu, mida on vaja hinnangu andmiseks ja mis tuleb edastada pädevatele asutustele artikli 22 lõikes 1 osutatud teate esitamisel. Nõutav teave peab olema proportsionaalne ning kohandatud vastavalt kavandava omandaja ja kavandatava omandamise laadile. Liikmesriigid ei nõua teavet, mis ei ole asjakohane usaldatavusnõuete täitmise järelevalveks.

5. Kui pädevale asutusele on esitatud kaks või enam ettepanekut olulise osaluse omandamise või suurendamise kohta ühes ja samas krediidiasutuses, tagab pädev asutus, olenemata artikli 22 lõigetest 2, 3 ja 4, et kõiki kavandavaid omandajaid koheldakse mittediskrimineerival viisil.

Artikkel 24

Koostöö pädevate asutuste vahel

1. Asjaomased pädevad asutused konsulteerivad hindamise käigus üksteisega täielikult, kui kavandav omandaja on üks järgmistest:

- a) krediidiasutus, kindlustusandja, edasikindlustusandja, investeerimisühing või fondivalitseja direktiivi 2009/65/EÜ artikli 2 lõike 1 punkti b tähenduses („eurofondi valitseja”), mis on tegevusloa saanud teises liikmesriigis või sektoris, mis erineb sektorist, milles kavandatav omandamine toimub;
- b) sellise krediidiasutuse, kindlustusandja, edasikindlustusandja, investeerimisühingu või eurofondi valitseja emaettevõtja, mis on tegevusloa saanud teises liikmesriigis või sektoris, mis erineb sektorist, milles kavandatav omandamine toimub;
- c) füüsiline või juriidiline isik, kelle kontrolli all on krediidiasutus, kindlustusandja, edasikindlustusandja, investeerimisühing või eurofondi valitseja, mis on tegevusloa saanud teises liikmesriigis või sektoris, mis erineb sektorist, milles kavandatav omandamine toimub.

2. Pädevad asutused edastavad viivitamata üksteisele hindamiseks vajaliku või olulise teabe. Seoses sellega edastavad pädevad asutused üksteisele taotluse korral kogu asjakohase teabe ning edastavad kogu hädavajaliku teabe omal algatusel. Omandatavale krediidiasutusele tegevusloa andnud pädeva asutuse otsuses tuleb ära näidata kõik seisukohad ja lisatingimused, mida on väljendanud kavandava omandaja eest vastutav pädev asutus.

⁽¹⁾ ELT L 309, 25.11.2005, lk 15.

Artikkel 25

Teatamine loovutamise korral

Liikmesriigid kohustavad iga füüsilist või juriidilist isikut, kes on otsustanud olulise osaluse krediidasutuses kas otseselt või kaudselt võõrandada, teatama sellest kirjalikult enne võõrandamist päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele, näidates asjaomase osaluse suuruse. Samuti peab selline isik teavitama pädevaid asutusi juhul, kui ta on otsustanud vähendada oma olulist osalust sel määral, et tema osa hääleõigustes või kapitalis langeks alla 20 %, 30 % või 50 % või et krediidasutus lakkaks olemast tema tütaretttevõtja. Liikmesriigid ei pea kohaldama 30 % künnist, kui nad kohaldavad vastavalt direktiivi 2004/109/EÜ artikli 9 lõike 3 punktis a sätestatule künnist üks kolmandik.

Artikkel 26

Teatamiskohustus ja karistused

1. Saanud teada osaluste omandamisest või võõrandamisest oma kapitalis, mille tõttu osalused ületavad või langevad alla poole artikli 22 lõikes 1 ja artiklis 25 osutatud künnist, teatab krediidasutus sellest pädevatele asutustele.

Krediidasutused, mille aktsiatega on lubatud kaubelda reguleeritud turgudel, teatavad pädevatele asutustele vähemalt kord aastas aktsionäride ja osanike nimed, kellele kuuluvad olulised osalused, näidates osaluste suuruse, nagu see on esitatud aktsionäride ja osanike üldkoosolekul või saadud nendele äriühingutele kehtestatud eeskirjade täitmise tulemusena, mille aktsiatega on lubatud kaubelda reguleeritud turgudel.

2. Liikmesriigid nõuavad, et juhul kui artikli 22 lõikes 1 osutatud isikute mõju võib kahjustada krediidasutuse kindlat ja usaldusväärset juhtimist, võtavad pädevad asutused vajalikke meetmeid sellise olukorra lõpetamiseks. Sellisteks meetmeteks võivad vastavalt artiklitele 65 kuni 70 olla ettekirjutused, karistused juhtorgani liikmete suhtes või asjaomaste krediidasutuste aktsionäride või osanike aktsiatest ja osadest tulenevate hääleõiguste peatamine.

Sarnaseid meetmeid kohaldatakse füüsiliste või juriidiliste isikute suhtes, kes ei täida eelneva teatamise kohustust, nagu on sätestatud artikli 22 lõikes 1 ning võttes arvesse artikleid 65 kuni 70.

Kui osalus omandatakse pädeva asutuse vastuseisust hoolimata, näevad liikmesriigid olenemata mis tahes muudest karistustest ette vastava hääleõiguse peatamise, hääletamisel antud hääle õigustühiseks tunnistamise või võimaluse need õigustühiseks tunnistada.

Artikkel 27

Olulise osaluse kriteeriumid

Et määrata kindlaks, kas artiklites 22, 25 ja 26 osutatud olulise osaluse kriteeriumid on täidetud, võetakse arvesse direktiivi 2004/109/EÜ artiklites 9, 10 ja 11 osutatud hääleõigust ning samuti kõnealuse direktiivi artikli 12 lõigetes 4 ja 5 sätestatud osaluste summeerimise tingimusi.

Et määrata kindlaks, kas artiklis 26 osutatud olulise osaluse kriteeriumid on täidetud, ei võta liikmesriigid arvesse hääleõigusi ega aktsiaid ja osasid, mida investeerimisühingud või krediidasutused võivad omada finantsinstrumentide emissiooni tagamisel või finantsinstrumentide emissiooni tagamisel kindla kohustuse alusel, mis on loetletud direktiivi 2004/39/EÜ I lisa A jao punktis 6, tingimusel, et neid õigusi ei teostata ega kasutata muul viisil selleks, et sekkuda emitendi juhtimisse ning kui need võõrandatakse ühe aasta jooksul alates omandamisest.

IV JAOTIS

INVESTEERIMISÜHINGUTE ALGKAPITAL

Artikkel 28

Investeerimisühingute algkapital

1. Investeerimisühingute algkapital koosneb üksnes määrase (EL) nr 575/2013 artikli 26 lõike 1 punktides a kuni e osutatud ühest või mitmest komponendist.

2. Kõigi investeerimisühingute, välja arvatud need, millele on osutatud artiklis 29, algkapital peab olema 730 000 eurot.

Artikkel 29

Eri liiki investeerimisühingute algkapital

1. Selliste investeerimisühingute, kes ei tee oma arvel ja nimel tehinguid ühegi finantsinstrumendiga ega ole võtnud endale kohustust tingimusteta tagada finantsinstrumentide emissiooni, kuid kes hoiustavad klientide raha või väärtpabereid ja pakuvad üht või enamat järgmistest teenustest, algkapital peab olema 125 000 eurot:

- a) investorite finantsinstrumentide kohta antud korralduste vastuvõtmine ja edastamine;
- b) investorite finantsinstrumentide kohta antud korralduste täitmine;
- c) individuaalsete finantsinstrumentidesse investeeritud portfellide haldamine.

2. Pädevad asutused võivad lubada investorite finantsinstrumentide kohta antud korraldusi täitval investeerimisühingul hoida selliseid instrumente oma arvel ja nimel, kui on täidetud järgmised tingimused:

- a) sellised positsioonid tekivad ainult äriühingu võimetusest investorite korraldusi täpselt täita;
- b) kõigi selliste positsioonide turuväärtus kokku ei ületa 15 % äriühingu algkapitalist;
- c) äriühing vastab määruse (EL) nr 575/2013 artiklites 92 kuni 95 ja IV osas sätestatud nõuetele;
- d) sellised positsioonid on juhuslikud ja ajutise iseloomuga ning rangelt piiratud ajaga, mis kulub kõnealuse tehingu tegemiseks.

3. Liikmesriigid võivad lõikes 1 osutatud summat vähendada 50 000 euronit nende äriühingute puhul, kellel ei ole luba hoida klientide raha või väärtpabereid, teha oma arvel ja nimel tehinguid ega võtta endale kohustust tingimusteta tagada emissiooni.

4. Omavahendite investeerimiseks mõeldud kauplemisportfelli kandmata positsiooni hoidmist finantsinstrumentides ei loeta lõikes 1 ega lõikes 3 nimetatud tehingute oma arvel tegemiseks.

Artikkel 30

Kohalike ettevõtjate algkapital

Kohalike ettevõtjate algkapital on 50 000 eurot, kui neile laieneb direktiivi 2004/39/EÜ artiklites 31 ja 32 nimetatud asutamisevabadus või vabadus osutada teenuseid.

Artikkel 31

Selliste äriühingute kattevara, kellel ei ole lubatud hoida oma klientidele kuuluvat raha ega väärtpabereid

1. Määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punkti 2 alapunktis c osutatud äriühingute kattevara peab olema ühes järgmistest vormidest:

- a) algkapital 50 000 eurot;
- b) kutsekindlustus, mis hõlmab kogu liidu territooriumi, või mõni muu võrreldav tagatis kutsealasest hooletusest tuleneva vastutuse katteks, mille suurus on vähemalt 1 000 000 eurot iga nõude kohta ja kõigi nõuete peale kokku 1 500 000 eurot aastas;

c) algkapitali ja kutsekindlustuse kombinatsioon sellisel kujul, mille tulemuseks on punktides a või b nimetatuga samaväärne kattevara.

Komisjon vaatab esimeses lõigus osutatud summad perioodiliselt läbi.

2. Kui määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punkti 2 alapunktis c osutatud äriühing on registreeritud ka Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. detsembri 2002. aasta direktiivi 2002/92/EÜ (kindlustusvahenduse kohta)⁽¹⁾ alusel, peab ta vastama selle direktiivi artikli 4 lõikele 3 ja tal peab olema kattevara ühes järgmistest vormidest:

- a) algkapital 25 000 eurot;
- b) kutsekindlustus, mis hõlmab kogu liidu territooriumi, või mõni muu võrreldav tagatis kutsealasest hooletusest tuleneva vastutuse katteks, mille suurus on vähemalt 500 000 eurot iga nõude kohta ja kõigi nõuete peale kokku 750 000 eurot aastas;
- c) algkapitali ja kutsekindlustuse kombinatsioon sellisel kujul, mille tulemuseks on punktides a või b nimetatuga samaväärne kattevara.

Artikkel 32

Üleminekusätted

1. Erandina artikli 28 lõikest 2 ja artikli 29 lõigetest 1 ja 3 ning artiklist 30 võivad liikmesriigid jätkata tegevuslubade andmist 31. detsembril 1995 või enne seda olemas olnud investeerimisühingutele ja äriühingutele, mida hõlmab artikkel 30 ja kelle omavahendid on väiksemad artikli 28 lõikes 2, artikli 29 lõigetes 1 või 3 või artiklis 30 nende jaoks sätestatud algkapitali suurus.

Nende investeerimisühingute või äriühingute omavahendid ei tohi väheneda alla pärast 23. märtsi 1993 arvatud kõrgeima kontrolltaseme. Kontrolltase on omavahendite keskmine päevataase, arvatatuna arvutamisele eelnenud kuue kuu keskmisena. See arvutatakse iga kuue kuu järel vastava eelmise kuuekuulise ajavahemiku suhtes.

2. Kui lõikes 1 hõlmatud investeerimisühingu või äriühingu üle omandab kontrolli teine füüsiline või juriidiline isik kui see, kelle käes oli kontroll 31. detsembril 1995 või enne seda, peavad selle investeerimisühingu või äriühingu omavahendid saavutama vähemalt tema jaoks artikli 28 lõikes 2 ja artikli 29 lõigetes 1 või 3 või artiklis 30 sätestatud suuruse, välja arvatud esmaülemineku korral pärimise teel pädevate asutuste loal pärast 31. detsembrit 1995, kuid mitte kauem kui 10 aasta jooksul pärast seda üleminekut.

⁽¹⁾ EÜT L 9, 15.1.2003, lk 3.

3. Kahe või enama investeerimisühingu või artikliga 30 hõlmatud äriühingu ühinemise tagajärjel tekkinud äriühingu omavahendid ei pea saavutama artikli 28 lõikes 2, artikli 29 lõigetes 1 või 3 või artiklis 30 sätestatud suurust. Sellegipoolest ei tohi ajal, mil artikli 28 lõikes 2, artikli 29 lõigetes 1 või 3 või artiklis 30 sätestatud suurus ei ole saavutatud, uue, ühinemise tulemusel tekkinud äriühingu omavahendid väheneda madalamale ühinenud äriühingute omavahendite kogusummast ühinemise ajal.

4. Investeerimisühingute ja artikliga 30 hõlmatud äriühingute omavahendite suurus ei tohi väheneda artikli 28 lõikes 2, artikli 29 lõigetes 1 või 3 või artiklis 30 ning käesoleva artikli lõigetes 1 ja 3 sätestatud suurusest madalamale.

5. Lõikeid 1, 2 ja 3 ei kohaldata, kui pädevad asutused leiavad, et niisuguste investeerimisühingute ja äriühingute maksevõime tagamiseks on täidetud lõikes 4 sätestatud nõuded.

V JAOTIS

ASUTAMISVABADUST JA TEENUSTE OSUTAMISE VABADUST REGULEERIVAD SÄTTED

1. PEATÜKK

Üldpõhimõtted

Artikkel 33

Krediidiasutused

Liikmesriigid näevad ette, et I lisas loetletud tegevusaladega võivad nende territooriumil vastavalt artiklile 35, artikli 36 lõigetele 1, 2 ja 3, artikli 39 lõigetele 1 ja 2 ning artiklitele 40 kuni 46 kas filiaali asutamise või teenuste osutamise teel tegeleda kõik teise liikmesriigi pädevalt asutuselt tegevusloa saanud ja viimase järelevalve all olevad krediidiasutused, tingimusel et nende tegevusluba hõlmab selliseid tegevusalasid.

Artikkel 34

Finantseerimisasutused

1. Liikmesriigid näevad ette, et I lisas loetletud tegevusaladega võivad nende territooriumil vastavalt artiklile 35, artikli 36 lõigetele 1, 2 ja 3, artikli 39 lõigetele 1 ja 2 ning artiklitele 40 kuni 46 kas filiaali asutamise või teenuste osutamise teel tegeleda kõik teise liikmesriigi finantseerimisasutused, olenemata sellest, kas tegemist on krediidiasutuse tütarettevõtjaga või vähemalt kahe krediidiasutuse ühisomandis oleva tütarettevõtjaga, mille asutamislepingus ja põhikirjas on lubatud tegelemine sellistel tegevusaladel ja mis vastavad kõigile järgmistele tingimustele:

a) emettevõtja või -ettevõtjate tegevusluba krediidiasutusena tegutsemiseks peab olema saadud liikmesriigis, mille seadused reguleerivad finantseerimisasutuse tegevust;

b) kõnealuste tegevusaladega peab tegelema sellesama liikmesriigi territooriumil;

c) emettevõtjal või -ettevõtjatel peab olema 90 % või rohkem finantseerimisasutuse aktsiate või osadega esindatud häälest;

d) pädevad asutused peavad olema veendunud, et emettevõtja või -ettevõtjad tagavad finantseerimisasutuse usaldusväärse juhtimise; lisaks sellele peavad emettevõtja või -ettevõtjad olema asjaomase päritoluliikmesriigi pädevate asutuste nõusolekul teatanud, et nad tagavad solidaarselt finantseerimisasutuse võetud kohustuste täitmise;

e) finantseerimisasutus peab, eelkõige kõnealuste tegevusalade osas, kuuluma emettevõtja või iga oma emettevõtja konsolideeritud järelevalve alla vastavalt käesoleva direktiivi VII jaotise 3. peatükile ning määruse (EL) nr 575/2013 I osa II jaotise 2. peatükile, eriti kõnealuse määruse artiklis 92 sätestatud omavahendite nõudeid silmas pidades, kõnealuse määruse IV osa kohase suurte riskipositsioonide kontrollimise ja kõnealuse määruse artiklites 89 ja 90 sätestatud osaluspiirangute puhul.

Päritoluliikmesriigi pädevad asutused kontrollivad esimeses lõigus sätestatud tingimuste täitmist ja annavad finantseerimisasutusele selle kohta tõendi, mis tuleb lisada artiklites 35 ja 39 osutatud teatisele.

2. Kui lõike 1 esimeses lõigus nimetatud finantseerimisasutus ei täida enam mõnda esitatud tingimust, teatavad päritoluliikmesriigi pädevad asutused sellest vastuvõtva liikmesriigi pädevatele asutustele ning kõnealuse finantseerimisasutuse tegevust vastuvõtvas liikmesriigis hakatakse reguleerima vastuvõtva liikmesriigi õigusega.

3. Lõikeid 1 ja 2 kohaldatakse vastavalt lõike 1 esimeses lõigus osutatud finantseerimisasutuse tütarettevõtjate suhtes.

2. PEATÜKK

Krediidiasutuse asutamise õigus

Artikkel 35

Teatamise nõue ja pädevate asutuste vaheline suhtlemine

1. Krediidiasutus, kes soovib asutada teise liikmesriigi territooriumil filiaali, teatab sellest oma päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele.

2. Liikmesriigid nõuavad, et iga teises liikmesriigis filiaali asutada sooviv krediidasutus esitaks lõikes 1 osutatud teatamisel kõik järgmised andmed:

- a) liikmesriik, mille territooriumil kavatakse filiaal asutada;
- b) tegevuskava, kus muu hulgas esitatakse kavandatavad tegevusvaldkonnad ja filiaali organisatsiooniline ülesehitus;
- c) aadress vastuvõttvas liikmesriigis, kust on võimalik dokumente saada,
- d) filiaali juhtimise eest vastutavate isikute nimed.

3. Juhul kui päritoluliikmesriigi pädevatel asutustel pole kavandatavaid tegevusalasid arvesse võttes kahtlusi krediidasutuse haldusstruktuuri ja finantsseisundi adekvaatsuse osas, edastavad nad kolme kuu jooksul pärast lõikes 2 osutatud andmete saamist need vastuvõtva liikmesriigi pädevatele asutustele ja teatavad sellest asjaomasele krediidasutusele.

Samuti teevad päritoluliikmesriigi pädevad asutused teatavaks krediidasutuse omavahendite koosseisu ja suuruse ning omavahendite nõuete summa vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artiklile 87.

Erandina teisest lõigust teevad päritoluliikmesriigi pädevad asutused artiklis 34 osutatud juhul teatavaks finantseerimisasutuse omavahendite koosseisu ja suuruse ning tema emattevõtjaks oleva krediidasutuse koguriskipositsiooni, mis on arvatud kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõigetega 3 ja 4.

4. Kui päritoluliikmesriigi pädevad asutused keelduvad edastamast lõikes 2 osutatud andmeid vastuvõtva liikmesriigi pädevatele asutustele, teatavad nad keeldumise põhjused asjaomasele krediidasutusele kolme kuu jooksul pärast kõigi andmete saamist.

Andmete edastamisest keeldumine või vastamata jätmine annab õiguse pöörduda päritoluliikmesriigi kohtusse.

5. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada, millist teavet tuleb käesoleva artikli kohaselt esitada.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu eelmises lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.

6. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud, et kehtestada standardvormid, -mallid ja -menetlused teabe esitamiseks.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid määruse (EL) nr 1093/2010 artiklis 15 sätestatud korras.

7. Euroopa Pangandusjärelevalve esitab lõigetes 5 ja 6 osutatud tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt 1. jaanuariks 2014.

Artikkel 36

Tegevuse alustamine

1. Enne kui krediidasutuse filiaal alustab tegevust, teevad vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused kahe kuu jooksul artiklis 35 osutatud andmete saamisest ettevalmistusi järelevalve alustamiseks krediidasutuse üle vastavalt 4. peatükile ja teatavad vajaduse korral tingimused, mille kohaselt üldistes huvides tuleb vastuvõttvas liikmesriigis tegutseda.

2. Filiaali võib asutada ja see võib tegevust alustada pärast teate saamist vastuvõtva liikmesriigi pädevatelt asutustelt või kui nimetatud teadet ei ole lõikes 1 osutatud aja jooksul saadatud.

3. Juhul kui artikli 35 lõike 2 punkti b, c või d kohaselt edastatud andmed muutuvad, teatab krediidasutus kõnesolevast muudatusest kirjalikult nii päritoluliikmesriigi kui ka vastuvõtva liikmesriigi pädevatele asutustele vähemalt üks kuu enne muudatuse tegemist, et päritoluliikmesriigi pädevad asutused saaksid teha otsuse pärast artikli 35 alusel toimunud teatamist ja vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused teha otsuse, millega kehtestatakse tingimused muudatuse tegemiseks vastavalt käesoleva artikli lõikele 1.

4. Filiaalid, mis on alustanud tegevust vastavalt vastuvõttvates liikmesriikides kehtivatele õigusaktidele enne 1. jaanuari 1993, loetakse artiklis 35 ning käesoleva artikli lõigetes 1 ja 2 sätestatud korrale vastavateks. Alates 1. jaanuarist 1993 kohaldatakse nende suhtes käesoleva artikli lõiget 3, artikleid 33 ja 52 ning 4. peatükki.

5. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada, millist teavet tuleb käesoleva artikli kohaselt esitada.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid määruse (EL) nr 1093/2010 artiklites 10 kuni 14 sätestatud korras.

6. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud, et kehtestada standardvormid, -mallid ja -menetlused teabe esitamiseks.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid määruse (EL) nr 1093/2010 artiklis 15 sätestatud korras.

7. Euroopa Pangandusjärelevalve esitab lõigetes 5 ja 6 osutatud tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt 1. jaanuariks 2014.

Artikkel 37

Teave keeldumiste kohta

Liikmesriigid teatavad komisjonile ja Euroopa Pangandusjärelevalvele, mitu korda ja missugusel juhul on keeldunud artikli 35 ja artikli 36 lõike 3 kohase teabe edastamisest.

Artikkel 38

Filiaalide liitmine

Kõiki tegevuskohti, mille on teatavas liikmesriigis asutanud teises liikmesriigis peakontorit omav krediitiasutus, käsitatakse ühe filiaalina.

3. PEATÜKK

Teenuste osutamise vabaduse kasutamine

Artikkel 39

Teatamise kord

1. Iga krediitiasutus, kes soovib esimest korda kasutada teenuste osutamise vabadust, tegutsedes teise liikmesriigi territooriumil, teatab oma päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele, milliste I lisas loetletud tegevusaladega ta kavatseb tegelema hakata.

2. Päritoluliikmesriigi pädevad asutused edastavad ühe kuu jooksul pärast lõikes 1 sätestatud teate saamist kõnealuse teate vastuvõtva liikmesriigi pädevatele asutustele.

3. Käesolev artikkel ei mõjuta õigusi, mille teenuseid osutavad krediitiasutused on omandanud enne 1. jaanuari 1993.

4. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada, millist teavet tuleb käesoleva artikli kohaselt esitada.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid määruse (EL) nr 1093/2010 artiklites 10 kuni 14 sätestatud korras.

5. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud, et kehtestada standardvormid, -mallid ja -menetlused teabe esitamiseks.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid määruse (EL) nr 1093/2010 artiklis 15 sätestatud korras.

6. Euroopa Pangandusjärelevalve esitab lõigetes 4 ja 5 osutatud tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt 1. jaanuariks 2014.

4. PEATÜKK

Vastuvõtva liikmesriigi pädevate asutuste volitused

Artikkel 40

Aruandlusnõuded

Vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused võivad nõuda, et kõik krediitiasutused, kellel on tema territooriumil filiaale, annavad neile korrapäraselt aru oma tegevuse kohta kõnealuses vastuvõtvas liikmesriigis.

Selliseid aruandeid nõutakse üksnes teabe või statistilistel eesmärkidel, artikli 51 lõike 1 kohaldamiseks või kooskõlas käesoleva peatükiga järelevalve eesmärkidel. Neile kohaldatakse ametisaladuse nõuet, mis vastab vähemalt artikli 53 lõikes 1 osutatule.

Vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused võivad eelkõige nõuda krediitiasutustelt esimeses lõigus osutatud teavet, et kõnealused pädevad asutused saaksid hinnata, kas filiaal on oluline vastavalt artikli 51 lõikele 1.

Artikkel 41

Päritoluliikmesriigi pädevate asutuste võetavad meetmed seoses tegevusega vastuvõtvas liikmesriigis

1. Kui vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused teevad päritoluliikmesriigi pädevatelt asutustelt artikli 50 alusel saadud teabe põhjal kindlaks, et krediitiasutus, millel on filiaal või mis osutab teenuseid tema territooriumil, vastab kõnealuses vastuvõtvas liikmesriigis toimuva tegevuse tõttu ühele järgmistest tingimustest, teavitavad nad päritoluliikmesriigi pädevaid asutusi:

a) krediitiasutus ei järgi siseriiklikke õigusnorme, millega võetakse üle käesolev direktiiv, või määrust (EL) nr 575/2013;

b) on tõsine oht, et krediidiastutus ei järgi siseriiklikke õigusnorme, millega võetakse üle käesolev direktiiv, või määrust (EL) nr 575/2013.

Päritoluliikmesriigi pädevad asutused võtavad viivitamata vajalikud meetmed tagamaks, et kõnealune krediidiastutus heastab õigusnormide rikkumise või võtab meetmed rikkumise ohu ära hoidmiseks. Päritoluliikmesriigi pädevad asutused teevad need meetmed viivitamata teatavaks vastuvõtva liikmesriigi pädevatele asutustele.

2. Kui vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused leiavad, et päritoluliikmesriigi pädevad asutused ei ole täitnud oma kohustusi ega täida oma kohustusi vastavalt lõike 1 teisele lõigule, võivad nad suunata küsimuse Euroopa Pangandusjärelevalvele ja paluda abi vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 19. Kui Euroopa Pangandusjärelevalve tegutseb nimetatud artikli kohaselt, teeb ta 24 tunni jooksul mis tahes otsuse vastavalt nimetatud määruse artikli 19 lõikele 3. Euroopa Pangandusjärelevalve võib samuti aidata pädevatel asutustel saavutada kokkulepet enda algatusel kooskõlas nimetaud määruse artikli 19 lõike 1 teise lõiguga.

Artikkel 42

Põhjendused ja teatamine

Artikli 41 lõike 1 või artikli 43 või 44 alusel võetud mis tahes meede, mis sisaldab karistusi või teenuste osutamise või asutamisevabaduse piiranguid, peab olema põhjendatud ning sellest tuleb teatada asjaomasele krediidiastutusele.

Artikkel 43

Ettevaatusabinõud

1. Enne artiklis 41 sätestatud menetluse järgimist võivad vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused eriolukorras võtta seni, kuni päritoluliikmesriigi pädevate asutuste meetmeid või direktiivi 2001/24/EÜ artiklis 3 osutatud saneerimismeetmeid ei ole vastu võetud, mis tahes ettevaatusabinõusid, mida on vaja selleks, et kaitsta vastuvõttas liikmesriigis hoiustajate, investorite ja klientide kollektiivseid huve tõsiselt ohustava finantsurgude ebastabiilsuse eest.

2. Lõike 1 alusel võetud ettevaatusabinõud peavad vastama oma eesmärgile, milleks on kaitsta hoiustajate, investorite ja klientide kollektiivseid huve vastuvõttas liikmesriigis tõsiselt ohustava finantsurgude ebastabiilsuse eest. Sellised ettevaatusabinõud võivad hõlmata maksete peatamist. Need ei tohi tingida krediidiastutuse võlausaldajate eelistamist vastuvõttas liikmesriigi võlausaldajatele teistes liikmesriikides.

3. Kõik lõike 1 alusel võetud ettevaatusabinõud kaotavad oma kehtivuse, kui päritoluliikmesriigi haldus- või kohtuasutused võtavad saneerimismeetmeid direktiivi 2001/24/EÜ artikli 3 alusel.

4. Vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused lõpetavad ettevaatusabinõude kohaldamise, kui nende hinnangul on need muutunud üleliigseks vastavalt artiklile 41, väljaarvatud kui need on kaotanud kehtivuse vastavalt käesoleva artikli lõikele 3.

5. Komisjoni, Euroopa Pangandusjärelevalve ja teiste asjaomaste liikmesriikide pädevaid asutusi teavitatakse lõike 1 alusel võetud ettevaatusabinõudest põhjendamatult viivitusega.

Kui päritoluliikmesriigi või muu mõjutatud liikmesriigi pädevatel asutustel on vastuväiteid ettevaatusabinõudele, mida on võtnud vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused, võivad nad suunata küsimuse Euroopa Pangandusjärelevalvele ja paluda abi vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 19. Kui Euroopa Pangandusjärelevalve tegutseb nimetatud artikli kohaselt, teeb ta 24 tunni jooksul mis tahes otsuse vastavalt nimetatud määruse artikli 19 lõikele 3. Euroopa Pangandusjärelevalve võib samuti aidata pädevatel asutustel saavutada kokkulepet enda algatusel kooskõlas nimetatud määruse artikli 19 lõike 1 teise lõiguga.

Artikkel 44

Vastuvõtivate liikmesriikide volitused

Vastuvõttas liikmesriigid võivad, sõltumata artiklitest 40 ja 41, neile käesoleva direktiiviga antud volituste rakendamiseks võtta vajalikke meetmeid oma territooriumil toime pandud selliste rikkumiste vältimiseks või nende eest karistamiseks, mis on vastuolus õigusnormidega, mis nad on vastu võtnud vastavalt käesolevale direktiivile või üldise heaolu huvides. Nimetatud meetmete hulka kuulub võimalus takistada rikkuv krediidiastutusel uute tehingute algatamist antud liikmesriigi territooriumil.

Artikkel 45

Meetmed pärast tegevusloa kehtetuks tunnistamist

Tegevusloa kehtetuks tunnistamisest teavitavad päritoluliikmesriigi pädevad asutused viivitamata vastuvõtva liikmesriigi pädevaid asutusi. Vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused võtavad vajalikud meetmed, et takistada asjaomast krediidiastutust algatamast uusi tehinguid kõnealuse riigi territooriumil ja kaitsta hoiustajate huve.

Artikkel 46

Reklaam

Käesoleva peatükiga ei takistata mingil moel krediidiastutustel, mille peakontorid asuvad teistes liikmesriikides, reklaamida oma teenuseid vastuvõttas liikmesriigis kõigi võimalike sidevahendite abil vastavalt sellise reklaami vormi ja sisu käsitlevatele üldise heaolu huvides vastu võetud eeskirjadele.

VI JAOTIS

SUHTED KOLMANDATE RIIKIDEGA

Artikkel 47

Kolmandate riikide filiaalidest teatamine ja neid filiaale omavate krediitiasutuste tegevuse alustamise tingimused

1. Liikmesriigid ei kohalda kolmandates riikides paiknevate peakontoritena krediitiasutuste filiaalide tegevuse alustamise ja jätkamise suhtes sätteid, millega kaasneks soodsam kohtlemine kui see, mis saab osaks liidus paiknevate peakontoritena krediitiasutuste filiaalidele.

2. Pädevad asutused teavitavad komisjoni, Euroopa Pangandusjärelevalvet ja komisjoni otsusega 2004/10/EÜ⁽¹⁾ asutatud Euroopa panganduskomiteed kõigist filiaalide tegevuslubadest, mis antakse kolmandates riikides paiknevate peakontoritena krediitiasutustele.

3. Liit võib ühe või mitme kolmanda riigiga sõlmitud kokkulepete alusel nõustuda selliste sätete kohaldamisega, mis võimaldavad kolmandates riikides paiknevate peakontoritena krediitiasutuste filiaalidele samasugust kohtlemist kogu liidu territooriumil.

Artikkel 48

Konsolideeritud järelevalve alane koostöö kolmandate riikide järelevalveasutustega

1. Komisjon võib liikmesriigi taotlusel või omal algatusel pöörduda nõukogu poole ettepanekuga pidada ühe või mitme kolmanda riigiga läbirääkimisi, et sõlmida kokkulepped, mis käsitlevad vahendeid konsolideeritud järelevalve teostamiseks järgmiste üksuste üle:

a) krediitiasutused ja investeerimisühingud, mille emaettevõtjate peakontorite asukoht on kolmandas riigis,

b) kolmandas riigis asuvad krediitiasutused ja investeerimisühingud, mille emaettevõtjate, olgu need siis krediitiasutused või investeerimisühingud, finantsvaldusettevõtjad või segafinantsvaldusettevõtjad, peakontorid on liidus.

2. Lõikes 1 osutatud kokkulepetega püütakse eelkõige tagada, et:

a) liikmesriikide pädevatele asutustele on kättesaadav vajalik teave, et teostada konsolideeritud finantsseisundil põhinevat järelevalvet liidus asuvate krediitiasutuste, investeerimisühingute, finantsvaldusettevõtjate või segafinantsvaldusettevõtjate

üle, mille tütarettevõtjad on kolmandates riikides asuvad krediitiasutused, investeerimisühingud või finantseerimisasutused või mis omavad neis osalust;

b) kolmandate riikide järelevalveasutustele on kättesaadav vajalik teave, et teostada järelevalvet emaettevõtjate üle, mille peakontorite asukoht on nende territooriumil ja mille tütarettevõtjad on ühes või mitmes liikmesriigis asuvad krediitiasutused, investeerimisühingud või finantseerimisasutused või mis omavad neis osalust;

c) Euroopa Pangandusjärelevalve on võimeline hankima liikmesriikide pädevatelt asutustelt teavet, mis on saadud kolmandate riikide asutustelt kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 35.

3. Ilma et see piiraks ELi toimimise lepingu artikli 218 kohaldamist, kontrollib komisjon Euroopa panganduskomitee abil lõikes 1 osutatud läbirääkimiste tulemusi ja nendest tulenevat olukorda.

4. Euroopa Pangandusjärelevalve abistab käesoleva artikli kohaldamisel komisjoni kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 33.

VII JAOTIS

USALDATAVUSNÕUETE TÄITMISE JÄRELEVALVE

1. PEATÜKK

Usaldatavusnõuete täitmise järelevalve põhimõtted

I Jagu

Päritolu- ja vastuvõtva liikmesriigi pädevus ja kohustused

Artikkel 49

Päritolu- ja vastuvõtva liikmesriigi pädevate asutuste pädevus

1. Päritoluliikmesriigi pädevad asutused vastutavad krediitiasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalve eest, sealhulgas artiklite 33 ja 34 kohase tegevuse järelevalve eest, ilma et see piiraks käesoleva direktiivi nende sätete kohaldamist, mille kohaselt vastutus on vastuvõtva liikmesriigi pädevatel asutustel.

2. Lõige 1 ei takista konsolideeritud järelevalvet.

3. Vastuvõtva liikmesriigi võetud meetmetega ei tohi kaasneda diskrimineerivat ega piiravat kohtlemist selle põhjal, et krediitiasutus või investeerimisühing on saanud tegevusloa mõnes teises liikmesriigis.

⁽¹⁾ ELT L 3, 7.1.2004, lk 36.

Artikkel 50

Järelevalvealane koostöö

1. Asjaomaste liikmesriikide pädevad asutused teevad tihedad koostööd järelevalve teostamisel selliste krediidiasutuste ja investeerimisühingute töö üle, kes tegutsevad, eelkõige filiaali kaudu, ühes või mitmes liikmesriigis peale selle liikmesriigi, kus paiknevad nende peakontorid. Pädevad asutused jagavad üksteisega kõiki selliste krediidiasutuste ja investeerimisühingute juhtimist ja omandilist kuuluvust käsitlevaid andmeid, mis tõenäoliselt hõlbustavad järelevalve teostamist ning tegevuslubade andmiseks vajalike tingimustega tutvumist, ning kõiki andmeid, mis tõenäoliselt hõlbustavad selliste krediidiasutuste ja investeerimisühingute kontrollimist, eelkõige seoses likviidsuse, maksevõime, hoiuste tagamise, riskide kontsentreerumise piiramise, muude teguritega, mis võivad mõjutada süsteemset riski, mida krediidiasutus või investeerimisühing endast kujutab, juhtimis- ja raamatupidamistava ning sisekontrolli mehhanismidega.

2. Päritoluliikmesriigi pädevad asutused esitavad vastuvõtva liikmesriigi pädevatele asutustele viivitamata kogu teabe ja kõik tuvastatud asjaolud, mis puudutavad likviidsuse järelevalvet vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 VI osale ning käesoleva direktiivi VII jaotise 3. peatükile seoses tegevusega, mida krediidiasutused ja investeerimisühingud teostavad oma filiaalide kaudu, kui kõnealune teave ja tuvastatud asjaolud on olulised hoiustajate või investorite kaitseks vastuvõtvast liikmesriigis.

3. Päritoluliikmesriigi pädevad asutused teavitavad kõigi vastuvõtvate liikmesriikide pädevaid asutusi viivitamata, kui esineb likviidsusprobleeme või mõistlikult võib eeldada, et need tekivad. See teave hõlmab ka üksikasju maksevõime taastamise kava kavandamise ja rakendamise kohta ning sellega seoses usaldatavusnõuete täitmise järelevalveks võetud meetmete kohta.

4. Päritoluliikmesriigi pädevad asutused annavad teada ja selgitavad vastuvõtva liikmesriigi pädevate asutuste taotluse alusel, kuidas on vastuvõtva liikmesriigi pädevate asutuste esitatud teavet ja tuvastatud asjaolusid arvesse võetud. Kui vastavalt esitatud teabele ja tuvastatud asjaoludele on vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused seisukohal, et päritoluliikmesriigi pädevad asutused ei ole võtnud asjakohaseid meetmeid, võivad vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused, olles teavitanud päritoluliikmesriigi pädevaid asutusi ja Euroopa Pangandusjärelevalvet, võtta asjakohaseid meetmeid edasiste rikkumiste vältimiseks, et kaitsta hoiustajate, investorite ja muude selliste isikute huve, kellele osutatakse teenuseid, või et kaitsta finantssüsteemi stabiilsust.

Kui päritoluliikmesriigi pädevad asutused ei ole nõus vastuvõtva liikmesriigi pädevate asutuste võetavate meetmetega, võivad nad suunata küsimuse Euroopa Pangandusjärelevalvele vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 19 ja paluda temalt abi. Kui Euroopa Pangandusjärelevalve tegutseb nimetatud artikli alusel, teeb ta otsuse ühe kuu jooksul.

5. Pädevad asutused võivad teatada Euroopa Pangandusjärelevalvele olukorrast, kui koostöötaotlus, eelkõige teabe vahetamise taotlus, on tagasi lükatud või kui sellele ei ole mõistliku aja

jooksul vastatud. Ilma et see piiraks ELi toimimise lepingu artikli 258 kohaldamist, võib Euroopa Pangandusjärelevalve kõnealustel juhtudel toimida kooskõlas talle määruse (EL) nr 1093/2010 artiklis 19 antud volitustega. Euroopa Pangandusjärelevalve võib samuti aidata pädevatel asutustel saavutada kokkulepet teabe vahetamise kohta käesoleva artikli alusel enda algatusel kooskõlas nimetatud määruse artikli 19 lõike 1 teise lõiguga.

6. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada käesolevas artiklis osutatud teavet.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

7. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud, et kehtestada standardvormid, -mallid ja -menetlused seoses teabevahetust käsitlevate nõuetega, mis tõenäoliselt hõlbustavad järelevalve teostamist krediidiasutuste ja investeerimisühingute üle.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid määruse (EL) nr 1093/2010 artiklis 15 sätestatud korras.

8. Euroopa Pangandusjärelevalve esitab lõigetes 6 ja 7 osutatud tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt 1. jaanuariks 2014.

Artikkel 51

Olulised filiaalid

1. Vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused võivad artikli 112 lõike 1 kohaldamisel konsolideeritud järelevalvet teostavalt asutusest või päritoluliikmesriigi pädevatelt asutustelt taotleda muu krediidiasutuse või investeerimisühingu kui määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 95 osutatud investeerimisühingu filiaali käsitamist olulisena.

Taotluses esitatakse põhjused, miks seda filiaali tuleb käsitada olulisena, arvestades eelkõige järgmist:

a) asjaolu, kas filiaali hoiuste turuosa ületab vastuvõtvast liikmesriigis 2 %;

b) krediidiasutuse või investeerimisühingu tegevuse peatamise või lõpetamise tõenäoline mõju vastuvõtva liikmesriigi süsteemsele likviidsusele ja maksesüsteemidele ning kliiringu- ja arveldussüsteemidele;

- c) filiaali suurus ja tähtsus sõltuvalt klientide arvust vastuvõtva liikmesriigi pangandussektori ja finantssüsteemi kontekstis.

Päritoluliikmesriigi ja vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused ja, juhul kui kohaldatakse artikli 112 lõiget 1, konsolideeritud järelevalvet teostav asutus teevad kõik endast oleneva, et jõuda filiaali olulisena käsitamise suhtes ühise otsuseni.

Kui kahe kuu jooksul esimese lõigu kohase taotluse esitamisest ei jõuta ühise otsuseni, võtavad vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused järgmise kahe kuu jooksul vastu oma otsuse selle kohta, kas filiaal on oluline. Oma otsuses võtavad vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused arvesse konsolideeritud järelevalvet teostava asutuse või päritoluliikmesriigi pädevate asutuste kõiki seisukohti ja reservatsioone.

Kolmandas ja neljandas lõigus osutatud otsuseid põhjendatakse igakülgset ning need vormistatakse eraldi dokumendis, mis edastatakse asjaomastele pädevatele asutustele ning neid käsitatakse määravana ja neid kohaldavad pädevad asutused asjaomastes liikmesriikides.

Filiaali olulisena käsitsemine ei mõjuta käesolevas direktiivis sätestatud pädevate asutuste õigusi ja kohustusi.

2. Päritoluliikmesriigi pädevad asutused esitavad sellise vastuvõtva liikmesriigi pädevatele asutustele, kus oluline filiaal on asutatud, artikli 117 lõike 1 punktides c ja d osutatud teabe ning täidavad koostöös vastuvõtva liikmesriigi pädevate asutustega artikli 112 lõike 1 punktis c osutatud ülesandeid.

Kui päritoluliikmesriigi pädev asutus saab teadlikuks eriolukorrad krediidiasutuses või investimisühingus, nagu on osutatud artiklis 114 lõikes 1, hoiatab ta viivitamata artikli 58 lõikes 4 ja artikli 59 lõikes 1 osutatud asutusi.

Päritoluliikmesriigi pädevad asutused teevad sellise vastuvõtva liikmesriigi pädevatele asutustele, kus on asutatud olulised filiaalid, teatavaks kõnealuste filiaalidega krediidiasutuste või investimisühingute riskihindamise tulemused, nagu on osutatud artiklis 97 ning, kui see on kohaldatav, artikli 113 lõikes 2. Samuti edastavad nad otsused artiklite 104 ja 105 alusel, kui kõnealused hinnangud ja otsused on asjaomaste filiaalide puhul olulised.

Päritoluliikmesriigi pädevad asutused konsulteerivad nende vastuvõtva liikmesriikide pädevate asutustega, kus on asutatud olulised filiaalid, artikli 86 lõikega 11 nõutud operatiivsete sammude üle, kui see on oluline vastuvõtva liikmesriigi valuuta likviidsusrisi seisukohast.

Kui päritoluliikmesriigi pädevad asutused ei ole konsulteerinud vastuvõtva liikmesriigi pädevate asutustega või kui pärast sellist konsulteerimist jäävad vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused seisukohale, et artikli 86 lõikes 11 nõutud operatiivsed sammud ei ole piisavad, võivad vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused suunata küsimuse Euroopa Pangandusjärelevalvele vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 19 ja paluda temalt abi.

3. Kui artikkel 116 ei ole kohaldatav, moodustavad ja juhatavad teistes liikmesriikides olulisi filiaale omavat krediidiasutust või investimisühingut kontrollivad pädevad asutused järelevalvekolleegiumi, et hõlbustada käesoleva artikli lõike 2 ja artikli 50 kohast koostööd. Kolleegiumi moodustamine ja toimimine põhineb kirjalikul korral, mille kehtestab päritoluliikmesriigi pädev asutus pärast konsulteerimist asjaomaste pädevate asutustega. Päritoluliikmesriigi pädev asutus otsustab selle üle, millised pädevad asutused osalevad kolleegiumi mõnel koosolekul või mõnes tegevuses.

Päritoluliikmesriigi pädeva asutuse otsuses võetakse arvesse kavandatava või koordineeritava järelevalvetevõime olulisust nende pädevate asutuste jaoks, eelkõige võimalikku mõju finantssüsteemi stabiilsusele artiklis 7 osutatud asjaomastes liikmesriikides ja käesoleva artikli lõikes 2 osutatud kohustusi.

Päritoluliikmesriigi pädev asutus annab kõigile kolleegiumi liikmetele eelnevalt igakülgset teavet kõnealuste koosolekute korraldamise, peamiste arutatavate küsimuste ja kaalutavate tegevuste kohta. Päritoluliikmesriigi pädev asutus teavitab kõiki kolleegiumi liikmeid õigeaegselt ka kõnealustel koosolekutel tehtud otsustest või rakendatud meetmetest.

4. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada järelevalvekolleegiumide töö üldtingimusi.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid määruse (EL) nr 1093/2010 artiklites 10 kuni 14 sätestatud korras.

5. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada järelevalvekolleegiumide töö üldtingimusi.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid määruse (EL) nr 1093/2010 artiklis 15 sätestatud korras.

6. Euroopa Pangandusjärelevalve esitab lõigetes 4 ja 5 osutatud tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt 31. detsembriks 2014.

Artikkel 52

Teises liikmesriigis asutatud filiaalide kohapealne kontroll

1. Kui mõnes teises liikmesriigis tegevusloa saanud krediidi-asutus või investeerimisühing tegutseb filiaali kaudu, näeb vastuvõttev liikmesriik ette, et päritoluliikmesriigi pädevad asutused võivad pärast vastuvõtva liikmesriigi pädevatele asutustele teatamist iseseisvalt või nende poolt selleks määratud isikute kaudu kohapeal kontrollida artiklis 50 osutatud teavet või kontrollida selliseid filiaale.

2. Filiaalide kontrollimiseks võivad päritoluliikmesriigi pädevad asutused kasutada mõnda artiklis 118 sätestatud muud menetlust.

3. Vastuvõtva liikmesriigi pädevatel asutustel on volitused juhtumipõhiselt kohapeal kontrollida nende territooriumil asuvate krediidi-asutuste ja investeerimisühingute filiaalide tegevust ning nõuda järelevalve eesmärgil filiaalilt teavet tema tegevuse kohta, kui nad leiavad, et see on vastuvõtva liikmesriigi finantssüsteemi stabiilsuse seisukohast asjakohane. Enne kontrollimist konsulteeritavad vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused päritoluliikmesriigi pädevate asutustega. Pärast kontrollimist edastavad vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele saadud teabe ja tuvastatud asjaolud, mis on olulised krediidi-asutuse või investeerimisühingu riskihindamise või vastuvõtva liikmesriigi finantssüsteemi stabiilsuse seisukohast. Päritoluliikmesriigi pädevad asutused võtavad seda teavet ja tuvastatud asjaolusid asjakohaselt arvesse, kui nad määravad kindlaks artiklis 99 osutatud järelevalvealase kontrolliprogrammi ning võtavad arvesse vastuvõtva liikmesriigi finantssüsteemi stabiilsust.

4. Filiaalide kohapealne kontrollimine viiakse läbi kooskõlas selle liikmesriigi õigusaktidega, kus kontrollimine toimub.

II jagu

Teabevahetus ja ametisaladus

Artikkel 53

Ametisaladus

1. Liikmesriigid näevad ette, et kõik isikud, kes töötavad või on töötanud pädevate asutuste heaks, ning pädevate asutuste huvides tegutsevad audiitorid ja eksperdid on kohustatud hoidma ametisaladust.

Konfidentsiaalset teavet, mida sellised isikud, audiitorid või eksperdid saavad, võidakse avaldada ainult kokkuvõttena või

sellisel koondkujul, et üksikuid krediidi-asutusi pole võimalik identifitseerida; eelõeldu ei puuduta kriminaalõiguse valdkonda kuuluvaid juhtumeid.

Sellest olenemata võib krediidi-asutuse pankroti või sundlikvideerimise korral tsiviil- või kaubandusõigusliku menetluse käigus avalikustada konfidentsiaalset teavet, mis ei puuduta kolmandaid isikuid, kes on seotud kõnealuse krediidi-asutuse päästmise katsetega.

2. Lõige 1 ei takista pädevaid asutusi vahetamast omavahel teavet või edastamast seda Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogule, Euroopa Pangandusjärelevalvele või Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1095/2010⁽¹⁾ asutatud Euroopa Järelevalveasutusele (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve) (edaspidi „Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve“) käesoleva direktiivi, määruse (EL) nr 575/2013, muude krediidi-asutustele kohaldatavate direktiivide ja määruse (EL) nr 1092/2010 artikli 15, määruse (EL) nr 1093/2010 artiklite 31, 35 ja 36 ning määruse (EL) nr 1095/2010 artiklite 31 ja 36 alusel. Kõnealusele teabele kohaldatakse lõiget 1.

3. Lõige 1 ei takista pädevaid asutusi avaldamast käesoleva direktiivi artikli 100 või määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 32 kohaselt läbiviidud stressitestide tulemusi ega edastamast stressitesti tulemusi Euroopa Pangandusjärelevalvele, et Euroopa Pangandusjärelevalve saaks avaldada liiduüleste stressitestide tulemusi.

Artikkel 54

Konfidentsiaalse teabe kasutamine

Pädevad asutused, kes saavad konfidentsiaalset teavet artikli 53 alusel, kasutavad seda ainult oma ametikohustuste täitmisel ja järgmistel eesmärkidel:

- a) krediidi-asutuste tegevuse alustamise tingimuste täitmise kontrollimine ning konsolideerimata või konsolideeritud kontrolli lihtsustamine krediidi-asutuste ja investeerimisühingute tegevuse üle, pidades eriti silmas likviidsuse, maksevõime, riskide kontsentreerumise, juhtimis- ja raamatupidamistava ning sisekontrolli mehhanismide kontrollimist;
- b) karistuste kehtestamine;
- c) kaebuse esitamine pädeva asutuse otsuse kohta, sealhulgas artikli 72 kohased kohtuasjad;

⁽¹⁾ ELT L 331, 15.12.2010, lk 84.

- d) kohtuasjades, mis on algatatud vastavalt liidu õigusaktidega kehtestatud krediidiasutusi käsitlevatele erisätetele.

Artikkel 55

Koostöölepingud

Liikmesriigid ja Euroopa Pangandusjärelevalve võivad vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 33 sõlmida kolmandate riikide järelevalveasutuste või asutuste või organitega kooskõlas käesoleva direktiivi artikliga 56 ja artikli 57 lõikega 1 teabevahetust sätestavaid koostöölepinguid ainult tingimusel, et edastatava teabe ametisladuse hoidmise kohustus on vähemalt samaväärne, kui on osutatud käesoleva direktiivi artikli 53 lõikes 1. Sellise teabevahetuse eesmärk peab olema kõnealuste asutuste või organite järelevalveülesande täitmine.

Kui teave pärineb teisest liikmesriigist, võib seda avalikustada üksnes teabe edastanud asutuste selgesõnalisel nõusolekul ja üksnes eesmärkidel, millega need asutused nõustunud on.

Artikkel 56

Teabe vahetamine asutuste vahel

Artikli 53 lõige 1 ja artikkel 54 ei välista teabevahetust pädevate asutuste vahel liikmesriigi piires, või eri liikmesriikide pädevate asutuste vahel või pädevate asutuste ja järgmiste asutuste vahel nende järelevalvefunktsioonide täitmisel:

- a) asutused, kes vastutavad muude finantssektori üksuste järelevalve eest, ning need asutused, kes vastutavad finantsturgude järelevalve eest;
- b) asutused või organid, kes vastutavad finantssüsteemi stabiilsuse säilitamise eest liikmesriikides makrotasandi usaldatavusnõuete rakendamisega;
- c) organid või asutused, kes tegelevad saneerimisega finantssüsteemi stabiilsuse kaitsmise eesmärgil;
- d) krediidiasutuste või investeerimisühingute lepingulised või omaalgatuslikud kaitseskeemid, millele osutatakse määruse (EL) nr 575/2013 artikli 113 lõikes 7;
- e) organid, kes tegelevad krediidiasutuste ja investeerimisühingute likvideerimise ja pankroti ning muude sarnaste menetlustega;
- f) isikud, kes vastutavad krediidiasutuste, investeerimisühingute, kindlustusandjate ja finantseerimisasutuste raamatupidamisaruannete kohustusliku auditeerimise eest.

Artikli 53 lõige 1 ja artikkel 54 ei välista hoiuste tagamise skeeme ja investeeringute tagamise skeeme haldavatele organitele nende ametikohustuste täitmiseks vajaliku teabe avaldamist.

Saadud teabe suhtes kehtivad igal juhul ametisladuse hoidmise nõuded, mis on vähemalt võrdsed artikli 53 lõikes 1 osutatuga.

Artikkel 57

Teabevahetus järelevalveorganitega

1. Olenemata artiklitest 53, 54 ja 55 võivad liikmesriigid anda loa teabevahetuseks pädevate asutuste ja selliste asutuste vahel, kes vastutavad

- a) nende organite järelevalve eest, kes on seotud krediidiasutuste ja investeerimisühingute likvideerimise ja pankroti ning muude sarnaste menetlustega;

- b) määruse (EL) nr 575/2013 artikli 113 lõikes 7 osutatud krediidiasutuste ja investeerimisühingute lepinguliste või omaalgatuslike kaitseskeemide järelevalve eest;

- c) nende isikute järelevalve eest, kellele on ülesandeks tehtud krediidiasutuste, investeerimisühingute, kindlustusandjate ja finantseerimisasutuste raamatupidamisaruannete kohustuslik auditeerimine.

2. Lõikes 1 osutatud juhtudel nõuavad liikmesriigid vähemalt järgmiste tingimuste täitmist:

- a) teavet vahetatakse lõikes 1 osutatud järelevalve ülesande täitmiseks;

- b) saadud teabe kohta kehtivad ametisladuse hoidmise nõuded, mis on vähemalt võrdsed artikli 53 lõikes 1 osutatuga;

- c) kui teave pärineb mõnest teisest liikmesriigist, avalikustatakse see ainult selgesõnalisel kokkuleppel teabe avaldanud pädevate asutustega ja vajaduse korral üksnes nende asutustega kokkulepitud eesmärkidel.

3. Olenemata artiklitest 53, 54 ja 55 võivad liikmesriigid finantssüsteemi stabiilsuse ja ühtsuse tugevdamise eesmärgil anda loa teabe vahetamiseks pädevate asutuste ja nende asutuste või organite vahel, kes seaduse järgi vastutavad äriühinguõiguse rikkumiste tuvastamise ja uurimise eest.

Sellisel juhul nõuavad liikmesriigid vähemalt järgmiste tingimuste täitmist:

- a) teavet vahetatakse äriühinguõiguse rikkumiste tuvastamiseks ja uurimiseks;
- b) saadud teabe kohta kehtivad ametisaladuse hoidmise nõuded, mis on vähemalt võrdsed artikli 53 lõikes 1 osutatuga;
- c) kui teave pärineb mõnest teisest liikmesriigist, avalikustatakse see ainult selgesõnalisel kokkuleppel teabe avaldanud pädevate asutustega ja vajaduse korral üksnes nende asutustega kokkulepitud eesmärkidel.

4. Kui ühe liikmesriigi asutused või organid, millele on osutatud lõikes 1, täidavad oma tuvastamis- ja uurimisülesandeid selleks ametisse nimetatud eripädevusega isikute kaasabil, kes ei tööta avalikus sektoris, võib liikmesriik laiendada lõike 3 esimeses lõigus ette nähtud teabe vahetamise võimalust nimetatud isikutele lõike 3 teises lõigus kindlaks määratud tingimustel.

5. Pädevad asutused teevad Euroopa Pangandusjärelevalvele teatavaks nende asutuste ja organite nimed, kes vastavalt käesolevale artiklile võivad teavet saada.

6. Lõike 4 rakendamiseks teatavad lõikes 3 osutatud asutused või organid teabe avalikustanud pädevatele asutustele nende isikute nimed ja täpsed kohustused, kellele nimetatud teave tuleb saata.

Artikkel 58

Teabe edastamine seoses raha-, hoiuste kaitse, süsteemsete ja makseaspektidega

1. Mitte miski käesolevas peatükis ei takista pädevat asutust edastamast teavet oma ülesannete täitmise eesmärgil järgmistele asutustele:

- a) EKPSi keskpangad ja muud samalaadsete ülesannetega organid, kui need tegutsevad rahaasutusena, kui kõnealune teave käsitleb nende õigusaktidest tulenevate ülesannete täitmist, sealhulgas rahapoliitika teostamist ja sellega seotud likviidsuse tagamist, makse-, kliirimis- ja arveldussüsteemide järelevalvet ning finantssüsteemi stabiilsuse tagamist;
- b) määruse (EL) nr 575/2013 artikli 113 lõikes 7 osutatud krediitiasutuste ja investeerimisühingute lepingulised või omaalgatuslikud kaitseskeemid;

c) vajaduse korral muud maksesüsteemide järelevalve eest vastutavad asutused;

d) Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu, Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1094/2010⁽¹⁾ asutatud Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve) (edaspidi „Euroopa Kindlustusjärelevalve”) ja Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve, kui kõnealune teave on oluline määruste (EL) nr 1092/2010, (EL) nr 1094/2010 või (EL) nr 1095/2010 kohaste ülesannete täitmiseks.

Liikmesriigid võtavad asjakohaseid meetmeid et kaotada tõkked, mis takistavad pädevat asutust edastamast teavet kooskõlas esimese lõiguga.

2. Käesolevas peatükis sätestatu ei takista lõikes 1 osutatud asutusi ega organeid edastamast pädevatele asutustele artikli 54 kohaldamiseks vajalikku teavet.

3. Vastavalt lõigetele 1 ja 2 saadud teabele kehtivad ametisaladuse hoidmise nõuded, mis on vähemalt võrdsed artikli 53 lõikes 1 osutatuga.

4. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed tagamaks, et artikli 114 lõikes 1 osutatud eriolukorras edastavad pädevad asutused viivitamata teavet EKPSi keskpankadele, kui kõnealune teave on oluline keskpankade kohustuslike ülesannete täitmiseks, sealhulgas rahapoliitika teostamiseks ja sellega seotud likviidsuse tagamiseks, makse-, kliirimis- ja arveldussüsteemide järelevalveks ja finantssüsteemi stabiilsuse tagamiseks, ning Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogule, kui kõnealune teave on oluline selle kohustuslike ülesannete täitmiseks.

Artikkel 59

Teabe edastamine teistele üksustele

1. Liikmesriigid võivad olenemata artikli 53 lõikest 1 ja artiklist 54 vastavalt liikmesriigi õiguses sätestatud eeskirjadele lubada teatava teabe edastamist ka teistele keskvalitsuse asutustele, kes vastutavad krediitiasutuste, investeerimisühingute, finantseerimisasutuste ja kindlustusandjate järelevalvealase õiguse eest, ning nende asutuste nimel tegutsevatele inspektoritele.

Sellistel tingimustel võib teavet edastada siiski vaid usaldatavusnõuete täitmise järelevalveks ning krediitiasutuste ja investeerimisühingut maksejõuetuse ärahoidmise ja nende solveerimise korral. Ilma et see piiraks käesoleva artikli lõike 2 kohaldamist, kohaldatakse teabe juurdepääsu omavate isikute suhtes ametisaladuse hoidmise nõudeid, mis on vähemalt võrdväärsed artikli 53 lõikes 1 osutatud nõuetega.

⁽¹⁾ ELT L 331, 15.12.2010, lk 48.

Artikli 114 lõikes 1 osutatud eriolukorras peavad liikmesriigid pädevatel asutustel võimaldama edastada käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud asutustele olulist teavet kõikides asjaomastes liikmesriikides.

2. Liikmesriigid võivad lubada avaldada teatavat krediidiastutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvega seotud teavet oma liikmesriigi parlamendikomisjonidele, oma liikmesriigi kontrollikodadele ja oma liikmesriigi teistele sarnastele üksustele järgmiste tingimuste alusel:

- a) kõnealustel üksustel on siseriiklikus õiguses sätestatud pädevus uurida selliste asutuste tegevust, kes vastutavad krediidiastutuste ja investeerimisühingute järelevalve eest või sellist järelevalvet käsitleva õiguse välja töötamise eest;
- b) teave on rangelt vajalik punktis a osutatud volituse täitmiseks;
- c) teabele juurdepääsu omavate isikute suhtes kohaldatakse siseriikliku õiguse kohaseid ametisaladuse nõudeid, mis on vähemalt võrdväärsed artikli 53 lõikes 1 osutatud nõuetega;
- d) kui teave pärineb teisest liikmesriigist, avaldatakse see üksnes teabe edastanud pädevate asutuste selgesõnalisel nõusolekul ja üksnes eesmärkidel, millega need asutused nõustunud on.

Kui usaldatavusnõuete täitmise järelevalvega seotud teabe avalikustamine hõlmab isikuandmete töötlemist, järgivad esimeses lõigus osutatud üksused andmete töötlemisele kohaldatavaid siseriiklikke õigusakte, millega võetakse üle direktiiv 95/46/EÜ.

Artikkel 60

Kohapealse kontrolli käigus saadud teabe avalikustamine

Liikmesriigid tagavad, et artikli 52 lõike 3, artikli 53 lõike 2 ja artikli 56 alusel saadud teave ning artikli 52 lõigetes 1 ja 2 osutatud kohapealse kontrollimise käigus saadud teave avalikustatakse artikli 59 alusel ainult siis, kui selleks on selgesõnaline nõusolek andmed avalikustanud pädevatelt asutustelt või selle liikmesriigi pädevatelt asutustelt, kus toimus kohapealne kontroll.

Artikkel 61

Kliirimis- ja arveldusteenustega seotud teabe avalikustamine

1. Miski käesolevas peatükis ei takista liikmesriigi pädevatel asutustel edastamast artiklites 53, 54 ja 55 osutatud teavet kliiringukojale või mõnele teisele oma liikmesriigi turu tarbeks siseriikliku õiguse alusel asutatud kliirimis- ja arveldusteenuseid osutavale organile, eeldades, et nimetatud teabe edastamine on

vajalik selleks, et tagada nende organite nõuetekohane toimimine, kui turuosalisel on maksevõimetud või võivad sellisesse olukorda sattuda. Saadud teabe puhul kehtivad ametisaladuse hoidmise nõuded, mis on vähemalt võrdsed artikli 53 lõikes 1 osutatud.

2. Liikmesriigid tagavad siiski, et artikli 53 lõike 2 kohaselt saadud teavet ei avalikustata lõikes 1 osutatud asjaoludel ilma andmed avalikustanud pädevate asutuste selgesõnalise nõusolekuta.

Artikkel 62

Isikuandmete töötlemine

Isikuandmete töötlemine käesoleva direktiivi kohaldamisel toimub kooskõlas direktiiviga 95/46/EÜ ja asjakohasel juhul kooskõlas määrusega (EÜ) nr 45/2001.

III jagu

Aastaaruannete ja konsolideeritud aastaaruannete seadusjärgse kontrollimise eest vastutavate isikute kohustused

Artikkel 63

Aastaaruannete ja konsolideeritud aastaaruannete seadusjärgse kontrollimise eest vastutavate isikute kohustused

1. Liikmesriigid sätestavad, et kõik isikud, kellele on antud luba kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. mai 2006. aasta direktiiviga 2006/43/EÜ (mis käsitleb raamatupidamise aastaaruannete ja konsolideeritud aruannete kohustuslikku auditit) ⁽¹⁾, ning kes täidavad krediidiastutuses või investeerimisühingus nõukogu 25. juuli 1978. aasta direktiivi 78/660/EMÜ (mis põhineb asutamislepingu artikli 54 lõike 3 punktil g ja käsitleb teatavat liiki äriühingute raamatupidamise aastaaruandeid) ⁽²⁾ artiklis 51, nõukogu 13. juuni 1983. aasta direktiivi 83/349/EMÜ (mis põhineb asutamislepingu artikli 54 lõike 3 punktil g ja käsitleb konsolideeritud aastaaruandeid) ⁽³⁾ artiklis 37 või direktiivi 2009/65/EÜ artiklis 73 kirjeldatud või muid seadusjärgseid tööülesandeid, on vähemalt kohustatud kohe teavitama pädevaid asutusi kõigist ülesannete täitmise jooksul neile isikutele teatavaks saanud kõnealust krediidiastutust või investeerimisühingut puudutavatest asjaoludest või otsustest, mis võivad:

- a) anda tunnistust tegevusloa andmise tingimuste või spetsiaalselt krediidiastutuste ja investeerimisühingute tegevust sätestavate õigus- ja haldusnormide olulisest rikkumisest;
- b) mõjutada krediidiastutuse või investeerimisühingu tegevuse jätkumist,

⁽¹⁾ ELT L 157, 9.6.2006, lk 87.

⁽²⁾ EÜT L 222, 14.8.1978, lk 11.

⁽³⁾ EÜT L 193, 18.7.1983, lk 1.

- c) viia raamatupidamisaruannete kinnitamata jätmiseni või märkustega kinnitamiseni.

Liikmesriigid näevad ette vähemalt selle, et esimeses lõigus nimetatud isik on samuti kohustatud ette kandma kõikidest esimeses lõigus kirjeldatud tööülesannete täitmise käigus temale teatavaks saanud asjaoludest või otsustest äriühingus, millel on kontrollisuhetest tulenevalt märkimisväärsed sidemed krediidi-asutuse või investeerimisühinguga, kus ta kõnealuseid tööülesandeid täidab.

2. Kui isikud, kes on saanud direktiivi 2006/43/EÜ kohase loa, edastavad pädevatele asutustele lõikes 1 osutatud asjaolude või otsuste kohta teavet heauskselt, ei käsitleta seda lepinguga või õigus- ja haldusnormidega teabe avalikustamisele kehtestatud piirangute rikkumisenähtetena ning nimetatud isikutel ei teki sellega seoses mingisugust vastutust. Selline teave tehakse samaaegselt teatavaks asjaomase krediidi-asutuse või investeerimisühingu juhtorganile, välja arvatud juhul, kui on mõjuv põhjus seda mitte teha.

IV jagu

Järelevalvevolitused, karistuste määramise volitused ja kaebuste esitamise õigus

Artikkel 64

Järelevalve- ja karistuste määramise volitused

1. Pädevatele asutustele antakse kõik nende ülesannete täitmiseks vajalikud järelevalvevolitused krediidi-asutuste ja investeerimisühingute tegevusse sekkumiseks, sealhulgas eelkõige tegevusloa kehtetuks tunnistamise õigus kooskõlas artikliga 18, kooskõlas artikliga 102 nõutavad volitused ning artiklites 104 ja 105 sätestatud volitused.

2. Pädevad asutused kasutavad oma järelevalve- ja karistuste määramise volitusi kooskõlas käesoleva direktiivi ja siseriikliku õigusega järgmiselt:

- a) vahetult;
- b) koostöös teiste asutustega;
- c) enda vastutusel, delegeerides küsimuse sellistele asutustele;
- d) suunates küsimuse pädevatele kohtuasutustele.

Artikkel 65

Halduskaristused ja muud haldusmeetmed

1. Ilma et see piiraks pädevate asutuste järelevalvevolitusi, millele on osutatud artiklis 64, ja liikmesriikide õigust näha

ette ja kehtestada kriminaalkaristusi, sätestavad liikmesriigid käesoleva direktiivi üle võtmiseks vastu võetud siseriiklike õigusnormide ja määruse (EL) nr 575/2013 rikkumise eest kohaldatavad halduskaristused ja muud haldusmeetmed ning võtavad kõik vajalikud meetmed nende rakendamise tagamiseks. Kui liikmesriigid otsustavad mitte sätestada halduskaristusi, sest rikkumistele kohaldatakse siseriiklikku kriminaalõigust, edastavad nad komisjonile asjakohased kriminaalõiguse sätted. Halduskaristused ja muud haldusmeetmed peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.

2. Liikmesriigid tagavad, et kui krediidi-asutuste, investeerimisühingute, finantshaldusettevõtjate ja segafinantsvaldusettevõtjate suhtes kohaldatakse lõikes 1 osutatud kohustusi, võib käesoleva direktiivi üle võtmiseks vastu võetud siseriiklike õigusnormide või määruse (EL) nr 575/2013 rikkumise korral kohaldada siseriiklikus õiguses sätestatud tingimustel karistusi juhtorgani liikmete suhtes ning teiste füüsiliste isikute suhtes, kes siseriikliku õiguse kohaselt vastutavad rikkumise eest.

3. Pädevatele asutustele tuleb anda kõik nende ülesannete täitmiseks vajalikud teabe kogumise volitused ja uurimisvolitused. Ilma et see mõjutaks käesoleva direktiivis ja määramises (EL) nr 575/2013 kehtestatud asjakohaseid sätteid, hõlmab see järgmisi volitusi:

- a) volitus nõuda, et järgmised füüsilised või juriidilised isikud esitavad kogu teabe, mis on vajalik pädevate asutuste ülesannete täitmiseks, sealhulgas korrapäraste ajavahemike tagant ja kindlaksmääratud kujul esitatav teave järelevalve või sellega seotud statistilistel eesmärkidel:

- i) asjaomases liikmesriigis asutatud krediidi-asutused ja investeerimisühingud;

- ii) asjaomases liikmesriigis asutatud finantsvaldusettevõtjad;

- iii) asjaomases liikmesriigis asutatud segafinantsvaldusettevõtjad;

- iv) asjaomases liikmesriigis asutatud segavaldusettevõtjad;

- v) alapunktides i kuni iv osutatud üksustesse kuuluvad isikud;

- vi) alapunktides i kuni iv osutatud üksuste tööülesandeid või tegevusi teostavad allhankijatest kolmandad isikud;

- b) volitus teha kõiki vajalikke uurimistoiminguid iga asjaomases liikmesriigis asutatud või asuva punkti a alapunktides i kuni vi osutatud isiku suhtes, kui on vaja teostada pädevate asutuste ülesandeid, sealhulgas:
- i) õigus nõuda dokumentide esitamist;
 - ii) uurida punkti a alapunktides i kuni vi osutatud isikute raamatupidamis- ja muid dokumente ning teha sellistest dokumentidest koopiaid ja väljavõtteid;
 - iii) saada punkti a alapunktides i kuni vi osutatud isikutelt, nende esindajatelt või töötajatelt kirjalikke või suulisi selgitusi, ning
 - iv) küsitleda teisi küsitlemisega nõustuvaid isikuid, et koguda uurimise esemega seotud teavet;
- c) volitus korraldada vastavalt liidu õiguses sätestatud muudele tingimustele punkti a alapunktides i kuni vi osutatud juriidiliste isikute tööruumides ja muude konsolideeritud järelevalvega hõlmatud ettevõtjate ruumides vajalikke kohapealseid kontrolle, kui pädev asutus teostab konsolideeritud järelevalvet, tingimusel et asjaomaseid pädevaid asutusi teavitatakse sellest ette. Kui kohapealse kontrolli tegemiseks on siseriiklike eeskirjade kohaselt vaja kohtuasutuse luba, siis esitatakse taotlus sellise loa saamiseks.
- Artikkel 66*
- Halduskaristused ja muud haldusmeetmed tegevusloa andmise ja olulise osaluse omandamise nõuete rikkumise eest**
1. Liikmesriigid tagavad, et nende õigus- ja haldusnormidega on ette nähtud halduskaristused ja muud haldusmeetmed vähemalt seoses järgmisega:
- a) avalikkuselt hoiuste või muude tagasimakstavate vahendite kaasamine asutuse poolt, kes ei ole krediidasutus, rikkudes artiklit 9;
 - b) krediidasutusena tegevuse alustamine, ilma selleks tegevusloa saamata, rikkudes artiklit 9;
 - c) otseselt või kaudselt olulise osaluse omandamine krediidasutuses või krediidasutuses olulise osaluse otsene või kaudne suurendamine, mille tulemusel hääleõiguste või omatava kapitali osakaal ulatuks artikli 22 lõikes 1 osutatud künniseni või ületaks neid, või nii, et krediidasutusest saaks tütarettevõtja, ilma et teavitataks kirjalikult selle krediidasutuse pädevaid asutusi, milles kavatsetakse olulist osalust omandada või seda suurendada, hindamisperioodi jooksul või hoolimata pädevate asutuste vastuseisust, rikkudes artikli 22 lõiget 1;
 - d) otseselt või kaudselt olulise osaluse võõrandamine krediidasutuses või krediidasutuses sellise olulise osaluse otsene või kaudne vähendamine, mille tulemusena hääleõiguste või omatava kapitali osakaal väheneks allapoole artiklis 25 osutatud künniseid, või nii, et krediidasutus ei oleks enam tütarettevõtja, ilma et pädevaid asutusi teavitataks kirjalikult.
2. Liikmesriigid tagavad, et lõikes 1 osutatud juhtudel hõlmavad halduskaristused ja muud haldusmeetmed, mida võib kohaldada, vähemalt järgmist:
- a) avalik teadaanne, milles on identifitseeritud vastutav füüsiline isik, krediidasutus, investimisühing, finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja ja rikkumise laad;
 - b) korraldus, millega nõutakse, et vastutav füüsiline või juriidiline isik lõpetaks sellise tegevuse ja hoiduks selle tegevuse kordamisest;
 - c) juriidilise isiku puhul rahaline halduskaristus kuni 10 % ettevõtja eelmise majandusaasta kogu aastast netokäibest, sealhulgas brutotulu, mis koosneb saadaolevatest intressidest ja samalaadsetest tuludest, tuludest aktsiatelt ja muudelt muutuv- või püstituluga väärtpaberitelt ning saadaolevatest komisjoni- või teenustasudest, kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikliga 316;
 - d) füüsilise isiku puhul rahaline halduskaristus kuni 5 000 000 eurot, või liikmesriigis, mille rahaühik ei ole euro, vastav summa omavääringus 17. juulist 2013
 - e) rahaline halduskaristus, mis vastab kuni kahekordsele kasule, mis on saadud sellisest rikkumisest, mille puhul on võimalik kasu kindlaks määrata;
 - f) lõikes 1 sätestatud rikkumiste eest vastutava(te) aktsionäri(de) või osaniku (osanike) hääleõiguse peatamine.
- Kui esimese lõigu punktis c osutatud ettevõtja on emaettevõtja tütarettevõtja, on asjaomane brutotulu selline brutotulu, mis tuleneb põhiemaettevõtja eelmise majandusaasta konsolideeritud aastaaruandest

Artikkel 67

Muud sätted

1. Käesolevat artiklit kohaldatakse vähemalt igal järgmisel asjaolul:

- a) krediidasutus või investeerimisühing on saanud tegevusloa valeandmete esitamise teel või mis tahes muul seadusvastasel viisil;
- b) krediidasutus või investeerimisühing, olles saanud teada osaluste omandamisest või võõrandamisest oma kapitalis, mille tulemusel osalused ületavad või langevad alla artikli 22 lõikes 1 või artiklis 25 osutatud künnise, ei teata kõnealusest omandamisest või võõrandamisest pädevatele asutustele, rikkudes artikli 26 lõike 1 esimest lõiku;
- c) krediidasutus või investeerimisühing, mis on loetletud reguleeritud turgude loetelus, mille Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve peab avaldama vastavalt direktiivi 2004/39/EÜ artiklile 47, ei teata pädevatele asutustele vähemalt kord aastas aktsionäride või liikmete nimesid, kellele kuuluvad olulised osalused, näidates osaluste suuruse, rikkudes käesoleva direktiivi artikli 26 lõike 1 teist lõiku;
- d) krediidasutusel või investeerimisühingul puudub pädevate asutuste nõutav juhtimiskord vastavalt siseriiklikele sätetele, millega võetakse üle artikli 74 sätted;
- e) krediidasutus või investeerimisühing ei esita pädevatele asutustele teavet või esitab puudulikku või ebaõiget teavet määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 92 sätestatud omavahendite nõuete täitmise kohustuse kohta, rikkudes kõnealuse määruse artikli 99 lõiget 1;
- f) krediidasutus või investeerimisühing ei täida aruandekohustust või esitab pädevatele asutustele seoses määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 101 osutatud andmetega puudulikku või ebaõiget teavet;
- g) krediidasutus või investeerimisühing ei esita pädevatele asutustele teavet või esitab puudulikku või ebaõiget teavet suure riskide kontsentreerumise kohta, rikkudes määruse (EL) nr 575/2013 artikli 394 lõiget 1;
- h) krediidasutus või investeerimisühing ei esita pädevatele asutustele teavet või esitab puudulikku või ebaõiget teavet likviidsuse kohta, rikkudes määruse (EL) nr 575/2013 artikli 415 lõikeid 1 ja 2;
- i) krediidasutus või investeerimisühing ei esita pädevatele asutustele teavet või esitab puudulikku või ebaõiget teavet finantsvõimenduse määra kohta, rikkudes määruse (EL) nr 575/2013 artikli 430 lõiget 1;

j) krediidasutus või investeerimisühing ei hoia korduvalt või pidevalt likviidseid varasid, rikkudes määruse (EL) nr 575/2013 artiklit 412;

k) krediidasutuse või investeerimisühingu riskipositsioon ületab piirmäärasid, mis on sätestatud määruse (EL) nr 575/2013 artiklit 395;

l) krediidasutuse või investeerimisühingu väärtpaberistamise positsiooni krediidirisk ei vasta tingimustele, rikkudes määruse (EL) nr 575/2013 artiklit 405;

m) krediidasutus või investeerimisühing ei avalda nõutud teavet või esitab puudulikku või ebaõiget teavet, rikkudes määruse (EL) nr 575/2013 artikli 431 lõikeid 1, 2 ja 3 või artikli 451 lõiget 1;

n) krediidasutus või investeerimisühing teeb väljamakseid krediidasutuse või investeerimisühingu omavahenditesse kuuluvate instrumentide omanikele, rikkudes käesoleva direktiivi artiklit 141, või juhul, kui määruse (EL) nr 575/2013 artiklid 28, 51 või 63 keelavad omavahenditesse kuuluvate instrumentide omanikele niisuguste väljamaksete tegemise;

o) krediidasutus või investeerimisühing on tunnistanud vastutavaks direktiivi 2005/60/EÜ kohaselt vastu võetud siseriiklike sätete raske rikkumise eest;

p) krediidasutus või investeerimisühing on lubanud ühel või mitmel isikul, kes ei vasta artikliga 91 kehtestatud nõuetele, saada või jääda juhtorgani liikmeks.

2. Liikmesriigid tagavad, et lõikes 1 osutatud juhtudel hõlmavad halduskaristused ja muud haldusmeetmed, mida võib kohaldada, vähemalt järgmist:

a) avalik teadaanne, milles on nimetatud vastutav füüsiline isik, krediidasutus, investeerimisühing, finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja ja rikkumise laad;

b) korraldus, millega nõutakse, et vastutav füüsiline või juriidiline isik lõpetaks sellise tegevuse ja hoiduks selle tegevuse kordamisest;

c) krediidasutuse või investeerimisühingu puhul tegevusloa kehtetuks tunnistamine vastavalt artiklile 18;

d) vastavalt artikli 65 lõikele 2 krediidasutuse või investeerimisühingu juhtorgani liikme või mis tahes teise vastutava füüsilise isiku suhtes kehtestatud ajutine keeld täita krediidasutuses või investeerimisühingus ametikohustusi;

- e) juriidilise isiku puhul rahaline halduskaristus kuni 10 % ettevõtja eelmise majandusaasta kogu aastasest netokäibest, sealhulgas brutotulu, mis koosneb saadaolevatest intressidest ja samalaadsetest tuludest, tuludest aktsiatelt ja muudelt muutuv- või püsituluga väärtpaberitelt ning saadaolevatest komisjoni- või teenustasudest kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikliga 316;
- f) füüsilise isiku puhul rahaline halduskaristus kuni 5 000 000 eurot, või liikmesriigis, mille rahaühik ei ole euro, vastav summa omavääringus 17. juulist 2013 seisuga;
- g) rahaline halduskaristus, mis vastab kuni kahekordsele kasule, mis on saadud sellisest rikkumisest, või kuni kahekordsele kahjule, mis on ära hoitud sellise rikkumise tulemusel, kui kõnealune kasu või kahju on võimalik kindlaks määrata.

Kui esimese lõigu punktis e osutatud ettevõtja on emaaettevõtja tütarettevõtja, on asjaomane kogutulu selline kogutulu, mis tuleneb põhiamaettevõtja eelmise majandusaasta konsolideeritud aastaaruandest.

Artikkel 68

Halduskaristuste avaldamine

1. Liikmesriigid tagavad, et pädevad asutused avaldavad põhjendamatu viivitusega pärast asjaomase isiku teavitamist vastavast otsusest oma ametlikul veebisaidil vähemalt need halduskaristused, mida ei ole edasi kaevatud ja mis on määratud käesoleva direktiivi üle võtmiseks vastu võetud siseriiklike sätete või määruse (EL) nr 575/2013 rikkumise eest, koos teabega rikkumise liigi ja laadi ning selle füüsilise või juriidilise isiku identiteedi kohta.

Kui liikmesriigid lubavad avaldada teavet edasikaevatud karistuste kohta, avaldavad pädevad asutused põhjendamatu viivitusega oma ametlikul veebisaidil ka teabe kaebuse seisu ja tulemuse kohta.

2. Pädevad asutused avaldavad teavet karistuste kohta anonüümselt kooskõlas siseriikliku õigusega järgmistel juhtudel:

- a) kui karistus on määratud füüsilisele isikule ning pärast kohustuslikku eelnevat hindamist leitakse, et isikuandmete avaldamine on ebaproportsionaalne;
- b) kui avaldamine ohustaks finantsturgude stabiilsust või käimasolevat kriminaaluurimist;

- c) kui avaldamine põhjustaks niivõrd, kuivõrd seda on võimalik kindlaks teha, asjaomastele krediidasutustele või investeerimisühingutele või füüsilistele isikutele ebaproportsionaalset kahju.

Kui esimeses lõigus osutatud asjaolusid mõistliku aja möödudes tõenäoliselt enam ei esine, võib lõike 1 alusel ettenähtud avaldamise selle ajavahemiku võrra edasi lükata.

3. Pädevad asutused tagavad, et lõigete 1 ja 2 alusel avaldatud teave jääb nende ametlikule veebisaidile vähemalt viieks aastaks. Isikuandmeid hoitakse pädeva asutuse ametlikul veebisaidil ainult nii kaua, kui on kohaldatavate andmekaitse eeskirjade kohaselt vajalik.

4. Hiljemalt 18. juulist 2015 esitab Euroopa Pangandusjärelevalve komisjonile raporti liikmesriikide poolt lõikes 2 sätestatud anonüümsust säilitades avaldatud karistustest ja eelkõige sellest, kui liikmesriigiti on selles osas esinenud olulisi erinevusi. Lisaks esitab Euroopa Pangandusjärelevalve raporti olulistest erinevustest karistuste avaldamise kestuses siseriiklikus õiguses.

Artikkel 69

Karistusi käsitleva teabe vahetamine ja keske andmebaasi pidamine Euroopa Pangandusjärelevalve poolt

1. Kui artikli 53 lõikes 1 osutatud ametisadaluse hoidmise nõuetest ei tulene teisiti, teavitavad pädevad asutused Euroopa Pangandusjärelevalvet kõigist halduskaristustest, sealhulgas kõigist artiklite 65, 66 ja 67 alusel kohaldatavatest alalistest keeldudest, ning sealjuures esitatud kaebusest ja selle tulemusest. Euroopa Pangandusjärelevalve peab talle teatatud halduskaristuste keske andmebaasi üksnes teabe pädevate asutuste vahel vahetamise eesmärgil. Sellele andmebaasile pääsevad ligi ainult pädevad asutused ja seda ajakohastatakse pädevate asutuste antud teabe põhjal.

2. Kui pädev asutus hindab artikli 13 lõike 1, artikli 16 lõike 3, artikli 91 lõike 1 ja artikli 121 kohaldamisel head mainet, kasutab ta Euroopa Pangandusjärelevalve halduskaristuste andmebaasi. Kui staatus muutub või edasikaebamine on olnud edukas, kustutab Euroopa Pangandusjärelevalve pädevate asutuste taotlusel andmebaasist kõik asjaomased kanded või uuendab neid.

3. Pädevad asutused kontrollivad kooskõlas siseriikliku õigusega seda, kas asjaomase isiku karistusregistri andmed sisaldavad asjakohast kriminaalkaristust. Selleks vahetatakse teavet kooskõlas siseriiklikes õigusaktides rakendatud otsusega 2009/316/JSK ja raamotsusega 2009/315/JSK.

4. Euroopa Pangandusjärelevalve esitab veebilehel lingid iga päeva asutuse poolt artikli 68 kohaselt avaldatud halduskaristustele ja näitab ära, millise ajavahemiku jooksul avaldab iga liikmesriik halduskaristusi.

Artikkel 70

Karistuste tõhus kohaldamine ja karistuste määramise volituste kasutamine pädevate asutuste poolt

Liikmesriigid tagavad, et halduskaristuse või muu haldusmeetme laadi ja rahalise halduskaristuse suuruse kindlaksmääramisel võtavad pädevad asutused arvesse kõiki olulisi asjaolusid, sealhulgas, kui see on kohane:

- a) rikkumise raskusaste ja kestus;
- b) rikkumise toime pannud füüsilise või juriidilise isiku vastutuse ulatus;
- c) rikkumise toime pannud füüsilise või juriidilise isiku finants seisund, millele osutab näiteks juriidilise isiku kogukäive või füüsilise isiku aastane sissetulek;
- d) rikkumise toime pannud vastutava füüsilise või juriidilise isiku teenitud kasumi või välditud kahju suurus, kui seda saab kindlaks teha;
- e) rikkumisega kolmandatele isikutele tekitatud kahju, kui seda on võimalik kindlaks teha;
- f) rikkumise toime pannud füüsilise või juriidilise isiku ja pädeva asutuse koostöö tase;
- g) rikkumise toime pannud füüsilise või juriidilise isiku varasemad rikkumised;
- h) rikkumise mis tahes võimalikud süsteemsed tagajärjed.

Artikkel 71

Rikkumistest teatamine

1. Liikmesriigid tagavad, et pädevad asutused kehtestavad tõhusad ja usaldusväärsed mehhanismid, et soodustada käesoleva direktiivi ülevõtmiseks vastu võetud siseriiklike sätete ja määruse (EL) nr 575/2013 sätete potentsiaalsest või tegelikust rikkumisest teatamist pädevatele asutustele.

2. Lõikes 1 osutatud mehhanismid hõlmavad vähemalt järgmist:

- a) rikkumisteadete vastuvõtmise erimenetlused ja nende järelkontroll;
- b) krediidasutuse või investeerimisühingu nende töötajate asjakohane kaitse, kes teatavad asutuses toime pandud rikkumistest, vähemalt kättemaksu, diskrimineerimise või muud laadi ebavõrdse kohtlemise eest;
- c) selliste isikuandmete kaitse, mis hõlmab nii isikut, kes teatab rikkumisest, kui ka füüsilist isikut, kes on väidetavalt vastutav rikkumise toimepanemise eest, kooskõlas direktiivis 95/46/EÜ sätestatud põhimõtetega;
- d) selged eeskirjad, millega tagatakse, et krediidasutuses või investeerimisühingus toime pandud rikkumistest teatanud isiku konfidentsiaalsus on igal juhul tagatud, välja arvatud juhul, kui siseriikliku õiguse kohaselt nõutakse edasise uurimise või järgneva kohtumenetluse raames selle avalikustamist.

3. Liikmesriigid nõuavad, et krediidasutustel ja investeerimisühingutel on olemas asjakohane kord, mille kohaselt nende töötajad teatavad rikkumistest ettevõttesiseselt sõltumatu ja autonoomse erikanali kaudu.

Sellise kanali võib luua ka sotsiaalpartnerite poolt sõlmitavate kokkulepetega. Kohaldatakse samasugust kaitset, nagu on osutatud lõike 2 punktides b, c ja d.

Artikkel 72

Kaebuse esitamise õigus

Liikmesriigid tagavad, et vastavalt käesoleva direktiivi kohaselt vastuvõetud õigus- ja haldusnormidele või määrusele (EL) nr 575/2013 tehtud otsuste ja võetud meetmete puhul on õigus esitada kaebus. Samuti tagavad liikmesriigid, et kaebuse võib esitada, kui otsust ei tehta kuue kuu jooksul alates sellise tegevusloa taotluse esitamisest, mis sisaldab kogu käesoleva direktiivi üle võtvates siseriiklikes õigusnormides nõutavat teavet.

2. PEATÜKK

Läbivaatamine

I jagu

Sisemise kapitali adekvaatsuse hindamine

Artikkel 73

Sisemine kapital

Krediidasutused ja investeerimisühingud peavad kehtestama põhjalikud, tõhusad ja kõikehõlmavad strateegiad ja protsessid, et hinnata ja säilitada pidevalt sisemise kapitali kogusumma, liigid ja koosseis komponentide lõikes, mida nad peavad piisavaks, et katta neile avanevate või avaneda võivate riskide laadi ja taset.

Need strateegiad ja protsessid tuleb korrapäraselt asutusesiselt läbi vaadata, et tagada nende kõikehõlmavus ja proportsionaalsus asjaomase krediidasutuse või investeerimisühingu tegevuse laadi, ulatuse ja keerukuse suhtes.

II jagu

Krediidasutuste ja investeerimisühingute kord, protsessid ja mehhanismid

1. alajagu

Üldpõhimõtted

Artikkel 74

Sisejuhtimine ning maksevõime taastamise kavad ja solveerimiskavad

1. Krediidasutustel ja investeerimisühingutel peab olema kindel äriühingu juhtimiskord, mis hõlmab selget organisatsioonilist ülesehitust, mille puhul vastutusala on selgesti määratletud, läbipaistvad ja järjepidevad, tõhusaid protseduure riskide või võimalike riskide kindlaksmääramiseks, juhtimiseks, jälgimiseks ja nendest teatamiseks, piisavaid sisekontrollimehhanisme, sealhulgas usaldusväärset juhtimis- ja raamatupidamistava, ning tasustamispoliitikat ja -tavasid, mis on kooskõlas usaldusväärse ja tõhusa riskijuhtimisega ja edendavad seda.

2. Lõikes 1 osutatud kord, protseduurid ja mehhanismid peavad olema piisavalt ulatuslikud ning vastama ärimudelile ja krediidasutuse või investeerimisühingu tegevuses peituvate riskide laadile, ulatusele ja keerukusele. Arvesse võetakse artiklites 76 kuni 95 kehtestatud tehnilisi kriteeriume.

3. Euroopa Pangandusjärelevalve annab välja suuniseid lõikes 1 osutatud korra, protseduuride ja mehhanismide kohta kooskõlas lõikega 2.

4. Pädevad asutused tagavad, et koostatakse maksevõime taastamise kavad krediidasutuse või investeerimisühingu finantsseisundi taastamiseks finantsseisundi olulise halvenemise järel ning solveerimiskavad. Kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega võib vähendada krediidasutusele või investeerimisühingule esitatavaid nõudeid koostada, omada või ajakohastada maksevõime taastamise kavu, ning pärast konsulteerimist pädeva asutusega solveerimisasutusele esitatavat nõuet koostada solveerimiskavu, kui pärast konsulteerimist makrotasandi usaldatavusjärelevalvet teostava liikmesriigi määratud asutusega leiavad pädevad asutused, et konkreetse krediidasutuse või investeerimisühingu maksejõuetus ei mõjuta muu hulgas tema suuruse ja ärimudeli tõttu või teiste krediidasutuste ja investeerimisühingutega või üldiselt finantssüsteemiga seotuse tõttu negatiivselt finantsturge, muid krediidasutusi või investeerimisühinguid või rahastamistingimusi.

Kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega teevad krediidasutused ja investeerimisühingud solveerimisasutustega tihedat koostööd ja vahetavad kogu vajalikku teavet selliste toimivate solveerimiskavade ettevalmistamiseks ja koostamiseks, milles esitatakse võimalused krediidasutuse või investeerimisühingu nõuetekohaseks solveerimiseks maksejõuetuse korral.

Kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 25 võib Euroopa Pangandusjärelevalve osaleda tõhusate ja järjekindlate maksevõime taastamise ja solveerimiskavade väljatöötamises ja kooskõlastamises ning sellele kaasa aidata.

Sellega seoses teavitatakse Euroopa Pangandusjärelevalvet ja tal on õigus osaleda maksevõime taastamise kavade ja solveerimiskavade väljatöötamise ja koordineerimisega seotud koosolekutel. Selliste koosolekute või tegevuse toimumise korral teavitatakse Euroopa Pangandusjärelevalvet eelnevalt täielikult selliste koosolekute korraldamisest, peamistest arutusele tulevatest küsimustest ja kaalutavast tegevusest.

Artikkel 75

Tasustamispoliitika järelevalve

1. Pädevad asutused koguvad määruse (EL) nr 575/2013 artikli 450 lõike 1 punktides g, h ja i sätestatud avalikustamise kriteeriumide kohaselt avalikustatud teavet ja kasutavad seda selleks, et võrrelda tasustamispoliitika suundumusi ja tavasid. Pädevad asutused edastavad kõnealuse teabe Euroopa Pangandusjärelevalvele.

2. Euroopa Pangandusjärelevalve annab välja suunised usaldusväärse tasustamispoliitika kohta, mis on kooskõlas artiklites 92 kuni 95 sätestatud põhimõtetega. Suunistes võetakse arvesse komisjoni 30. aprilli 2009. aasta soovitus 2009/384/EÜ (palgapoliitika kohta finantsteenuste sektoris) ⁽¹⁾ sätestatud usaldusväärse tasustamispoliitika põhimõtteid.

Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve teeb tihedat koostööd Euroopa Pangandusjärelevalvega, et töötada välja tasustamispoliitika suunised, mida rakendatakse selliste töötajate kategooriate puhul, kes osalevad investeerimisteenusete osutamises ja investeerimistegevuses direktiivi 2004/39/EÜ artikli 4 lõike 1 punkti 2 tähenduses.

Euroopa Pangandusjärelevalve kasutab vastavalt lõikele 1 pädevatelt asutustelt saadud teavet tasustamispoliitika suundumuste ja tavade võrdlusuuringuks liidu tasandil.

3. Pädevad asutused koguvad teavet nende füüsiliste isikute arvu, nime, ametinimetuse ja töökohustuste kohta igas krediidasutuses või investeerimisühingus, kelle töötasu on üks miljon eurot või rohkem majandusaasta kohta, sealhulgas teavet nende töökohustuste, asjaomase ärivaldkonna, palga põhiosa, preemiade, pikaajaliste tulemustasude ja pensionimaksete kohta. See teave edastatakse Euroopa Pangandusjärelevalvele, kes avalikustab selle kokkuvõtlikult päritoluliikmesriikide kaupa ühtses aruandevormis. Euroopa Pangandusjärelevalve võib koostada suuniseid, et lihtsustada käesoleva lõike rakendamist ning tagada kogutud teabe sidusus.

⁽¹⁾ ELT L 120, 15.5.2009, lk 22.

2. alajagu

Riskide liigitamise ja käsitlemise tehnilised kriteeriumid

Artikkel 76

Riskide käsitlemine

1. Liikmesriigid tagavad, et juhtorgan kinnitab ja vaatab korrapäraselt läbi krediidasutusele või investeerimisühingule avanevate või avaneda võivate riskide, sealhulgas asutuse makromajanduslikust tegevuskeskkonnast tulenevate majandusliku faasiga seotud riskide võtmise, juhtimise, järelevalve ja maandamise strateegiad ja põhimõtted.

2. Liikmesriigid tagavad, et juhtorgan pühendab piisavalt aega riskide käsitlemisele. Juhtorgan osaleb aktiivselt ja tagab piisavate vahendite eraldamise kõikide oluliste riskide juhtimisele, mida käsitletakse käesolevas direktiivis ning määruses (EL) nr 575/2013, ning osaleb varade hindamises, määruse (EÜ) nr 1060/2009 artikli 3 lõike 1 punktis b määratletud reitingu-agentuuri antud krediidireitingu ("välisreiting") kasutamises ja nimetatud riskidega seotud sisemudelite kasutamises. Krediidasutus või investeerimisühing peab looma juhtorgani juurde aruandlusahelad, mis hõlmavad kõiki olulisi riske ja riskijuhtimispoliitikat ja nende muutusi.

3. Liikmesriigid tagavad, et oma suuruse, sisemise korralduse ning oma tegevuse laadi, ulatuse ja keerukuse tõttu olulised krediidasutused ja investeerimisühingud loovad riskikomisjoni, mis koosneb juhtorgani liikmetest, kes ei täida asjaomases krediidasutuses või investeerimisühingus otsuste elluviimise funktsiooni. Riskikomisjoni liikmetel on asjakohased teadmised, oskused ja asjatundlikkus, et täielikult mõista ja jälgida krediidasutuse või investeerimisühingu riskistrateegiat ja riskivalmidust.

Riskikomisjon nõustab juhtorganit seoses krediidasutuse või investeerimisühingu üldise praeguse ja tulevase riskivalmiduse ja -strateegiaga ning abistab juhtorganit, teostades järelevalvet kõnealuse strateegia rakendamise üle kõrgema juhtkonna poolt. Juhtorganil lasub üldine vastutus riskide eest.

Riskikomisjon kontrollib, kas klientidele pakutavate varade ja kohustuste hinnas võetakse täielikult arvesse krediidasutuse või investeerimisühingu ärimudelit ja riskistrateegiat. Juhul kui riskid ei kajastu asjakohaselt hindades kooskõlas ärimudeli ja riskistrateegiaga, esitab riskikomisjon juhtorganile paranduskava.

Pädevad asutused võivad lubada krediidasutusel või investeerimisühingul, keda ei peeta esimese lõigu kohaselt oluliseks, ühendada riskikomisjon direktiivi 2006/43/EÜ artiklis 41 osutatud auditikomisjoniga. Ühendkomisjoni liikmetel on nii riskikomisjoni kui auditikomisjoni puhul nõutavad teadmised, oskused ja asjatundlikkus.

4. Liikmesriigid tagavad, et järelevalveülesannet täitvale juhtorganile ja, kui riskikomisjon on loodud, siis riskikomisjonile, on nõuetekohaselt kättesaadav teave krediidasutuse või investeerimisühingu riskiolukorra ning, kui see on vajalik ja asjakohane, teave riskijuhtimisfunktsiooni kohta ja ettevõtteväline nõu.

Järelevalveülesannet täitev juhtorgan, ja kui riskikomisjon on loodud, siis riskikomisjon, määrab kindlaks saadava teabe laadi, hulga, vormi ja selle esitamise sageduse. Selleks et aidata luua usaldusväärseid tasustamispõhimõtteid ja -tavasid, kontrollib riskikomisjon töötasukomisjoni ülesandeid mõjutamata, kas tasustamissüsteemiga pakutavates stiimulites võetakse arvesse riski, kapitali, likviidsust ning tulude tõenäosust ja ajastust.

5. Liikmesriigid tagavad kooskõlas komisjoni direktiivi 2006/73/EÜ⁽¹⁾ artikli 7 lõikes 2 sätestatud proportsionaalsuse põhimõttega, et krediidasutuste ja investeerimisühingute riskijuhtimise funktsiooni täitja on sõltumatu operatiivfunktsioonidest ning et sellel on piisavalt võimu, kaalu ja vahendeid ning juurdepääs juhtorganile.

Liikmesriigid tagavad, et riskijuhtimise funktsiooni täitja tagab kõigi oluliste riskide kindlaksmääramise, mõõtmise ja nendest nõuetekohaselt teatamise. Nad tagavad, et riskijuhtimise funktsiooni täitja on aktiivselt kaasatud krediidasutuse või investeerimisühingu riskistrateegia väljatöötamisse ja riskijuhtimist käsitlevate oluliste otsuste tegemisse ning et ta on võimeline andma täieliku ülevaate krediidasutuse või investeerimisühingu kõikidest riskidest.

Vajaduse korral tagavad liikmesriigid, et riskijuhtimise funktsiooni täitja saab anda otse aru järelevalvefunktsiooni täitvale juhtorganile sõltumatult kõrgemast juhtkonnast ning, kui see on asjakohane, tõstatama probleeme ja hoiatama juhtorganit, kui ilmnevad konkreetsed risksuundumused, mis krediidasutus või investeerimisühingut ohustavad või võivad ohustada, ilma et see piiraks juhtorgani kohustusi nii järelevalvefunktsiooni kui ka juhtimisfunktsiooni täitmisel käesoleva direktiivi ning määruse (EL) nr 575/2013 kohaselt.

Riskijuhtimise funktsiooni täitja juht on kõrgema astme sõltumatu juht, kes selgelt vastutab riskijuhtimise funktsiooni täitmise eest. Kui krediidasutuse või investeerimisühingu tegevuse laad, ulatus ja keerukus ei õigusta eraldi isiku määramist, võib teine kõrgema astme juht asutuse sees täita seda funktsiooni, eeldusel et puudub huvide konflikt.

⁽¹⁾ Komisjoni 10. augusti 2006. aasta direktiiv 2006/73/EÜ, millega rakendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2004/39/EÜ seoses investeerimisühingute suhtes kohaldatavate organisatsiooniliste nõuete ja tegutsemistingimustega ning nimetatud direktiivi jaoks määratletud mõistetega (ELT L 241, 2.9.2006, lk 26).

Riskijuhtimise funktsiooni täitvat juhti ei eemaldata ilma järelevalvefunktsiooni täitva juhtorgani eelneva heakskiiduta ning tal on vajaduse korral vahetu juurdepääs järelevalvefunktsiooni täitvale juhtorganile.

Käesoleva direktiivi kohaldamine ei piira direktiivi 2006/73/EÜ kohaldamist investeerimisühingute suhtes.

Artikkel 77

Sisemeetodid omavahendite nõuete arvutamiseks

1. Pädevad asutused julgustavad oma ulatuselt, tegevuse laadilt ja keerukuselt olulisi krediidasutusi ja investeerimisühinguid arendama sisemist krediidiriski hindamise suutlikkust ja suurendama sisereitingute meetodi kasutamist omavahendite nõuete arvutamiseks seoses krediidiriskiga, kui nende riskipositsioon on oluline absoluutarvestuses ning kui neil on samal ajal suur hulk olulisi vastaspooli. Käesolev artikkel ei piira määruse (EL) nr 575/2013 I jaotise 3. peatüki 1. jaos sätestatud kriteeriumide täitmist.

2. Pädevad asutused jälgivad, arvestades krediidasutuse või investeerimisühingu tegevuse laadi, ulatust ja keerukust, et krediidasutus või investeerimisühing ei tugineks üksuse krediidivõimelisuse või finantsinstrumendi hindamisel üksnes või mehhaaniliselt välisreitingutele.

3. Pädevad asutused julgustavad krediidasutusi ja investeerimisühinguid, võttes arvesse nende suurust, sisemist korraldust ning tegevuse laadi, ulatust ja keerukust, arendama sisemist krediidiriski hindamise suutlikkust ja suurendama sisemudelite kasutamist, et arvutada omavahendite nõuded seoses kauplemisportfelli võlainstrumentide eririskiga, koos sisemudelitega, millega arvutatakse omavahendite nõuded seoses makseviivituse riski ja reitingute muutumise riskiga, kui nende eririski positsioonid on olulised absoluutarvestuses ning kui neil on suur hulk olulisi eri emitentide võlainstrumentides võetud positsioone.

Käesolev artikkel ei piira määruse (EL) nr 575/2013 kolmanda osa IV jaotise 5. peatüki 1.–5. jaos sätestatud kriteeriumide täitmist.

4. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada mõistet „absoluutarvestuses olulised eririski positsioonid”, millele on osutatud lõike 3 esimeses lõigus, ning määrata kindlaks suure hulga oluliste vastaspoolte künnis ja eri emitentide võlainstrumentides võetud suure hulga positsioonide künnis. Euroopa Pangandusjärelevalve esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt 1. jaanuariks 2014.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid määruse (EL) nr 1093/2010 artiklites 10 kuni 14 sätestatud korras.

Artikkel 78

Omavahendite nõuete arvutamiseks mõeldud sisemeetodide järelevalve võrdlus

1. Pädevad asutused tagavad, et krediidasutused ja investeerimisühingud, kellel on lubatud kasutada sisemeetodeid riskiga kaalutud vara või omavahendite nõuete arvutamiseks, välja arvatud operatsiooniriski puhul, annavad aru oma sisemeetodite alusel tehtud arvutuste tulemustest võrdlusportfellides sisalduvate riskipositsioonide või positsioonide puhul. Krediidasutused ja investeerimisühingud esitavad pädevatele asutustele oma arvutuste tulemused koos kasutatud meetodite selgitusega asjakohase sagedusega ja vähemalt kord aastas.

2. Pädevad asutused tagavad, et krediidasutused ja investeerimisühingud esitavad lõikes 1 osutatud arvutuste tulemused Euroopa Pangandusjärelevalve poolt kooskõlas lõikega 8 välja töötatud vormil pädevatele asutustele ja Euroopa Pangandusjärelevalvele. Kui pädevad asutused otsustavad luua konkreetseid portfelle, siis nad teevad seda Euroopa Pangandusjärelevalvega konsulteerides ja tagavad, et krediidasutused ja investeerimisühingud annavad arvutuste tulemustest aru eraldi Euroopa Pangandusjärelevalve portfelle kohta tehtud arvutuste tulemustest.

3. Pädevad asutused jälgivad krediidasutuste ja investeerimisühingute poolt lõike 1 kohaselt esitatava teabe põhjal vajadusel riskiga kaalutud vara või omavahendite nõuete suurusvahemikke (välja arvatud seoses operatsiooniriskiga) selliste riskipositsioonide või võrdlusportfellis tehtavate tehingute puhul, mis tulenevad nende krediidasutuste ja investeerimisühingute sisemeetoditest. Pädevad asutused hindavad vähemalt kord aastas nende meetodide kvaliteeti, pöörates erilist tähelepanu järgmisele:

a) meetodid, mille puhul sama riskipositsiooni korral ilmnevad olulised erinevused omavahendite nõuetes;

b) meetodid, mille puhul on omavahendite nõuete hindamises eriti suured või eriti väiksed erinevused ja mille puhul alahinnatakse oluliselt ja süstemaatiliselt omavahendite nõudeid.

Euroopa Pangandusjärelevalve koostab aruande, et abistada pädevaid asutusi sisemeetodide kvaliteedi hindamisel lõikes 2 osutatud teabe põhjal.

4. Juhul kui teatavad krediidasutused või investeerimisühingud erinevad märkimisväärselt enamikust nendega võrdsest krediidasutustest ja investeerimisühingutest või juhul, kui meetodid ei ole piisavalt ühitatud, mis viib tulemuste suure lahknevuseni, uurivad pädevad asutused selle põhjuseid ning rakendavad parandusmeetmeid, kui on võimalik üheselt kindlaks teha, et krediidasutuse või investeerimisühingu meetod tingib omavahendite nõuete alahindamise, mida ei saa seostada riskipositsioonide või positsioonidega seotud riskide erinevusega.

5. Pädevad asutused tagavad, et nende otsused lõikes 4 osutatud parandusmeetmete asjakohasuse kohta vastavad põhimõttele, et selliste meetmete puhul tuleb säilitada sisemeetodi eesmärgid, ja seega:

a) ei põhjusta parandusmeetmed standardiseerimist ega meetodite eelistamist;

b) ei looda parandusmeetmetega valesid stiimuleid või

c) parandusmeetmed ei põhjusta n-ö karjakäitumist.

6. Euroopa Pangandusjärelevalve võib vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 16 anda suuniseid ja soovitusi, kui ta peab neid käesoleva artikli lõigetes 2 ja 3 osutatud teabe ja hinnangute põhjal vajalikuks, et parandada sisemeetoditega seonduvaid järelevalvetavasid või krediidasutuste ja investeerimisühingute sellealaseid tavasid.

7. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et määrata kindlaks:

a) lõike 3 kohaselt tehtud hinnangute jagamise kord pädevate asutuste ja Euroopa Pangandusjärelevalve vahel;

b) standardid pädevate asutuste poolt tehtavate hindamiste kohta, millele on osutatud lõikes 3.

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt 1. jaanuariks 2014.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu eelmises lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid määruse (EL) nr 1093/2010 artiklites 10 kuni 14 sätestatud korras.

8. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud, millega määratakse kindlaks

a) lõikes 2 osutatud aruannete puhul liidus kasutatav vorm, määratlused ja infotehnoloogilised lahendused;

b) lõikes 1 osutatud võrdlusportfell või -portfellid.

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab kõnealused rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt 1. jaanuariks 2014.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid määruse (EL) nr 1093/2010 artiklis 15 sätestatud korras.

9. Komisjon esitab 1. aprilliks 2015 pärast Euroopa Pangandusjärelevalvega konsulteerimist Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande sisemudelite võrdluse toimimise kohta, lisades mudeli kohaldamisala. Vajaduse korral järgneb aruandele seadusandliku akti ettepanek.

Artikkel 79

Krediidirisk ja vastaspoole risk

Pädevad asutused tagavad järgmise:

a) laenu antakse kindlate ja täpselt määratletud kriteeriumide alusel ning laenu kinnitamise, laenutingimuste muutmise, uuendamise ja refinantseerimise kord määratakse üheselt kindlaks;

b) krediidasutustel ja investeerimisühingutel on kehtestatud sisemeetodid, mis võimaldavad neil hinnata positsioonide krediidiriski üksikute võlgnike, väärtpaberite või väärtpaberistamise positsioonide suhtes, samuti krediidiriski portfelli tasandil. Eelkõige ei tohi sisemeetodid tugineda üksnes ja mehhaaniliselt välisreitingutele. Kui omavahendite nõuded põhinevad reitinguagentuuri reitingul või tõsiasi, et riskipositsioonil puudub reiting, ei vabasta see krediidasutusi ja investeerimisühinguid kohustusest täiendavalt kaalumast muud asjakohast teavet, et hinnata oma sisemist kapitali allokeerimist;

c) krediidasutuste ja investeerimisühingute erinevate krediidiriskidega portfellide ja riskipositsioonide pidev haldamine ja kontroll muu hulgas probleemsete laenude välja selgitamiseks ja juhtimiseks ning väärtuste asjakohaseks korrigeerimiseks ja eraldiste tegemiseks toimub tõhusate süsteemide kaudu;

d) krediidiportfellid on piisavalt hajutatud, arvestades krediidasutuse või investeerimisühingu sihtturge ja üldist laenustrateegiat.

Artikkel 80

Jääkrisk

Pädevad asutused tagavad, et riski, et krediidasutuste ja investeerimisühingute kasutatavad tunnustatud krediidiriski maandamise tehnikad osutuvad oodatust vähem tõhusaks, käsitletakse ja ohjatakse muu hulgas kirjalike põhimõtete ja protseduuridega.

Artikkel 81

Kontsentratsioonirisk

Pädevad asutused tagavad, et kontsentratsiooniriski, mis tekib nõuetest iga vastaspoolte, sealhulgas kesksete vastaspoolte, omavahel seotud vastaspoolte gruppide ning samas majandusharus või geograafilises piirkonnas tegutsevate vastaspoolte vastu või mis tuleneb samast tegevusest või kaubast, samuti krediidiriski maandamise tehnikate kohaldamisest, sealhulgas suurtest kaudsetest krediidiriskile avatud positsioonidest tulenevaid riske (näiteks seoses tagatise ühe andjaga), käsitletakse ja ohjatakse muu hulgas kirjalike põhimõtete ja protseduuridega.

Artikkel 82

Väärtpaberistamise risk

1. Pädevad asutused tagavad, et riske, mis tulenevad väärtpaberistamise tehingutest, mille suhtes krediidasutus on investor, laenude algne väljastaja või sponsor, sealhulgas maineriske (nagu need, mis on seotud komplekssete struktuuride või toodetega), hinnatakse ja käsitletakse asjakohaste põhimõtete ja protseduuride abil, et tagada tehingu majandusliku sisu täielik kajastamine riski hindamise ja juhtimise otsustes.

2. Pädevad asutused tagavad, et krediidasutustes ja investeerimisühingutes, kes on ennetähtaegse amortiseerimise klauslit sisaldavate uuenevate väärtpaberistamise tehingute algatajateks, on koostatud likviidsusplaanid nii kavandatud kui ka ennetähtaegse amortiseerimise tagajärgede käsitlemiseks.

Artikkel 83

Tururisk

1. Pädevad asutused tagavad, et rakendatakse põhimõtteid ja protsesse tururiskide oluliste allikate ja mõju kindlakstegemiseks, mõõtmiseks ja juhtimiseks.

2. Kui lühikese positsiooni tähtaeg saabub enne pika positsiooni tähtaega, tagavad pädevad asutused, et krediidasutused ja investeerimisühingud võtavad meetmeid likviidsusvaegusriski vastu.

3. Sisemine kapital peab olema piisav, et katta olulised tururiskid, mille suhtes ei kohaldata omavahendite nõudeid.

Krediidasutustel ja investeerimisühingutel, kes on, arvutades omavahendite nõudeid positsiooniriski jaoks vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 III osa IV jaotise 2. peatükile, tasaarveldanud oma positsioone ühes või enamas aktsiaindeksi koosseisus olevas aktsias ühe või enama aktsiaindeksifutuuuri positsiooni või muu aktsiaindeksitoote vastu, peab olema piisavalt sisemist kapitali, et katta kahjumi alusriski, mis tuleneb sellest, et futuuri või muude toodete väärtus ei muutu täielikus kooskõlas selle koosseisus olevate aktsiate väärtusega; krediidasutustel ja investeerimisühingutel peab olema piisavalt sisemist kapitali ka juhul, kui neil on aktsiaindeksifutuurides vastandpositsioone, mille lõpptähtaeg ega koosseis ega mõlema kombinatsioon ei ole identsed.

Kasutades määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 345 esitatud käsitlust, tagavad krediidasutused ja investeerimisühingud, et neil on piisav sisemine kapital kahjumiriski katmiseks esialgse kohustuse võtmise ja järgmise pangapäeva vahelisel ajal.

Artikkel 84

Kauplemisportfellivälisest tegevusest tulenev intressirisk

Pädevad asutused tagavad, et krediidasutused ja investeerimisühingud rakendavad süsteeme selliste riskide kindlakstegemiseks, hindamiseks ja juhtimiseks, mis tulenevad intressimäärade võimalikest muutustest, mis mõjutavad krediidasutuse või investeerimisühingu kauplemisportfellivälisest tegevust.

Artikkel 85

Operatsioonirisk

1. Pädevad asutused tagavad, et krediidasutused ja investeerimisühingud rakendavad põhimõtteid ja protsesse, et hinnata ja juhtida operatsiooniriskile, sealhulgas mudeliriskile, avatust ning hõlmata harvaesinevaid väga tõsiseid juhtumeid. Krediidasutused ja investeerimisühingud kirjeldavad operatsiooniriski asjaomaste põhimõtete ja protseduuride tähenduses.

2. Pädevad asutused tagavad, et selleks, et tagada krediidasutuste ja investeerimisühingute võime tegutseda järjepidevalt ja piirata kahju majandustegevuse tõsiste häirete korral, on olemas situatsiooni- ja talitluspidevuse plaanid.

Artikkel 86

Likviidsusrisk

1. Pädevad asutused tagavad, et krediidasutustel ja investeerimisühingutel on asjakohaseks ajavahemikuks (sealhulgas päevasiseselt) likviidsusriski väljaselgitamise, mõõtmise, juhtimise ja jälgimise kindlad strateegiad, põhimõtted, protsessid ja süsteemid, et tagada, et krediidasutused ja investeerimisühingud säilitavad piisaval tasemel likviidsuspuhvrid. Kõnealused strateegiad, põhimõtted, protsessid ja süsteemid peavad olema kohandatud ärivaldkondade, valuutade, filiaalide ja juriidiliste üksuste vajadustele ning sisaldama asjakohaseid likviidsuskulude, -tulude ja -riskide jaotamise mehhanisme.

2. Lõikes 1 osutatud strateegiad, põhimõtted, protsessid ja süsteemid peavad olema proportsionaalsed krediidasutuste ja investeerimisühingute tegevuse keerukuse, riskiprofiili ja ulatusega ning juhtorgani sätestatud riskitaluvusega ning peegeldama asjaomase krediidasutuse või investeerimisühingu mõju rahandussüsteemile igas liikmesriigis, kus ta tegutseb. Krediidasutused ja investeerimisühingud teavitavad riskitaluvusest kõiki asjaomaseid ärivaldkondi.

3. Pädevad asutused tagavad, et krediidasutustel ja investeerimisühingutel on oma tegevuse laadi, ulatust ja keerukust arvestades olemas likviidsusriski profiilid, mis on kooskõlas toimiva ja tugeva süsteemi jaoks vajaliku profiiliga ega ületa seda.

Pädevad asutused jälgivad likviidsusriski profiilidega seotud arenguid, näiteks tootearendust ja -mahte, riskijuhtimist, rahastamispoliitikat ja rahastamise kontsentratsioone.

Pädevad asutused võtavad tulemuslikke meetmeid, kui teises lõigus osutatud areng võib viia üksiku krediidasutuse või investeerimisühingu või süsteemse ebastabiilsuseni.

Pädevad asutused teavitavad Euroopa Pangandusjärelevalvet kõigist kolmanda lõigu kohaselt võetavatest meetmetest.

Euroopa Pangandusjärelevalve annab soovitusi vastavalt määrusele (EL) nr 1093/2010, kui see on asjakohane.

4. Pädevad asutused tagavad, et krediidasutused ja investeerimisühingud töötavad välja meetodid finantseerimispositsioonide väljaselgitamiseks, mõõtmiseks, juhtimiseks ja jälgimiseks. Need peavad sisaldama varades sisalduvaid ja varadest tulenevaid praeguseid ja prognoositavaid rahavoogusid, kohustusi, bilansiväliseid kirjeid, sealhulgas tingimuslikke kohustusi ning maine-riski võimalikku mõju.

5. Pädevad asutused tagavad, et krediidasutused ja investeerimisühingud teevad vahet panditud ja koormamata varadel, mis on kättesaadavad igal ajal, eriti eriolukorras. Samuti tagavad nad, et krediidasutused ja investeerimisühingud võtavad arvesse juriidilist isikut, kellele varad kuuluvad, riiki, kus varad on kas registris või kontol seaduslikult registreeritud, ja nende aktsepteeritavust, ning jälgivad, kuidas saab varasid õigeaegselt mobiliseerida.

6. Pädevad asutused tagavad, et krediidasutused ja investeerimisühingud peavad samuti silmas likviidsuse varade ja koormamata varade potentsiaalsete ülekannete suhtes üksuste suhtes kehtivaid õigus- ja tegevuspiiranguid nii Euroopa Majanduspiirkonnas kui ka sellest väljaspool.

7. Pädevad asutused tagavad, et krediidasutused ja investeerimisühingud kaaluvad likviidsusriski maandamise eri vahendeid, sealhulgas piirangute süsteemi ja likviidsuspuhvreid, et tulla toime erinevate stressiolukordadega, ning piisavalt mitmekesist finantseerimisstruktuuri ja juurdepääsu finantseerimisallikatele. Kõnealused süsteemid vaadatakse korrapäraselt läbi.

8. Pädevad asutused tagavad, et krediidasutused ja investeerimisühingud kaaluvad alternatiivseid stsenaariume likviidsuspositsioonide ja riski maandavate tegurite kohta ning vaatavad finantseerimispositsiooni käsitlevate otsuste aluseks olevad eeldused läbi vähemalt kord aastas. Sel eesmärgil käsitlevad

alternatiivsed stsenaariumid eelkõige bilansiväliseid kirjeid ja muid tingimuslikke kohustusi, sealhulgas väärtpaperistamise eriotstarbelise ettevõtja või muude määruses (EL) nr 575/2013 osutatud eriotstarbeliste üksuste kohustusi, mille suhtes asutus tegutseb sponsorina või annab olulist likviidsusabi.

9. Pädevad asutused tagavad, et krediidasutused ja investeerimisühingud kaaluvad neile eriomaste, kogu turgu hõlmavate ja kombineeritud alternatiivsete stsenaariumide võimalikku mõju. Arvesse võetakse erinevaid ajavahemikke ja erinevaid stressitase-meid.

10. Pädevad asutused tagavad, et krediidasutused ja investeerimisühingud korrigeerivad oma strateegiaid, sise-eeskirju ja likviidsusriski piirmäärasid ning arendavad välja tõhusad situatsiooniplaanid, võttes arvesse lõikes 8 osutatud alternatiivsete stsenaariumide tulemusi.

11. Pädevad asutused tagavad, et krediidasutustel ja investeerimisühingutel on likviidsuse taastamise kavad, milles nähakse ette piisavad strateegiad ja nõuetekohased rakendamismeetmed, et käsitleda võimalikke likviidsusprobleeme, sealhulgas seoses filiaalidega, mis on asutatud teises liikmesriigis. Pädevad asutused tagavad, et krediidasutused ja investeerimisühingud testivad kõnealuseid plaane vähemalt kord aastas, neid uuendatakse lõikes 8 sätestatud alternatiivsete stsenaariumide tulemuste põhjal, neist teatatakse kõrgemale juhtkonnale ja see kiidab need heaks, et sisemisi põhimõtteid ja protsesse saaks vastavalt korrigeerida. Krediidasutused ja investeerimisühingud võtavad ennetavalt vajalikud operatiivsed meetmed, tagamaks, et likviidsuse taastamise kavasid saab rakendada viivitamata. Krediidasutuste puhul kuulub kõnealuste operatiivsete meetmete hulka sellise tagatise hoidmine, mis on kohe kasutatav keskpankadepoolseks rahastamiseks. See hõlmab vajaduse korral tagatise hoidmist teise liikmesriigi valuutas või kolmanda riigi valuutas, milles krediidasutusel on nõuded, ning kui operatsiooniliselt vaja, vastuvõtva liikmesriigi või kolmanda riigi territooriumil, kelle valuutas nõuded on.

Artikkel 87

Ülemäärase finantsvõimenduse risk

1. Pädevad asutused tagavad, et krediidasutustel ja investeerimisühingutel on ülemäärase finantsvõimenduse riski väljaselgitamise, juhtimise ja jälgimise põhimõtted ja protsessid. Ülemäärase finantsvõimenduse riski näitajad hõlmavad finantsvõimendustmäära, mis on määratud vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artiklile 429, ning varade ja kohustuste mittevastavust.

2. Pädevad asutused tagavad, et krediidasutused ja investeerimisühingud tegelevad ülemäärase finantsvõimenduse riskiga ennetavalt, võttes igati arvesse ülemäärase finantsvõimenduse võimalikku suurenemist, mis on tingitud asjaomase krediidasutuse või investeerimisühingu omavahendite vähenemisest prognoositava või realiseerunud kahju tõttu, sõltuvalt kohaldatavatest raamatupidamiseeskirjadest. Selleks on krediidasutused ja investeerimisühingud seoses ülemäärase finantsvõimenduse riskiga võimalised vastu seisma erinevatele stressiolukordadele.

3. alajagu

Juhtimine

Artikkel 88

Juhtimiskord

1. Liikmesriigid tagavad, et juhtorgan määratleb sellise juhtimiskorra, teostab järelevalvet selle rakendamise üle ning vastutab selle korra rakendamise eest, millega tagatakse krediidiasutuse või investeerimisühingu tõhus ja usaldusväärne juhtimine, sealhulgas ülesannete lahusus organisatsioonis ja huvide konfliktide ennetamine.

Kõnealune kord vastab järgmistele põhimõtetele:

- a) juhtorganil lasub üldine vastutus krediidiasutuse või investeerimisühingu eest ning ta kiidab heaks krediidiasutuse või investeerimisühingu strateegiliste eesmärkide, riskistrateegia ja ettevõttesise üldjuhtimise ning teostab selle rakendamise üle järelevalvet;
- b) juhtorgan tagab raamatupidamis- ja finantsaruandlussüsteemide terviklikkuse, sealhulgas finantskontrolli ja tegevuse kontrollimise ning vastavuse õigusaktidele ja asjakohastele standarditele;
- c) juhtorgan teostab järelevalvet avalikustamis- ja teabevahetusprotsessi üle;
- d) juhtorgan vastutab kõrgema juhtkonna tõhusa järelevalve eest;
- e) krediidiasutuse või investeerimisühingu järelevalvefunktsiooni täitva juhtorgani esimees ei täida samaaegselt samas krediidiasutuses või investeerimisühingus tegevjuhi funktsiooni, välja arvatud juhul, kui see on krediidiasutuse või investeerimisühingu seisukohast põhjendatud ja pädevate asutuste poolt lubatud.

Liikmesriigid tagavad, et juhtorgan jälgib ja korrapäraselt hindab krediidiasutuse või investeerimisühingu juhtimiskorra tõhusust ning võtab asjakohased meetmed mis tahes puudujääkide kõrvaldamiseks.

2. Liikmesriigid tagavad, et oma suuruse, sisemise korralduse ning oma tegevuse laadi, ulatuse ja keerukuse tõttu olulised krediidiasutused ja investeerimisühingud loovad ametisse nimetamise komisjoni, mis koosneb juhtorgani liikmetest, kes ei täida asjaomases krediidiasutuses või investeerimisühingus otsuste elluviimise funktsiooni.

Ametisse nimetamise komisjon:

- a) kui juhtorgan on vaja täita ametikoht, tuvastab ja soovitab kandidaate, kelle peab heaks kiitma juhtorgan või üldkoo-solek, hindab, kas oskused, teadmised ja kogemused on juhtorganis tasakaalus ning valmistab komisjon ette konkreetse ametikohaga seotud ülesannete ja selle puhul nõutavate võimete kirjelduse ning hindab selle eeldatavat ajakulu.

Samuti otsustab ametisse nimetamise komisjon, milline on juhtorganis alaesindatud soo esindatuse soovitatav sihtmärk, ja valmistab ette strateegia selle kohta, kuidas suurendada alaesindatud soo hulka juhtorganis, et seda sihtmärki täita. Kõnealune sihtmärk, strateegia ja selle rakendamine tehakse määruse (EL) nr 575/2013 artikli 435 lõike 2 punkti c kohaselt avalikuks;

- b) hindab korrapäraselt ja vähemalt kord aastas juhtorgani ülesehitust, suurust, koosseisu ja tulemuslikkust ning annab juhtorganile soovitusi mis tahes muudatuste tegemiseks;
- c) hindab korrapäraselt ja vähemalt kord aastas nii juhtorgani üksikute liikmete kui ka kogu juhtorgani teadmisi, oskusi ja kogemust ning annab selle kohta aru juhtorganile;
- d) vaatab korrapäraselt läbi juhtorgani poliitika kõrgema juhtkonna valimiseks ja ametissenimetamiseks ning annab soovitusi juhtorganile.

Oma ülesandeid täites võtab ametisse nimetamise komisjon võimaluste piires kogu aeg arvesse vajadust tagada, et juhtorgani otsustamise üle ei domineeri üks isik või väike isikute rühm sellisel viisil, mis on kahjulik krediidiasutuse või investeerimisühingu huvidele tervikuna.

Ametisse nimetamise komisjonil on võimalik kasutada mis tahes vahendeid, mida ta peab vajalikuks, sealhulgas väliseid nõuandeid, ning teda tuleb selleks piisavalt rahastada.

Käesolevat lõiget ei kohaldata, kui juhtorganil ei ole siseriikliku õiguse kohaselt pädevust ühegi oma liikme valimisel ega ametisse nimetamisel.

Artikkel 89

Aruandlus riikide lõikes

1. Liikmesriigid nõuavad alates 1. jaanuarist 2015, et kõik krediidiasutused ja investeerimisühingud avalikustaksid igal aastal majandusaasta kohta konsolideeritud alusel järgmise teabe, esitades teabe liikmesriikide ja kolmandate riikide lõikes, kus krediidiasutusel või investeerimisühingul on tegevuskoht:

- a) nimi (nimed), tegevuse laad ja geograafiline asukoht;

b) käive;

c) töötajate arv täistööaja ekvivalendi alusel;

d) maksustamiselne kasum või kahjum;

e) kasumilt või kahjumilt tasumisele kuuluv maks;

f) saadud riiklik toetus.

2. Olenemata lõikest 1 nõuavad liikmesriigid, et krediidasutused ja investeerimisühingud avalikustaks lõike 1 punktides a, b ja c osutatud teabe esmakordselt 1. juulist 2014.

3. Kõik liidus loa saanud globaalsed süsteemselt olulised ettevõtjad, kes on rahvusvaheliselt kindlaks tehtud, peavad esitama lõike 1 punktides d, e ja f osutatud teabe konfidentsiaalselt komisjonile hiljemalt 1. juulist 2014. Kui see on asjakohane, viib komisjon pärast Euroopa Pangandusjärelevalve, Euroopa Kindlustusjärelevalve ja Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvega konsulteerimist läbi üldise hindamise sellist liiki teabe avalikustamise võimalike negatiivsete majanduslike mõjude kohta, arvestades sealhulgas mõju konkurentsivõimele, investeringutele ja krediidi kättesaadavusele ning finantssüsteemi stabiilsusele. Komisjon esitab oma aruande Euroopa Parlamendile ja nõukogule hiljemalt 31. detsembriks 2014.

Juhul kui komisjoni aruandes tehakse kindlaks olulised negatiivsed mõjud, kaalub komisjon asjakohase seadusandliku akti ettepaneku esitamist lõikes 1 sätestatud avalikustamiskohustuse muutmiseks ning võib otsustada kooskõlas artikli 145 punktiga h need kohustused edasi lükata. Komisjon hindab igal aastal sellise edasilükkamise vajalikkust.

4. Lõikes 1 osutatud teavet auditeeritakse kooskõlas direktiiviga 2006/43/EÜ ja avaldatakse võimaluse korral asjaomase krediidasutuse ja investeerimisühingu raamatupidamise aastaaruannete või vajadusel konsolideeritud raamatupidamisaruannete lisana.

5. Käesoleva artikli kohaldamine lõpetatakse ja see tunnistatakse vastavalt kehtetuks ulatuses, milles avalikustamisnõudeid käsitlev tulevane liidu õigusakt läheb kaugemale käesolevas artiklis sätestatust.

Artikkel 90

Varade tootluse avalikustamine

Krediidasutused ja investeerimisühingud avalikustavad oma aastaaruandes põhinäitajate hulgas oma varade tootluse, mis arvutatakse netokasumi jagamisel bilansi kogumahuga.

Artikkel 91

Juhtorgan

1. Juhtorgani liikmete maine peab olema igal ajal piisavalt hea ning neil peavad olema piisavad teadmised, oskused ja kogemus oma kohustuste täitmiseks. Juhtorgani üldise koosseisu liikmete kogemustepagas peab samuti olema piisavalt lai. Juhtorgani liikmed peavad vastama eelkõige lõigetes 2 kuni 8 sätestatud nõuetele.

2. Kõik juhtorgani liikmed pühendavad piisavalt aega oma ülesannete täitmisele krediidasutuses või investeerimisühingus.

3. See, kui paljudel kohtadel juhtorgani liige juhtkonnas korraga olla võib, tuleb otsustada konkreetse juhu asjaolusid ning krediidasutuse või investeerimisühingu tegevuse laadi, ulatust ja keerukust arvesse võttes. Kui nad ei esinda liikmesriiki, ei tohi oma suuruse, sisemise korralduse ning tegevuse laadi, ulatuse ja keerukuse poolest oluline krediidasutuse või investeerimisühingu juhtorgani liikmel alates 1. juulist 2014 olla samal ajal ainult üks järgmistest kohtade kombinatsioonidest:

a) üks koht tegevjuhtkonnas koos kahe kohaga mitte-tegevjuhtkonnas;

b) neli kohta mitte-tegevjuhtkonnas.

4. Lõike 3 kohaldamisel lähevad järgmised kombinatsioonid arvesse ainult ühe juhtkonnakohana:

a) tegevjuhtkonna või mitte-tegevjuhtkonna kohad samas konsolideerimisgrupis;

b) tegevjuhtkonna või mitte-tegevjuhtkonna kohad

i) krediidasutustes ja investeerimisühingutes, mis on sama omaalgatusliku kaitseskeemi liikmed, kui on täidetud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 113 lõike 7 kohased tingimused, või

ii) ettevõtjates (sealhulgas üksustes, kes ei ole finantseerimisasutused), milles krediidasutusel või investeerimisühingul on oluline osalus.

5. Juhtkonnakohad organisatsioonides, mis ei taotle põhiliselt ärilisi eesmärke, ja liikmesriike esindavad juhtkonnakohad ei lähe lõike 3 kohaldamisel arvesse.

6. Pädevad asutused võivad lubada, et juhtorgani liikmel on lisaks veel üks mitte-tegevjuhtkonna koht. Pädevad asutused teavitavad Euroopa Pangandusjärelevalvet korrapäraselt sellistest lubadest.

7. Juhtorganil peavad olema kollektiivselt piisavad teadmised, oskused ja kogemus, et suuta mõista krediidasutuse või investeerimisühingu tegevust, sealhulgas peamisi riske.

8. Juhtorgani iga liige peab tegutsema ausalt, usaldusväärselt ja sõltumatult, et vajaduse korral tõhusalt hinnata ja esitada vastuväiteid kõrgema juhtkonna otsustele ning kontrollida ja juhtida tõhusalt juhtkonna otsustusprotsessi.

9. Krediidasutused ja investeerimisühingud peavad eraldama piisavalt personali ja finantsvahendeid juhtorgani liikmete vastuvõtmiseks ja koolitamiseks.

10. Liikmesriigid või pädevad asutused peavad nõudma, et krediidasutused ja investeerimisühingud ning nende ametisse nimetamise komisjonid pööraksid oma juhtorganite liikmete valikul tähelepanu suurele hulgale isikuomadustele ja pädevustele ning kehtestaksid selleks põhimõtted, millega edendataks mitmekesisust juhtorganis.

11. Pädevad asutused koguvad teavet, mida avaldatakse vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artikli 435 lõike 2 punktile c, ja kasutavad seda mitmekesistamistavade võrdlemiseks. Pädevad asutused edastavad kõnealuse teabe Euroopa Pangandusjärelevalvele. Euroopa Pangandusjärelevalve kasutab seda teavet mitmekesistamistavade võrdlemiseks liidu tasandil.

12. Euroopa Pangandusjärelevalve annab välja suunised järgmise kohta:

- a) piisava aja määratlus, mille juhtorgani liige pühendab oma ülesannete täitmiseks seoses konkreetsete asjaolude ning krediidasutuse või investeerimisühingu tegevuse laadi, ulatuse ja keerukusega;
- b) juhtorgani piisavate kollektiivsete teadmiste, oskuste ja kogemuste määratlus, millele on osutatud lõikes 7;
- c) juhtorgani liikme aususe, usaldusväärsuse ja sõltumatuse määratlus, millele on osutatud lõikes 8;
- d) piisava personali ja piisavate finantsvahendite määratlus juhtorgani liikmete vastuvõtmiseks ja koolitamiseks, millele on osutatud lõikes 9;
- e) mitmekesisuse määratlus, mida võetakse juhtorgani liikmete valikul arvesse ning millele on osutatud lõikes 10.

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab kõnealused suunised 31. detsembriks 2015.

13. Käesoleva artikli kohaldamine ei piira selliste siseriikliku õiguse sätete kohaldamist, milles käsitletakse töötajate esindatust ettevõtte juhtorganis.

Artikkel 92

Tasustamispoliitika

1. Pädevad asutused tagavad, et käesoleva artikli lõiget 2 ja artikleid 93, 94 ja 95 kohaldatakse krediidasutustes ja investeerimisühingutes konsolideerimisgrupi, emaettevõtja ja tütar-ettevõtja tasandil, sealhulgas *offshore*-finantskeskustes asutatud ettevõtete tasandil.

2. Pädevad asutused tagavad, et kogu töötasu, sealhulgas palka ja vabatahtlikke pensionimakseid hõlmava poliitika kehtestamisel töötajate eri kategooriatele, sealhulgas kõrgem juhtkond, riskide võtjad, kontrollifunktsiooni täitmisse kaasatud töötajad ja kõik töötajad, kelle kogutöötasu paigutab nad samasse töötasuvahemikku kõrgema juhtkonna ja riskide võtjatega, kelle ametialane tegevus mõjutab oluliselt krediidasutuste riskiprofiili, ja selle poliitika kohaldamisel, järgivad krediidasutused ja investeerimisühingud järgmisi põhimõtteid viisil ja ulatuses, mis vastab nende suurusle, sisemisele korraldusele ning nende tegevuse laadile, ulatusele ja keerukusele:

- a) tasustamispoliitika on kooskõlas usaldusväärse ja tõhusa riskijuhtimisega ning edendab seda ega motiveeri võtma riske, mis ületavad krediidasutuse või investeerimisühingu puhul talutava riski piiri;
- b) tasustamispoliitika on kooskõlas krediidasutuse või investeerimisühingu äristrateegia, eesmärkide, väärtuste ja pikaajaliste huvidega ning hõlmab meetmeid huvide konflikti vältimiseks;
- c) krediidasutuse või investeerimisühingu järelevalvefunktsiooni täitev juhtorgan võtab vastu tasustamispoliitika üldised põhimõtted ja vaatab need korrapäraselt läbi ning vastutab tasustamispoliitika rakendamise järelevalve eest;
- d) tasustamispoliitika rakendamine läbib vähemalt üks kord aastas keske ja sõltumatu sisekontrolli, mille käigus kontrollitakse tasustamisega seotud põhimõtete ja menetluste järgimist, mille juhtimisorgan oma järelevalvefunktsiooni täites vastu võttis;
- e) kontrollifunktsiooni täitvad töötajad on sõltumatud nende järelevalve all olevatest äriüksustest, neil on asjakohased volitused ning neid tasustatakse vastavalt sellele, kuidas nad saavutavad oma ülesannetega seotud eesmärgid, sõltumata nende kontrollitavate tegevusvaldkondade töötulemustest;
- f) riskijuhtimise ja vastavuskontrolli funktsiooni täitvate kõrgema taseme töötajate töötasu on artiklis 95 osutatud töötasukomisjoni otsese järelevalve all või kui sellist komisjoni ei ole loodud, järelevalvefunktsiooni täitva juhtorgani otsese järelevalve all;

g) võttes arvesse riigisiseseid töötasu määramise kriteeriume, eristatakse tasustamispoliitikas selgelt kriteeriume, mille järgi määratakse:

- i) kindel põhitöötasu, milles peaks eeskätt kajastama asjakohaseid erialaseid kogemusi ja organisatsioonisisest vastutust vastavalt töötaja töölepingu juurde kuuluvale töökirjeldusele, ning
- ii) muutuvtasu, milles peaks kajastama jätkusuutlikuid ja riskiga korrigeeritud tulemusi, samuti tööd, mis on tehtud lisaks töötaja töölepingu juurde kuuluvale töökirjeldusele vastavale tööle.

Artikkel 93

Krediidiasutused ja investeerimisühingud, mis saavad tuge valitsuse sekkumisest

Juhul kui krediidiasutused ja investeerimisühingud saavad kasu erakorralisest valitsuse sekkumisest, kohaldatakse lisaks artikli 92 lõikes 2 sätestatud põhimõtetele järgmisi põhimõtteid:

- a) muutuvtasu on rangelt piiratud protsendimääraga netotulust, kui see ei ole kooskõlas tugeva kapitalibaasi säilitamisega ja valitsuse toetusest õigeaegse loobumisega;
- b) asjaomased pädevad asutused nõuavad krediidiasutustelt ja investeerimisühingutelt töötasu restruktureerimist viisil, mis oleks kooskõlas usaldusväärse riskijuhtimise ja pikaajalise kasvuga, vajaduse korral piirangute seadmist krediidiasutuse või investeerimisühingu juhtorgani liikmete töötasule;
- c) krediidiasutuse või investeerimisühingu juhtorgani liikmetele ei maksta muutuvtasu, välja arvatud põhjendatud juhtudel.

Artikkel 94

Töötasu muutuvad elemendid

1. Töötasu muutuvate elementide puhul kohaldatakse lisaks artikli 92 lõikega 2 ette nähtud põhimõtetele ja nendega samadel tingimustel järgmisi põhimõtteid:

- a) kui tasustamine on seotud töötulemustega, põhineb kogusumma üksikisiku ja asjaomase äriüksuse ning kogu krediidiasutuse või investeerimisühingu töötulemuste hindamisel, kusjuures üksikisiku töötulemuste hindamisel võetakse arvesse finants- ja muid kriteeriume;
- b) töötulemusi hinnatakse mitmeaastase raamistiku alusel, et hindamine põhineks pikaajalistel töötulemustel ja et maksete tegelik tegemine tulemustasu alusel jaotuks ajavahemiku

peale, mille puhul võetakse arvesse krediidiasutuse majanduslikult ja äriske;

- c) muutuvtasude summa kokku ei piira krediidiasutuse või investeerimisühingu võimet tugevdada oma kapitalibaasi;
- d) tagatud muutuvtasu ei ole kooskõlas usaldusväärse riskijuhtimise ega töötulemustele vastava tasu põhimõttega ning see ei tohi olla tulevase tasustamise korra osa;
- e) tagatud muutuvtasud on erandlikud, neid makstakse ainult uute töötajate värbamisel ja siis, kui krediidiasutusel või investeerimisühingul on usaldusväärne ja tugev kapitalibaas, ning seda tehakse ainult esimesel tööaastal;
- f) kogu töötasu moodustava põhi- ja muutuvtasu vahel valitseb asjakohane tasakaal; põhitasu moodustab kogu töötasust piisavalt suure osa ning võimaldab rakendada täielikult paindlikku töötasude muutuvkomponentide poliitikat, sealhulgas kasutada võimalust jätta muutuvkomponent välja maksmata;
- g) krediidiasutused ja investeerimisühingud määravad kindlaks kogu töötasu moodustava põhitasu ja muutuvtasu komponentide vahelise asjakohase suhtarvu, kusjuures kohaldatakse järgmisi põhimõtteid:
 - i) muutuvkomponent ei ületa ühegi üksikisiku puhul 100 % kogu töötasu põhikomponendist. Liikmesriigid võivad kehtestada väiksema maksimummäära;
 - ii) liikmesriigid võivad lubada krediidiasutuse või investeerimisühingu aktsionäridel, osanikel või muudel omanikel kiita heaks töötasu moodustava põhitasu ja muutuvtasu komponentide vahelise suhte suurema maksimaalse taseme, tingimusel et muutuvtasu üldine tase ei ületa ühegi üksikisiku puhul 200 % kogu töötasu põhikomponendist. Liikmesriigid võivad kehtestada väiksema maksimummäära.

Mis tahes suurema suhtarvu heakskiitmine vastavalt käesoleva punkti esimesele lõigule toimub kooskõlas järgmise menetlusega:

- krediidiasutuse või investeerimisühingu aktsionärid, osanikud või muud omanikud toimivad krediidiasutuse või investeerimisühingu üksikasjaliku soovitusel alusel, milles selgitatakse taotletava heakskiidu põhjused ja ulatus, sealhulgas kaasatud töötajate arv ja nende ülesanded ning heakskiidu eeldatav mõju nõudele säilitada tugev kapitalibaas;

- krediidiasutuse või investeerimisühingu aktsionärid, osanikud või muud omanikud toimivad vähemalt 66 %-lise hääleteenamuse alusel, eeldusel et esindatud on vähemalt 50 % aktsiatest, osadest või võrdväärsetest omandiõigustest, või selle puudumisel, eeldusel et esindatud on 75 % omandiõigustest;
 - krediidiasutus või investeerimisühing teatab kõigile oma aktsionäridele, osanikele või muudele omanikele, et taotletakse käesoleva alapunkti esimese taande kohast heakskiitu, ning näeb ette mõistliku etteteatamistähtaaja;
 - krediidiasutus või investeerimisühing teavitab viivitamata pädevat asutust oma aktsionäridele, osanikele või muudele antud soovitusel, sealhulgas kavandatavast suuremast maksimaalsest suhtarvust ning selle põhjustest ning on suuteline pädevale asutusele tõendama, et kavandatav suurem suhtarv ei ole vastuolus krediidiasutuse või investeerimisühingu kohustustega, mis tulenevad käesolevast direktiivist ja määrusest (EL) nr 575/2013, võttes eelkõige arvesse krediidiasutuse või investeerimisühingu omavahenditega seotud kohustusi;
 - krediidiasutus või investeerimisühing teavitab viivitamata pädevat asutust oma aktsionäride, osanike või muude omanike otsustest, sealhulgas mis tahes heakskiidetud suuremast maksimaalsest suhtarvust vastavalt käesoleva punkti esimesele lõigule, ning pädevad asutused kasutavad saadud teavet selleks, et võrrelda krediidiasutuste ja investeerimisühingute asjaomaseid tavasid. Pädevad asutused edastavad selle teabe Euroopa Pangandusjärelevalvele ning Euroopa Pangandusjärelevalve avalikustab selle kokkuvõtlikult päritoluliikmesriikide kaupa ühtses aruandevormis. Euroopa Pangandusjärelevalve võib koostada suunised, et lihtsustada käesoleva lõigu rakendamist ning tagada kogutud teabe sidusus;
 - töötajatel, keda eespool osutatud muutuvtasu kõrgemad maksimaalsed tasemed otseselt puudutavad, ei lubata vajaduse korral kasutada otseselt või kaudselt mis tahes hääleõigusi, mis neil võivad olla krediidiasutuse või investeerimisühingu aktsionäride, osanike või muude omanikena;
- iii) liikmesriigid võivad lubada krediidiasutustel ja investeerimisühingutel kohaldada käesoleva punkti teises lõigus osutatud diskontomäära maksimaalselt kuni 25 % kogu muutuvtasust, tingimusel et see makstakse instrumentides, mis on edasi lükatud ajavahemiku võrra, mis on vähemalt viis aastat. Liikmesriigid võivad kehtestada väiksema maksimummäära;
- Käesolevas punktis osutatud instrumentide suhtes kohaldatakse asjakohaseid blokeerimis põhimõtteid, mille eesmärk on viia stiimulid kooskõlla krediidiasutuse või investeerimisühingu pikemaajaliste huvidega. Liikmesriigid ja nende pädevad asutused võivad seada piiranguid nimetatud instrumentide liikidele ja ülesehitusele või vajadusel teatavaid instrumente keelustada. Käesolevat punkti kohaldatakse nii vastavalt punktile m edasi lükatud töötasu muutuvkomponendi kui ka edasi lükkamata muutuvkomponendi suhtes;
- tingliku diskontomäära kohta, võttes arvesse kõiki asjakohaseid tegureid, sealhulgas inflatsioonimäära ja riski, hõlmates edasilükkamise pikkust. Euroopa Pangandusjärelevalve suunised diskontomäära kohta käsitlevad konkreetselt seda, kuidas motiveerida selliste instrumentide kasutamist, mis on edasi lükatud ajavahemiku võrra, mis on vähemalt viis aastat;
- h) lepingu ennetähtaegse lõpetamisega seotud maksed peegeldavad aja jooksul saavutatud tulemusi ja nendega ei premeerita ebaõnnestumist või üleastumist;
- i) hüvitisega või eelmisest töölepingust väljaostmisega seotud töötasupaketid peavad sobima kokku krediidiasutuse või investeerimisühingu pikaajaliste huvidega, sealhulgas blokeerimise, edasilükkamise, täitmise ja tagasinõudmise korraga;
- j) selliste töötulemuste mõõtmisel, mis moodustavad töötasude muutuvkomponentide või muutuvkomponentide reservi aluse, võetakse arvesse igat liiki praegusi ja tulevase riske, rakendatud kapitali maksumust ja vajalikku likviidsust;
- k) töötasude muutuvkomponentide jaotuses krediidiasutuses või investeerimisühingus võetakse arvesse ka kõiki praegusi ja tulevase riske;
- l) olulise osa, ja igal juhul vähemalt 50 % mis tahes muutuvkomponendist, moodustab tasakaalustatud kogum järgmistest komponentidest:
- i) sõltuvalt asjaomase krediidiasutuse või investeerimisühingu õiguslikust vormist aktsiad ja osad või samaväärsed osalused, või börsil noteerimata krediidiasutuse või investeerimisühingu puhul aktsiate ja osadega seotud instrumendid või muud samaväärsed mitterahalised instrumendid;
 - ii) võimaluse korral muud instrumendid määruse (EL) nr 575/2013 artikli 52 või artikli 63 tähenduses või muud instrumendid, mida on võimalik täielikult konverteerida esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvateks instrumentideks või allahinnata ning mis igal juhul kajastavad adekvaatselt krediidiasutuse või investeerimisühingu krediidikvaliteeti pikemas perspektiivis ning on asjakohased kasutamiseks muutuvtasu arvutamisel.

m) oluline osa, ja igal juhul vähemalt 40 % töötasude muutuvkomponendist, lükatakse edasi ajavahemiku võrra, mis on vähemalt kolm kuni viis aastat ja viidud nõuetekohaselt kooskõlla äriühingu laadi ja riskidega ning kõnealuse töötaja tegevusega.

Edasilükkamiskriteeriumide alusel väljamakstavaid töötasusid ei saada enne kui proportsionaalselt makstavaid töötasusid. Juhul kui töötasude muutuvkomponent on eriti suur, lükatakse edasi vähemalt 60 % summast. Edasilükkamise pikkus kehtestatakse vastavalt majanduslikule, äri olemusele, selle riskidele ning kõnealuse töötaja tegevusele;

n) muutuvtasud, sealhulgas edasi lükatud osa, makstakse välja või neid saadakse ainult juhul, kui see on krediidasutuse või investeerimisühingu kui terviku finantsseisundit arvestades jätkusuutlik ning krediidasutuse või investeerimisühingu, äriüksuse ja asjaomase üksikisiku töötulemusi arvestades õigustatud.

Ilma et see piiraks siseriikliku lepingu- ja tööõiguse üldpõhimõtete kohaldamist, vähendatakse üldiselt muutuvtasude summat kokku märkimisväärselt, kui krediidasutuse või investeerimisühingu finantstulemused halvenevad või on negatiivsed, võttes arvesse nii praegust töötasu kui ka varem teenitud summade väljamaksete vähendamist, sealhulgas nt muutuvtasu hilisema tagasinõudmise kaudu.

Kogu muutuvtasust kuni 100 % suhtes kohaldatakse selle hilisemat tagasinõudmist. Krediidasutused ja investeerimisühingud kehtestavad konkreetsed kriteeriumid muutuvtasu hilisema tagasinõudmise kohaldamiseks. Niisugused kriteeriumid hõlmavad eelkõige olukordi, kus töötaja:

- i) osales krediidasutusele või investeerimisühingule olulisi kahjusid põhjustanud tegevuses või oli selle eest vastutav;
- ii) ei täitnud asjakohaseid sobivuse ja käitumise nõudeid;
- o) pensionipoliitika on kooskõlas krediidasutuse või investeerimisühingu äristrateegia, eesmärkide, väärtuste ja pikaajaliste huvidega.

Kui töötaja lahkub krediidasutusest või investeerimisühingust enne pensionile jäämist, hoiab krediidasutus või investeerimisühing vabatahtlikke pensionimakseid viie aasta jooksul punktis 1 osutatud instrumentide kujul. Juhul kui töötaja läheb pensionile, makstakse vabatahtlik pension töötajatele välja punktis 1 osutatud instrumentide kujul, kohaldades viie aasta pikkust ooteperioodi;

p) töötajatelt nõutakse, et nad ei kasutaks isiklike riskimaandamisstrateegiaid või töötasu- ja vastutuskindlustust, mis kahjustaks nende tasustamiskorda integreeritud riski maandamise mõju;

q) muutuvtasu ei maksta vahendite või meetoditega, mis muudavad lihtsamaks käesoleva direktiivi või määruse (EL) nr 575/2013 täitmata jätmise.

2. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada lõike 1 punkti 1 alapunktis ii sätestatud tingimustele vastavate instrumentide liigid ning kvalitatiivsed ja asjakohased kvantitatiivsed kriteeriumid, mille alusel tehakse kindlaks töötajate kategooriad, kelle ametialane tegevus mõjutab oluliselt krediidasutuse või investeerimisühingu riskiprofiili, nagu on osutatud artikli 92 lõikes 2.

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt 31. märtsiks 2014.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

Artikkel 95

Töötasukomisjon

1. Pädevad asutused tagavad, et oma suuruse, organisatsiooni- ning ülesehituse ning oma tegevuse laadi, ulatuse ja keerukuse tõttu olulised krediidasutused ja investeerimisühingud moodustavad töötasukomisjoni. Töötasukomisjon moodustatakse selliselt, et tal on võimalik teha pädev ja sõltumatu otsus tasustamispoliitika ja -tavade ning riski-, kapitali ja likviidsuse juhtimiseks loodud stiimulite kohta.

2. Pädevad asutused tagavad, et töötasukomisjon vastutab tasustamist käsitlevate otsuste ettevalmistamise eest, sealhulgas selliste otsuste ettevalmistamise eest, millel on mõju asjaomase krediidasutuse või investeerimisühingu riskile ja riskijuhtimisele ning mille peab tegema juhtorgan. Töötasukomisjoni esimees ja liikmed on juhtorgani liikmed, kes ei täida asjaomases krediidasutuses või investeerimisühingus ühtegi otsuste elluviimise funktsiooni. Kui siseriikliku õigusega on ette nähtud töötajate esindatus juhtorganis, kuulub töötasukomisjoni üks või mitu töötajate esindajat. Selliste otsuste ettevalmistamisel võtab töötasukomisjon arvesse krediidasutuse või investeerimisühingu aktsionäride, osanike, investorite ja muude sidusrühmade pikaajalisi huve ning avalikke huve.

Artikkel 96

Äriühingu üldjuhtimist ja töötasusid kajastava veebisaidi haldamine

Kui krediidasutusel ja investeerimisühingul on veebisait, peavad nad seal selgitama, kuidas nad täidavad artiklite 88 kuni 95 nõudeid.

III jagu

Järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsess

Artikkel 97

Järelevalvealane läbivaatamine ja hindamine

1. Võttes arvesse artiklis 98 sätestatud tehnilisi kriteeriume, vaatavad pädevad asutused läbi korrad, strateegiad, protsessid ja mehhanismid, mida krediidasutused ja investeerimisühingud käesoleva direktiivi ja määruse (EL) nr 575/2013 järgimiseks on rakendanud, ja hindavad:

- a) riske, mis krediidasutustel ja investeerimisühingutel on olemas või võivad ilmned;
- b) riske, mida krediidasutus või investeerimisühing kujutab endast finantsüsteemile, võttes arvesse süsteemse riski kindlakstegemist ja mõõtmist määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 23 alusel või vajaduse korral Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu soovitusi, kui see on asjakohane, ning
- c) sellise stressitestimise käigus tuvastatud riske, milles võetakse arvesse krediidasutuse või investeerimisühingu tegevuse laadi, ulatust ja keerukust.

2. Lõikes 1 osutatud läbivaatamise ja hindamise ulatus hõlmab kõiki käesoleva direktiivi ja määruse (EL) nr 575/2013 nõudeid.

3. Lõikes 1 osutatud läbivaatamisele ja hindamisele tuginedes otsustavad pädevad asutused, kas korrad, strateegiad, protsessid ja mehhanismid, mida krediidasutused või investeerimisühingud on rakendanud, ja nende omavahendid ning nende likviidsus tagavad riskide usaldusväärse juhtimise ja piisava katmise.

4. Pädevad asutused määravad kindlaks lõikes 1 osutatud läbivaatamise ja hindamise sageduse ja põhjalikkuse, võttes arvesse asjaomase krediidasutuse või investeerimisühingu suurust ja süsteemset olulisust ning selle tegevuse laadi, ulatust ja keerukust, samuti proportsionaalsuse põhimõtet. Artikli 99 lõikes 2 osutatud järelevalvealase kontrolliprogrammiga hõlmatud krediidasutuste ja investeerimisühingute puhul peab läbivaatamine ja hindamine toimuma vähemalt kord aastas.

5. Liikmesriigid tagavad, et kui läbivaatamise käigus selgub, et krediidasutuse või investeerimisühingu võib vastavalt

määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 23 olla seotud süsteemne risk, teavitavad pädevad asutused Euroopa Pangandusjärelevalvet viivitamata läbivaatamise tulemustest.

Artikkel 98

Järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise tehnilised kriteeriumid

1. Lisaks krediidi-, turu- ja operatsiooniriskidele peab pädevate asutuste poolt artikli 97 kohaselt korraldatav läbivaatamine ja hindamine hõlmama vähemalt:

- a) sisereitingutel põhinevat meetodit kasutavate krediidasutuste ja investeerimisühingute poolt määruse (EL) nr 575/2013 artikli 173 kohaselt läbiviidud stressitesti tulemusi;
- b) avatust kontsentratsiooniriskile ning selle riski juhtimist krediidasutuses või investeerimisühingus, sealhulgas määruse (EL) nr 575/2013 IV osas ja käesoleva direktiivi artiklis 81 sätestatud nõuete järgimine;
- c) selliste põhimõtete ja protseduuride kindlust, sobivust ja rakendamise laadi, mida krediidasutus või investeerimisühing kasutab tunnustatud krediidiriski maandamise tehnikatega seotud jääkriski juhtimiseks;
- d) krediidasutuse või investeerimisühingu poolt väärtpaberistatud varaga seoses hoitavate omavahendite piisavust tehingu majandusliku sisu taustal, sealhulgas realiseerunud riski ülekandmise määra;
- e) avatus likviidsusriskile ning selle riski mõõtmine ja juhtimine krediidasutuses või investeerimisühingus, sealhulgas alternatiivsete stsenaariumide analüüside väljatöötamine, riskimaandajate (eriti likviidsuspuhvrile taseme, koosseisu ja kvaliteedi) ning tõhusate situatsiooniplaanide juhtimine;
- f) hajutamise mõju ja selle arvestamine riskimõõtmissüsteemis;
- g) krediidasutuste ja investeerimisühingute läbiviidud stressiteste tulemused, mille puhul on kasutatud sisemudelit tururiski omavahendite nõuete arvutamiseks vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 III osa IV jaotise 5. peatükile;
- h) krediidasutuste ja investeerimisühingute riskipositsioonide geograafiline paiknemine;
- i) krediidasutuse või investeerimisühingu ärimudel;
- j) süsteemse riski hindamine kooskõlas artiklis 97 sätestatud kriteeriumidega.

2. Lõike 1 punkti e kohaldamisel viivad pädevad asutused korrapäraselt läbi krediidasutuste ja investeerimisühingute üldise likviidsusrisi juhtimise põhjaliku hindamise ning edendavad usaldusväärsete sisemetodite väljatöötamist. Kõnealuste läbivaatamiste käigus peavad pädevad asutused silmas krediidasutuste ja investeerimisühingute rolli finantsturgudel. Ühe liikmesriigi pädevad asutused kaaluvad nõuetekohaselt oma otsuste potentsiaalset mõju finantssüsteemi stabiilsusele kõikides teistes asjaomastes liikmesriikides.

3. Pädevad asutused jälgivad, kas krediidasutus või investeerimisühing pakub väärtpaberistamise tehingule tingimusteta toetust. Juhul kui selgub, et krediidasutus või investeerimisühing on pakkunud tingimusteta toetust rohkem kui ühel korral, võtab pädev asutus vajalikud meetmed vastavalt suurenenud ootusele, et asjaomane krediidasutus või investeerimisühing jätkab toetuse pakkumist väärtpaberistamise tehingutele ka tulevikus ega saavuta seega märkimisväärset riskide ülekandmist.

4. Käesoleva direktiivi artikli 97 lõike 3 kohase otsustuse tarvis kaaluvad pädevad asutused, kas kauplemisportfelli kuuluvate positsioonide või portfelli tarbeks korrigeeritud väärtused, nagu on sätestatud määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 105, võimaldavad krediidasutusel või investeerimisühingul normaalsete turutingimuste korral müüa või maandada oma positsioone lühikese aja jooksul ilma olulist kahju kandmata.

5. Pädevate asutuste korraldatav läbivaatamine ja hindamine hõlmab krediidasutuste ja investeerimisühingute kauplemisportfelli välisest tegevusest tulenevale intressiriskile avatuse läbivaatamist ja hindamist. Meetmeid tuleb võtta vähemalt nende krediidasutuste ja investeerimisühingute puhul, mille majanduslik väärtus langeb rohkem kui 20 % nende omavahenditest, tingituna intressimäärade järsust ja ootamatust muutusest 200 baaspunkti võrra või kui selline muutus on määratletud Euroopa Pangandusjärelevalve suunistes.

6. Pädevate asutuste korraldatav läbivaatamine ja hindamine hõlmab krediidasutuste ja investeerimisühingute ülemäärase finantsvõimenduse riski, kajastatuna ülemäärase finantsvõimenduse näitajana, sealhulgas finantsvõimenduse määr, mis on kindlaks määratud vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artiklile 429. Selgitamaks, kas krediidasutuste ja investeerimisühingute finantsvõimenduse määr ning ülemäärase finantsvõimenduse riski juhtimiseks rakendatud kord, strateegiad, protsessid ja mehhanismid on adekvaatsed, võtavad pädevad asutused arvesse kõnealuste krediidasutuste ja investeerimisühingute ärimudelit.

7. Pädevate asutuste korraldatav läbivaatamine ja hindamine hõlmab krediidasutuste ja investeerimisühingute juhtimiskorda, nende äritavasid ja väärtusi ning juhtorgani liikmete võimet täita oma ülesandeid. Kui pädevad asutused korraldavad läbivaatamisi ja hindamisi, on neil juurdepääs vähemalt juhtorgani ja selle komisjonide päevakordadele ja tõendavatele dokumentidele ning juhtorgani tegevuse sise- ja välishindamise tulemustele.

Artikkel 99

Järelevalvealane kontrolliprogramm

1. Pädevad asutused võtavad vähemalt igal aastal nende järelevalve alla kuuluvate krediidasutuste ja investeerimisühingute kohta vastu järelevalvealase kontrolliprogrammi. Kõnealuses programmis võetakse arvesse artikli 97 kohast järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi. See sisaldab järgmist:

- a) kirjeldus, kuidas pädevad asutused kavatsevad oma ülesandeid täita ja vahendeid jagada;
- b) selliste krediidasutuste ja investeerimisühingute kindlaksmääramine, mille suhtes kavatsetakse rakendada põhjalikku järelevalvet, ning võetavad järelevalvealased meetmed, nagu on sätestatud lõikes 3;
- c) krediidasutuse või investeerimisühingu, sealhulgas krediidasutuse või investeerimisühingu teises liikmesriigis asutatud filiaalide ja tütarettevõtjate äriruumides toimuva kontrolli kava kooskõlas artiklitega 52, 119 ja 122.

2. Järelevalvealased kontrolliprogrammid hõlmavad järgmisi krediidasutusi ja investeerimisühinguid:

- a) krediidasutused ja investeerimisühingud, mille artikli 98 lõike 1 punktides a ja g ja artiklis 100 osutatud stressitestide tulemused või artikli 97 kohase järelevalvealase läbivaatamise ja hindamisprotsessi tulemus osutavad märkimisväärsetele riskidele nende jätkuval majanduslikule usaldusväärsusele või osutavad käesolevat direktiivi ülevõtivate siseriiklike sätete ja määruse (EL) nr 575/2013 nõuete eiramisele;
- b) krediidasutused ja investeerimisühingud, mis kujutavad endast süsteemset riski finantssüsteemile;
- c) muu krediidasutus või investeerimisühing, mille puhul pädevad asutused peavad seda vajalikuks.

3. Kui artikli 97 alusel peetakse seda asjakohaseks, võetakse vajaduse korral eelkõige järgmised meetmed:

- a) suurendatakse krediidasutuse või investeerimisühingu kohapealsete kontrollide arvu või sagedust;
- b) pädeva asutuse pidev kohalolek krediidasutuses või investeerimisühingus;
- c) krediidasutuse või investeerimisühingu täiendav või sagedasem aruandlus;
- d) krediidasutuse või investeerimisühingu tegevus- ja strateegiliste kavade või äriplaanide täiendav või sagedasem läbivaatamine;

e) teemapõhiselt teatavate selliste riskide kontrollimine, mille realiseerumine on tõenäoline.

4. Päritoluliikmesriigi pädeva asutuse poolt järelevalvealase kontrolliprogrammi vastuvõtmine ei takista vastuvõtva liikmesriigi pädevatel asutustel juhtumipõhiselt kohapeal kontrollida nende territooriumil asuvate krediidasutuste ja investeerimisühingute filiaalide tegevust vastavalt artikli 52 lõikele 3.

Artikkel 100

Järelevalvealane stressitestimine

1. Pädevad asutused viivad vajaduse korral, kuid vähemalt kord aastas, läbi järelevalvealased stressitestid nende järelevalve alla kuuluvates krediidasutustes ja investeerimisühingutes, et soodustada artikli 97 kohast läbivaatamise ja hindamise protsessi.

2. Euroopa Pangandusjärelevalve annab välja suunised, nagu on sätestatud määruse (EL) nr 1093/2010 artiklis 16, et tagada, et pädevad asutused kasutavad iga-aastaste stressitestide tegemisel ühtset metoodikat.

Artikkel 101

Sisemeetodite kasutamise loa pidev läbivaatamine

1. Pädevad asutused vaatavad regulaarselt, ent vähemalt iga 3 aasta järel läbi, kas krediidasutused ja investeerimisühingud vastavad sellistele meetoditele seatud nõuetele, mille kasutamiseks omavahendite nõuete arvutamisel kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 III osaga on vaja pädeva asutuse eelnevat luba. Eriti pööravad nad tähelepanu muutustele krediidasutuse või investeerimisühingu majandustegevuses ja kõnealuste meetodite rakendamisele uute toodete puhul. Kui tuvastatakse olulised puudujäägid riskide hõlmamisel krediidasutuse või investeerimisühingu sisemeetodi abil, tagavad pädevad asutused nimetatud puudujääkide kõrvaldamise või võtavad asjakohaseid meetmeid nende tagajärgede leevendamiseks, sealhulgas kehtestades suuremad korrutustegurid või lisakapitalinõuded või võttes muid asjakohaseid ja tõhusaid meetmeid.

2. Pädevad asutused vaatavad eelkõige läbi ja hindavad seda, kas asjaomane krediidasutus või investeerimisühing kasutab nimetatud meetodite puhul hästi väljatöötatud ja ajakohaseid tehnikaid ja tavasid.

3. Kui määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 366 osutatud arvukad ületamised näitavad, et tururiski sisemudel ei ole või ei ole enam piisavalt täpne, tühistavad pädevad asutused sisemudeli heakskiidu või rakendavad asjakohaseid meetmeid tagamaks, et kõnealust mudelit viivitamata parandataks.

4. Kui krediidasutus või investeerimisühing on saanud loa kohaldada meetodit, mille kasutamiseks omavahendite nõuete

arvutamisel kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 III osaga on vaja pädevate asutuste eelnevat luba, kuid ei vasta enam selle meetodi rakendamise nõuetele, nõuavad pädevad asutused, et krediidasutus või investeerimisühing tõendab pädevatele asutustele neid rahuldaval viisil, et nõuete mittevastavuse mõju on ebaoluline, kui see on kohaldatav kooskõlas määrusega (EL) nr 575/2013, või esitab kava, et kiirelt taastada nõuetele vastavus, ning kehtestab tähtaja selle kava rakendamiseks. Pädevad asutused nõuavad kõnealuse kava parandamist, kui on ebatõenäoline, et sellega saavutatakse täielik nõuetele vastavus või kui tähtaeg on ebapiisav. Kui on ebatõenäoline, et krediidasutus või investeerimisühing suudab taastada nõuetele vastavuse sobiva tähtaja jooksul ning ta ei ole vajaduse korral tõendanud piisavalt, et nõuete mittevastavuse mõju on ebaoluline, tühistatakse kõnealuse meetodi kasutamise luba või piiratakse seda nõudeid järgivate valdkondadega või nende valdkondadega, kus nõuetele vastavus on saavutatav nõutud tähtajaks.

5. Selleks et suurendada liidus sisemudelite usaldusväärsuse järjepidevust, analüüsib Euroopa Pangandusjärelevalve eri krediidasutuste ja investeerimisühingute sisemudeleid, sealhulgas makseviivituse mõiste rakendamise ühtsust ning seda, kuidas kõnealused krediidasutused ja investeerimisühingud käsitlevad sarnaseid riske või riskipositsioone.

Euroopa Pangandusjärelevalve töötab vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 16 välja suunised, mis sisaldavad sellel analüüsil põhinevaid võrdlusaluseliseid.

Pädevad asutused võtavad arvesse seda analüüsi ja neid võrdlusaluseliseid, kui nad vaatavad läbi lube, mis nad annavad krediidasutustele või investeerimisühingutele sisemeetodite kasutamiseks.

IV jagu

Järelevalvemeetmed ja -volitused

Artikkel 102

Järelevalvemeetmed

1. Pädevad asutused nõuavad, et krediidasutused ja investeerimisühingud võtavad varakult vajalikud meetmed, et lahendada olulised probleemid järgmiste asjaolude korral:

a) krediidasutus või investeerimisühing ei täida käesoleva direktiivi või määruse (EL) nr 575/2013 nõudeid;

b) pädevatel asutustel on tõendeid, et krediidasutus või investeerimisühing rikub tõenäoliselt järgmise 12 kuu jooksul käesoleva direktiivi või määruse (EL) nr 575/2013 nõudeid.

2. Lõike 1 kohaldamiseks on pädevatel asutustel muu hulgas artiklis 104 osutatud volitused.

Artikkel 103

Järelevalvemeetmete kohaldamine sarnase riskiprofiiliga krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes

1. Kui pädevad asutused otsustavad vastavalt artiklile 97, et sarnase riskiprofiiliga, näiteks sarnaste ärimudelite või sarnase riskipositsioonide geograafilise paiknemisega krediidasutustel ja investeerimisühingutel ilmnevad või võivad ilmned sarnased riskid või nad kujutavad endast sarnast riski finantssüsteemile, võivad nad kohaldada nende krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes artiklis 97 osutatud järelevalvealast läbivaatamise ja hindamise protsessi sarnasel või identsel moel. Sel eesmärgil tagavad liikmesriigid, et pädevatel asutustel on vajalikud õiguslikud volitused käesoleva direktiivi ja määruse (EL) nr 575/2013 kohaste nõuete kehtestamiseks kõnealuste krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes sarnasel või identsel moel, sealhulgas eelkõige artiklites 104, 105 ja 106 sätestatud järelevalvevolituste täitmiseks.

Esimeses lõigus osutatud krediidasutuste ja investeerimisühingute liigid võib määrata kindlaks eelkõige vastavalt artikli 98 lõike 1 punktis j osutatud kriteeriumidele.

2. Pädevad asutused teavitavad Euroopa Pangandusjärelevalvet, kui nad kohaldavad lõiget 1. Euroopa Pangandusjärelevalve jälgib järelevalvetavasid ja annab välja suuniseid, et täpsustada, kuidas sarnaseid riske tuleks hinnata ja kuidas tagada lõike 1 järjepidev kohaldamine kogu liidus. Kõnealused suunised võetakse vastu määruse (EL) nr 1093/2010 artiklis 16 sätestatud korras.

Artikkel 104

Järelevalvevolitused

1. Artikli 97, artikli 98 lõike 4, artikli 101 lõike 4 ning artiklite 102 ja 103 ning määruse (EL) nr 575/2013 kohaldamiseks on pädevatel asutustel vähemalt järgmised volitused:

- a) õigus nõuda, et krediidasutustel ja investeerimisühingutel on käesoleva direktiivi neljandas peatükis ja määruses (EL) nr 575/2013 sätestatud nõudeid ületavad omavahendid, mis on seotud riskielementidega ja riskidega, mida ei hõlma nimetatud määruse artikkel 1;
- b) õigus nõuda rakendatud korra, protsesside, mehhanismide ja strateegiate tugevdamist kooskõlas artiklitega 73 ja 74;
- c) õigus nõuda, et krediidasutused ja investeerimisühingud esitaksid kava käesolevast direktiivist ja määrusest (EL) nr 575/2013 tulenevatele järelevalvealastele nõuetele vastavuse taastamiseks ja kehtestaksid tähtaja selle rakendamiseks, ning teeksid kavasid parandused seoses kava ulatuse ja tähtajaga;
- d) õigus nõuda, et krediidasutused ja investeerimisühingud kohaldaksid konkreetset provisorioneerimise korda või varade käsitlemist tulenevalt omavahendite esitatavatest nõuetest;

- e) õigus piirata krediidasutuste ja investeerimisühingute majandustegevust, operatsioone või võrgustikku või nõuda sellise tegevuse lõpetamist, mis ülemääraselt ohustab asjaomase krediidasutuse või investeerimisühingu usaldusväärsust;
 - f) õigus nõuda krediidasutuste ja investeerimisühingute tegevuse, toodete ja süsteemidega seonduvate riskide vähendamist;
 - g) õigus nõuda, et krediidasutused ja investeerimisühingud piiraksid muutuvtasu osakaalu kogu puhastulus, juhul kui see muutuvtasu ei ole kooskõlas tugeva kapitalibaasi säilitamisega;
 - h) õigus nõuda, et krediidasutused ja investeerimisühingud kasutaksid puhaskasumit omavahendite tugevdamiseks;
 - i) õigus piirata või keelata asjaomase krediidasutuse või investeerimisühingu väljamaksed või intressimaksed aktsionäridele, osanikele või täiendavate esimese taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentide omanikele, kui keelustamine ei too kaasa krediidasutuse või investeerimisühingu makseviitust;
 - j) õigus kehtestada täiendava või sagedasema aruandluse nõuded, sealhulgas aruandluse kapitali või likviidsuse olukorra kohta;
 - k) õigus kohaldada konkreetseid likviidsusnõudeid, sealhulgas piirangud varade ja kohustuste lõpptähtaegade erinevusele;
 - l) õigus nõuda täiendavat avalikustamist.
2. Pädevad asutused kehtestavad lõike 1 punktis a osutatud täiendavate omavahendite nõuded vähemalt, kui:
- a) krediidasutus või investeerimisühing ei vasta käesoleva direktiivi artiklites 73 ja 74 või määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 393 sätestatud nõuetele;
 - b) riskid või riskielemendid ei ole hõlmatud käesoleva direktiivi 4. peatükis või määruses (EL) nr 575/2013 sätestatud omavahendite nõuetega;
 - c) üksnes muude haldusmeetmete kohaldamine ei paranda tõenäoliselt mõistliku aja jooksul piisavalt kõnealuseid kordi, protsesse, mehhanisme ja strateegiaid;
 - d) artikli 98 lõikes 4 või artikli 101 lõikes 4 osutatud läbivaatamisel ilmneb, et vastava meetodi kasutamise nõuetele mittevastavus toob tõenäoliselt kaasa ebapiisavad omavahendite nõuded;

e) riske tõenäoliselt alahinnatakse, olenemata vastavusest käesoleva direktiivi ja määruse (EL) nr 575/2013 kohaldatavatele nõuetele; või

f) krediidasutus või investeerimisühing teatab pädevale asutusele vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artikli 377 lõikele 5, et kõnealuses artiklis osutatud stressitesti tulemused ületavad oluliselt omavahendite nõudeid korrelatsioonil põhineva kauplemisportfelli puhul.

3. Et teha vastavalt III jaole korraldatava läbivaatamise ja hindamise raames kindlaks vajalik omavahendite summa, hindavad pädevad asutused, kas krediidasutuse või investeerimisühingu olemasolevate või võimalike riskide katmiseks oleks vaja kehtestada omavahendite nõuet ületavate täiendavate omavahendite nõue, võttes arvesse järgmist:

a) krediidasutuste ja investeerimisühingute hindamisprotsessi kvantitatiivsed ja kvalitatiivsed aspektid, millele on osutatud artiklis 73;

b) krediidasutuste ja investeerimisühingute kord, protsessid ja mehhanismid, millele on osutatud artiklis 74;

c) vastavalt artiklile 97 või 101 tehtud läbivaatamise ja hindamise tulemused;

d) süsteemse riski hindamine.

Artikkel 105

Likviidsuse erinõuded

Et teha vastavalt III jaole korraldatava läbivaatamise ja hindamise raames kindlaks vajalikud likviidsusnõuded, hindavad pädevad asutused, kas krediidasutuse või investeerimisühingu olemasolevate või võimalike likviidsusriskide katmiseks oleks vaja kehtestada likviidsuse erinõue, võttes arvesse järgmist:

a) krediidasutusele või investeerimisühingule eriomane ärimudel;

b) krediidasutuses või investeerimisühingus kehtestatud kord, protsessid ja mehhanismid, millele on osutatud II jaos, eelkõige artiklis 86;

c) vastavalt artiklile 97 läbi viidud läbivaatamise ja hindamise tulemused;

d) süsteemne likviidsusrisk, mis ohustab asjaomase liikmesriigi finantsturgude terviklikkust.

Eelkõige, ilma et see piiraks artikli 67 kohaldamist, peaksid pädevad asutused kaaluma vajadust kohaldada halduskaristusi

või muid haldusmeetmeid, sealhulgas täiendavaid usaldatavusnõuete täitmise tasusid, mille ulatus on üldjoontes seotud erinevusega krediidasutuse või investeerimisühingu tegeliku likviidsuspositsiooni ning liikmesriigi või liidu tasandil kehtestatud likviidsuse ja stabiilse rahastamise nõuete vahel.

Artikkel 106

Eriomased avaldamisnõuded

1. Liikmesriigid volitavad pädevaid asutusi nõudma krediidasutustelt ja investeerimisühingutelt järgmist:

a) määruse (EL) nr 575/2013 VIII lisas osutatud teabe avaldamine rohkem kui korra aastas ning avaldamise tähtaegade kehtestamine;

b) muude teavitamisvahendite ja -kohtade avaldamiseks kasutamine peale raamatupidamisaruannete.

2. Liikmesriigid volitavad pädevaid asutusi nõudma, et emaettevõtjad avaldavad igal aastal kas täielikult või viidetena vastavale teabele nende juriidilise struktuuri ja krediidasutuste ja investeerimisühingute konsolideerimisgrupi üldjuhtimise ning organisatsioonilise ülesehituse kirjelduse vastavalt artikli 14 lõikele 3, artikli 74 lõikele 1 ja artikli 109 lõikele 2.

Artikkel 107

Järelevalvealase läbivaatamise, hindamise ja järelevalvemeetmete ühtsus

1. Pädevad asutused teavitavad Euroopa Pangandusjärelevalvet järgmisest:

a) kuidas toimib nende läbivaatamise ja hindamise protsess, millele on osutatud artiklis 97;

b) meetodid, mille alusel on tehtud artiklites 98, 100, 101, 102, 104 ja 105 osutatud otsused protsessi kohta, millele on osutatud punktis a.

Euroopa Pangandusjärelevalve hindab pädevate asutuste esitatud teavet, et suurendada järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi ühtsust. Euroopa Pangandusjärelevalve võib nõuda pädevatelt asutustelt lisateavet, et viia hindamine läbi lähtuvalt proportsionaalsuse põhimõttest kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 35.

2. Euroopa Pangandusjärelevalve annab Euroopa Parlamendile ja nõukogule igal aastal aru käesoleva peatüki kohaldamise lähendamise määrast liikmesriikides.

Lähendamise määra suurendamiseks viib Euroopa Pangandusjärelevalve läbi vastastikuseid eksperdihindamisi vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 30.

3. Euroopa Pangandusjärelevalve annab välja suunised pädevatele asutustele kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16, et täiendavalt täpsustada, võttes arvesse krediitiasutuste ja investeerimisühingute suurust ja ülesehitust, sisemist korraldust ning nende tegevuse laadi, ulatust ja keerukust, käesoleva artikli lõikes 1 ja artiklis 97 osutatud järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi ning artiklites 76 kuni 87 osutatud riskide liigitamise ja käsitlemise hindamise ühine menetlus ja metoodika, pöörates eelkõige tähelepanu artiklis 81 sätestatud kontsentratsiooniriskile.

V j a g u

Kohaldamise tasand

Artikkel 108

Kapitali adekvaatsuse hindamise sisemine protseduur

1. Pädevad asutused tagavad, et iga krediitiasutus või investeerimisühing, mis ei ole tütarettevõtja liikmesriigis, kus ta on tegevusloa saanud ja kus tema üle teostatakse järelevalvet, ega emaettevõtja, ja iga krediitiasutus või investeerimisühing, mida ei konsolideerita vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artiklile 19, peab käesoleva direktiivi artiklis 73 sätestatud kohustusi täitma individuaalselt.

Pädevad asutused võivad krediitiasutuse vabastada käesoleva direktiivi artiklis 73 sätestatud nõuete täitmisest kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikliga 10.

Kui pädevad asutused loobuvad määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 15 sätestatud omavahendite nõuete kohaldamisest konsolideeritud alusel, kohaldatakse käesoleva direktiivi artiklis 73 sätestatud nõudeid individuaalselt.

2. Pädevad asutused nõuavad, et liikmesriigis emaettevõtjana tegutsev krediitiasutus või investeerimisühing peab käesoleva direktiivi artiklis 73 sätestatud nõudeid täitma konsolideeritud alusel määruse (EL) nr 575/2013 I osa II jaotise 2. peatüki 2. ja 3. jaos ette nähtud ulatuses ja viisil.

3. Pädevad asutused nõuavad, et liikmesriigis emaettevõtjana tegutseva finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja kontrolli all olev krediitiasutus või investeerimisühing peab käesoleva direktiivi artiklis 73 sätestatud kohustusi täitma vastavalt kõnealuse finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja konsolideeritud seisundile määruse (EL) nr 575/2013 I osa II jaotise 2. peatüki 2. ja 3. jaos ette nähtud ulatuses ja viisil.

Kui liikmesriigis emaettevõtjana tegutseva finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja kontrolli all on mitu krediitiasutust või investeerimisühingut, kohaldatakse esimest lõiku üksnes

selle krediitiasutuse või investeerimisühingu suhtes, mille suhtes kohaldatakse konsolideeritud järelevalvet vastavalt artiklile 111.

4. Pädevad asutused nõuavad, et tütarettevõtjana tegutsevad krediitiasutused ja investeerimisühingud kohaldavad artiklis 73 sätestatud nõudeid allkonsolideeritud alusel, kui kõnealustel krediitiasutustel või investeerimisühingutel või nende emaettevõtjal, kui selleks on finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja, on kolmandas riigis tütarettevõtjana tegutsev krediitiasutus või investeerimisühing või finantseerimisasutus või direktiivi 2002/87/EÜ artikli 2 lõikes 5 määratletud varahaldusettevõtja või tal on sellises ettevõtjas osalus.

Artikkel 109

Krediitiasutuses ja investeerimisühingus kehtestatud korrad, protsessid ja mehhanismid

1. Pädevad asutused nõuavad, et krediitiasutused ja investeerimisühingud täidavad käesoleva peatüki II jaos sätestatud kohustusi individuaalselt, välja arvatud juhul, kui pädevad asutused kasutavad määruse (EL) nr 575/2013 artikliga 7 ette nähtud erandit.

2. Pädevad asutused nõuavad, et käesoleva direktiivi reguleerimisalasse kuuluvad emaettevõtjad ja tütarettevõtjad täidavad käesoleva peatüki II jaos sätestatud kohustusi konsolideeritud või allkonsolideeritud alusel, et tagada käesoleva peatüki II jaos nõutavate kordade, protsesside ja mehhanismide järjepidevus ja ühtsus ning suutlikkus esitada järelevalve seisukohast olulist teavet. Eelkõige tagavad nad, et emaettevõtjad ja tütarettevõtjad, mille suhtes käesolevat direktiivi kohaldatakse, rakendavad nimetatud kordi, protsesse ja mehhanisme oma tütarettevõtjates, mille suhtes käesolevat direktiivi ei kohaldata. Nimetatud korrad, protsessid ja mehhanismid on järjepidevad ja ühtsed ning kõnealused tütarettevõtjad on võimelised esitama mis tahes andmeid ja teavet, mis on järelevalve eesmärgil vajalikud.

3. Käesoleva peatüki II jaost tulenevaid kohustusi seoses tütarettevõtjatega, mis iseenesest ei kuulu käesoleva direktiivi reguleerimisalasse, ei kohaldata, kui ELis emaettevõtjana tegutsev krediitiasutus või investeerimisühing või ELis emaettevõtjana tegutseva finantsvaldusettevõtja kontrolli all või ELis emaettevõtjana tegutseva segafinantsvaldusettevõtja kontrolli all olev krediitiasutus või investeerimisühing suudab tõendada pädevatele asutustele, et II jao kohaldamine on ebaseaduslik selle kolmanda riigi seaduste kohaselt, kus tütarettevõtja on asutatud.

Artikkel 110

Läbivaatamine ja hindamine ning järelevalvemeetmed

1. Pädevad asutused kohaldavad käesoleva peatüki III jaos osutatud läbivaatamise ja hindamise protsessi ja käesoleva peatüki IV jaos osutatud järelevalvemeetmeid vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 nõuete kohaldamise tasandile, mis on sätestatud nimetatud määruse I osa II jaotises.

2. Kui pädevad asutused loobuvad määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 15 sätestatud omavahendite nõude kohaldamisest konsolideeritud alusel, kohaldatakse käesoleva direktiivi artikli 97 nõudeid investeerimisühingute suhtes individuaalselt.

3. PEATÜKK

Konsolideeritud järelevalve

I ja g u

Konsolideeritud järelevalve teostamise põhimõtted

Artikkel 111

Konsolideeritud järelevalvet teostava asutuse määramine

1. Kui emaettevõtja on liikmesriigis või ELis emaettevõtjana tegutsev krediidasutus või investeerimisühing, teostab konsolideeritud järelevalvet pädev asutus, kes sellele krediidasutusele või investeerimisühingule tegevusloa välja andis.

2. Kui krediidasutuse või investeerimisühingu emaettevõtja on liikmesriigis emaettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja või ELis emaettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja või ELis emaettevõtjana tegutsev segafinantsvaldusettevõtja, teostab konsolideeritud järelevalvet pädev asutus, kes asjaomasele krediidasutusele või investeerimisühingule tegevusloa välja andis.

3. Kui kahes või enamas liikmesriigis tegevusloa saanud krediidasutuse või investeerimisühingu emaettevõtja on üks ja sama finantsvaldusettevõtja, üks ja sama liikmesriigis emaettevõtjana tegutsev segafinantsvaldusettevõtja või sama ELis emaettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja või sama ELis emaettevõtjana tegutsev segafinantsvaldusettevõtja, teostavad konsolideeritud järelevalvet krediidasutuse või investeerimisühingu üle pädevad asutused, kes on selleks volitatud liikmesriigis, kus nimetatud finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja asutati.

Kui kahes või enamas liikmesriigis tegevusloa saanud krediidasutuse või investeerimisühingu emaettevõtjaks on mitu finantsvaldusettevõtjat või segafinantsvaldusettevõtjat, mille peakontorid asuvad eri liikmesriikides, kusjuures üks krediidasutus asub igas kõnealuses riigis, teostab konsolideeritud järelevalvet sellise krediidasutuse pädev asutus, mille kogubilansi maht on suurim.

4. Kui mitme liidus tegevusloa saanud krediidasutuse või investeerimisühingu emaettevõtjaks on üks ja sama finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja ja ükski nendest krediidasutustest või investeerimisühingutest ei ole tegevusloa saanud liikmesriigis, kus kõnealune finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja asutati, teostab konsolideeritud järelevalvet pädev asutus, kes andis tegevusloa suurima kogubilansi mahuga krediidasutusele või investeerimisühingule, keda loetakse käesoleva direktiivi kohaldamisel ELis emaettevõtjana tegutseva finantsvaldusettevõtja või ELis emaettevõtjana tegutseva segafinantsvaldusettevõtja kontrolli all olevaks krediidasutuseks või investeerimisühinguks.

5. Teatavatel juhtudel võivad pädevad asutused kokkuleppeliselt loobuda lõigetes 3 ja 4 sätestatud kriteeriumidest, kui nende kohaldamine ei oleks asjakohane, võttes arvesse krediidasutusi ja investeerimisühinguid ning nende tegevuse suhtelist olulisust eri riikides, ja määrata konsolideeritud järelevalvet teostama mõne muu pädeva asutuse. Sellisel juhul annavad pädevad asutused enne otsuse tegemist ELis emaettevõtjana tegutsevale krediidasutusele või investeerimisühingule või ELis emaettevõtjana tegutsevale finantsvaldusettevõtjale või ELis emaettevõtjana tegutsevale segafinantsvaldusettevõtjale või suurima kogubilansi mahuga krediidasutusele või investeerimisühingule võimaluse esitada selle otsuse kohta oma seisukoht.

6. Pädevad asutused teavitavad komisjoni ja Euroopa Pangandusjärelevalvet kõikidest kokkulepetest, mille suhtes kohaldatakse lõiget 5.

Artikkel 112

Konsolideeritud järelevalvet teostavate asutuste järelevalvetegevuse koordineerimine

1. Lisaks käesoleva direktiivi ja määrusega (EL) nr 575/2013 kehtestatud kohustustele täidab konsolideeritud järelevalvet teostav asutus järgmisi ülesandeid:

- a) asjaomase või olulise teabe kogumise ja levitamise koordineerimine tavatingimustes ja eriolukorras;
- b) järelevalve kavandamine ja koordineerimine tavatingimustes koostöös asjaomaste pädevate asutustega, sealhulgas seoses VII jaotise 3. peatükis nimetatud tegevustega;
- c) järelevalve kavandamine ja koordineerimine koostöös asjaomaste pädevate asutustega ja vajaduse korral EKPSi keskpankadega valmistumisel eriolukordadeks ja nende kestel, sealhulgas negatiivse arengu puhul krediidasutustes ja investeerimisühingutes või finantsturgudel, kasutades võimaluse korral olemasolevaid kindlaks määratud sidekanaleid kriisihalduse hõlbustamiseks.

2. Kui konsolideeritud järelevalvet teostav asutus ei täida lõikes 1 osutatud ülesandeid või kui pädevad asutused ei tee konsolideeritud järelevalvet teostava asutusega koostööd sellises ulatuses, mis on nõutav lõikes 1 osutatud ülesannete täitmiseks, võib mis tahes asjaomane pädev asutus teatada sellest olukorrast Euroopa Pangandusjärelevalvele ja paluda temalt abi määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 19 alusel.

Euroopa Pangandusjärelevalve võib samuti aidata pädevaid asutusi erimeelsuste korral seoses järelevalve koordineerimisega käesoleva artikli alusel omal algatusel kooskõlas nimetatud määruse artikli 19 lõike 1 teise lõiguga.

3. Käesoleva artikli lõike 1 punktis c osutatud järelevalve kavandamine ja koordineerimine hõlmab artikli 117 lõike 1 punktis d ja artikli 117 lõike 4 punktis b osutatud erakorralisi meetmeid, ühishinnangute ettevalmistamist, situatsiooniplaanide rakendamist ning teabe edastamist üldsusele.

Artikkel 113

Ühisotsused krediidasutuse- või investeerimisühingupõhiste usaldatavusnõuete kohta

1. Konsolideeritud järelevalvet teostav asutus ja ELis emaettevõtjana tegutseva krediidasutuse või investeerimisühingu tütar-ettevõtjate või ELis emaettevõtjana tegutseva finantsvaldusettevõtja või ELis emaettevõtjana tegutseva segafinantsvaldusettevõtja järelevalve eest liikmesriigis vastutavad pädevad asutused teevad kõik endast oleneva, et jõuda ühise otsuseni järgmise suhtes:

- a) artiklite 73 ja 97 kohaldamine, et teha kindlaks krediidasutuste ja investeerimisühingute konsolideerimisgrupi konsolideeritud omavahendite adekvaatsus seoses tema finantsseisundi ja riskiprofiiliga ning omavahendite nõutav määr artikli 104 lõike 1 punkti a kohaldamisel nii grupi iga üksuse suhtes kui ka konsolideeritult;
- b) meetmed, millega käsitletakse olulisi küsimusi ja järeldusi seoses likviidsusjärelevalvega, sealhulgas seoses organisatsioonilise ülesehituse asjakohasuse ja riskide käsitlemisega vastavalt artiklile 86 ning seoses vajadusega krediidasutuse- või investeerimisühingupõhiste likviidsusnõuete järele vastavalt käesoleva direktiivi artiklile 105.

2. Lõikes 1 osutatud ühisele otsusele jõutakse järgmiselt:

- a) lõike 1 punkti a kohaldamiseks nelja kuu jooksul pärast seda, kui konsolideeritud järelevalvet teostav asutus on artiklite 73 ja 97 ning artikli 104 lõike 1 punkti a kohaselt teistele asjaomastele pädevatele asutustele esitanud krediidasutuste ja investeerimisühingute konsolideerimisgrupi riskihindamise aruande;
- b) lõike 1 punkti b kohaldamiseks ühe kuu jooksul pärast seda, kui konsolideeritud järelevalvet teostav asutus esitab aruande, mis sisaldab krediidasutuste ja investeerimisühingute konsolideerimisgrupi likviidsusriskiprofiili hinnangut vastavalt artiklitele 86 ja 105.

Ühises otsuses võetakse nõuetekohaselt arvesse ka tütar-ettevõtjate riskihindamist, mille asjaomased pädevad asutused on teostanud artiklite 73 ja 97 kohaselt.

Ühist otsust põhjendatakse igakülgselt ning see vormistatakse eraldi dokumendis, mille konsolideeritud järelevalvet teostav asutus edastab selle ELis emaettevõtjana tegutsevale krediidasutusele või investeerimisühingule. Lahkarvamuse puhul konsulteerib konsolideeritud järelevalvet teostav asutus mõne teise

asjaomase pädeva asutuse taotlusel Euroopa Pangandusjärelevalvega. Konsolideeritud järelevalvet teostav asutus võib konsulteerida Euroopa Pangandusjärelevalvega omal algatusel.

3. Kui pädevad asutused ei jõua lõikes 2 osutatud tähtaja jooksul ühise otsuseni, võtab konsolideeritud järelevalvet teostav asutus pärast seda, kui ta on nõuetekohaselt kaalunud vastavate pädevate asutuste läbiviidud tütar-ettevõtjate riskihindamist, vastu konsolideeritud alusel otsuse artiklite 73, 86 ja 97, artikli 104 lõike 1 punkti a ja artikli 105 kohaldamise kohta. Kui mis tahes asjaomane pädev asutus on lõikes 2 osutatud perioodi lõpuks pöördunud kõnealuses küsimuses vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 19 Euroopa Pangandusjärelevalve poole, lükkab konsolideeritud järelevalvet teostav asutus oma otsuse tegemise edasi ja ootab ära otsuse, mille Euroopa Pangandusjärelevalve võib kõnealuse määruse artikli 19 lõike 3 kohaselt teha, ning teeb seejärel oma otsuse kooskõlas Euroopa Pangandusjärelevalve otsusega. Lõikes 2 osutatud tähtaegu käsitletakse lepitusmenetluse tähtaegadena määruse (EL) nr 1093/2010 tähenduses. Euroopa Pangandusjärelevalve teeb otsuse ühe kuu jooksul. Küsimust ei suunata Euroopa Pangandusjärelevalvele pärast neljakuulise või ühekuulise tähtaja möödumist, nii nagu kohaldatav, ega pärast ühisotsusele jõudmist.

ELis emaettevõtjana tegutseva krediidasutuse tütar-ettevõtjate või ELis emaettevõtjana tegutseva finantsvaldusettevõtja või ELis emaettevõtjana tegutseva segafinantsvaldusettevõtja tütar-ettevõtjate järelevalve eest vastutavad asjaomased pädevad asutused teevad otsuse artiklite 73, 86 ja 97 ning artikli 104 lõike 1 punkti a ja artikli 105 kohaldamise kohta individuaalselt või osaliselt konsolideeritud alusel pärast seda, kui nad on nõuetekohaselt arvesse võtnud konsolideeritud järelevalvet teostava asutuse esitatud seisukohti ja reservatsioone. Kui mõni asjaomane pädev asutus on enne lõikes 2 osutatud tähtaja möödumist pöördunud kõnealuses küsimuses Euroopa Pangandusjärelevalve poole vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 19, lükkab pädev asutus oma otsuse tegemise edasi ja ootab ära otsuse, mille Euroopa Pangandusjärelevalve teeb kõnealuse määruse artikli 19 lõike 3 kohaselt, ning teeb seejärel oma otsuse kooskõlas Euroopa Pangandusjärelevalve otsusega. Lõikes 2 osutatud tähtaegu käsitletakse lepitusmenetluse tähtaegadena kõnealuse määruse tähenduses. Euroopa Pangandusjärelevalve teeb otsuse ühe kuu jooksul. Küsimust ei suunata Euroopa Pangandusjärelevalvele pärast neljakuulise või ühekuulise tähtaja lõppu ega pärast ühisotsusele jõudmist.

Otsuseid põhjendatakse igakülgselt ning need vormistatakse eraldi dokumendis ning nendes võetakse arvesse riskihindamist ning muude pädevate asutuste seisukohti ja reservatsioone, mis esitati lõikes 2 osutatud tähtaja jooksul. Konsolideeritud järelevalvet teostav asutus edastab dokumendi kõigile asjaomastele pädevatele asutustele ja ELis emaettevõtjana tegutsevale krediidasutusele või investeerimisühingule.

Kui konsulteeritakse Euroopa Pangandusjärelevalvega, kaaluvad kõik pädevad asutused tema nõuannet ning põhjendavad kõiki märkimisväärsed kõrvalekaldeid sellest.

4. Lõikes 1 osutatud ühist otsust ja lõikes 3 osutatud ühise otsuse puudumise korral pädeva asutuse tehtud otsuseid käsitatakse määravana ja neid kohaldavad pädevad asutused asjaomastes liikmesriikides.

Lõikes 1 osutatud ühist otsust ja ühise otsuse puudumise korral kooskõlas lõikega 3 tehtud otsust ajakohastatakse igal aastal või erandlike asjaolude korral juhul, kui ELis emaettevõtjana tegutseva krediitiasutuse või investeerimisühingu tütarettevõtjate või ELis emaettevõtjana tegutseva finantsvaldusettevõtja või ELis emaettevõtjana tegutseva segafinantsvaldusettevõtja tütarettevõtjate järelevalvet teostavale asutusele kirjaliku ja täielikult põhjendatud taotluse ajakohastada otsust artikli 104 lõike 1 punkti a ja artikli 105 kohaldamise kohta. Sellisel juhul võib ajakohastamise küsimuse lahendada konsolideeritud järelevalvet teostava asutuse ja taotluse esitanud pädeva asutuse vahel kahepoolset.

5. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud, et tagada käesolevas artiklis osutatud ühise otsuse tegemise menetluse kohaldamise ühetahelised tingimused, võttes arvesse artiklite 73, 86, 97, artikli 104 lõike 1 punkti a ja artikli 105 kohaldamist, eesmärgiga hõlbustada ühiste otsuste tegemist.

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab need rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt 1. juuliks 2014.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid määruse (EL) nr 1093/2010 artiklis 15 sätestatud korras.

Artikkel 114

Teabenõuded eriolukorras

1. Hädaolukorras, sealhulgas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklis 18 kirjeldatud olukorras või olukorras, mis tekib seoses finantsturgude negatiivsete arengutendentsidega ja mis võib ohustada turu likviidsust ja finantsüsteemi stabiilsust liikmesriigis, kus konsolideerimisgrupi üksustele on antud tegevusluba või kus on asutatud artiklis 51 osutatud olulised filiaalid, hoiatab konsolideeritud järelevalvet teostav asutus, kohaldades 1. peatüki 2. jagu ja vajaduse korral direktiivi 2004/39/EÜ artikleid 54 ja 58, nii kiiresti kui võimalik Euroopa Pangandusjärelevalvet ning artikli 58 lõikes 4 ja artiklis 59 osutatud asutusi, ning edastab kõik andmed, mis on olulised nende tööülesannete täitmiseks. Selliseid kohustusi kohaldatakse kõigi pädevate asutuste suhtes.

Kui EKPSi keskpang saab teadlikuks esimeses lõigus kirjeldatud olukorrast, hoiatab ta võimalikult kiiresti artiklis 112 osutatud pädevaid asutusi ning Euroopa Pangandusjärelevalvet.

Võimaluse korral kasutavad pädev asutus ja artikli 58 lõikes 4 osutatud asutus olemasolevaid sidekanaleid.

2. Kui konsolideeritud järelevalvet teostaval asutusel on vaja teavet, mis on juba antud mõnele teisele pädevale asutusele, peab ta selle asutusega, kui võimalik, kiiresti ühendust võtma, et ära hoida topeltaruandlust eri järelevalveasutustele.

Artikkel 115

Kooskõlastus- ja koostöökord

1. Tõhusa järelevalve hõlbustamiseks ja väljatöötamiseks näevad konsolideeritud järelevalvet teostav asutus ja teised pädevad asutused ette kirjaliku kooskõlastus- ja koostöökorra.

Sellise korra kohaselt võib konsolideeritud järelevalvet teostavale asutusele anda lisaülesandeid ning täpsustada otsustamist ja teiste pädevate asutustega tehtavat koostööd käsitlevaid menetlusi.

2. Krediitiasutusena või investeerimisühinguna tegutseva emaettevõtja tütarettevõtjale tegevusloa andnud pädev asutus võib kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 28 anda vastastikuse kokkuleppe alusel vastutuse järelevalve eest üle sellele pädevale asutusele, kes on emaettevõtjale tegevusloa andnud ja teostab tema üle järelevalvet, nii et talle langeb vastutus teostada järelevalvet tütarettevõtja üle vastavalt käesolevale direktiivile. Euroopa Pangandusjärelevalvet tuleb teavitada selliste kokkulepete olemasolust ja sisust. Euroopa Pangandusjärelevalve edastab selle teabe teiste liikmesriikide pädevatele asutustele ja Euroopa panganduskomiteele.

Artikkel 116

Järelevalvekolleegiumid

1. Konsolideeritud järelevalvet teostav asutus moodustab järelevalvekolleegiumid, et hõlbustada artiklites 112 ja 113 ning artikli 114 lõikes 1 osutatud ülesannete täitmist ning tagada vastavalt käesoleva artikli lõikes 2 esitatud konfidentsiaalsusnõuetele ja liidu õigusele asjakohane koordineerimine ja koostöö kolmandate riikide asjaomaste järelevalveasutustega, kui see on asjakohane.

Euroopa Pangandusjärelevalve aitab edendada ja jälgida käesolevas artiklis osutatud järelevalvekolleegiumide tõhusat, tulemuslikku ja järjepidevat toimimist kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 21. Sel eesmärgil osaleb Euroopa Pangandusjärelevalve vastavalt vajadusele ning teda käsitletakse pädeva asutusena.

Järelevalvekolleegiumid annavad konsolideeritud järelevalvet teostavale asutusele, Euroopa Pangandusjärelevalvele ja muudele asjaomastele pädevatele asutustele raamistiku järgmiste ülesannete täitmiseks:

- a) teabe vahetamine omavahel ja Euroopa Pangandusjärelevalvega kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 21;
- b) asjakohasel juhul vabatahtlikus tööülesannete teiste täita jätmisses ja vabatahtlikus kohustuste delegeerimises kokkuleppimine;
- c) artiklis 99 osutatud järelevalvealaste kontrollikavade kindlaksmääramine konsolideerimisgrupi riskihindamise põhjal kooskõlas artikliga 97;
- d) järelevalve tõhustamine, eemaldades mittevajalikud järelevalvealased topeltnõuded, sealhulgas seoses artiklis 114 ja artikli 117 lõikes 3 osutatud teabenõuetega;
- e) käesoleva direktiivi ja määruse (EL) nr 575/2013 kohaste usaldatavusnõuete järjepidev kohaldamine krediidiasutuste ja investeerimisühingute konsolideerimisgrupi kõigi üksuste lõikes, ilma et see piiraks liidu õiguses sätestatud valikuvõimalusi ja kaalutusõigust;
- f) artikli 112 lõike 1 punkti c kohaldamine, võttes arvesse muid foorumeid, mida võidakse kõnealuses valdkonnas luua.

2. Järelevalvekolleegiumides osalevad pädevad asutused ja Euroopa Pangandusjärelevalve teevad tihedat koostööd. Käesoleva direktiivi 1. peatüki II jaos ning direktiivi 2004/39/EÜ artiklites 54 ja 58 sätestatud konfidentsiaalsusnõuded ei takista pädevaid asutusi vahetamast järelevalvekolleegiumides konfidentsiaalset teavet. Järelevalvekolleegiumide moodustamine ja toimimine ei mõjuta pädevate asutuste õigusi ja kohustusi vastavalt käesolevale direktiivile ja määrusele (EL) nr 575/2013.

3. Kolleegiumide moodustamine ja toimimine peab põhinema artiklis 115 nimetatud kirjalikul korral, mille määrab kindlaks konsolideeritud järelevalvet teostav asutus pärast asjaomaste pädevate asutustega konsulteerimist.

4. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada järelevalvekolleegiumide tegevuse üldtingimusi.

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile 31. detsembriks 2014.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

5. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada järelevalvekolleegiumide tegevuse üldtingimusi.

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab need rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt 31. detsembriks 2014.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 15.

6. Järelevalvekolleegiumides võivad osaleda ELis emaettevõtjana tegutseva krediidiasutuse või investeerimisühingu tütarettevõtjate või ELis emaettevõtjana tegutseva finantsvaldusettevõtja tütarettevõtjate või ELis emaettevõtjana tegutseva segafinantsvaldusettevõtja tütarettevõtjate järelevalve eest vastutavad pädevad asutused ning pädevad asutused vastuvõtvas liikmesriigis, kus on asutatud artiklis 51 osutatud olulised filiaalid, vajaduse korral EKPSi keskpangad ja kolmandate riikide järelevalveasutused, kelle suhtes kohaldatakse konfidentsiaalsusnõudeid, mis on kõigi pädevate asutuste arvates samaväärsed käesoleva direktiivi 1. peatüki II jaos ning vajaduse korral direktiivi 2004/39/EÜ artiklite 54 ja 58 kohaste nõuetega.

7. Konsolideeritud järelevalvet teostav asutus juhatab kolleegiumi koosolekuid ja otsustab selle üle, millised pädevad asutused osalevad mõnel kolleegiumi koosolekul või mõnes tegevuses. Konsolideeritud järelevalvet teostav asutus teavitab eelnevalt kõiki kolleegiumi liikmeid kõnealuste koosolekute korraldamisest, peamistest arutatavatest küsimustest ja kaalutavast tegevusest. Konsolideeritud järelevalvet teostav asutus teavitab kõiki kolleegiumi liikmeid täielikult ja õigeaegselt ka kõnealustel koosolekutel võetud meetmetest või rakendatud meetmetest.

8. Konsolideeritud järelevalvet teostava asutuse otsuses võetakse arvesse kavandatava või koordineeritava järelevalvetegevuse olulisust nende pädevate asutuste jaoks, eelkõige võimalikku mõju finantssüsteemi stabiilsusele artiklis 7 osutatud asjaomastes liikmesriikides ja artikli 51 lõikes 2 osutatud kohustusi.

9. Konsolideeritud järelevalvet teostav asutus, kelle suhtes kohaldatakse käesoleva direktiivi 1. peatüki II jaos kohaseid konfidentsiaalsusnõudeid ja vajaduse korral direktiivi 2004/39/EÜ artikleid 54 ja 58, teavitab Euroopa Pangandusjärelevalvet järelevalvekolleegiumi tegevusest, sealhulgas eriolukordades, ning edastab Euroopa Pangandusjärelevalvele kogu teabe, mis on eriti oluline järelevalvealase tegevuse lähendamiseks.

Kui pädevate asutuste vahel esineb erimeelsusi seoses järelevalvekolleegiumide toimimisega, võib mis tahes asjaomane pädev asutus suunata kõnealuse küsimuse Euroopa Pangandusjärelevalvele ja paluda temalt abi vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 19.

Euroopa Pangandusjärelevalve võib samuti aidata pädevaid asutusi erimeelsuste korral seoses järelevalvekolleegiumide toimimisega käesoleva artikli alusel omal algatusel vastavalt nimetatud määruse artikli 19 lõike 1 teise lõiguga.

Artikkel 117

Koostöökohustused

1. Pädevad asutused teevad omavahel tihedat koostööd. Nad annavad üksteisele igasugust teavet, mis on oluline või asjakohane käesolevast direktiivist ja määrusest (EL) nr 575/2013 tuleneva järelevalvefunktsiooni täitmiseks. Sellega seoses edastavad pädevad asutused taotluse korral kogu asjakohase teabe ja omal algatusel kogu olulise teabe.

Pädevad asutused teevad käesoleva direktiivi ja määruse (EL) nr 575/2013 kohaldamiseks koostööd Euroopa Pangandusjärelevalvega kooskõlas määrusega (EL) nr 1093/2010.

Pädevad asutused esitavad Euroopa Pangandusjärelevalvele kogu teabe, mis on vajalik tema ülesannete täitmiseks vastavalt käesolevale direktiivile, määrusele (EL) nr 575/2013 ja määrusele (EL) nr 1093/2010 kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 35.

Esimeses lõigus osutatud teavet loetakse oluliseks, kui see võib oluliselt mõjutada krediidasutuse või investeerimisühingu või finantseerimisasutuse majandusliku toimekindluse hindamist mõnes teises liikmesriigis.

Eelkõige edastavad ELis emattevõtjana tegutsevate krediidasutuste ja investeerimisühingute ning ELis emattevõtjana tegutsevate finantsvaldusettevõtjate või ELis emattevõtjana tegutsevate segafinantsvaldusettevõtjate kontrolli all olevate krediidasutuste ja investeerimisühingute üle konsolideeritud järelevalvet teostavad asutused teiste liikmesriikide pädevatele asutustele, kes teostavad järelevalvet kõnealuste emattevõtjate tütarettevõtjate üle, kogu asjakohase teabe. Asjakohase teabe ulatuse määramiseks võetakse arvesse kõnealuste tütarettevõtjate olulisust nende liikmesriikide finantssüsteemis.

Esimeses lõigus osutatud oluline teave peab eelkõige hõlmama järgmist:

a) konsolideerimisgrupi õiguslik vorm ning juhtimisstruktuur, sealhulgas organisatsiooniline ülesehitus, mis hõlmab kõiki õigusaktidega reguleeritud üksusi, reguleerimata üksusi, reguleerimata tütarettevõtjaid ja konsolideerimisgruppi kuuluvaid olulisi filiaale, emattevõtjaid vastavalt artikli 14 lõikele 3, artikli 74 lõikele 1 ja artikli 109 lõikele 2, samuti konsolideerimisgrupi reguleeritud üksuste pädevaid asutusi;

b) menetlused konsolideerimisgruppi kuuluvatelt krediidasutustelt ja investeerimisühingutelt teabe kogumiseks ja kõnealuse teabe kontrollimiseks;

c) sellised negatiivsed arengud konsolideerimisgruppi kuuluvates krediidasutustes ja investeerimisühingutes või muudes üksustes, mis võiksid oluliselt asjaomast krediidasutust või investeerimisühingut mõjutada;

d) olulised karistused ja erakorralised meetmed, mida pädevad asutused käesoleva direktiivi kohaselt võtavad, sealhulgas omavahendite erinõude kehtestamine vastavalt artiklile 104 ja piirangute kehtestamine täiustatud mõõtmismudelil põhineva meetodi kasutamisele omavahendite nõude arvutamisel vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artikli 312 lõikele 2.

2. Pädevad asutused võivad teatada Euroopa Pangandusjärelevalvele mis tahes järgmisest olukorrast:

a) pädev asutus ei ole edastanud olulist teavet;

b) koostöötaotlust, eelkõige taotlust asjakohase teabe esitamiseks, ei ole rahuldatud või sellele ei ole vastatud mõistliku aja jooksul.

Ilma et see piiraks ELi toimimise lepingu artikli 258 kohaldamist, võib Euroopa Pangandusjärelevalve toimida kooskõlas talle määruse (EL) nr 1093/2010 artiklis 19 antud volitustega.

Euroopa Pangandusjärelevalve võib samuti aidata pädevatel asutustel arendada järjepideva koostöö tava omal algatusel kooskõlas nimetatud määruse artikli 19 lõike 1 teise lõiguga.

3. ELis emattevõtjana tegutseva krediidasutuse või investeerimisühingu kontrolli all olevate krediidasutuste ja investeerimisühingute järelevalve eest vastutavad pädevad asutused peavad võimaluse korral võtma ühendust konsolideeritud järelevalvet teostava asutusega, kui nad soovivad sellist teavet käesolevas direktiivis ja määruses (EL) nr 575/2013 sätestatud meetodite rakendamise kohta, mis võib juba konsolideeritud järelevalvet teostava asutuse kasutuses olla.

4. Asjaomased pädevad asutused peavad enne otsuse tegemist omavahel konsulteerima järgmistes küsimustes, kui kõnealune otsus on teiste pädevate asutuste järelevalvefunktsiooni seisukohast oluline:

a) konsolideerimisgruppi kuuluvate krediidasutuste aktsionäride või osanike koosseisus või organisatsioonilises või juhtimisstruktuuris tehtavad muudatused, mis nõuavad pädevate asutuste heakskiitu või luba, ning

b) olulised karistused ja erakorralised meetmed, mida pädevad asutused võtavad, sealhulgas omavahendite erinõude kehtestamine vastavalt artiklile 104 ja piirangute kehtestamine täiustatud mõõtmismudelil põhineva meetodi kasutamisele omavahendite nõude arvutamisel vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artikli 312 lõikele 2.

Punkti b kohaldamisel konsulteeritakse alati konsolideeritud järelevalvet teostava asutusega.

Pädev asutus võib siiski otsustada mitte konsulteerida teiste pädevate asutustega kiireloomulistel juhtudel või kui konsulteerimine võiks kahjustada otsuse tulemuslikkust. Sellisel juhul peab pädev asutus viivitamata pärast oma otsuse tegemist teatama sellest teistele pädevatele asutustele.

Artikkel 118

Teises liikmesriigis asuvat üksust käsitleva teabe kontrollimine

Kui käesoleva direktiivi ja määruse (EL) nr 575/2013 kohaldamisel soovivad ühe liikmesriigi pädevad asutused erijuhtudel kontrollida mõnes teises liikmesriigis asuva krediitiasutuse või investeerimisühingu, finantsvaldusettevõtja, segafinantsvaldusettevõtja, finantseerimisasutuse, abiettevõtja, segavaldusettevõtja, segafinantsvaldusettevõtja, artiklis 125 osutatud tütarettevõtja või artikli 119 lõikes 3 osutatud tütarettevõtjaga seotud teabe nõuetele vastavust, taotleavad nad selle kontrollimist selle teise liikmesriigi pädevate asutuste poolt. Asutusel, kes on sellise taotluse saanud, tuleb oma pädevuse piires teabe nõuetele vastavust ise kontrollida või lubada seda teha taotluse esitanud asutusel, audiitoril või eksperdil. Taotluse esitanud pädev asutus võib soovi korral kontrollis osaleda, kui ta ise kontrolli ei tee.

II jagu

Finantsvaldusettevõtjad, segafinantsvaldusettevõtjad ja segavaldusettevõtjad

Artikkel 119

Valdusettevõtjate lisamine konsolideeritud järelevalvesse

1. Vajaduse korral võtavad liikmesriigid vastu tarvilikud meetmed, et võtta finantsvaldusettevõtjad ja segafinantsvaldusettevõtjad konsolideeritud järelevalve alla.

2. Kui määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 19 sätestatud juhtudel ei kuulu tütarettevõtjast krediitiasutus või investeerimisühing konsolideeritud järelevalve alla, võivad nende liikmesriikide pädevad asutused, kus kõnealune tütarettevõtja asub, küsida emaettevõtjalt teavet, mis hõlbustaks nende järelevalvet kõnealuse tütarettevõtja üle.

3. Liikmesriigid võimaldavad konsolideeritud järelevalvet teostavatel pädevatel asutustel nõuda selliste krediitiasutuse, investeerimisühingu, finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja tütarettevõtjalt, kes ei ole võetud konsolideeritud järelevalve alla, artiklis 122 osutatud teavet. Sellisel juhul kohaldatakse kõnealuses artiklis sätestatud teabe edastamise ja kontrolli korda.

Artikkel 120

Järelevalve segafinantsvaldusettevõtjate üle

1. Kui segafinantsvaldusettevõtja suhtes kohaldatakse eelkõige riskipõhise järelevalve alal käesolevat direktiivi ja direktiivi 2002/87/EÜ samaväärseid sätteid, võib konsolideeritud järelevalvet teostav asutus, olles konsulteerinud tütarettevõtjate järelevalve eest vastutavate teiste pädevate asutustega, kohaldada kõnealuse segafinantsvaldusettevõtja suhtes üksnes direktiivi 2002/87/EÜ.

2. Kui segafinantsvaldusettevõtja suhtes kohaldatakse eelkõige riskipõhise järelevalve alal käesoleva direktiivi ja direktiivi 2009/138/EÜ alusel sarnaseid sätteid, võib konsolideeritud järelevalvet teostav asutus, olles leppinud kokku kindlustussektoris konsolideerimisgrupi üle järelevalvet teostava asutusega, kohaldada üksnes käesoleva direktiivi sätteid seoses kõige olulisema finantssektoriga, nagu on määratletud direktiivi 2002/87/EÜ artikli 3 lõikes 2.

3. Konsolideeritud järelevalvet teostav asutus teatab Euroopa Pangandusjärelevalvele ja Euroopa Kindlustusjärelevalvele lõigete 1 ja 2 alusel tehtud otsustest.

4. Euroopa Pangandusjärelevalve, Euroopa Kindlustusjärelevalve ja Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve töötavad määruse (EL) nr 1093/2010, määruse (EL) nr 1094/2010 ja määruse (EL) nr 1095/2010 artiklis 54 osutatud ühiskomitee kaudu välja suunised, mille eesmärk on lähendada järelevalvetavasid, ning kolme aasta jooksul alates suuniste vastuvõtmisest regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud samal eesmärgil.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruste (EL) nr 1093/2010, (EL) nr 1094/2010 ja (EL) nr 1095/2010 artiklitega 10 kuni 14.

Artikkel 121

Juhtide sobivus

Liikmesriigid nõuavad, et finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja juhtorgani liikmetel oleks nende ülesannete täitmiseks piisavalt hea maine ning piisavad teadmised, oskused ja kogemused, nagu on osutatud artikli 91 lõikes 1, võttes arvesse finantsvaldusettevõtjale või segafinantsvaldusettevõtjale eriomast rolli.

Artikkel 122

Teabenõuded ja kontrollid

1. Kuni konsolideerimismeetodite edasise kooskõlastamiseni näevad liikmesriigid ette, et kui ühe või mitme krediidasutuse või investeerimisühingu emaettevõtja on segavaldusettevõtja, siis kõnealustele krediidasutustele või investeerimisühingutele tegevusloa andmise ja nende järelevalve eest vastutavad pädevad asutused peavad neilt nõudma krediidasutusest või investeerimisühingust tütarettevõtjate üle järelevalve teostamiseks vajaliku teabe esitamist, pöördudes selleks segavaldusettevõtja ja tema tütarettevõtjate poole kas otseselt või nimetatud tütarettevõtja kaudu.

2. Liikmesriigid näevad ette, et pädevad asutused võivad ise või asutuseväliste inspektorite kaudu kohapeal kontrollida segavaldusettevõtjate ja nende tütarettevõtjate saadud teabe nõuetelevastavust. Kui segavaldusettevõtja või mõni tema tütarettevõtjatest on kindlustusandja, võib kasutada ka artiklis 125 sätestatud korda. Kui segavaldusettevõtja või mõni tema tütarettevõtjatest asub mõnes teises liikmesriigis kui selles, kus asub krediidasutusest või investeerimisühingust tütarettevõtja, tehakse kohapealset teabe nõuetelevastavuse kontrolli artiklis 118 sätestatud korras.

Artikkel 123

Järelevalve

1. Ilma et see piiraks määruse (EL) nr 575/2013 IV osa kohaldamist, näevad liikmesriigid ette, et kui ühe või mitme krediidasutuse või investeerimisühingu emaettevõtja on segavaldusettevõtja, teostavad nende krediidasutuste või investeerimisühingute järelevalve eest vastutavad pädevad asutused üldist järelevalvet krediidasutuse või investeerimisühingu ning segavaldusettevõtja ja tema tütarettevõtjate vaheliste tehingute üle.

2. Pädevad asutused nõuavad, et krediidasutustel ja investeerimisühingutel oleksid piisavad riskijuhtimisprotsessid ja sisekontrollimehhanismid, sealhulgas nõuetekohased aruannete esitamise ja raamatupidamise protseduurid, et nõuetekohaselt teha kindlaks, mõõta, jälgida ja kontrollida tehinguid nende emaettevõtjana tegutseva segavaldusettevõtjaga ja tema tütarettevõtjatega. Pädevad asutused nõuavad, et krediidasutused ja investeerimisühingud esitaksid aruandeid kõigi nimetatud üksustega toimunud märkimisväärsete tehingute kohta, millele ei ole osutatud määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 394. Pädevad asutused kontrollivad neid protseduure ja märkimisväärseid tehinguid.

Artikkel 124

Teabevahetus

1. Liikmesriigid tagavad, et ei ole mingeid õiguslikke takistusi konsolideeritud järelevalve alla võetud äriühingute, segavaldusettevõtjate ja nende tütarettevõtjate või artikli 119 lõikes 3

osutatud tütarettevõtjate omavahelisele teabevahetusele, mis on asjakohane artikli 110 ja 3. peatüki kohase järelevalve teostamiseks.

2. Kui emaettevõtja ja ükskõik milline tema krediidasutusena või investeerimisühinguna tegutsevatest tütarettevõtjatest asuvad eri liikmesriikides, edastavad iga liikmesriigi pädevad asutused üksteisele vajalikku teavet konsolideeritud järelevalve teostamiseks või selle hõlbustamiseks.

Kui emaettevõtja asukohaliikmesriigi pädevad asutused ise artiklis 111 sätestatud korras konsolideeritud järelevalvet ei teosta, võivad sellist järelevalvet teostavad pädevad asutused taotleda, et selle liikmesriigi pädevad asutused nõuaksid emaettevõtjalt konsolideeritud järelevalve teostamiseks vajalikku teavet ja edastaksid selle kõnealustele asutustele.

3. Liikmesriigid lubavad lõikes 2 osutatud teabe vahetamist oma pädevate asutuste vahel, tingimusel et finantsvaldusettevõtjate, segafinantsvaldusettevõtjate, finantseerimisasutuste või abiettevõtjate puhul ei tähenda teabe kogumine või omamine, et pädevatel asutustel oleks järelevalve teostamise õigus nende krediidasutuste ja investeerimisühingute või ettevõtjate üle eraldi.

Samamoodi lubavad liikmesriigid artiklis 122 osutatud teabe vahetamist oma pädevate asutuste vahel, tingimusel et teabe kogumine või omamine ei tähenda, et pädevatel asutustel oleks järelevalve teostamise õigus segavaldusettevõtja ja tema selliste tütarettevõtjate üle, mis ei ole krediidasutused, või selliste tütarettevõtjate üle, millele on osutatud artikli 119 lõikes 3.

Artikkel 125

Koostöö

1. Kui krediidasutus või investeerimisühing, finantsvaldusettevõtja, segafinantsvaldusettevõtja või segavaldusettevõtja kontrollib üht või mitut tütarettevõtjat, mis on kindlustusandjad, või teisi investeerimisteenusuid osutavaid ettevõtjaid, kes peavad tegevuse alustamiseks taotlema tegevusluba, teevad pädevad asutused ja asutused, keda riik on volitanud teostama järelevalvet kindlustusandjate või teiste investeerimisteenusuid osutavate ettevõtjate üle, tihedat koostööd. Ilma et see piiraks nende pädevust, annavad kõnealused asutused üksteisele teavet, mis tõenäoliselt nende ülesannete täitmist lihtsustab ja võimaldab jälgida nende järelevalve all olevate ettevõtjate tegevust ja üldist finantsseisundit.

2. Konsolideeritud järelevalve raames saadud teabele ja eriti käesolevas direktiivis sätestatud pädevate asutuste vahelisele teabevahetusele kehtivad ametisaladuse hoidmise nõuded, mis krediitiasutuste puhul on vähemalt võrdsed käesoleva direktiivi artikli 53 lõikes 1 osutatuga ning investeerimisühingute puhul on vähemalt võrdsed direktiivis 2004/39/EÜ osutatuga.

3. Konsolideeritud järelevalvet teostavad pädevad asutused koostavad nimekirja määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 11 osutatud finantsvaldusettevõtjatest või segafinantsvaldusettevõtjatest. Kõnealused nimekirjad edastatakse teiste liikmesriikide pädevatele asutustele, Euroopa Pangandusjärelevalvele ja komisjonile.

Artikkel 126

Karistused

Kooskõlas käesoleva jaotise 1. peatüki IV jaoga tagavad liikmesriigid, et käesoleva peatüki ülevõtmiseks kehtestatud õigus- või haldusnorme rikkuvate finantsvaldusettevõtjate, segafinantsvaldusettevõtjate ja segavaldusettevõtjate või nende tegelike juhtide suhtes võib rakendada halduskaristusi või muid haldusmeetmeid, mille eesmärk on lõpetada tuvastatud rikkumine või kõrvaldada selle põhjused.

Artikkel 127

Kolmandate riikide konsolideeritud järelevalve samaväärsuse hindamine

1. Kui sellise krediitiasutuse või investeerimisühingu suhtes, mille emaettevõtja on kolmandas riigis asuva peakontoriga krediitiasutus või investeerimisühing või finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja, ei kohaldata konsolideeritud järelevalvet vastavalt artiklile 111, hindavad pädevad asutused, kas kolmanda riigi järelevalveasutused teostavad krediitiasutuse või investeerimisühingu suhtes konsolideeritud järelevalvet, mis on samaväärne käesolevas direktiivis ja määruse (EL) nr 575/2013 I osa II jaotise 2. peatükis sätestatud põhimõtetest lähtuva järelevalvega.

Hindamise viib läbi emaettevõtja või liidus tegevusloa saanud reguleeritud üksuse taotluse alusel või omal algatusel pädev asutus, kes teostaks konsolideeritud järelevalvet, kui kohaldataks lõiget 3. Kõnealune pädev asutus konsulteerib muude asjaomaste pädevate asutustega.

2. Komisjon võib nõuda, et Euroopa panganduskomitee annaks üldisi juhiseid selle kohta, kas on tõenäoline, et kolmandate riikide järelevalveasutuste konsolideeritud järelevalve korraga on võimalik saavutada käesolevas peatükis sätestatud konsolideeritud järelevalve eesmärgid sellise krediitiasutuse või investeerimisühingu puhul, kelle emaettevõtja peakontor asub kolmandas riigis. Euroopa panganduskomitee vaatab kõik sellised juhised läbi ja võtab arvesse muudatusi selliste pädevate asutuste teostatava konsolideeritud järelevalve korras. Euroopa Pangandusjärelevalve aitab komisjoni ja Euroopa panganduskomiteed kõnealuste ülesannete täitmisel, sealhulgas selle hindamisel, kas juhiseid tuleks ajakohastada.

Lõike 1 esimeses lõigus osutatud hindamist läbi viiv pädev asutus võtab kõiki selliseid juhiseid arvesse. Selleks konsulteerib pädev asutus enne otsuse tegemist Euroopa Pangandusjärelevalvega.

3. Sellise samaväärsuse järelevalve puudumise korral kohaldab liikmesriik käesoleva direktiivi ja määruse (EL) nr 575/2013 krediitiasutuste ja investeerimisühingute suhtes *mutatis mutandis* põhjal või lubab oma pädevatel asutustel rakendada muid asjakohaseid järelevalvemeetodeid, millega on võimalik saavutada krediitiasutuste ja investeerimisühingute konsolideeritud järelevalve eesmärgid.

Konsolideeritud järelevalvet teostavad asutused peavad pärast konsulteerimist muude asjaomaste pädevate asutustega neis järelevalvemeetodites kokku leppima.

Elkõige võivad pädevad asutused nõuda liidus asuva peakontoriga finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja loomist ning kohaldada konsolideeritud järelevalvet käsitlevaid sätteid kõnealuse finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja krediitiasutuste ja investeerimisühingute konsolideeritud seisundi suhtes.

Järelevalvemeetodid peavad olema sellised, et nendega saaks saavutada konsolideeritud järelevalve käesolevas peatükis sätestatud eesmärgid ning neist tuleb teatada teistele asjaomastele pädevatele asutustele, Euroopa Pangandusjärelevalvele ja komisjonile.

4. PEATÜKK

Kapitalipuhvrid

I ja g u

P u h v r i d

Artikkel 128

Mõisted

Käesolevas peatükis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „kapitali säilitamise puhver” – omavahendid, mida krediitiasutus või investeerimisühing peab hoidma kooskõlas artikliga 129;
- 2) „krediitiasutuse- või investeerimisühingupõhine vastutsükiline kapitalipuhver” – omavahendid, mida krediitiasutus või investeerimisühing peab hoidma kooskõlas artikliga 130;

- 3) „globaalse süsteemselt olulise ettevõtja puhver” – omavahendid, mille hoidmist nõutakse kooskõlas artikli 131 lõikega 4;
- 4) „muu süsteemselt olulise ettevõtja puhver” – omavahendid, mille hoidmist võidakse nõuda kooskõlas artikli 131 lõikega 5;
- 5) „süsteemse riski puhver” – omavahendid, mille hoidmist nõutakse või võidakse nõuda krediitdiasutusest või investeerimisühingult kooskõlas artikliga 133;
- 6) „kombineeritud puhvri nõue” – kõik esimese taseme põhiomavahendid, mida nõutakse, et täita kapitali säilitamise puhvri nõue, millele lisanduvad järgmised, nagu kohaldatav:
 - a) krediitdiasutuse- või investeerimisühingupõhine vastutsükliline kapitalipuhver;
 - b) globaalse süsteemselt olulise ettevõtja puhver;
 - c) muu süsteemselt olulise ettevõtja puhver;
 - d) süsteemse riski puhver;
- 7) „vastutsüklilise puhvri määr” – määr, mida krediitdiasutused või investeerimisühingud peavad kohaldama krediitdiasutuse- või investeerimisühingupõhise vastutsüklilise kapitalipuhvri arvutamiseks ja mis on kehtestatud kooskõlas artikliga 136, artikliga 137 või asjakohase kolmanda riigi asutuse poolt (vastavalt olukorrale);
- 8) „riigisiselt tegevusloa saanud krediitdiasutus või investeerimisühing” – krediitdiasutus või investeerimisühing, mis on saanud tegevusloa liikmesriigis, mille vastutsüklilise puhvri määra kehtestamise eest vastutab teatav määratud asutus;
- 9) „puhvri alusnäitaja” – puhvri võrdlusmäär, mis arvutatakse vastavalt artikli 135 lõikele 1.

Käesolevat peatükki ei kohaldata investeerimisühingute suhtes, millel puudub luba osutada direktiivi 2004/39/EÜ I lisa A jao punktides 3 ja 6 loetletud investeerimisteenuseid.

Artikkel 129

Nõue säilitada kapitali säilitamise puhver

1. Liikmesriigid nõuavad, et krediitdiasutused ja investeerimisühingud säilitaksid lisaks esimese taseme põhiomavahenditele, mida säilitatakse määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 kohase omavahendite nõude täitmiseks, ka esimese taseme põhiomavahenditest koosneva kapitali säilitamise puhvri, mis võrdub 2,5 %ga nende koguriskipositsioonist, mis arvutatakse kooskõlas

kõnealuse määruse artikli 92 lõikega 3 individuaalselt ja konsolideeritud alusel, nagu on kohaldatav kooskõlas kõnealuse määruse I osa II jaotisega.

2. Erandina lõikest 1 võib liikmesriik vabastada väikesed ja keskmise suurusega investeerimisühingud nimetatud lõikes sätestatud nõuete täitmisest, juhul kui niisugune erand ei ohusta asjaomase liikmesriigi finantssüsteemi stabiilsust.

Otsus niisuguse erandi kohaldamise kohta peab olema igakülselt põhjendatud, sisaldama selgitust, miks erand ei ohusta liikmesriigi finantssüsteemi stabiilsust, ning sisaldama nõuetest vabastatavate väikeste ja keskmise suurusega investeerimisühingute täpset määratlust.

Liikmesriik, kes otsustab niisugust erandit kohaldada, teavitab sellest komisjoni, Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu, Euroopa Pangandusjärelevalve ja asjaomaste liikmesriikide pädevaid asutusi.

3. Lõike 2 kohaldamise eesmärgil määrab liikmesriik kõnealuse artikli kohaldamise eest vastutava asutuse. Kõnealuseks asutuseks on pädev asutus või määratud asutus.

4. Lõike 2 kohaldamise eesmärgil liigitatakse investeerimisühingud väikesteks või keskmise suurusega investeerimisühinguteks vastavalt komisjoni 6. mai 2003. aasta soovitusetele 2003/361/EÜ mikroettevõtete ning väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete määramise kohta ⁽¹⁾.

5. Krediitdiasutused ja investeerimisühingud ei kasuta esimese taseme põhiomavahendeid, mida säilitatakse käesoleva artikli lõike 1 kohaste nõuete täitmiseks, et täita artikli 104 kohased mis tahes nõuded.

6. Kui krediitdiasutus või investeerimisühing ei täida käesoleva artikli lõike 1 kohast nõuet täielikult, kohaldatakse tema suhtes artikli 141 lõigetes 2 ja 3 sätestatud väljamaksete piiranguid.

Artikkel 130

Nõue säilitada krediitdiasutuse- või investeerimisühingupõhine vastutsükliline kapitalipuhver

1. Liikmesriigid nõuavad, et krediitdiasutused ja investeerimisühingud säilitaksid krediitdiasutuse- või investeerimisühingupõhise vastutsüklilise kapitalipuhvri, mis võrdub nende koguriskipositsiooniga, mis arvutatakse vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõikele 3 ja korrutatakse vastutsükliliste puhvrite määrade kaalutud keskmisega, mis arvutatakse kooskõlas käesoleva direktiivi artikliga 140 individuaalselt ja konsolideeritud alusel, nagu on kohaldatav kooskõlas kõnealuse määruse I osa II jaotisega.

⁽¹⁾ ELT L 124, 20.5.2003, lk 36.

2. Erandina lõikest 1 võib liikmesriik vabastada väikesed ja keskmise suurusega investeerimisühingud selles lõikes sätestatud nõuete täitmiseks, juhul kui niisugune erand ei ohusta asjaomase liikmesriigi finantssüsteemi stabiilsust.

Otsus niisuguse erandi kohaldamise kohta peab olema täielikult põhjendatud, sisaldama selgitust, miks erand ei ohusta liikmesriigi finantssüsteemi stabiilsust, ning sisaldama nõuetest vabastatavate väikeste ja keskmise suurusega investeerimisühingute täpset määratlust.

Liikmesriik, kes otsustab niisugust erandit kohaldada, teavitab sellest komisjoni, Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu, Euroopa Pangandusjärelevalvet ja asjaomaste liikmesriikide pädevaid asutusi.

3. Lõike 2 kohaldamiseks määrab liikmesriik kõnealuse artikli kohaldamise eest vastutava asutuse. Kõnealuseks asutuseks on pädev asutus või määratud asutus.

4. Lõike 2 kohaldamiseks liigitatakse investeerimisühingud väikesteks ja keskmise suurusega investeerimisühinguteks vastavalt soovitusel 2003/361/EÜ.

5. Krediidiasutused ja investeerimisühingud kasutavad lõike 1 kohase nõude täitmiseks esimese taseme põhiomavahendeid, mis täiendavad esimese taseme põhiomavahendeid, mida säilitatakse määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 kohase omavahendite nõude täitmiseks, käesoleva direktiivi artikli 129 kohase kapitali säilitamise puhvri nõude täitmiseks ja käesoleva direktiivi artikli 104 kohase mis tahes nõude täitmiseks.

6. Kui krediidiasutus või investeerimisühing ei täida käesoleva artikli lõike 1 kohast nõuet täielikult, kohaldatakse tema suhtes artikli 141 lõigetes 2 ja 3 sätestatud väljamaksete piiranguid.

Artikkel 131

Globaalsed süsteemselt olulised ja muud süsteemselt olulised ettevõtjad

1. Liikmesriigid määravad asutuse, kes määrab konsolideeritud alusel kindlaks globaalsed süsteemselt olulised ettevõtjad ning vastavalt kas individuaalselt, allkonsolideeritud või konsolideeritud alusel muud süsteemselt olulised ettevõtjad, millele on antud nende jurisdiktsioonis tegevusluba. Kõnealuseks asutuseks on pädev asutus või määratud asutus. Liikmesriigid võivad määrata rohkem kui ühe asutuse. Globaalseks süsteemselt oluliseks ettevõtjaks on ELis emaettevõtjana tegutsev krediidiasutus või investeerimisühing, ELis emaettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja, ELis emaettevõtjana tegutsev segafinantsvaldusettevõtja või krediidiasutus või investeerimisühing. Globaalseks süsteemselt oluliseks ettevõtjaks ei saa olla krediidiasutus või investeerimisühing, mis tegutseb ELis emaettevõtjana tegutseva krediidiasutuse või investeerimisühingu, ELis emaettevõtjana

tegutseva finantsvaldusettevõtja või ELis emaettevõtjana tegutseva segafinantsvaldusettevõtja tütarettevõtjana. Muuks süsteemselt oluliseks ettevõtjaks võib olla ELis emaettevõtjana tegutsev krediidiasutus või investeerimisühing, ELis emaettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja, ELis emaettevõtjana tegutsev segafinantsvaldusettevõtja või krediidiasutus või investeerimisühing.

2. Globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate kindlaksmääramise meetodika põhineb järgmistel kategooriatel:

- a) konsolideerimisgrupi suurus;
- b) konsolideerimisgrupi vastastikune seotus finantssüsteemiga;
- c) konsolideerimisgrupi osutatavate teenuste või finantsinfrastruktuuri asendatavus;
- d) konsolideerimisgrupi keerukus;
- e) konsolideerimisgrupi piiriülene tegevus, sealhulgas liikmesriikidevaheline ning liikmesriigi ja kolmanda riigi vaheline piiriülene tegevus.

Igale kategooriale antakse võrdne kaal ning see koosneb mõõdetavatest näitajatest.

Meetodika abil antakse igale lõikes 1 osutatud üksusele üldine punktisumma, mis võimaldab teha kindlaks globaalse süsteemselt olulise ettevõtja ning paigutada ta alakategooriasse, nagu on kirjeldatud lõikes 9.

3. Muud süsteemselt olulised ettevõtjad määratakse kindlaks vastavalt lõikele 1. Süsteemset olulisust hinnatakse vähemalt mis tahes järgmise kriteeriumi alusel:

- a) suurus;
- b) olulisus liidu või asjaomase liikmesriigi majanduse seisukohast;
- c) piiriülese tegevuse olulisus;
- d) sellise ettevõtja või konsolideerimisgrupi vastastikune seotus finantssüsteemiga.

Euroopa Pangandusjärelevalve avaldab pärast Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukoguga konsulteerimist hiljemalt 1. jaanuariks 2015 suunised kriteeriumide kohta, mille alusel määrata kindlaks käesoleva lõike kohaldamise tingimused seoses muude süsteemselt oluliste ettevõtjate hindamisega. Suunistes võetakse arvesse riigisiseste süsteemselt oluliste ettevõtjate rahvusvahelist raamistikku ning liidus ja liikmesriigis kehtivaid eripärasid.

4. Igalt globaalselt süsteemselt oluliselt ettevõtjalt nõutakse konsolideeritud alusel globaalse süsteemselt olulise ettevõtja puhvri hoidmist, mis vastab alakategooriale, millesse globaalne süsteemselt oluline ettevõtja on paigutatud. Nimetatud puhver koosneb esimese taseme põhiomavahenditest ning täiendab neid.

5. Pädev asutus või määratud asutus võib nõuda igalt muult süsteemselt oluliselt ettevõtjalt vastavalt konsolideeritud või allkonsolideeritud alusel või individuaalselt muu süsteemselt olulise ettevõtja puhvri hoidmist kuni 2 % ulatuses koguriskipositsioonist, mis arvutatakse vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõikele 3, võttes arvesse muu süsteemselt olulise ettevõtja kindlaksmääramise kriteeriumeid. Nimetatud puhver koosneb esimese taseme põhiomavahenditest ning täiendab neid.

6. Pädev asutus või määratud asutus järgib muu süsteemselt olulise ettevõtja puhvri hoidmise nõudmisel järgmist:

a) muu süsteemselt olulise ettevõtja puhvri ei tohi olla ebaproportsionaalselt negatiivset mõju teiste liikmesriikide finants-süsteemidele tervikuna või osaliselt või liidu finantssüsteemile kui tervikule ja see ei tohi kujutada endast ega tekitada takistust siseturu toimimisele;

b) pädev asutus või määratud asutus peab muu süsteemselt olulise ettevõtja puhvri vähemalt kord aastas läbi vaatama.

7. Enne muu süsteemselt olulise ettevõtja puhvri kehtestamist või taaskehtestamist peab pädev asutus või määratud asutus teavitama komisjoni, Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu, Euroopa Pangandusjärelevalvet ning asjaomaste liikmesriikide pädevaid ja määratud asutusi üks kuu enne lõikes 5 osutatud otsuse avaldamist. Teates tuleb üksikasjalikult kirjeldada:

a) põhjendust, miks muu süsteemselt olulise ettevõtja puhvrit peetakse riskide maandamise seisukohast tõenäoliselt tõhusaks ja proportsionaalseks;

b) hinnangut muu süsteemselt olulise ettevõtja puhvri poolt siseturule avaldatavate tõenäoliste positiivsete või negatiivsete mõjude kohta liikmesriigile kättesaadava teabe põhjal;

c) muu süsteemselt olulise ettevõtja puhvri määra, mida liikmesriik soovib kehtestada.

8. Ilma et see piiraks artikli 133 ja käesoleva artikli lõike 5 kohaldamist, siis juhul, kui muu süsteemselt oluline ettevõtja on sellise globaalse süsteemselt olulise ettevõtja või muu süsteemselt olulise ettevõtja tütar-ettevõtja, mis on ELis ema-ettevõtjana tegutsenud krediidiasutus või investeerimisühing, kelle suhtes

kohaldatakse muu süsteemselt olulise ettevõtja puhvrit konsolideeritud alusel, ei ületa kõnealuse muu süsteemselt olulise ettevõtja suhtes individuaalselt või allkonsolideeritud alusel kohaldatav puhver järgmistest väärtustest suuremat:

a) 1 % koguriskipositsioonist, mis on arvutatud kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõikega 3 ning

b) konsolideerimisgrupi suhtes konsolideeritud alusel kohaldatav globaalse süsteemselt olulise ettevõtja või muu süsteemselt olulise ettevõtja puhvri määr.

9. Globaalsetel süsteemselt olulistel ettevõtjatel on vähemalt viis alakategooriat. Madalaim piir ja alakategooriate vahelised piirid määratakse kindlaks vastava meetodika abil saadud punktide alusel. Kõrvutiasuvaid alakategooriaid piiritlevad punktisummad määratakse kindlaks selgelt ning järgides süsteemse olulisuse pideva lineaarse suurenemise põhimõtet, mille tulemusena suureneb lineaarselt iga alakategooria vaheline täiendavate esimese taseme põhiomavahendite nõue, välja arvatud kõrgeima alakategooria puhul. Käesoleva lõike kohaldamisel tähendab süsteemne olulisus globaalse süsteemselt olulise ettevõtja probleemide eeldatavat mõju ülemaailmsele finantsturule. Madalaimale alakategooriale määratakse globaalse süsteemselt olulise ettevõtja puhver 1 % koguriskipositsioonist, mis arvutatakse vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõikele 3, ning igale alakategooriale määratud puhver suureneb 0,5 % võrra koguriskipositsioonist, mis arvutatakse vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõikele 3, kuni neljanda alakategooriani (kaasa arvatud). Globaalse süsteemselt olulise ettevõtja puhvri kõrgeima alakategooria suhtes kohaldatakse puhvrit 3,5 % koguriskipositsioonist, mis arvutatakse vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõikele 3.

10. Ilma et see piiraks lõigete 1 ja 9 kohaldamist, võib pädev asutus või määratud asutus usaldusväärse järelevalvealase otsuse tegemisel:

a) paigutada globaalse süsteemselt olulise ettevõtja madalamast alakategooriast ümber kõrgemasse alakategooriasse;

b) paigutada lõikes 1 osutatud üksuse, mille üldine punktisumma on madalaima alakategooria alampiiri tähistavas punktisummast madalam, kõnealusesse madalaimasse alakategooriasse või kõrgemasse alakategooriasse, määrares selle kindlaks kui globaalse süsteemselt olulise ettevõtja.

11. Kui pädev asutus või määratud asutus teeb lõike 10 punkti b kohase otsuse, teavitab ta kõnealusest otsusest ja otsuse tegemise põhjustest Euroopa Pangandusjärelevalvet.

12. Pädev asutus või määratud asutus teatab komisjonile, Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogule ja Euroopa Pangandusjärelevalvele globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate ning muude süsteemselt oluliste ettevõtjate nimed ja vastava alakategooria, millesse iga globaalne süsteemselt oluline ettevõtja on paigutatud, ning avalikustab nende nimed. Pädevad asutused või määratud asutused avalikustavad alakategooria, millesse iga globaalne süsteemselt oluline ettevõtja on paigutatud.

Pädev asutus või määratud asutus vaatab igal aastal läbi globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate ning muude süsteemselt oluliste ettevõtjate kindlaks määramise ja globaalse süsteemselt olulise ettevõtja paigutamise vastavasse alakategooriasse ning teavitab tulemustest asjaomast süsteemselt olulist ettevõtjat, komisjoni, Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu ja Euroopa Pangandusjärelevalvet ning avalikustab alakategooria, millesse iga kindlaksmääratud globaalne süsteemselt oluline ettevõtja on paigutatud.

13. Süsteemselt olulised ettevõtjad ei kasuta esimese taseme põhiomavahendeid, mida hoitakse lõigete 4 ja 5 kohaste nõuete täitmiseks, et täita määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 ning käesoleva direktiivi artiklite 129 ja 130 kohaseid nõudeid ja artiklite 102 ja 104 kohaseid nõudeid.

14. Kui konsolideerimisgrupi suhtes kohaldatakse konsolideeritud alusel järgmist, siis kohaldatakse mõlemal juhul suuremat puhvrit:

- a) globaalse süsteemselt olulise ettevõtja puhver ning muu süsteemselt olulise ettevõtja puhver;
- b) globaalse süsteemselt olulise ettevõtja puhver, muu süsteemselt olulise ettevõtja puhver ning süsteemse riski puhver vastavalt artiklile 133.

Kui krediidasutuse või investeerimisühingu suhtes kohaldatakse individuaalselt või allkonsolideeritud alusel muu süsteemselt olulise ettevõtja puhvrit ja süsteemse riski puhvrit vastavalt artiklile 133, kohaldatakse neist kahest suuremat.

15. Olenemata lõikest 14 on, kui süsteemse riski puhvrit kohaldatakse kõigi riskipositsioonide suhtes, mis asuvad liikmesriigis, kes kehtestab kõnealuse puhvri liikmesriigi makrotasandi usaldatavusnõuetega seotud riski käsitlemiseks, kuid ei kohalda seda riskipositsioonidele väljaspool liikmesriiki, see süsteemse riski puhver kumuleerub süsteemselt olulise ettevõtja või globaalse süsteemselt olulise ettevõtja puhvritega, mida kohaldatakse kooskõlas käesoleva artikliga.

16. Kui kohaldatakse lõiget 14 ning krediidasutus või investeerimisühing on osa konsolideerimisgrupist või alagrupist, millesse kuulub globaalne süsteemselt oluline ettevõtja või muu süsteemselt oluline ettevõtja, ei kohaldata kõnealuse krediidasutuse või investeerimisühingu suhtes individuaalselt kombineeritud puhvrit, mis on väiksem kui tema suhtes individuaalselt kohaldatava kapitali säilitamise puhvri, vastutsüklilise kapitalipuhvri ning, olenevalt sellest, kumb on suurem, muu süsteemselt olulise ettevõtja puhvri või süsteemse riski puhvri summa.

17. Kui kohaldatakse lõiget 15 ja krediidasutus või investeerimisühing on osa konsolideerimisgrupist või alagrupist, millesse kuulub globaalne süsteemselt oluline ettevõtja või muu süsteemselt oluline ettevõtja, ei kohaldata kõnealuse krediidasutuse või investeerimisühingu suhtes individuaalselt kombineeritud puhvrit, mis on väiksem kui tema suhtes individuaalselt kohaldatava

kapitali säilitamise puhvri, vastutsüklilise kapitalipuhvri ning muude süsteemselt olulise ettevõtja puhvri ja süsteemse riski puhvri summa.

18. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada käesoleva artikli kohaldamise eesmärgil meetodika, mille kohaselt pädev asutus või määratud asutus määrab kindlaks ELis emaaetevõtjana tegutseva krediidasutuse või investeerimisühingu või ELis emaaetevõtjana tegutseva finantsvaldusettevõtja või ELis emaaetevõtjana tegutseva segafinantsvaldusettevõtja kui globaalse süsteemselt olulise ettevõtja ning täpsustab meetodika alakategooriate määratlemiseks ja globaalse süsteemselt olulise ettevõtja paigutamiseks alakategooriatesse nende süsteemse olulisuse alusel, võttes arvesse mis tahes rahvusvaheliselt kokkulepitud standardeid.

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile 30. juuniks 2014.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses ja teises lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid määruse (EL) nr 1093/2010 artiklites 10 kuni 14 sätestatud korras.

Artikkel 132

Aruandlus

1. Komisjon esitab hiljemalt 31. detsembriks 2015 Euroopa Parlamendile ja nõukogule rahvusvaheliste arengute ja Euroopa Pangandusjärelevalve arvamusel põhjal aruande võimaluse kohta laiendada globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate raamistikku liidus asuvatele muud liiki süsteemselt olulistele ettevõtjatele, lisades asjakohasel juhul seadusandliku akti ettepaneku.

2. Komisjon esitab hiljemalt 31. detsembriks 2016 pärast Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu ja Euroopa Pangandusjärelevalvega konsulteerimist Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande selle kohta, kas artikli 131 sätteid seoses globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjatega tuleks muuta, lisades asjakohasel juhul seadusandliku akti ettepaneku. Mis tahes niisuguse ettepaneku puhul võetakse nõuetekohaselt arvesse rahvusvahelist regulatiivset arengut ning vaadatakse asjakohasel juhul läbi muu süsteemselt olulise ettevõtja puhvri krediidasutuse- või investeerimisühingupõhine kehtestamine konsolideerimisgrupi sees, võttes arvesse võimalikku soovimatut mõju struktuurse eraldatuse rakendamisele liikmesriikides.

Artikkel 133

Nõue säilitada süsteemse riski puhver

1. Iga liikmesriik võib kehtestada esimese taseme põhiomavahendite süsteemse riski puhvri finantssektorile või selle ühele või mitmele lülile, et ennetada ja maandada pikaajalisi mittemütsüklilisi süsteemseid või makrotasandi usaldatavusnõuetega seotud riske, mida ei hõlma määrus (EL) nr 575/2013, finants-süsteemi häire riski korral, millel võivad olla tõsised negatiivsed tagajärjed finantssüsteemile ja konkreetse liikmesriigi reaalmajandusele.

2. Lõike 1 kohaldamiseks määrab liikmesriik asutuse, kes kehtestab süsteemse riski puhvri ja määrab kindlaks krediidasutused ja investeerimisühingud, mille suhtes kõnealust puhvrit kohaldada. Kõnealuseks asutuseks on pädev asutus või määratud asutus.

3. Lõike 1 kohaldamise eesmärgil võib nõuda, et krediidasutused ja investeerimisühingud säilitaksid lisaks esimese taseme põhiomavahenditele, mida säilitatakse määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 kohase omavahendite nõude täitmiseks, ka esimese taseme põhiomavahenditest koosneva süsteemse riski puhvri, mis moodustab vähemalt 1 % ja põhineb riskipositsioonidel, mille suhtes kooskõlas käesoleva artikli lõikega 8 kohaldatakse süsteemse riski puhvrit individuaalselt, konsolideeritud alusel või allkonsolideeritud alusel, nagu on kohaldatav kooskõlas kõnealuse määruse I osa II jaotisega. Asjaomane pädev või määratud asutus võib nõuda, et krediidasutused ja investeerimisühingud säilitaksid süsteemse riski puhvri individuaalselt ning konsolideeritud alusel.

4. Krediidasutused ja investeerimisühingud ei kasuta esimese taseme põhiomavahendeid, mida hoitakse lõike 3 kohase nõude täitmiseks, et täita määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 ning käesoleva direktiivi artiklite 129 ja 130 kohaseid nõudeid ja artiklite 102 ning 104 kohaseid nõudeid. Kui konsolideerimisgrupi suhtes, mis on määratud kindlaks kui süsteemselt oluline ettevõtja, mille suhtes kohaldatakse globaalse süsteemselt olulise ettevõtja puhvrit või muu süsteemselt olulise ettevõtja puhvrit konsolideeritud alusel vastavalt artiklile 131, kohaldatakse ka süsteemse riski puhvrit konsolideeritud alusel vastavalt käesolevale artiklile, kohaldatakse puhvritest suuremat. Kui krediidasutuse või investeerimisühingu suhtes kohaldatakse individuaalselt või allkonsolideeritud alusel muu süsteemselt olulise ettevõtja puhvrit vastavalt artiklile 131 ja süsteemse riski puhvrit vastavalt käesolevale artiklile, kohaldatakse neist kahest suuremat.

5. Olenemata lõikest 4 on, kui süsteemse riski puhvrit kohaldatakse kõigi riskipositsioonide suhtes, mis asuvad liikmesriigis, kes kehtestab kõnealuse puhvri liikmesriigi makrotasandi usaldatavusnõuetega seotud riskide käsitlemiseks, kuid ei kohalda seda riskipositsioonidele väljaspool liikmesriiki, kõnealune süsteemse riski puhver kumuleeruv muu süsteemselt olulise ettevõtja või globaalse süsteemselt olulise ettevõtja puhvriga, mida kohaldatakse kooskõlas artikliga 131.

6. Kui kohaldatakse lõiget 4 ja krediidasutus või investeerimisühing on osa konsolideerimisgrupist või alagrupist, millesse kuulub globaalne süsteemselt oluline ettevõtja või muu süsteemselt oluline ettevõtja, ei kohaldata kõnealuse ettevõtja suhtes kunagi individuaalselt kombineeritud puhvri nõuet, mis on väiksem kui tema suhtes individuaalselt kohaldatava kapitali säilitamise puhvri, vastutsüklilise kapitalipuhvri ning, olenevalt sellest, kumb on suurem, muu süsteemselt olulise ettevõtja puhvri või süsteemse riski puhvri summa.

7. Kui kohaldatakse lõiget 5 ja krediidasutus või investeerimisühing on osa konsolideerimisgrupist või alagrupist, millesse kuulub globaalne süsteemselt oluline ettevõtja või muu süsteemselt oluline ettevõtja, ei kohaldata kõnealuse krediidasutuse või investeerimisühingu suhtes kunagi individuaalselt kombineeritud

puhvri nõuet, mis on väiksem kui tema suhtes individuaalselt kohaldatava kapitali säilitamise puhvri, vastutsüklilise kapitalipuhvri ning muu süsteemselt olulise ettevõtja puhvri ja süsteemse riski puhvri summa.

8. Süsteemse riski puhvrit võib kohaldada riskipositsioonide suhtes, mis asuvad puhvri kehtestanud liikmesriigis, aga ka kolmandates riikides asuvate riskipositsioonide suhtes. Süsteemse riski puhvrit võib kohaldada ka teistes liikmesriikides asuvate riskipositsioonide suhtes, kooskõlas lõigetega 15 ja 18.

9. Süsteemse riski puhvrit kohaldatakse kõigi krediidasutuste ja investeerimisühingute või nende ühe või mitme allüksuse suhtes, mille osas asjaomase liikmesriigi ametiasutused on kooskõlas käesoleva direktiiviga pädevad, ning seda arvestatakse 0,5 protsendipunktiliste astmetena järk-järgult või kiirendatud korras. Erinevatele sektori eri lülilede võib kehtestada erinevaid nõudeid.

10. Pädev asutus või määratud asutus järgib muu süsteemse riski puhvri hoidmise nõudmisel järgmist:

a) süsteemse riski puhvri ei tohi olla ebaproportsionaalselt negatiivset mõju teiste liikmesriikide finantssüsteemidele tervikuna või osaliselt või liidu finantssüsteemile kui tervikule ja see ei tohi kujutada endast ega tekitada takistust siseturu toimimisele;

b) pädev asutus või määratud asutus peab süsteemse riski puhvri vähemalt iga kahe aasta tagant läbi vaatama.

11. Enne süsteemse riski puhvri kehtestamist või taaskehtestamist kuni 3 % ulatuses peab pädev asutus või määratud asutus teavitama komisjoni, Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu, Euroopa Pangandusjärelevalvet ja asjaomaste liikmesriikide pädevaid ja määratud asutusi üks kuu enne lõikes 16 osutatud otsuse avaldamist. Kui puhver kehtib kolmandates riikides asuvate riskipositsioonide suhtes, peab pädev asutus või määratud asutus teavitama ka kõnealuste kolmandate riikide järelevalveasutusi. Teates tuleb üksikasjalikult kirjeldada:

a) liikmesriigis esinevat süsteemset või makrotasandi usaldatavusnõuetega seotud riski;

b) põhjuseid, miks süsteemse või makrotasandi usaldatavusnõuetega seotud riskide ulatus ohustab liikmesriigi finants-süsteemi stabiilsust, põhjendades süsteemse riski puhvri määra;

c) põhjendust, miks süsteemse riski puhvrit peetakse riskide maandamise seisukohast tõenäoliselt tõhusaks ja proportsionaalseks;

d) hinnangut süsteemse riski puhvri siseturule avaldatavate tõenäoliste positiivsete või negatiivsete mõjude kohta liikmesriigile kättesaadava teabe põhjal;

e) põhjendust, miks ühestki käesolevas direktiivis või määruses (EL) nr 575/2013, välja arvatud selle artiklid 458 ja 459, sätestatud meetmest eraldivõetuna või kombineerituna ei piisa tuvastatud makrotasandi usaldatavusnõuetega seotud või süsteemse riski käsitlemiseks, võttes arvesse kõnealuste meetmete suhtelist tõhusust;

f) süsteemse riski puhvri määra, mida liikmesriik soovib nõuda.

12. Enne süsteemse riski puhvri kehtestamist või taaskehtestamist üle 3 % ulatuses peab pädev asutus või määratud asutus teavitama komisjoni, Süsteemsete Riskide Nõukogu ja Euroopa Pangandusjärelevalvet ning Euroopa ja asjaomaste liikmesriikide pädevaid ja määratud asutusi. Kui puhver kehtib kolmandates riikides asuvate riskipositsioonide suhtes, peab pädev asutus või määratud asutus teavitama ka kõnealuste kolmandate riikide järelevalveasutusi. Teates tuleb üksikasjalikult kirjeldada:

a) liikmesriigis esinevat süsteemset või makrotasandi usaldatavusnõuetega seotud riski;

b) põhjuseid, miks süsteemse või makrotasandi usaldatavusnõuetega seotud riskide ulatus ohustab liikmesriigi finants-süsteemi stabiilsust, põhjendades süsteemse riski puhvri määra;

c) põhjendust, miks süsteemse riski puhvrit peetakse riskide maandamise seisukohast tõenäoliselt tõhusaks ja proportsionaalseks;

d) hinnangut süsteemse riski puhvri siseturule avaldatavate tõenäoliste positiivsete või negatiivsete mõjude kohta liikmesriigile kättesaadava teabe põhjal;

e) põhjendust, miks ühestki käesolevas direktiivis või määruses (EL) nr 575/2013, välja arvatud selle artiklid 458 ja 459, sätestatud meetmest eraldivõetuna või kombineerituna ei piisa tuvastatud makrotasandi usaldatavusnõuetega seotud või süsteemse riski käsitlemiseks, võttes arvesse kõnealuste meetmete suhtelist tõhusust;

f) süsteemse riski puhvri määra, mida liikmesriik soovib nõuda.

13. Pädev asutus või määratud asutus võib alates 1. jaanuarist 2015 kehtestada või taaskehtestada süsteemse riski puhvri määra, mida kohaldatakse kõnealuses liikmesriigis asuvate riskipositsioonide suhtes ja mida võib kohaldada ka kolmandates riikides asuvate riskipositsioonide suhtes kokku kuni 5 %

ulatuses ning järgida lõikes 11 sätestatud menetlust. Süsteemse riski puhvri määra kehtestamisel või taaskehtestamisel üle 5 % järgitakse lõikes 12 sätestatud menetlust.

14. Kui süsteemse riski puhvri määra kehtestatakse 3–5 % ulatuses vastavalt lõikele 13, teavitab puhvri nõude kehtestav liikmesriigi pädev asutus või määratud asutus sellest alati komisjoni ning ootab enne kõnealuste meetmete võtmist ära komisjoni arvamuse.

Kui komisjoni arvamus on negatiivne, järgib puhvri suuruse kehtestav liikmesriigi pädev asutus või määratud asutus nimeetatud arvamust või põhjendab, miks ta seda ei tee.

Kui sellise finantssektori ühes lülis on tütarettevõtja, kelle emaettevõtja on asutatud teises liikmesriigis, teavitab pädev asutus või määratud asutus kõnealuste liikmesriikide asutusi ning komisjoni ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu. Komisjon ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu esitavad ühe kuu jooksul teate esitamisest soovituse käesoleva lõike kohaselt võetavate meetmete kohta. Kui asutused on eriarvamusel ja nii komisjoni kui Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu soovitus on negatiivne, võib pädev asutus või määratud asutus suunata küsimuse Euroopa Pangandusjärelevalvele ja paluda temalt abi kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 19. Otsus kõnealuste riskipositsioonide suhtes puhvri kehtestamise kohta peatatakse, kuni Euroopa Pangandusjärelevalve on teinud otsuse.

15. Ühe kuu jooksul alates lõikes 12 osutatud teate esitamisest esitab Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu komisjonile arvamuse selle kohta, kas süsteemse riski puhvrit peetakse asjakohaseks. Euroopa Pangandusjärelevalve võib samuti esitada komisjonile arvamuse puhvri kohta kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 34 lõikega 1.

Kahe kuu jooksul teate esitamisest võtab komisjon, võttes arvesse Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu ja vajaduse korral Euroopa Pangandusjärelevalve hinnangut ning juhul kui ta leiab, et süsteemse riski puhvri ei ole ebaproportsionaalselt negatiivset mõju teiste liikmesriikide finantssüsteemidele tervikuna või osaliselt või liidu finantssüsteemile kui tervikule ja see ei kujuta endast ega tekita takistust siseturu nõuetekohasele toimimisele, vastu rakendusakti, millega antakse pädevale asutusele või määratud asutusele luba kavandatud meede vastu võtta.

16. Iga pädev asutus või määratud asutus teavitab süsteemse riski puhvri kehtestamisest asjaomasel veebisaidil. Kõnealune teadaanne hõlmab vähemalt järgmist teavet:

a) süsteemse riski puhvri määra;

- b) krediidasutused ja investeerimisühingud, mille suhtes süsteemse riski puhvrit kohaldatakse;
- c) süsteemse riski puhvri põhjendus;
- d) kuupäev, millest alates peavad krediidasutused ja investeerimisühingud hakkama kehtestatud või taaskehtestatud süsteemse riski puhvrit kohaldama; ning
- e) riikide nimed, milles asuvaid riskipositsioone tunnustatakse süsteemse riski puhvris.

Kui punktis c osutatud avaldamine võiks ohustada finantssüsteemi stabiilsust, ei lisata punktis c nõutavat teavet teadaandesse.

17. Kui krediidasutus või investeerimisühing ei täida käesoleva artikli lõike 1 kohast nõuet täielikult, kohaldatakse tema suhtes artikli 141 lõigetes 2 ja 3 sätestatud väljamaksete piiranguid.

Kui väljamaksetele seatud piirangud ei too asjaomase süsteemse riski seisukohast kaasa krediidasutuse või investeerimisühingu esimese taseme põhiomavahendite piisavat suurenemist, võivad pädevad asutused võtta lisameetmeid kooskõlas artikliga 64.

18. Pärast lõikes 11 osutatud teavitamist võivad liikmesriigid kohaldada puhvri nõuet kõigi riskipositsioonide suhtes. Juhul kui pädev asutus või määratud asutus otsustab kehtestada puhvri nõude kuni 3 % ulatuses teistes liikmesriikides asuvate riskipositsioonide alusel, tuleb puhvri nõue kehtestada võrdsetl kõigi liidus asuvate riskipositsioonide suhtes.

Artikkel 134

Süsteemse riski puhvri määra tunnustamine

1. Teised liikmesriigid võivad tunnustada kooskõlas artikliga 133 kehtestatud süsteemse riski puhvri määra ning kohaldada seda puhvri määra riigisisestel tegevusloa saanud krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes puhvri määra kehtestanud liikmesriigis asuvate riskipositsioonide puhul.
2. Kui liikmesriik tunnustab süsteemse riski puhvri määra riigisisestel tegevusloa saanud krediidasutuste ja investeerimisühingute puhul, teavitab asjaomane liikmesriik komisjoni, Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu, EBAd ja süsteemse riski puhvri määra kehtestanud liikmesriiki.
3. Süsteemse riski puhvri määra tunnustamise suhtes otsuse langetamisel võtab liikmesriik arvesse puhvri määra kehtestanud liikmesriigi esitatud teavet kooskõlas artikli 133 lõigetega 11, 12 või 13.
4. Liikmesriik, kes kehtestab süsteemse riski puhvri määra kooskõlas artikliga 133, võib paluda Euroopa Süsteemsete

Riskide Nõukogul väljastada ühele või mitmele liikmesriigile, kes võivad süsteemse riski puhvri määra tunnustada, määruse (EL) nr 1092/2010 artiklis 16 osutatud soovitus.

II jagu

Vastutsükliliste kapitalipuhvrite kehtestamine ja arvutamine

Artikkel 135

Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu juhised vastutsükliliste kapitalipuhvrite määrade kehtestamise kohta

1. Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu võib anda määruse (EÜ) nr 1092/2010 artikli 16 kohastes soovitustes artikli 136 lõike 1 kohastele liikmesriikide määratud asutustele juhiseid vastutsükliliste kapitalipuhvrite määrade kehtestamise ja sealhulgas järgmise kohta:

- a) põhimõtted, millest määratud asutused saavad vastutsükliliste kapitalipuhvrite sobivate määrade üle otsustamisel juhendada ja mis tagavad, et asutused järgivad usaldusväärset lähenemist asjakohastele makromajanduslikele tsüklitele ning edendavad usaldusväärset ja järjepidevat otsuste tegemist kõigis liikmesriikides;
- b) üldjuhised seoses järgmisega:
 - i) laenude suhe sisemajanduse koguprodukti (SKPse) ja selle pikaajalisest suundumusest kõrvalekaldumise mõõtmine ja arvutamine;
 - ii) artikli 136 lõike 2 kohaste puhvri alusnäitajate arvutamine;
- c) juhised selliste muutujate kohta, mis osutavad krediidimahu ülemäärase kasvu perioodidega seotud süsteemse riski tekkimisele finantssüsteemis – eelkõige laenude suhe SKPse ja selle kõrvalekaldumine pikaajalisest suundumusest –, ning muude selliste asjakohaste tegurite – sealhulgas majanduse eri sektorites toimuva majandusarengu käsitlemise – kohta, mis peaksid määratud asutustele andma teavet artikli 136 kohase vastutsüklilise puhvri sobiva määra üle otsustamisel;
- d) juhised muutujate, sealhulgas kvalitatiivsete kriteeriumide kohta, mis osutavad, et puhver tuleks säilitada, seda tuleks vähendada või see tuleks täielikult kaotada.

2. Kui Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu annab välja lõike 1 kohase soovitus, võtab ta täielikult arvesse liikmesriikidevahelisi erinevusi ja eelkõige väikese ja avatud majandusega liikmesriikide eripärasid.

3. Kui Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu on esitanud lõike 1 kohase soovitus, vaatab ta selle läbi ja ajakohastab seda vajaduse korral, võttes arvesse kogemusi käesoleva direktiivi kohaste puhvrite kehtestamisel või rahvusvaheliselt kokkulepitud tavade muutumist.

Artikkel 136

Vastutsüklilise puhvri määra kehtestamine

1. Iga liikmesriik määrab riikliku asutuse või organi (edaspidi „määratud asutus“), kes vastutab vastutsükliliste puhvrite määrade kehtestamise eest asjaomases liikmesriigis.

2. Iga määratud asutus arvutab iga kvartali jaoks puhvri alusnäitaja, mida kasutatakse võrdlusalusena vastutsükliliste puhvrite määrade kehtestamiseks kooskõlas lõikega 3. Puhvri alusnäitaja kajastab asjakohaselt liikmesriigi krediidsüklit ja krediidimahu ülemäärse suurenemisega seotud riske ning selles võetakse nõuetekohaselt arvesse liikmesriigi majanduse eripärasid. Puhvri alusnäitaja põhineb laenude ja SKP suhte kõrvalekaldumisel pikaajalisest suundumusest, võttes muu hulgas arvesse:

a) krediidimahu kasvu näitajat asjaomases jurisdiktsioonis ja eelkõige näitajat, mis kajastab muutusi asjaomases liikmesriigis väljastatud laenude suhtes SKPsse;

b) Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu artikli 135 lõike 1 punkti b kohaselt antud juhiseid.

3. Iga määratud asutus hindab kord kvartalis, milline on asjaomase liikmesriigi puhul sobiv vastutsüklilise puhvri määr, ja kehtestab selle, võttes arvesse:

a) puhvri alusnäitajat, mis on arvutatud kooskõlas lõikega 2;

b) Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu artikli 135 lõike 1 punktide a, c ja d kohaseid juhiseid ning Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu soovitusi puhvrimäära kehtestamise kohta;

c) muid muutujaid, mida määratud asutus peab asjakohaseks tsüklilise süsteemse riski käsitlemisel.

4. Vastutsüklilise puhvri määr, mida väljendatakse protsendina kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõikega 3 arvutatud koguriskipositsioonist selliste krediidasutuste ja investimisühingute puhul, kellel on krediidiriskipositsioone asjaomases liikmesriigis, peab jääma vahemikku 0–2,5 %, kohandatud 0,25 protsendipunkti või selle kordse suurustesse astmetesse. Kui see on lõikes 3 osutatud kaalutlustel põhjendatud, võib määratud asutus kehtestada vastutsüklilise puhvri määra, mis ületab 2,5 % käesoleva direktiivi artikli 140 lõikes 2 sätestatud eesmärgil kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõikega 3 arvutatud koguriskipositsioonist.

5. Kui määratud asutus kehtestab esimest korda vastutsüklilise puhvri määra, mis on suurem kui null, või kui määratud asutus suurendab seni kehtinud vastutsüklilise puhvri määra,

määrab ta ka kindlaks kuupäeva, millest alates peavad krediidasutused ja investimisühingud suurendatud puhvrit kohaldama krediidasutuse- või investimisühingupõhise vastutsüklilise kapitalipuhvri arvutamiseks. Kõnealune kuupäev ei ole hilisem kui 12 kuud alates kuupäevast, mil suurendatud puhvri kehtestamisest teavitatakse kooskõlas lõikega 7. Kui see kuupäev on varasem kui 12 kuud alates suurendatud puhvri kehtestamisest teavitamisest, põhjendatakse sellist lühemat tähtaega erandlikele asjaoludele tuginedes.

6. Kui määratud asutus vähendab vastutsüklilise puhvri kehtivat määra, olenemata sellest, kas seda vähendatakse nullini, määrab ta ka kindlaks orienteeruva ajavahemiku, mille jooksul puhvri suurendamist ei eeldata. Kõnealune orienteeruv ajavahemik ei ole siiski määratud asutuse jaoks siduv.

7. Iga määratud asutus teavitab iga kvartali jaoks kehtestatud vastutsüklilise puhvri määradest oma veebisaidil. Kõnealune teadaanne hõlmab vähemalt järgmist teavet:

a) kohaldatav vastutsüklilise puhvri määr;

b) laenude suhe SKPsse ja selle kõrvalekaldumine pikaajalisest suundumusest;

c) puhvri alusnäitaja, mis on arvutatud kooskõlas lõikega 2;

d) vastutsüklilise puhvri määra põhjendus;

e) kui vastutsüklilise puhvri määra suurendatakse, esitatakse kuupäev, millest alates krediidasutused ja investimisühingud peavad kohaldama suurendatud puhvri määra krediidasutuse- või investimisühingupõhise vastutsüklilise kapitalipuhvri arvutamiseks;

f) kui punktis e osutatud kuupäev on varasem kui 12 kuud alates käesoleva lõike kohasest teadaandest, esitatakse viide erandlikele asjaoludele, mis põhjendavad lühemat kohaldamistähtaega;

g) kui puhvri määra vähendatakse, esitatakse orienteeruv ajavahemik, mille jooksul puhvri määra eeldatavalt ei suurendata, koos selle ajavahemiku põhjendusega.

Määratud asutused võtavad kõik mõistlikud meetmed, et kooskõlastada kõnealuse teadaande ajastust.

Määratud asutused teatavad Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogule iga kvartalis kehtestatud vastutsüklilise puhvri määra ning punktides a–g osutatud teabe. Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu avaldab oma veebisaidil kõik teavitatud vastutsüklilise puhvri määrad ja nendega seotud teabe.

Artikkel 137

Üle 2,5 % suuruste vastutsüklilise puhvri määrade tunnustamine

1. Kui määratud asutus kooskõlas artikli 136 lõikega 4 või asjakohane kolmanda riigi asutus on kehtestanud vastutsüklilise puhvri määra, mis ületab 2,5 % kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõikega 3 arvatud koguriskipositsioonist, võivad teised määratud asutused tunnustada riigisisest tegevusloa saanud krediidasutuste ja investeerimisühingute puhul krediidasutuse- või investeerimisühingupõhise vastutsüklilise kapitalipuhvri arvutamise eesmärgil seda puhvri määra.

2. Kui käesoleva artikli lõike 1 kohaselt määratud asutus tunnustab puhvri määra, mis ületab 2,5 % kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõikega 3 arvatud koguriskipositsioonist, teavitab ta oma veebisaidil sellisest tunnustamisest. Kõnealune teadaanne hõlmab vähemalt järgmist teavet:

- a) kohaldatav vastutsüklilise puhvri määr;
- b) liikmesriik või kolmandad riigid, kelle suhtes seda kohaldatakse;
- c) kui puhvri määra suurendatakse, esitatakse kuupäev, millest alates krediidasutused ja investeerimisühingud, kes on tegevusloa saanud määratud asutuse liikmesriigis, peavad kohaldama suurendatud puhvri määra krediidasutuse- või investeerimisühingupõhise vastutsüklilise kapitalipuhvri arvutamiseks;
- d) kui punktis c osutatud kuupäev on varasem kui 12 kuud alates käesoleva lõike kohasest teadaandest, esitatakse viide erandlikele asjaoludele, mis põhjendavad lühemat kohaldamistähtaega.

Artikkel 138

Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu soovitus kolmanda riigi vastutsüklilise puhvri määrade kohta

Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu võib kooskõlas määruse (EÜ) nr 1092/2010 artikliga 16 esitada määratud asutustele soovitusi, milles käsitletakse sobivat vastutsüklilise puhvri määra riskipositsioonide puhul kolmandas riigis, järgmistel juhtudel:

- a) asjakohane kolmanda riigi asutus (edaspidi „asjakohane kolmanda riigi asutus“) ei ole sellise kolmanda riigi jaoks, mille suhtes liidu ühel või mitmel krediidasutusel või investeerimisühingul on krediidiriskipositsioon, kehtestanud vastutsüklilise puhvri määra ega seda avaldanud;
- b) Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu leiab, et asjakohase kolmanda riigi asutuse poolt kolmanda riigi jaoks kehtestatud vastutsüklilise puhvri määr ei ole piisav, et kaitsta liidu krediidasutusi ja investeerimisühinguid nõuetekohaselt

krediidimahu ülemäärase kasvuga seotud riskide eest kõnealuses kolmandas riigis, või määratud asutus teavitab Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu, et tema arvates ei ole puhvri määr selleks piisav.

Artikkel 139

Määratud asutuste otsused kolmanda riigi vastutsüklilise puhvri määrade kohta

1. Käesolevat artiklit kohaldatakse olenemata sellest, kas Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu on esitanud määratud asutustele soovitusi, nagu on osutatud artiklis 138.

2. Artikli 138 punktis a osutatud asjaolude korral võivad määratud asutused kehtestada vastutsüklilise puhvri määra, mida riigisisest tegevusloa saanud krediidasutused ja investeerimisühingud peavad kohaldama krediidasutuse- või investeerimisühingupõhise vastutsüklilise kapitalipuhvri arvutamiseks.

3. Kui asjakohane kolmanda riigi asutus on kolmanda riigi jaoks kehtestanud vastutsüklilise puhvri määra ja selle avaldanud, võib määratud asutus kehtestada erineva puhvri määra kõnealuse kolmanda riigi jaoks riigisisest tegevusloa saanud krediidasutuste ja investeerimisühingute puhul krediidasutuse- või investeerimisühingupõhise vastutsüklilise kapitalipuhvri arvutamise eesmärgil, kui tal on alust arvata, et asjakohase kolmanda riigi asutuse kehtestatud puhvri määr ei ole piisav, et kaitsta asjaomaseid krediidasutusi ja investeerimisühinguid kõnealuses riigis krediidimahu ülemäärase kasvuga seotud riskide eest.

Esimese lõigu kohase pädevuse teostamisel ei kehtesta määratud asutus vastutsüklilise puhvri määra, mis jääb alla asjakohase kolmanda riigi asutuse kehtestatud määra, välja arvatud juhul, kui see puhvri määr ületab 2,5 % kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõikega 3 arvatud koguriskipositsioonist selliste krediidasutuste ja investeerimisühingute puhul, kellel on krediidiriskipositsioone kõnealuses kolmandas riigis.

Selleks et saavutada ühtsus kolmandate riikide jaoks puhvrite kehtestamisel, võib Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu anda niisuguste puhvrite kehtestamiseks soovitusi.

4. Kui määratud asutus kehtestab kolmanda riigi jaoks kooskõlas lõikega 2 või 3 sellise vastutsüklilise puhvri määra, millega suurendatakse kehtivat vastutsüklilise puhvri määra, määrab nimetatud määratud asutus kindlaks kuupäeva, millest alates peavad riigisisest tegevusloa saanud krediidasutused ja investeerimisühingud kohaldama seda puhvri määra krediidasutuse- või investeerimisühingupõhise vastutsüklilise kapitalipuhvri arvutamiseks. Kõnealune kuupäev ei ole hilisem kui 12 kuud alates kuupäevast, mil puhvri määra kehtestamisest teavitatakse kooskõlas lõikega 5. Kui see kuupäev on varasem kui 12 kuud alates puhvri kehtestamisest teavitamisest, põhjendatakse sellist lühemat tähtaega erandlikele asjaoludele tuginedes.

5. Määratud asutused avaldavad lõike 2 või 3 kohaselt kolmanda riigi jaoks kehtestatud vastutsüklilise puhvri määra oma veebisaidil ja lisavad järgmise teabe:

- a) vastutsüklilise puhvri määr ja kolmas riik, mille suhtes seda kohaldatakse;
- b) vastutsüklilise puhvri määra põhjendus;
- c) kui esimest korda kehtestatakse puhvri määr, mis on suurem kui null, esitatakse kuupäev, millest alates krediidasutused ja investeerimisühingud peavad kohaldama suurendatud puhvri määra krediidasutuse- või investeerimisühingupõhise vastutsüklilise kapitalipuhvri arvutamiseks;
- d) kui punktis c osutatud kuupäev on varasem kui 12 kuud alates käesoleva lõike kohase kehtestatud määra avaldamise kuupäev, esitatakse viide erandlikele asjaoludele, mis põhjendavad lühemat kohaldamistähtaega.

Artikkel 140

Krediidasutuse- või investeerimisühingupõhise vastutsüklilise kapitalipuhvrite määrade arvutamine

1. Krediidasutuse- või investeerimisühingupõhise vastutsüklilise kapitalipuhvri määr koosneb selliste vastutsükliliste puhvrite määrade kaalutud keskmisest, mida kohaldatakse krediidasutuse või investeerimisühingu asjakohaste krediidiriskipositsioonide asukoha jurisdiktsioonides või mida kohaldatakse käesoleva artikli eesmärgil artikli 139 lõikest 2 või 3 tulenevalt.

Liikmesriigid nõuavad, et esimeses lõigus osutatud kaalutud keskmise arvutamisel kohaldaksid krediidasutused ja investeerimisühingud iga kohaldatava vastutsüklilise puhvri määra suhtes määruse (EL) nr 575/2013 III osa II ja IV jaotise kohaseid kõiki krediidiriski omavahendite nõudeid, mis on seotud asjaomase territooriumi asjakohaste krediidiriskipositsioonidega, jagatuna krediidiriski omavahendite kogunõudega, mis on seotud kõigi asjakohaste krediidiriskipositsioonidega.

2. Kui määratud asutus kehtestab kooskõlas artikli 136 lõikega 4 vastutsüklilise puhvri määra, mis ületab 2,5 % kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõikega 3 arvatud koguriskipositsioonist, tagavad liikmesriigid, et kõnealuse määratud asutuse liikmesriigis („liikmesriik A”) asuvate asjakohaste krediidiriskipositsioonide suhtes kohaldatakse järgmisi puhvri määrasid lõike 1 kohase arvutuse tegemisel ja sealhulgas vajaduse korral selleks, et arvutada asjaomase krediidasutuse või investeerimisühingu konsolideeritud kapitali osa:

- a) riigisiselt tegevusloa saanud krediidasutused ja investeerimisühingud kohaldavad puhvri määra, mis ületab 2,5 % koguriskipositsioonist;

b) mõnes teises liikmesriigis tegevusloa saanud krediidasutused ja investeerimisühingud kohaldavad vastutsüklilise puhvri määra, mis on 2,5 % koguriskipositsioonist, kui selle liikmesriigi määratud asutus, kus nad on tegevusloa saanud, ei ole tunnustanud üle 2,5 % suurust puhvri määra kooskõlas artikli 137 lõikega 1;

c) mõnes teises liikmesriigis tegevusloa saanud krediidasutused ja investeerimisühingud kohaldavad vastutsüklilise puhvri määra, mille on kehtestanud liikmesriigi A määratud asutus, kui selle liikmesriigi määratud asutus, kus nad on tegevusloa saanud, on tunnustanud kõnealust puhvri määra kooskõlas artikliga 137.

3. Kui asjakohane kolmanda riigi asutus on kolmanda riigi jaoks kehtestanud vastutsüklilise puhvri määra, mis ületab 2,5 % kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõikega 3 arvatud koguriskipositsioonist, tagavad liikmesriigid, et kolmandas riigis asuvate asjakohaste krediidiriskipositsioonide suhtes kohaldatakse järgmisi puhvri määrasid lõike 1 kohase arvutuse tegemisel ja sealhulgas vajaduse korral selleks, et arvutada asjaomase krediidasutuse või investeerimisühingu konsolideeritud kapitali osa:

a) krediidasutused ja investeerimisühingud kohaldavad vastutsüklilise puhvri määra, mis on 2,5 % koguriskipositsioonist, kui selle liikmesriigi määratud asutus, kus nad on tegevusloa saanud, ei ole tunnustanud üle 2,5 % suurust puhvri määra kooskõlas artikli 137 lõikega 1;

b) krediidasutused ja investeerimisühingud kohaldavad asjakohase kolmanda riigi asutuse kehtestatud vastutsüklilise puhvri määra, kui selle liikmesriigi määratud asutus, kus nad on tegevusloa saanud, on tunnustanud puhvri määra kooskõlas artikliga 137.

4. Asjakohased krediidiriskipositsioonid hõlmavad kõiki muid kui määruse (EL) nr 575/2013 artikli 112 punktides a kuni f osutatud riskipositsioonide klasse, mille suhtes kohaldatakse:

a) kõnealuse määruse III osa II jaotise kohaseid krediidiriskist tulenevaid omavahendite nõudeid;

b) kõnealuse määruse III osa IV jaotise 2. peatüki kohaseid eririskist või kõnealuse määruse III osa IV jaotise 5. peatüki kohaseid täiendavast makseviivituse riskist ja krediidireitingle muutumise riskist tulenevaid omavahendite nõudeid, kui on tegemist kauplemisportfelli kuuluvate riskipositsioonidega;

c) kõnealuse määruse III osa II jaotise 5. peatüki kohaseid omavahendite nõudeid, kui on tegemist väärtpaperistamise riskipositsiooniga.

5. Krediidiasutused ja investeerimisühingud teevad asjakohaste krediidiriskipositsioonide geograafilise asukoha kindlaks kooskõlas lõike 7 kohaselt vastu võetud regulatiivsete tehniliste standarditega.

6. Lõike 1 kohase arvutuse tegemisel:

- a) kohaldatakse liikmesriigi jaoks kehtestatud vastutsüklilise puhvri määra alates kuupäevast, mis on märgitud artikli 136 lõike 7 punkti e või artikli 137 lõike 2 punkti c kohaselt avaldatud teabes, kui kõnealuse otsuse eesmärk on puhvri määra suurendamine;
- b) punkti c kohaldamisel kohaldatakse kolmanda riigi jaoks kehtestatud vastutsüklilise puhvri määra 12 kuud pärast seda kuupäeva, mil asjakohane kolmanda riigi asutus teavitas puhvri määra muutmisest, hoolimata sellest, kas kõnealune asutus nõuab, et kõnealuses kolmandas riigis asutatud krediidiasutused ja investeerimisühingud kohaldaksid muudetud määra lühema ajavahemiku jooksul, kui kõnealuse otsuse eesmärk on puhvri määra suurendamine;
- c) kui krediidiasutuse või investeerimisühingu päritoluliikmesriigi määratud asutus kehtestab vastutsüklilise puhvri määra kolmanda riigi jaoks kooskõlas artikli 139 lõikega 2 või 3 või tunnustab kolmanda riigi jaoks kehtestatud puhvri määra artikli 137 kohaselt, kohaldatakse seda puhvri määra alates kuupäevast, mis on märgitud artikli 139 lõike 5 punkti c või artikli 137 lõike 2 punkti c kohaselt avaldatud teabes, kui kõnealuse otsuse eesmärk on puhvri määra suurendamine;
- d) vastutsüklilise puhvri määra kohaldatakse kohe, kui kõnealuse otsuse eesmärk on puhvri määra vähendamine.

Punkti b kohaldamisel loetakse kolmanda riigi jaoks kehtestatud vastutsüklilise puhvri määr teatatuks kuupäeval, mil asjakohane kolmanda riigi asutus selle avaldab kooskõlas kohaldatavate sise-riiklike eeskirjadega.

7. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab välja regulatiivsed tehnilised standardid, milles täpsustatakse lõike 5 kohaste asjakohaste krediidiriskipositsioonide geograafilise asukoha kindlakstegemise meetod.

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt 1. jaanuariks 2014.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid määruse (EL) nr 1093/2010 artiklites 10–14 sätestatud korras.

III jagu

Kapitali säilitamise meetmed

Artikkel 141

Väljamaksete piirangud

1. Liikmesriigid ei luba kombineeritud puhvri nõuet täitvatel krediidiasutustel ja investeerimisühingutel teha esimese taseme põhiomavahendeid mõjutavaid väljamakseid, kui selle tagajärjel väheneksid esimese taseme põhiomavahendid määral, mille puhul kombineeritud puhvri nõue ei ole enam täidetud.

2. Liikmesriigid nõuavad, et kombineeritud puhvri nõuet mittetäitvad krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutaksid asjaomaste väljamaksete maksimumsumma kooskõlas lõikega 4 ning teataksid selle pädevale asutusele.

Esimese lõigu kohaldamisel ei luba liikmesriigid krediidiasutusel või investeerimisühingul enne, kui ta on arvutanud asjaomaste väljamaksete maksimumsumma, teha mõnda järgmistest toimingutest:

- a) teha esimese taseme põhiomavahendeid mõjutavaid väljamakseid;
- b) võtta kohustus maksta muutuvtasu või teha vabatahtlikke pensionimakseid või maksta muutuvtasu, kui kohustus võeti ajal, mil krediidiasutus või investeerimisühing ei täitnud kombineeritud puhvri nõudeid;
- c) teha väljamakseid täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluvatel instrumentidel.

3. Kui krediidiasutus või investeerimisühing ei täida või ei ületa kombineeritud puhvri nõuet, keelab liikmesriik krediidiasutusest või investeerimisühingust väljamaksete tegemise lõike 2 punktides a, b ja c osutatud toimingutega suuremas summas kui on lubatud asjaomaste väljamaksete maksimumsummaga, mis on arvutatud kooskõlas lõikega 4.

4. Liikmesriigid nõuavad, et krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutaksid asjaomaste väljamaksete maksimumsumma, korrutades lõike 5 kohaselt arvutatud summa lõike 6 kohaselt kindlaks määratud teguriga. Väljamaksete maksimumsummat vähendatakse lõike 2 teise lõigu punktides a, b või c osutatud mis tahes sooritatud toimingute võrra.

5. Kooskõlas lõikega 4 korrutatav summa hõlmab järgmist:

- a) vahakasum, mis ei ole lisatud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 26 lõike 2 kohaselt esimese taseme põhiomavahendite hulka ning mis on teenitud alates kõige hilisemast kasumi jaotamise otsusest või käesoleva artikli lõike 2 teise lõigu punktides a, b või c osutatud toimingute otsustamisest;

pluss

- b) majandusaasta kasum, mis ei ole lisatud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 26 lõike 2 kohaselt esimese taseme põhiomavahendite hulka ning mis on teenitud alates kõige hilisemast kasumi jaotamise otsusest või käesoleva artikli lõike 2 teise lõigu punktides a, b või c osutatud toimingute otsustamisest;

miinus

- c) maksusumma, mis kuuluks tasumisele, kui säilitataks käesoleva lõike punktides a ja b osutatud elemendid.

6. Tegur määratakse kindlaks järgmiselt:

- a) tegur on 0, kui krediidasutuse või investeerimisühingu säilitavad esimese taseme põhiomavahendid, mida ei kasutata selleks, et katta määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punkti c kohased omavahendite nõuded, mis on kooskõlas kõnealuse määruse artikli 92 lõikega 3 arvatud protsendina koguriskipositsioonist, jäävad kombineeritud puhvri nõude esimesse (st madalaimasse) kvartiili;
- b) tegur on 0,2, kui krediidasutuse või investeerimisühingu säilitavad esimese taseme põhiomavahendid, mida ei kasutata selleks, et katta määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punkti c kohased omavahendite nõuded, mis on kooskõlas kõnealuse määruse artikli 92 lõikega 3 arvatud protsendina koguriskipositsioonist, jäävad kombineeritud puhvri nõude teise kvartiili;
- c) tegur on 0,4, kui krediidasutuse või investeerimisühingu säilitavad esimese taseme põhiomavahendid, mida ei kasutata selleks, et katta määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punkti c kohased omavahendite nõuded, mis on kooskõlas kõnealuse määruse artikli 92 lõikega 3 arvatud protsendina koguriskipositsioonist, jäävad kombineeritud puhvri nõude kolmandasse kvartiili;
- d) tegur on 0,6, kui krediidasutuse või investeerimisühingu säilitavad esimese taseme põhiomavahendid, mida ei kasutata selleks, et katta määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punkti c kohased omavahendite nõuded, mis on kooskõlas kõnealuse määruse artikli 92 lõikega 3 arvatud protsendina koguriskipositsioonist, jäävad kombineeritud puhvri nõude neljandasse (st kõrgeimasse) kvartiili.

Iga kvartiili alam- ja ülempiir arvutatakse kombineeritud puhvri nõude puhul järgmiselt:

$$\text{Kvartiili alampiir} = \frac{\text{Kombineeritud puhvri nõuded}}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$\text{Kvartiili ülempiir} = \frac{\text{Kombineeritud puhvri nõuded}}{4} \times Q_n$$

„Qn” näitab asjaomase kvartiili ordinaalarvu.

7. Käesoleva artikliga kehtestatud piiranguid kohaldatakse üksnes selliste maksete suhtes, mille tulemusel esimese taseme põhiomavahendid või kasum vähenevad ning mille puhul makse peatamine või maksmatajätmine ei kujuta endast makseviivitusjuhtu ega krediidasutuse või investeerimisühingu suhtes kohaldatava pankrotimenetluse algatamise tingimust.

8. Kui krediidasutus või investeerimisühing ei täida kombineeritud puhvri nõuet ja kavatseb teha väljamakseid jaotamisele kuuluvast kasumist või teha lõike 2 teise lõigu punktides a, b ja c osutatud toimingut, teavitab ta pädevat asutust ja esitab järgmise teabe:

- a) krediidasutuse või investeerimisühingu säilitatava kapitali summa, mis jaguneb järgmiselt:

- i) esimese taseme põhiomavahendid;
- ii) täiendavad esimese taseme omavahendid;
- iii) teise taseme omavahendid;

- b) vahe- ja majandusaasta kasumi summa;

- c) väljamaksete maksimumsumma, mis on arvatud kooskõlas lõikega 4;

- d) jaotamisele kuuluva kasumi summa, mida ta kavatseb jagada järgmiste elementide vahel:

- i) dividendimaksed,
- ii) aktsiate tagasiost,
- iii) väljamaksed täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluvatel instrumentidel,
- iv) muutuvtasu maksmine või vabatahtlike pensionimaksete tegemine, võttes kas uue maksekohustuse või tehes makse sellise maksekohustuse alusel, mis võeti ajal, mil krediidasutus või investeerimisühing ei täitnud kombineeritud puhvri nõuet.

9. Krediidiasutused ja investeerimisühingud säilitavad korra, millega tagatakse, et jaotatava kasumi summa ja maksimaalne jaotatav summa on täpselt arvutatud, ning nad on võimelised pädeva asutuse taotlusel tõendama, et arvutus on täpne.

10. Lõigete 1 ja 2 kohaldamisel hõlmavad esimese taseme põhiomavahendeid mõjutavad väljamaksed järgmist:

- a) rahaliste dividendide väljamaksmine;
- b) täielikult või osaliselt tasutud boonusaktiivide või määruse (EL) nr 575/2013 artikli 26 lõike 1 punktis a osutatud muude kapitaliinstrumentide jaotamine;
- c) krediidiasutuse või investeerimisühingu oma aktiivide ja osade või kõnealuse määruse artikli 26 lõike 1 punktis a osutatud muude kapitaliinstrumentide tagasivõtmine või -ostmine;
- d) kõnealuse määruse artikli 26 lõike 1 punktis a osutatud kapitaliinstrumentidega seoses makstud summade tagasimaksmine;
- e) väljamaksed kõnealuse määruse artikli 26 lõike 1 punktides b–e osutatud kirjetest.

Artikkel 142

Kapitali säilitamise kava

1. Kui krediidiasutus või investeerimisühing ei täida kombineeritud puhvri nõuet, koostab ta kapitali säilitamise kava ja esitab selle pädevale asutusele hiljemalt viis tööpäeva pärast seda, kui ta tegi kindlaks, et ta ei täida kõnealust nõuet, välja arvatud juhul, kui pädev asutus lubab pikemat, kuni kümnepäevast viivitust.

Pädevad asutused annavad sellise loa üksnes krediidiasutuse konkreetsele olukorrale tuginedes ning võttes arvesse krediidiasutuse või investeerimisühingu tegevuse ulatust ja keerukust.

2. Kapitali säilitamise kava sisaldab järgmist:

- a) tulude ja kulude hinnangud ja bilansi prognoos;
- b) krediidiasutuse või investeerimisühingu kapitali suhtarvude suurendamise meetmed;
- c) kava ja ajakava omavahendite suurendamiseks, et täita kombineeritud puhvri nõue täiel määral;

d) mis tahes teave, mida pädev asutus peab vajalikuks, et viia läbi lõike 3 kohane hindamine.

3. Pädev asutus hindab kapitali säilitamise kava ja kinnitab selle üksnes siis, kui ta leiab, et kava aitaks rakendamise korral mõistlikult eeldades säilitada või luua piisav kapital, mis võimaldaks asjaomasel krediidiasutusel või investeerimisühingul täita kombineeritud puhvri nõue pädeva asutuse arvates sobiva ajavahemiku jooksul.

4. Kui pädev asutus ei kinnita kapitali säilitamise kava kooskõlas lõikega 3, võtab ta ühe või mõlemad järgmistest meetmetest:

- a) nõuab, et krediidiasutus või investeerimisühing suurendaks omavahendeid kindlaksmääratud tasemeteni kindlaksmääratud ajavahemike jooksul;
- b) kasutab oma volitusi artikli 102 kohaselt, et kehtestada valjamaaksetele artikli 141 kohastest piirangutest rangemad piirangud.

VIII JAOTIS

PÄDEVATE ASUTUSTE POOLNE AVALIKUSTAMINE

Artikkel 143

Avalikustamise üldnõuded

1. Pädevad asutused avaldavad järgmise teabe:

- a) nende liikmesriigis usaldatavusnõuete valdkonnas vastu võetud õigus- ja haldusnormide tekstid ja üldised suunised;
- b) liidu õiguses ette nähtud võimaluste ja kaalutusõiguse rakendusviisid;
- c) üldkriteeriumid ja meetodid, mida nad artiklis 97 osutatud läbivaatamisel ja hindamisel kasutavad;
- d) ilma et see piiraks käesoleva direktiivi VII jaotise 1. peatüki II jaotise 1. peatüki 2004/39/EÜ artiklite 54 ja 58 kohaldamist, iga liikmesriigi usaldatavusnõuete raamistiku rakendamise peamisi aspekte käsitlevad statistilised koondandmed, sealhulgas artikli 102 lõike 1 punkti a kohaselt võetud järelevalvemeetmete ning artikli 65 kohaselt määratud halduskaristuste arv ja laad.

2. Lõike 1 kohaselt avaldatud teave peab olema piisav, et võimaldada eri liikmesriikide pädevate asutuste vastuvõetud meetodite ajakohast võrdlust. Teave avaldatakse ühtses vormis ja seda ajakohastatakse korrapäraselt. Teave on kättesaadav ühel elektroonilisel aadressil.

3. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud, milles määratakse kindlaks lõikes 1 osutatud teabe vorm, struktuur, sisu ja iga-aastane avaldamiskuupäev.

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab kõnealused rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile 1. jaanuariks 2014.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid määruse (EL) nr 1093/2010 artiklis 15 sätestatud korras.

Artikkel 144

Avalikustamise erinõuded

1. Määruse (EL) nr 575/2013 V osa kohaldamiseks avaldavad pädevad asutused järgmise teabe:

a) vastuvõetud üldkriteeriumid ja meetodid, et vaadata läbi määruse (EL) nr 575/2013 artiklite 405 kuni 409 nõuetele vastavus;

b) ilma et see piiraks VII jaotise 1. peatüki II jao sätete kohaldamist, järelevalve tulemuste lühikirjeldus ja nende meetmete kirjeldus aasta lõikes, mis on võetud määruse (EL) nr 575/2013 artiklite 405 kuni 409 nõuetele mittevastavuse korral.

2. Liikmesriigi pädev asutus, kes kasutab määruse (EL) nr 575/2013 artikli 7 lõikes 3 sätestatud kaalutusõigust, avaldab järgmise teabe:

a) kohaldatavad kriteeriumid, et teha kindlaks olemasolevate või prognoositavate oluliste praktiliste või õiguslike takistuste puudumine omavahendite koheseks ülekandmiseks või kohustuste tagasimaksmiseks;

b) määruse (EL) nr 575/2013 artikli 6 lõikes 3 sätestatud kaalutusõiguse kasutamisest kasusaavate emaettevõtjana tegutsevate krediitiasutuste ja investeerimisühingute arv ning kolmandas riigis tütarettevõtjaid omavate selliste emaettevõtjate arv;

c) koondalusel liikmesriigi kohta:

i) määruse (EL) nr 575/2013 artikli 7 lõikes 3 sätestatud kaalutusõiguse kasutamisest liikmesriigis kasusaava emaettevõtjana tegutseva krediitiasutuse või investeerimisühingu kolmandas riigis asuvate tütarettevõtjate

käsituses olevate omavahendite kogumaht konsolideeritud alusel;

ii) kõnealuse määruse artikli 7 lõikes 3 sätestatud kaalutusõiguse kasutamisest liikmesriigis kasusaavate emaettevõtjana tegutsevate krediitiasutuste ja investeerimisühingute kolmandas riigis asuvate tütarettevõtjate käsituses olevate omavahendite protsentuaalne osakaal kõigis emaettevõtja omavahendites konsolideeritud alusel;

iii) kõnealuse määruse artikli 7 lõikes 3 sätestatud kaalutusõiguse kasutamisest liikmesriigis kasusaavate emaettevõtjana tegutsevate krediitiasutuste ja investeerimisühingute kolmandas riigis asuvate tütarettevõtjate käsituses olevate omavahendite protsentuaalne osakaal kõigis kõnealuse määruse artikli 92 kohaselt nõutavates omavahendites konsolideeritud alusel.

3. Pädev asutus, kes kasutab määruse (EL) nr 575/2013 artikli 9 lõikes 1 sätestatud kaalutusõigust, avaldab järgmise teabe:

a) kohaldatavad kriteeriumid, et teha kindlaks olemasolevate või prognoositavate oluliste praktiliste või õiguslike takistuste puudumine omavahendite koheseks ülekandmiseks või kohustuste tagasimaksmiseks;

b) määruse (EL) nr 575/2013 artikli 9 lõikes 1 sätestatud kaalutusõiguse kasutamisest kasusaavate emaettevõtjana tegutsevate krediitiasutuste ja investeerimisühingute arv ning kolmandas riigis tütarettevõtjaid omavate selliste emaettevõtjate arv;

c) koondalusel liikmesriigi kohta:

i) määruse (EL) nr 575/2013 artikli 9 lõikes 1 sätestatud kaalutusõiguse kasutamisest kasusaavate emaettevõtjana tegutsevate krediitiasutuste ja investeerimisühingute kolmandas riigis asuvate tütarettevõtjate käsituses olevate omavahendite kogusumma;

ii) määruse (EL) nr 575/2013 artikli 9 lõikes 1 kaalutusõiguse kasutamisest kasusaavate emaettevõtjana tegutsevate krediitiasutuste ja investeerimisühingute kolmandas riigis asuvate tütarettevõtjate käsituses olevate omavahendite protsentuaalne osakaal kõigis emaettevõtja omavahendites;

iii) kõnealuse määruse artikli 9 lõikes 1 sätestatud kaalutusõiguse kasutamisest kasusaavate emaettevõtjana tegutsevate krediitiasutuste ja investeerimisühingute kolmandas riigis asuvate tütarettevõtjate käsituses olevate omavahendite protsentuaalne osakaal kõigis määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 kohaselt nõutavates omavahendites.

IX JAOTIS

DELEGEERITUD ÕIGUSAKTID JA RAKENDUSAKTID*Artikkel 145***Delegeeritud õigusaktid**

Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 148 vastu delegeeritud õigusakte järgmise kohta:

- a) artiklis 3 ja artiklis 128 sätestatud mõistete selgitamine käesoleva direktiivi ühtse kohaldamise tagamiseks;
- b) artiklis 3 ja artiklis 128 sätestatud mõistete selgitamine, et võtta käesoleva direktiivi kohaldamisel arvesse finantsturgude arengut;
- c) artiklis 3 sätestatud mõistetega seotud terminoloogia vastavusseviimine ja piiritlemine kooskõlas krediitiasutusi ja investeerimisühinguid ning nendega seotud küsimusi reguleerivate hilisemate aktidega;
- d) artikli 31 lõikes 1 osutatud summade kohandamine, et võtta arvesse Eurostati avaldatud Euroopa Liidu tarbijahinnaindeksi muutusi kooskõlas ja samaaegselt direktiivi 2002/92/EÜ artikli 4 lõike 7 alusel tehtud kohandustega;
- e) artiklites 33 ja 34 osutatud ja I lisas esitatud loetelu sisu laiendamine või loetelus kasutatud mõistete kohandamine vastavalt suundumustele finantsturgudel;
- f) selliste valdkondade kindlaks määramine, milles pädevad asutused peavad vahetama teavet, nagu sätestatud artiklis 50;
- g) artiklite 76 kuni 88 ja artikli 98 sätete kohandamine, et võtta arvesse finantsturgude (eelkõige uute finantstoodete) või raamatupidamisstandardite või -nõuete arengut lähtuvalt liidu õigusest, või seoses järelevalvealase tegevuse lähendamisega;
- h) avalikustamiskohustuse edasilükkamine kooskõlas artikli 89 lõike 3 teise lõiguga, kui nimetatud lõike esimese lõigu kohaselt esitatud komisjoni aruandes tuvastatakse märkimisväärselt negatiivse mõju olemasolu;
- i) artikli 23 lõikes 1 sätestatud kriteeriumide kohandused, et võtta arvesse tulevast arengut ja tagada käesoleva direktiivi ühetaoline kohaldamine.

*Artikkel 146***Rakendusaktid**

Artikli 147 lõikes 2 osutatud kontrollimenetluse kohaselt kehtestatakse käesoleva määruse rakendusmeetmed, mis käsitlevad järgmist:

- a) tehnilised kohandused artiklis 2 esitatud loetelus;
- b) artikliga 12 ja IV jaotisega ette nähtud algkapitali suuruse muutmine vastavalt suundumustele majandus- ja rahandusvaldkonnas.

*Artikkel 147***Euroopa panganduskomitee**

1. Komisjoni abistab rakendusaktide vastuvõtmisel Euroopa panganduskomitee. Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 artikli 3 lõike 2 tähenduses.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

*Artikkel 148***Delegeeritud volituste rakendamine**

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.

2. Artiklis 145 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile määramata ajaks alates 17. juulist 2013.

3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artiklis 145 osutatud volituste delegerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

5. Artikli 145 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kolme kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle

tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kolme kuu võrra.

Artikkel 149

Regulatiivsete tehniliste standardite suhtes vastuväidete esitamine

Kui komisjon võtab vastu käesoleva direktiivi kohase regulatiivse tehnilise standardi Euroopa Pangandusjärelevalve esitatud regulatiivse tehnilise standardi eelnõu sõnastuses, võivad Euroopa Parlament ja nõukogu esitada kõnealuse regulatiivse tehnilise standardi suhtes vastuväiteid ühe kuu jooksul pärast standardist teavitamise kuupäeva. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega ühe kuu võrra. Erandina määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 13 lõike 1 teisest lõigust võib tähtaega, mille jooksul Euroopa Parlament või nõukogu võivad esitada kõnealuse regulatiivse tehnilise standardi suhtes vastuväiteid, pikendada veel ühe kuu võrra, kui see on asjakohane.

X JAOTIS

DIREKTIIVI 2002/87/EÜ MUUTMINE

Artikkel 150

Direktiivi 2002/87/EÜ muutmine

Direktiivi 2002/87/EÜ artiklit 21a muudetakse järgmiselt:

a) lõike 2 punkt a jäetakse välja;

b) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Selleks et tagada koosmõjus määruse (EL) nr 575/2013 artikli 49 lõikega 1 ning direktiivi 2009/138/EÜ artikli 228 lõikega 1 käesoleva direktiivi I lisa II osas loetletud arvutusmeetodite ühtne kohaldamine (kuid ilma, et see piiraks käesoleva direktiivi artikli 6 lõike 4 kohaldamist), töötavad Euroopa järelevalveasutused ühiskomitee vahendusel välja regulatiivse tehnilise standardi eelnõu seoses käesoleva direktiivi artikli 6 lõikega 2.

Euroopa järelevalveasutused esitavad kõnealuse regulatiivse tehnilise standardi eelnõu komisjonile hiljemalt viis kuud enne direktiivi 2009/138/EÜ artikli 309 lõikes 1 osutatud kohaldamise kuupäeva.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivne tehniline standard vastavalt määruse

(EL) nr 1093/2010, määruse (EL) nr 1094/2010 ja määruse (EL) nr 1095/2010 artiklites 10 kuni 14 sätestatud korras”.

XI JAOTIS

ÜLEMINEKU- JA LÖPPSÄTTED

1. PEATÜKK

Üleminekusätted asutamisevabadust ja teenuste osutamise vabadust kasutavate krediitiasutuste ja investimisühingute järelevalve kohta

Artikkel 151

Reguleerimisala

1. Käesoleva peatüki sätteid kohaldatakse artiklite 40, 41, 43, 49, 50 ja 51 asemel kuni selle kuupäevani kui kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 460 kohaselt vastuvõetud delegeeritud õigusaktiga hakatakse kohaldama likviidsuskatte nõuet.

2. Tagamaks, et likviidsusosalase järelevalvekorra järkjärguline kehtestamine on täielikult kooskõlas ühtsete likviidsuseeskirjade arenguga, antakse komisjonile õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte kooskõlas artikliga 145, lükates edasi käesoleva artikli lõikes 1 osutatud kuupäeva kuni kaks aastat, kui liidus ei ole kehtestatud ühtseid likviidsuseeskirju, kuna käesoleva artikli esimeses lõikes osutatud kuupäevaks ei ole rahvusvahelisi standardeid likviidsusjärelevalve kohta veel kokku lepitud.

Artikkel 152

Aruandlusnõuded

Statistiliste andmete saamise eesmärgil võivad vastuvõtavad liikmesriigid nõuda, et kõik krediitiasutused, millel on nende territooriumil filiaale, esitaksid kõnealuste vastuvõtivate liikmesriikide pädevatele asutustele korrapäraselt aruandeid oma tegevuse kohta kõnealuses vastuvõttas liikmesriigis.

Täites käesoleva direktiivi artiklis 156 sätestatud kohustusi, võivad vastuvõtavad liikmesriigid nõuda teiste liikmesriikide krediitiasutuste filiaalidelt samasuguste andmete esitamist, mida sellisel juhul nõutakse oma riigi krediitiasutustelt.

Artikkel 153

Päritoluliikmesriigi pädevate asutuste võetud meetmed seoses tegevusega vastuvõttas liikmesriigis

1. Kui vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused teevad kindlaks, et krediitiasutus, millel on filiaal või mis osutab teenuseid tema territooriumil, ei täida selles liikmesriigis käesoleva direktiivi alusel kehtestatud õigusnorme, mis sisaldavad ka vastuvõtva liikmesriigi pädevate asutuste volitusi, nõuavad need asutused, et asjaomane krediitiasutus heastaks õigusnormide täitmata jätmise.

2. Kui asjaomane krediidasutus ei astu vajalikke samme, teavitavad vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused sellest päritoluliikmesriigi pädevaid asutusi.

3. Päritoluliikmesriigi pädevad asutused võtavad võimalikult kiiresti vajalikud meetmed tagamaks, et kõnealune krediidasutus heastab õigusnormide täitmata jätmise. Nende meetmete laad teatatakse vastuvõtva liikmesriigi pädevatele asutustele.

4. Kui krediidasutus jätkab vastuvõttas liikmesriigis kehtivate lõikes 1 osutatud õigusnormide rikkumist hoolimata päritoluliikmesriigi võetud meetmetest või seetõttu, et need meetmed osutuvad ebapiisavaks või neid ei ole vastuvõttas riigis kehtestatud, võib vastuvõttev liikmesriik pärast päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele teatamist võtta vajalikke meetmeid edasise rikkumise takistamiseks või selle eest karistamiseks ning vajaduse korral kõnealuse krediidasutuse edasiste tehingute sooritamise tõkestamiseks oma territooriumil. Liikmesriigid tagavad, et nende territooriumil on võimalik krediidasutustele kätte toimetada nende meetmete rakendamiseks vajalikke õigusdokumente.

Artikkel 154

Ettevaatusabinõud

Enne artiklis 153 sätestatud menetluse rakendamist võivad vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused eriolukorras võtta mis tahes ettevaatusabinõusid, et kaitsta hoiustajate, investorite ja muude selliste isikute huve, kellele osutatakse teenuseid. Komisjoni ja teiste asjaomaste liikmesriikide pädevaid asutusi teavitatakse sellistest meetmetest nii kiiresti kui võimalik.

Pärast konsulteerimist asjaomase liikmesriigi pädevate asutustega võib komisjon otsustada, et kõnealune liikmesriik peab võetud meetmeid muutma või need tühistama.

Artikkel 155

Vastutus

1. Päritoluliikmesriigi pädevad asutused vastutavad krediidasutuse ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalve eest, sealhulgas artiklite 33 ja 34 kohase tegevuse järelevalve eest, ilma et see piiraks käesoleva direktiivi nende sätete kohaldamist, mille kohaselt vastutus on vastuvõtva liikmesriigi pädevatel asutustel.

2. Lõige 1 ei takista käesoleva direktiivi kohast konsolideeritud järelevalvet.

3. Liikmesriigi pädevad asutused kaaluvad oma üldiste ülesannete täitmisel hoolikalt oma otsuste võimalikku mõju finants-süsteemi stabiilsusele kõikides teistes asjaomastes liikmesriikides, eriti eriolukordades, võttes aluseks vastaval ajahetkel kättesaadava teabe.

Artikkel 156

Likviidsusjärelevalve

Kuni edaspidise kooskõlastamiseni säilib vastuvõtva liikmesriigi vastutus koostöös päritoluliikmesriigi pädevate asutustega järelevalve eest krediidasutuste filiaalide likviidsuse üle.

Ilma et see piiraks Euroopa Rahasüsteemi tugevdamiseks vajalike meetmete kohaldamist, jäävad vastuvõtavad liikmesriigid täies ulatuses vastutavaks meetmete eest, mis tulenevad nende rahapoliitika elluviimisest.

Selliste meetmetega ei tohi kaasneda diskrimineeriv ega piirav kohtlemine selle põhjal, et krediidasutus on saanud tegevusloa mõnes teises liikmesriigis.

Artikkel 157

Järelevalvealane koostöö

Asjaomaste liikmesriikide pädevad asutused teevad tihedat koostööd järelevalve teostamisel selliste krediidasutuste ja investeerimisühingute tegevuse üle, kes tegutsevad, eelkõige filiaali kaudu, ühes või mitmes liikmesriigis peale selle liikmesriigi, kus paiknevad nende peakontorid. Pädevad asutused jagavad üksteisega kõiki selliste krediidasutuste ja investeerimisühingute juhtimist ja omandilist kuuluvust käsitlevaid andmeid, mis tõenäoliselt hõlbustavad järelevalve teostamist ning tegevuslubade andmiseks vajalike tingimustega tutvumist, ning kõiki andmeid, mis tõenäoliselt hõlbustavad selliste krediidasutuste ja investeerimisühingute jälgimist, eelkõige järelevalvet likviidsuse, maksevõime, hoiuste tagamise, riskide kontsentreerumise piiramise, juhtimis- ja raamatupidamistava ning sisekontrolli mehhanismide üle.

Artikkel 158

Olulised filiaalid

1. Vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused võivad artikli 112 lõike 1 kohaldamisel konsolideeritud järelevalvet teostavalt asutuselt või päritoluliikmesriigi pädevatelt asutustelt taotleda muu krediidasutuse või investeerimisühingu kui määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 95 osutatud investeerimisühingu filiaali käsitamist olulisena.

2. Taotluses esitatakse põhjused, miks seda filiaali tuleb käsitleda olulisena, arvestades eelkõige järgmist:

a) asjaolu, kas selle krediidasutuse või investeerimisühingu filiaali hoiuste turuosa ületab vastuvõttas liikmesriigis 2 %;

b) krediidasutuse või investeerimisühingu tegevuse peatamise või lõpetamise tõenäolist mõju vastuvõtva liikmesriigi süsteemsele likviidsusele ja maksesüsteemidele ning kliiringu- ja arveldussüsteemidele;

c) filiaali suurust ja tähtsust sõltuvalt klientide arvust vastuvõtva liikmesriigi pangandussektori ja finantssüsteemi kontekstis.

Päritoluliikmesriigi ja vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused ja juhul, kui kohaldatakse artikli 112 lõiget 1, konsolideeritud järelevalvet teostav asutus teevad kõik endast oleneva, et jõuda filiaali olulisena käsitamise suhtes ühise otsuseni.

Kui kahe kuu jooksul esimese lõigu kohase taotluse esitamisest ei jõuta ühise otsuseni, võtavad vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused järgmise kahe kuu jooksul vastu oma otsuse selle kohta, kas filiaal on oluline. Oma otsuses võtavad vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused arvesse konsolideeritud järelevalvet teostava asutuse või päritoluliikmesriigi pädevate asutuste kõiki seisukohti ja reservatsioone.

Teises ja kolmandas lõigus osutatud otsuseid põhjendatakse igakülgset ning need vormistatakse eraldi dokumendis, mis edastatakse asjaomastele pädevatele asutustele ning neid käsitatakse määravana ja neid kohaldavad asjaomaste liikmesriikide pädevad asutused.

Filiaali olulisena käsitsemine ei mõjuta käesolevas direktiivis sätestatud pädevate asutuste õigusi ja kohustusi.

3. Päritoluliikmesriigi pädevad asutused esitavad sellise vastuvõtva liikmesriigi pädevatele asutustele, kus oluline filiaal on asutatud, artikli 117 lõike 1 punktides c ja d osutatud teabe ning täidavad koostöös vastuvõtva liikmesriigi pädevate asutustega artikli 112 lõike 1 punktis c osutatud ülesandeid.

4. Kui mõni päritoluliikmesriigi pädev asutus saab teadlikuks eriolukorrast mõnes krediidasutuses, nagu on osutatud artikli 114 lõikes 1, hoiatab ta võimalikult kiiresti artikli 58 lõikes 4 ja artikli 59 lõikes 1 osutatud asutusi.

5. Kui artiklit 116 ei kohaldata, moodustavad ja juhatavad teistes liikmesriikides olulisi filiaale omavat krediidasutust ja investeerimisühingut kontrollivad pädevad asutused järelevalvekolleegiumi, et hõlbustada käesoleva artikli lõike 2 alusel filiaali olulisena käsitamise osas ühise otsuse saavutamist ja teabe vahetamist artikli 60 alusel. Kolleegiumi moodustamine ja toimimine

põhineb kirjalikul korral, mille kehtestab päritoluliikmesriigi pädev asutus pärast konsulteerimist asjaomaste pädevate asutustega. Päritoluliikmesriigi pädev asutus otsustab selle üle, millised pädevad asutused osalevad kolleegiumi mõnel koosolekul või mõnes tegevuses.

6. Päritoluliikmesriigi pädeva asutuse otsuses võetakse arvesse kavandatava või koordineeritava järelevalvetegevuse olulisust nende pädevate asutuste jaoks, eelkõige võimalikku mõju finantssüsteemi stabiilsusele artikli 155 lõikes 3 osutatud asjaomastes liikmesriikides ja käesoleva artikli lõikes 2 osutatud kohustusi.

7. Päritoluliikmesriigi pädev asutus annab kõigile kolleegiumi liikmetele eelnevalt igakülgset teavet kõnealuste koosolekute korraldamise, peamiste arutatavate küsimuste ja kaalutavate tegevuste kohta. Päritoluliikmesriigi pädev asutus teavitab kõiki kolleegiumi liikmeid õigeaegselt ka kõnealustel koosolekutel tehtud otsustest või rakendatud meetmetest.

Artikkel 159

Kohapealsed kontrollid

1. Kui mõnes teises liikmesriigis tegevusloa saanud krediidasutus või investeerimisühing tegutseb filiaali kaudu, näeb vastuvõttev liikmesriik ette, et päritoluliikmesriigi pädevad asutused võivad pärast vastuvõtva liikmesriigi pädevatele asutustele teatamist iseseisvalt või vahendaja kaudu kohapeal kontrollida artiklis 50 osutatud andmeid.

2. Filiaalide kohapealseks kontrollimiseks võivad päritoluliikmesriigi pädevad asutused kasutada mõnda artiklis 118 sätestatud muud menetlust.

3. Lõiked 1 ja 2 ei mõjuta vastuvõtva liikmesriigi pädevate asutuste õigust käesolevast direktiivist tulenevate kohustuste täitmise raames kohapeal kontrollida nende territooriumil asutatud filiaale.

2. PEATÜKK

Kapitalipuhvreid käsitlevad üleminekusätted

Artikkel 160

Kapitalipuhvreid käsitlevad üleminekusätted

1. Käesolev artikkel muudab artikli 129 ja artikli 130 nõudeid üleminekuajaks, mis kestab 1. jaanuarist 2016 kuni 31. detsembrini 2018.

2. Ajavahemikus 1. jaanuarist 2016 kuni 31. detsembrini 2016:

- a) koosneb kapitali säilitamise puhver esimese taseme põhiomavahenditest, mis on võrdne 0,625 %ga krediidasutuse või investeerimisühingu riskiga kaalutud varade kogusummast, mis on arvutatud kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõikega 3;
- b) ei ületa krediidasutuse- või investeerimisühingupõhine vastutsükliline kapitalipuhver 0,625 % krediidasutuse või investeerimisühingu riskiga kaalutud varade kogusummast, mis on arvutatud kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõikega 3.

3. Ajavahemikus 1. jaanuarist 2017 kuni 31. detsembrini 2017:

- a) koosneb kapitali säilitamise puhver esimese taseme põhiomavahenditest, mis on võrdne 1,25 %ga krediidasutuse või investeerimisühingu riskiga kaalutud varade kogusummast, mis on arvutatud kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõikega 3;
- b) ei ületa krediidasutuse- või investeerimisühingupõhine vastutsükliline kapitalipuhver 1,25 % krediidasutuse või investeerimisühingu riskiga kaalutud varade kogusummast, mis on arvutatud kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõikega 3.

4. Ajavahemikus 1. jaanuarist 2018 kuni 31. detsembrini 2018:

- a) koosneb kapitali säilitamise puhver esimese taseme põhiomavahenditest, mis on võrdne 1,875 %ga krediidasutuse või investeerimisühingu riskiga kaalutud varade kogusummast, mis on arvutatud kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 87 lõikega 3;
- b) ei ületa krediidasutuse- või investeerimisühingupõhine vastutsükliline kapitalipuhver 1,875 % krediidasutuse või investeerimisühingu riskiga kaalutud varade kogusummast, mis on arvutatud kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõikega 3.

5. Artiklites 141 ja 142 osutatud kapitali säilitamise kava nõuet ja väljamaksetele kehtestatud piiranguid kohaldatakse üleminekuajal 1. jaanuarist 2016 kuni 31. detsembrini 2018, kui krediidasutused ja investeerimisühingud ei täida kombineeritud puhvri nõudeid, võttes arvesse käesoleva artikli lõigetes 2 kuni 4 sätestatud nõudeid.

6. Liikmesriigid võivad kehtestada lühema üleminekuaja, kui on osutatud lõigetes 1 kuni 4 ning seeläbi rakendada kapitali

säilitamise puhvrit ja vastutsüklilist kapitalipuhvrit alates 31. detsembriks 2013. Kui liikmesriik kehtestab lühema üleminekuaja, teatab ta sellest asjaomastele isikutele, sealhulgas komisjonile, Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogule, Euroopa Pangandusjärelevalvele ja asjaomasele järelevalvekolleegiumile. Teised liikmesriigid võivad seda lühemat üleminekuaega tunnustada. Kui liikmesriik tunnustab lühemat üleminekuaega, peab ta tegema oma otsuse teatavaks komisjonile, Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogule, Euroopa Pangandusjärelevalvele ja järelevalvekolleegiumile.

7. Kui liikmesriik kehtestab vastutsüklilise kapitalipuhvri jaoks lühema üleminekuaja, kohaldatakse lühemat üleminekuaega üksnes selleks, et krediidasutused ja investeerimisühingud, kes on saanud tegevusloa selles liikmesriigis, mille eest vastutab määratud asutus, saaksid arvutada krediidasutuse- või investeerimisühingupõhise vastutsüklilise kapitalipuhvri.

3. PEATÜKK

Lõppsätted

Artikkel 161

Läbivaatamine ja aruanne

1. Komisjon vaatab käesoleva direktiivi rakendamise korrapäraselt läbi, et tagada seda, et rakendamine ei põhjusta krediidasutuste ja investeerimisühingute ilmset diskrimineerimist nende õigusliku vormi või omandiõiguse mudeli alusel.

2. Pärast läbivaatamist, mis toimub tihedas koostöös Euroopa Pangandusjärelevalvega, esitab komisjon hiljemalt 30. juuniks 2016 Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande koos seadusandliku akti ettepanekuga, kui see on asjakohane, käesoleva direktiivi ja määruse (EL) nr 575/2013 tasustamist käsitlevate sätete kohta, võttes arvesse suundumusi rahvusvahelisel tasandil ja pöörates eelkõige tähelepanu järgmisele:

a) sätete tõhusus, rakendamine ja täitmise tagamine, sealhulgas kõigi lünkade tuvastamine, mis on põhjustatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaldamisest kõnealuste sätete suhtes;

b) millist mõju avaldab artikli 94 lõike 1 punktis g sätestatud põhimõtte järgimine

i) konkurentsivõimele ja finantsstabiilsusele ning

ii) töötajatele, kes töötavad tegelikult EMPs asutatud emaettevõtjana tegutsevate krediidasutuste ja investeerimisühingute väljaspool EMPd asutatud tütarettevõtetes.

Läbivaatamisel kaalutakse eelkõige, kas tuleks jätkata artikli 94 lõike 1 punktis g sätestatud põhimõtte kohaldamist kõigi esimese lõigu punkti b alapunktiga ii hõlmatud töötajate suhtes.

3. Alates 2014. aastast avaldab Euroopa Pangandusjärelevalve koostöös Euroopa Kindlustusjärelevalve ja Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvega kaks korda aastas aruande, kus analüüsitakse mil määral liikmesriikide õiguses viidatakse regulatiivsetel põhjustel välisreitingutele ja milliseid samme on liikmesriigis võetud selliste viidete vähendamiseks. Nendes aruannetes käsitletakse seda, kuidas pädevad asutused täidavad oma artikli 77 lõigetest 1 ja 3 ning artikli 79 punktist b tulenevaid kohustusi. Nendes aruannetes käsitletakse ka järelevalvealase tegevuse lähendamise ulatust selles küsimuses.

4. Komisjon vaatab hiljemalt 31. detsembriks 2014 läbi artiklite 108 ja 109 kohaldamise ja koostab selle kohta aruande ning esitab selle Euroopa Parlamendile ja nõukogule koos seadusandliku akti ettepanekuga, kui see on asjakohane.

5. Komisjon vaatab hiljemalt 31. detsembriks 2016 läbi artikli 91 lõike 11 alusel saadud tulemused, sealhulgas selle, kas mitmekesistamistavade võrdlus on asjakohane, koostab selle kohta aruande, võttes arvesse kõiki asjakohaseid liidu ja rahvusvahelisel tasemel toimunud suundumusi, ning esitab selle aruande Euroopa Parlamendile ja nõukogule koos seadusandliku akti ettepanekuga, kui see on asjakohane.

6. Komisjon konsulteerib hiljemalt 31. detsembriks 2015 Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu, Euroopa Pangandusjärelevalve, Euroopa Kindlustusjärelevalve, Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve, EKPSi ja teiste asjaomaste isikutega käesoleva direktiivi kohase teabevahetuskorra tulemuslikkuse osas nii tavaolukorras kui ka stressiperioodidel.

7. Euroopa Pangandusjärelevalve vaatab hiljemalt 31. detsembriks 2015 läbi käesoleva direktiivi ja määruse (EL) nr 575/2013 kohaldamise liidu ja liikmesriikide koostöö suhtes kolmandate riikidega ning esitab selle kohta komisjonile aruande. Aruandes tehakse kindlaks kõik valdkonnad, mis vajavad koostöö ja teabevahetuse osas edasiarendamist. Euroopa Pangandusjärelevalve avaldab aruande oma veebilehel

8. Komisjonilt volituste saamisel uurib Euroopa Pangandusjärelevalve, kas finantssektori üksused, kes on deklareerinud, et nad tegutsevad kooskõlas Islami panganduspõhimõtetega, on piisavalt hõlmatud käesoleva direktiivi ja määruse (EL) nr 575/2013 sätetega. Komisjon vaatab Euroopa Pangandusjärelevalve koostatud aruande läbi ning esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule seadusandliku akti ettepaneku, kui see on asjakohane.

9. Euroopa Pangandusjärelevalve esitab komisjonile hiljemalt 1. juuliks 2014 aruande EKPSi keskpankade pikemaajaliste refinantseerimistehingute ja sarnaste keskpankadepoolse rahastamise toetusmeetmete krediidiasutuste poolt kasutamise ja nendest kasu saamise kohta. Tuginedes sellele aruandele ja pärast konsulteerimist Euroopa Keskpangaga, esitab komisjon hiljemalt 31. detsembriks 2014 aruande Euroopa Parlamendile ja nõukogule selliste refinantseerimistehingute ja rahastamise

toetusmeetmete tegeliku kasutamise ja nendest kasu saamise kohta liidus tegevusloa saanud krediidiasutuste poolt, millele lisab asjakohasel juhul seadusandliku akti ettepaneku selliste refinantseerimistehingute ja sarnaste rahastamise toetusmeetmete kasutamise kohta.

Artikkel 162

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid võtavad vastu ja avaldavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid 31. detsembriks 2013.

Liikmesriigid kohaldavad kõnealuseid sätteid alates 31. detsembriks 2013.

Liikmesriigid edastavad komisjonile ja Euroopa Pangandusjärelevalvele käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastu võetud peamiste siseriiklike õigusaktide tekstid. Kui liikmesriikide esitatud ülevõtmismeetmete teatega kaasnevad dokumendid ei ole piisavad selleks, et hinnata täielikult ülevõtmisstrate viidatud käesoleva direktiivi teatavatele artiklitele, võib komisjon oma määrusest (EL) nr 1093/2010 tulenevate ülesannete täitmiseks Euroopa Pangandusjärelevalve taotlusel või omal algatusel nõuda liikmesriikidelt üksikasjalikuma teabe esitamist seoses kõnealuste sätete ja käesoleva direktiivi ülevõtmise ja rakendamisega.

2. Erandina lõikest 1 kohaldatakse VII jaotise 4. peatükki alates 1. jaanuarist 2016.

3. Artikli 94 lõike 1 punkti g täitmiseks vajalike õigus- ja haldusnormide kohaselt nõutakse krediidiasutustelt ja investimisühingult selles sätestatud põhimõtete kohaldamist töötasudele, mis makstakse alates 2014 osutatud teenuste või tehtava töö eest kas enne või pärast 31. detsembriks 2013 sõlmitud lepingute alusel.

4. Kui liikmesriigid lõigetes 1 ja 2 osutatud normid vastu võtavad, lisavad nad nendesse normidesse **või** nende normide ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Samuti lisavad liikmesriigid märkuse, et kehtivates õigus- ja haldusnormides esinevaid viiteid käesoleva direktiiviga kehtetuks tunnistatud direktiividele käsitletakse viidetena käesolevale direktiivile. Liikmesriigid näevad ette sellise viitamise viisi ja kõnealuse märkuse sõnastust käsitlevad üksikasjad.

5. Erandina käesoleva artikli lõikest 1 kohaldatakse artiklit 131 alates 1. jaanuarist 2016. Liikmesriigid rakendavad artikli 131 lõiget 4 alates 1. jaanuarist 2016 järgmiselt:

- a) 2016. aastal 25 % globaalse süsteemselt olulise ettevõtja puhvrisk, mis on kehtestatud vastavalt artikli 131 lõikele 4;
- b) 2017. aastal 50 % globaalse süsteemselt olulise ettevõtja puhvrisk, mis on kehtestatud vastavalt artikli 131 lõikele 4;

c) 2018. aastal 75 % globaalse süsteemselt olulise ettevõtja puhvrist, mis on kehtestatud vastavalt artikli 131 lõikele 4; ning

d) 2019. aastal 100 % globaalse süsteemselt olulise ettevõtja puhvrist, mis on kehtestatud vastavalt artikli 131 lõikele 4

6. Erandina käesoleva artikli lõikest 2 kohaldatakse artiklit 133 alates 31. detsembriks 2013.

Artikkel 163

Kehtetuks tunnistamine

Direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ tunnistatakse kehtetuks alates 1. jaanuarist 2014.

Viiteid kehtetuks tunnistatud direktiividele käsitatakse viidetena käesolevale direktiivile ja määrusele (EL) nr 575/2013 ning neid loetakse vastavalt käesoleva direktiivi II lisas ja määruse (EL) nr 575/2013 IV lisas esitatud vastavustabelile.

Artikkel 164

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 165

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 26. juuni 2013

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
A. SHATTER

I LISA

VASTASTIKKU TUNNUSTATAVATE TEGEVUSTE LOETELU

1. Hoiuste ja muude tagasimakstavate vahendite kaasamine.
2. Laenutehingud, sealhulgas: tarbijakrediit, kinnisvaraga seotud krediidilepingud, regressiõigusega või -õiguseta faktooring, äritehingute finantseerimine (sealhulgas maksekohustuste ost).
3. Kapitalirent.
4. Makseteenused direktiivi 2007/64/EÜ artikli 4 punkti 3 tähenduses.
5. Teiste makseviiside (nt reisisekid ja pangavekslid) väljaandmine ja haldamine, kui see tegevusvaldkond pole hõlmatud punktiga 4.
6. Tagatised ja kohustused.
7. Nii enda arvel ja nimel kui ka klientide nimel tehtavad tehingud:
 - a) rahaturu instrumentidega (tšekid, vekslid, hoiusesertifikaadid jne);
 - b) välisvaluutaga;
 - c) finantsfutuuri- ja -optsoonidega;
 - d) vahetuskursi- ja intressiinstrumentidega;
 - e) vabalt võõrandavate väärtpaberitega.
8. Osalemine väärtpaberite emiteerimisel ja sellega seotud teenuste pakkumine.
9. Ettevõtjate nõustamine kapitali struktuuri ja tööstusstrateegiat puudutavates ja muudes seonduvates küsimustes ning ettevõtjate ühinemise ja ostmisega seotud nõustamine ja teenused.
10. Rahamaakleri tegevus.
11. Vara valitsemine ja nõustamine.
12. Väärtpaberite hoidmine.
13. Krediidiinfo teenuste osutamine.
14. Pangahoidla teenused.
15. E-raha väljastamine.

Direktiivi 2004/39/EÜ I lisa A ja B jaos ette nähtud teenuste ja tegevuste suhtes kehtib käesoleva direktiivi kohane vastastikune tunnustamine, kui viidatakse kõnealuse direktiivi I lisa C jaos ette nähtud finantsinstrumentidele.

LISA II

VASTAVUSTABEL

Käesolev direktiiv	Direktiiv 2006/48/EÜ	Direktiiv 2006/49/EÜ
Artikkel 1	Artikkel 1, lõige 1	
Artikkel 2, lõige 1		
Artikkel 2, lõige 2		
Artikkel 2, lõige 3		
Artikkel 2, lõige 4	Artikkel 1, lõige 2	
Artikkel 2, lõige 5	Artikkel 2	
Artikkel 2, lõige 6	Artikkel 1, lõige 3	
Artikkel 3	Artikkel 4	
Artikkel 3, punkt 53	Artikkel 4, punkt 49	
Artikkel 4, lõige 1		
Artikkel 4, lõige 2		
Artikkel 4, lõige 3		
Artikkel 4, lõige 4		
Artikkel 4, lõige 5		Artikkel 35, lõige 1
Artikkel 4, lõige 6		
Artikkel 4, lõige 7		
Artikkel 4, lõige 8		
Artikkel 5	Artikkel 128	
Artikkel 6	Artikkel 42b, lõige 1	
Artikkel 7	Artikkel 40, lõige 3	
Artikkel 8, lõige 1	Artikkel 6, lõige 1	
Artikkel 8, lõige 2	Artikkel 6, lõige 2	
Artikkel 8, lõige 3	Artikkel 6, lõige 3	
Artikkel 8, lõige 4		
Artikkel 9	Artikkel 5	
Artikkel 10	Artikkel 7	
Artikkel 11	Artikkel 8	
Artikkel 12, lõige 1	Artikkel 9, lõige 1, esimene lõik	
Artikkel 12, lõige 2	Artikkel 9, lõige 1, teine lõik	
Artikkel 12, lõige 3	Artikkel 9, lõige 1, kolmas lõik	
Artikkel 12, lõige 4	Artikkel 9, lõige 2	
Artikkel 13, lõige 1	Artikkel 11, lõige 1	
Artikkel 13, lõige 2	Artikkel 11, lõige 2	
Artikkel 14, lõige 1	Artikkel 12, lõige 1	

Käesolev direktiiv	Direktiiv 2006/48/EÜ	Direktiiv 2006/49/EÜ
Artikkel 14, lõige 2	Artikkel 12, lõige 2	
Artikkel 14, lõige 3	Artikkel 12, lõige 3	
Artikkel 15	Artikkel 13	
Artikkel 16, lõige 1	Artikkel 15, lõige 1	
Artikkel 16, lõige 2	Artikkel 15, lõige 2	
Artikkel 16, lõige 3	Artikkel 15, lõige 3	
Artikkel 17	Artikkel 16	
Artikkel 18	Artikkel 17, lõige 1	
Artikkel 19	Artikkel 18	
Artikkel 20, lõige 1	Artikkel 14	
Artikkel 20, lõige 2	Artikkel 14	
Artikkel 20, lõige 3		
Artikkel 20, lõige 5	Artikkel 17, lõige 2	
Artikkel 21	Artikkel 3	
Artikkel 22, lõige 1	Artikkel 19, lõige 1	
Artikkel 22, lõige 2	Artikkel 19, lõige 2	
Artikkel 22, lõige 3	Artikkel 19, lõige 3	
Artikkel 22, lõige 4	Artikkel 19, lõige 4	
Artikkel 22, lõige 5	Artikkel 19, lõige 5	
Artikkel 22, lõige 6	Artikkel 19, lõige 6	
Artikkel 22, lõige 7	Artikkel 19, lõige 7	
Artikkel 22, lõige 8	Artikkel 19, lõige 8	
Artikkel 22, lõige 9	Artikkel 19, lõige 9	
Artikkel 23, lõige 1	Artikkel 19a, lõige 1	
Artikkel 23, lõige 2	Artikkel 19a, lõige 2	
Artikkel 23, lõige 3	Artikkel 19a, lõige 3	
Artikkel 23, lõige 4	Artikkel 19a, lõige 4	
Artikkel 23, lõige 5	Artikkel 19a, lõige 5	
Artikkel 24, lõige 1	Artikkel 19b, lõige 1	
Artikkel 24, lõige 2	Artikkel 19b, lõige 2	
Artikkel 25	Artikkel 20	
Artikkel 26, lõige 1	Artikkel 21, lõige 1	
Artikkel 26, lõige 2	Artikkel 21, lõige 2	
Artikkel 27	Artikkel 21, lõige 3	
Artikkel 28, lõige 1		Artikkel 4
Artikkel 28, lõige 2		Artikkel 9
Artikkel 29, lõige 1		Artikkel 5, lõige 1

Käesolev direktiiv	Direktiiv 2006/48/EÜ	Direktiiv 2006/49/EÜ
Artikkel 29, lõige 2		Artikkel 5, lõige 2
Artikkel 29, lõige 3		Artikkel 5, lõige 3
Artikkel 29, lõige 4		Artikkel 5, lõige 2
Artikkel 30		Artikkel 6
Artikkel 31, lõige 1		Artikkel 7
Artikkel 31, lõige 2		Artikkel 8
Artikkel 32, lõige 1		Artikkel 10, lõige 1
Artikkel 32, lõige 2		Artikkel 10, lõige 2
Artikkel 32, lõige 3		Artikkel 10, lõige 3
Artikkel 32, lõige 4		Artikkel 10, lõige 4
Artikkel 32, lõige 5		Artikkel 10, lõige 5
Artikkel 33	Artikkel 23	
Artikkel 34, lõige 1	Artikkel 24, lõige 1	
Artikkel 34, lõige 2	Artikkel 24, lõige 2	
Artikkel 34, lõige 3	Artikkel 24, lõige 3	
Artikkel 35, lõige 1	Artikkel 25, lõige 1	
Artikkel 35, lõige 2	Artikkel 25, lõige 2	
Artikkel 35, lõige 3	Artikkel 25, lõige 3	
Artikkel 35, lõige 4	Artikkel 25, lõige 4	
Artikkel 35, lõige 5	Artikkel 25, lõige 5	
Artikkel 35, lõige 6	Artikkel 25, lõige 5	
Artikkel 35, lõige 7	Artikkel 25, lõige 5	
Artikkel 36, lõige 1	Artikkel 26, lõige 1	
Artikkel 36, lõige 2	Artikkel 26, lõige 2	
Artikkel 36, lõige 3	Artikkel 26, lõige 3	
Artikkel 36, lõige 4	Artikkel 26, lõige 4	
Artikkel 36, lõige 5	Artikkel 26, lõige 5	
Artikkel 36, lõige 6	Artikkel 26, lõige 5	
Artikkel 36, lõige 7	Artikkel 26, lõige 5	
Artikkel 37	Artikkel 36	
Artikkel 38	Artikkel 27	
Artikkel 39, lõige 1	Artikkel 28, lõige 1	
Artikkel 39, lõige 2	Artikkel 28, lõige 2	
Artikkel 39, lõige 3	Artikkel 28, lõige 3	
Artikkel 39, lõige 4	Artikkel 28, lõige 4	

Käesolev direktiiv	Direktiiv 2006/48/EÜ	Direktiiv 2006/49/EÜ
Artikkel 39, lõige 5	Artikkel 28, lõige 4	
Artikkel 39, lõige 6	Artikkel 28, lõige 4	
Artikkel 40, esimene lõik	Artikkel 29, esimene lõik	
Artikkel 40, teine lõik		
Artikkel 40, kolmas lõik		
Artikkel 41, lõige 1	Artikkel 30, lõiked 1 ja 2	
Artikkel 41, lõige 2		
Artikkel 42	Artikkel 32	
Artikkel 43, lõige 1	Artikkel 33, esimene lõik	
Artikkel 43, lõige 2		
Artikkel 43, lõige 3		
Artikkel 43, lõige 4		
Artikkel 43, lõige 5		
Artikkel 44	Artiklid 31 ja 34	
Artikkel 45	Artikkel 35	
Artikkel 46	Artikkel 37	
Artikkel 47, lõige 1	Artikkel 38, lõige 1	
Artikkel 47, lõige 2	Artikkel 38, lõige 2	
Artikkel 47, lõige 3	Artikkel 38, lõige 3	
Artikkel 48, lõige 1	Artikkel 39, lõige 1	
Artikkel 48, lõige 2	Artikkel 39, lõige 2	
Artikkel 48, lõige 3	Artikkel 39, lõige 3	
Artikkel 48, lõige 4	Artikkel 39, lõige 4	
Artikkel 49, lõige 1	Artikkel 40, lõige 1	
Artikkel 49, lõige 2	Artikkel 40, lõige 2	
Artikkel 49, lõige 3	Artikkel 41, kolmas lõik	
Artikkel 50, lõige 1	Artikkel 42, esimene lõik	
Artikkel 50, lõige 2		
Artikkel 50, lõige 3		
Artikkel 50, lõige 4		
Artikkel 50, lõige 5	Artikkel 42, teine lõik	
Artikkel 50, lõige 6	Artikkel 42, kolmas ja kuues lõik	
Artikkel 50, lõige 7	Artikkel 42, neljas ja seitsmes lõik	
Artikkel 50, lõige 8	Artikkel 42, viies lõik	
Artikkel 51, lõige 1	Artikkel 42a, lõige 1	
Artikkel 51, lõige 2	Artikkel 42a, lõige 2	
Artikkel 51, lõige 3	Artikkel 42a, lõige 3	

Käesolev direktiiv	Direktiiv 2006/48/EÜ	Direktiiv 2006/49/EÜ
Artikkel 51, lõige 4	Artikkel 42a, lõige 3	
Artikkel 51, lõige 5	Artikkel 42a, lõige 3	
Artikkel 51, lõige 6		
Artikkel 52, lõige 1	Artikkel 43, lõige 1	
Artikkel 52, lõige 2	Artikkel 43, lõige 2	
Artikkel 52, lõige 3		
Artikkel 52, lõige 4		
Artikkel 53, lõige 1	Artikkel 44, lõige 1	
Artikkel 53, lõige 2	Artikkel 44, lõige 2	
Artikkel 53, lõige 3		
Artikkel 54	Artikkel 45	
Artikkel 55	Artikkel 46	
Artikkel 56	Artikkel 47	
Artikkel 57, lõige 1	Artikkel 48, lõige 1, esimene lõik	
Artikkel 57, lõige 2	Artikkel 48, lõige 1, teine lõik	
Artikkel 57, lõige 3	Artikkel 48, lõige 2, esimene ja teine lõik	
Artikkel 57, lõige 4	Artikkel 48, lõige 2, kolmas lõik	
Artikkel 57, lõige 5	Artikkel 48, lõige 2, viies lõik	
Artikkel 57, lõige 6	Artikkel 48, lõige 2, neljas lõik	
Artikkel 58	Artikkel 49, esimene lõik	
Artikkel 58, lõige 2	Artikkel 49, teine lõik	
Artikkel 58, lõige 3	Artikkel 49, neljas lõik	
Artikkel 58, lõige 4	Artikkel 49, viies lõik	
Artikkel 59, lõige 1	Artikkel 50	
Artikkel 59, lõige 2		
Artikkel 60	Artikkel 51	
Artikkel 61, lõige 1	Artikkel 52, esimene lõik	
Artikkel 61, lõige 2	Artikkel 52, teine lõik	
Artikkel 62		
Artikkel 63, lõige 1	Artikkel 53, lõige 1	
Artikkel 63, lõige 2	Artikkel 53, lõige 2	
Artikkel 64		
Artikkel 65		
Artikkel 66		
Artikkel 67		
Artikkel 68		
Artikkel 69		

Käesolev direktiiv	Direktiiv 2006/48/EÜ	Direktiiv 2006/49/EÜ
Artikkel 70		
Artikkel 71		
Artikkel 72	Artikkel 55	
Artikkel 73	Artikkel 123	
Artikkel 74, lõige 1	Artikkel 22, lõige 1	
Artikkel 74, lõige 2	Artikkel 22, lõige 2	
Artikkel 74, lõige 3	Artikkel 22, lõige 6	
Artikkel 74, lõige 4		
Artikkel 75, lõige 1	Artikkel 22, lõige 3	
Artikkel 75, lõige 2	Artikkel 22, lõige 4	
Artikkel 75, lõige 3	Artikkel 22, lõige 5	
Artikkel 76, lõige 1	V lisa, punkt 2	
Artikkel 76, lõige 2		
Artikkel 76, lõige 3		
Artikkel 76, lõige 4		
Artikkel 76, lõige 5		
Artikkel 77		
Artikkel 78		
Artikkel 79	V lisa, punktid 3, 4 ja 5	
Artikkel 80	V lisa, punkt 6	
Artikkel 81	V lisa, punkt 7	
Artikkel 82, lõige 1	V lisa, punkt 8	
Artikkel 82, lõige 2	V lisa, punkt 9	
Artikkel 83, lõige 1	V lisa, punkt 10	
Artikkel 83, lõige 2		IV lisa, punkt 5
Artikkel 83, lõige 3		I lisa, punktid 38 ja 41
Artikkel 84	V lisa, punkt 11	
Artikkel 85, lõige 1	V lisa, punkt 12	
Artikkel 85, lõige 2	V lisa, punkt 13	
Artikkel 86, lõige 1	V lisa, punkt 14	
Artikkel 86, lõige 2	V lisa, punkt 14a	
Artikkel 86, lõige 3		
Artikkel 86, lõige 4	V lisa, punkt 15	
Artikkel 86, lõige 5	V lisa, punkt 16	
Artikkel 86, lõige 6	V lisa, punkt 17	
Artikkel 86, lõige 7	V lisa, punkt 18	
Artikkel 86, lõige 8	V lisa, punkt 19	

Käesolev direktiiv	Direktiiv 2006/48/EÜ	Direktiiv 2006/49/EÜ
Artikkel 86, lõige 9	V lisa, punkt 20	
Artikkel 86, lõige 10	V lisa, punkt 21	
Artikkel 86, lõige 11	V lisa, punkt 22	
Artikkel 87		
Artikkel 88, lõige 1	V lisa, punkt 1	
Artikkel 88, lõige 2		
Artikkel 89		
Artikkel 90		
Artikkel 91		
Artikkel 92, lõige 1	V lisa, punkt 23, teine alapunkt	
Artikkel 92, lõige 2, sissehutatav lause	V lisa, punkt 23, sissehutatav lause	
Artikkel 92, lõige 2, punkt a	V lisa, punkt 23, alapunkt a	
Artikkel 92, lõige 2, punkt b	V lisa, punkt 23, alapunkt b	
Artikkel 92, lõige 2, punkt c	V lisa, punkt 23, alapunkt c	
Artikkel 92, lõige 2, punkt d	V lisa, punkt 23, alapunkt d	
Artikkel 92, lõige 2, punkt e	V lisa, punkt 23, alapunkt e	
Artikkel 92, lõige 2, punkt f	V lisa, punkt 23, alapunkt f	
Artikkel 92, lõige 2, punkt g		
Artikkel 93	V lisa, punkt 23, alapunkt k	
Artikkel 94, lõige 1, punkt a	V lisa, punkt 23, alapunkt g	
Artikkel 94, lõige 1, punkt b	V lisa, punkt 23, alapunkt h	
Artikkel 94, lõige 1, punkt c	V lisa, punkt 23, alapunkt i	
Artikkel 94, lõige 1, punkt d		
Artikkel 94, lõige 1, punkt e	V lisa, punkt 23, alapunkt j	
Artikkel 94, lõige 1, punkt f	V lisa, punkt 23, alapunkt l	
Artikkel 94, lõige 1, punkt g		
Artikkel 94, lõige 1, punkt h	V lisa, punkt 23, alapunkt m	
Artikkel 94, lõige 1, punkt i		
Artikkel 94, lõige 1, punkt j	V lisa, punkt 23, alapunkt n	
Artikkel 94, lõige 1, punkt k	V lisa, punkt 23, alapunkt n	
Artikkel 94, lõige 1, punkt l	V lisa, punkt 23, alapunkt o	
Artikkel 94, lõige 1, punkt m	V lisa, punkt 23, alapunkt p	
Artikkel 94, lõige 1, punkt n	V lisa, punkt 23, alapunkt q	
Artikkel 94, lõige 1, punkt o	V lisa, punkt 23, alapunkt r	
Artikkel 94, lõige 1, punkt p	V lisa, punkt 23, alapunkt s	
Artikkel 94, lõige 1, punkt q	V lisa, punkt 23, alapunkt t	

Käesolev direktiiv	Direktiiv 2006/48/EÜ	Direktiiv 2006/49/EÜ
Artikkel 94, lõige 2	Artikkel 150, lõige 3, punkt b	
Artikkel 95	V lisa, punkt 24	
Artikkel 96		
Artikkel 97, lõige 1	Artikkel 124, lõige 1	
Artikkel 97, lõige 2	Artikkel 124, lõige 2	
Artikkel 97, lõige 3	Artikkel 124, lõige 3	
Artikkel 97, lõige 4	Artikkel 124, lõige 4	
Artikkel 98, lõige 1	XI lisa, punkt 1	
Artikkel 98, lõige 2	XI lisa, punkt 1a	
Artikkel 98, lõige 3	XI lisa, punkt 2	
Artikkel 98, lõige 4	XI lisa, punkt 3	
Artikkel 98, lõige 5	Artikkel 124, lõige 5	
Artikkel 98, lõige 6		
Artikkel 98, lõige 7		
Artikkel 99		
Artikkel 100		
Artikkel 101		
Artikkel 102, lõige 1	Artikkel 136, lõige 1	
Artikkel 102, lõige 2		
Artikkel 103		
Artikkel 104	Artikkel 136	
Artikkel 105		
Artikkel 106, lõige 1	Artikkel 149	
Artikkel 106, lõige 2		
Artikkel 107		
Artikkel 108, lõige 1, esimene lõik	Artikkel 68, lõige 2	
Artikkel 108, lõige 1, teine lõik	Artikkel 3	
Artikkel 108, lõige 1, kolmas lõik		
Artikkel 108, lõige 2	Artikkel 71, lõige 1	
Artikkel 108, lõige 3	Artikkel 71, lõige 2	
Artikkel 108, lõige 4	Artikkel 73, lõige 2	
Artikkel 109, lõige 1	Artikkel 68, lõige 1	
Artikkel 109, lõige 2	Artikkel 73, lõige 3	
Artikkel 109, lõige 3		
Artikkel 110, lõige 1	Artikkel 124, lõige 2	
Artikkel 110, lõige 2	Artikkel 23	
Artikkel 111, lõige 1	Artikkel 125, lõige 1	Artikkel 2

Käesolev direktiiv	Direktiiv 2006/48/EÜ	Direktiiv 2006/49/EÜ
Artikkel 111, lõige 2	Artikkel 125, lõige 2	Artikkel 2
Artikkel 111, lõige 3	Artikkel 126, lõige 1	
Artikkel 111, lõige 4	Artikkel 126, lõige 2	
Artikkel 111, lõige 5	Artikkel 126, lõige 3	
Artikkel 111, lõige 6	Artikkel 126, lõige 4	
Artikkel 112, lõige 1	Artikkel 129, lõige 1, esimene lõik	
Artikkel 112, lõige 2	Artikkel 129, lõige 1, teine lõik	
Artikkel 112, lõige 3	Artikkel 129, lõige 1, kolmas lõik	
Artikkel 113, lõige 1, punkt a	Artikkel 129, lõige 3, esimene lõik	
Artikkel 113, lõige 1, punkt b		
Artikkel 113, lõige 2, punkt a, esimene lõik	Artikkel 129, lõige 3, teine lõik	
Artikkel 113, lõige 2, punkt b, esimene lõik		
Artikkel 113, lõige 2, teine lõik	Artikkel 129, lõige 3, teine lõik	
Artikkel 113, lõige 3, kolmas lõik	Artikkel 129, lõige 3, kolmas lõik	
Artikkel 113, lõige 3	Artikkel 129, lõige 3, neljas kuni seitsmes lõik	
Artikkel 113, lõige 4	Artikkel 129, lõige 3, kaheksas kuni üheksas lõik	
Artikkel 113, lõige 5	Artikkel 129, lõige 3, kümnes ja üheteistkümnes lõik	
Artikkel 114	Artikkel 130	
Artikkel 115	Artikkel 131	
Artikkel 116, lõige 1	Artikkel 131a, lõige 1, esimene kuni kolmas lõik	
Artikkel 116, lõige 2	Artikkel 131a, lõige 1, neljas lõik	
Artikkel 116, lõige 3	Artikkel 131a, lõige 2, esimene lõik	
Artikkel 116, lõige 4	Artikkel 131a, lõige 2, teine ja kolmas lõik	
Artikkel 116, lõige 5	Artikkel 131a, lõige 2, neljas ja viies lõik	
Artikkel 116, lõige 6	Artikkel 131a, lõige 2, kuues lõik	
Artikkel 116, lõige 7	Artikkel 131a, lõige 2, seitsmes lõik	
Artikkel 116, lõige 8	Artikkel 131a, lõige 2, kaheksas lõik	
Artikkel 116, lõige 9	Artikkel 131a, lõige 2, üheksas lõik	
Artikkel 117, lõige 1	Artikkel 132, lõige 1, esimene kuni kuues lõik	
Artikkel 117, lõige 2	Artikkel 132, lõige 1, seitsmes ja kaheksas lõik	
Artikkel 117, lõige 3	Artikkel 132, lõige 2	
Artikkel 117, lõige 4	Artikkel 132, lõige 3	
Artikkel 118	Artikkel 141	

Käesolev direktiiv	Direktiiv 2006/48/EÜ	Direktiiv 2006/49/EÜ
Artikkel 119, lõige 1	Artikkel 127, lõige 1	Artikkel 2
Artikkel 119, lõige 2	Artikkel 127, lõige 2	
Artikkel 119, lõige 3	Artikkel 127, lõige 3	
Artikkel 120	Artikkel 72a	
Artikkel 121	Artikkel 135	
Artikkel 122	Artikkel 137	
Artikkel 123, lõige 1	Artikkel 138, lõige 1	
Artikkel 123, lõige 2	Artikkel 138, lõige 2, esimene lõik	
Artikkel 124	Artikkel 139	
Artikkel 125	Artikkel 140	
Artikkel 126	Artikkel 142	
Artikkel 127	Artikkel 143	
Artikkel 128		
Artikkel 129		
Artikkel 130		
Artikkel 131		
Artikkel 132		
Artikkel 133		
Artikkel 134		
Artikkel 135		
Artikkel 136		
Artikkel 137		
Artikkel 138		
Artikkel 139		
Artikkel 140		
Artikkel 141		
Artikkel 142		
Artikkel 143	Artikkel 144	
Artikkel 144, lõige 1	Artikkel 122a, lõige 9	
Artikkel 144, lõige 2	Artikkel 69, lõige 4	
Artikkel 144, lõige 3	Artikkel 70, lõige 4	
Artikkel 145	Artikkel 150, lõige 1	
Artikkel 146	Artikkel 150, lõige 1a	
Artikkel 147, lõige 1	Artikkel 151, lõige 1	
Artikkel 147, lõige 2	Artikkel 151, lõige 2	
Artikkel 148, lõige 1	Artikkel 151a, lõige 3	

Käesolev direktiiv	Direktiiv 2006/48/EÜ	Direktiiv 2006/49/EÜ
Artikkel 148, lõige 2	Artikkel 151a, lõige 1	
Artikkel 148, lõige 3	Artikkel 151b	
Artikkel 148, lõige 4	Artikkel 151a, lõige 2	
Artikkel 148, lõige 5	Artikkel 151c	
Artikkel 149		
Artikkel 150		
Artikkel 151		
Artikkel 152	Artikkel 29	
Artikkel 153	Artikkel 30	
Artikkel 154	Artikkel 33	
Artikkel 155	Artikkel 40	
Artikkel 156	Artikkel 41	
Artikkel 157	Artikkel 42	
Artikkel 158	Artikkel 42a	
Artikkel 159	Artikkel 43	
Artikkel 160		
Artikkel 161, lõige 1	Artikkel 156, kuues lõik	
Artikkel 161, lõige 2	Artikkel 156, neljas lõik	
Artikkel 161, lõige 3		
Artikkel 161, lõige 4		
Artikkel 161, lõige 5		
Artikkel 161, lõige 6		
Artikkel 161, lõige 7		
Artikkel 161, lõige 8		
Artikkel 161, lõige 9		
Artikkel 162, lõige 1		
Artikkel 162, lõige 2		
Artikkel 162, lõige 3		
Artikkel 162, lõige 4	Artikkel 157, lõige 1, kolmas lõik	
Artikkel 162, lõige 5		
Artikkel 162, lõige 6		
Artikkel 163	Artikkel 158	
Artikkel 164	Artikkel 159	
Artikkel 165	Artikkel 160	
I lisa	I lisa	